

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΝΗ'

Τρίτη 6 Ιουλίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 9631
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Ι. Βαλυράκη, σελ.9655
3. Επί του Κανονισμού, σελ. 9677, 9678, 9682

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 9631
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 9634 - 9653

3. Συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων:

α) Προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τον εξορθολογισμό της σπατάλης φαρμάκων και υλικών στα νοσοκομεία, σελ. 9654

β) Προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την επέκταση ρυθμίσεων μειωμένων τιμολογίων της ΔΕΗ στις τρίτεκνες οικογένειες και μείωση των δημοτικών τελών σε όλες τις οικογένειες με τρία παιδιά και άνω, σελ. 9655

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις. Ρυθμίσεις στις Εργασιακές Σχέσεις», σελ. 9658

2. Αίτηση Αντισυνταγματικότητας επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σελ. 9668

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί του Κανονισμού:

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε., σελ. 9682
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 9677, 9678, 9682
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ., σελ. 9677, 9678

B. Επί των αναφορών και ερωτήσεων:

ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε., σελ. 9656
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β., σελ. 9654
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Α., σελ. 9654, 9655
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι., σελ. 9656
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ., σελ. 9654, 9655

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης:

ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι., σελ. 9699, 9700
ΒΑΡΔΙΚΟΣ Π., σελ. 9690
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 9685
ΒΛΑΤΗΣ Ι., σελ. 9714
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι., σελ. 9680, 9682
ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ Α., σελ. 9702
ΔΙΩΤΗ Η., σελ. 9693
ΕΞΑΡΧΟΣ Β., σελ. 9701
ΘΕΟΧΑΡΗ Μ., σελ. 9695
ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ Σ., σελ. 9712
ΚΑΝΕΛΛΗ Α., σελ. 9703
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ., σελ. 9704
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 9691, 9692
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ., σελ. 9702
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π., σελ. 9696
ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Γ., σελ. 9682
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ., σελ. 9687
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α., σελ. 9694
ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Θ., σελ. 9690
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α., σελ. 9658, 9668
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 9668
ΜΑΥΡΙΚΟΣ Γ., σελ. 9683, 9684
ΜΟΣΙΑΛΟΣ Η., σελ. 9678
ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Σ., σελ. 9709
ΝΑΣΙΩΚΑΣ Ε., σελ. 9708, 9709
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 9710
ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 9707
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Α., σελ. 9698
ΠΕΡΛΕΠΕ-ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ Α., σελ. 9705
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ., σελ. 9678
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η., σελ. 9692
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ., σελ. 9711
ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ Μ., σελ. 9697
ΤΣΙΑΟΥΣΗ Ε., σελ. 9700
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ., σελ. 9706
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ., σελ. 9713

Δ. Επί της Αντισυνταγματικότητας:

ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ., σελ. 9677
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 9674
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α., σελ. 9675, 9677
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 9668, 9672
ΝΙΩΤΗΣ Γ., σελ. 9668
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ., σελ. 9670, 9672
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 9669, 9670
ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ. 9673
ΡΟΒΛΙΑΣ Κ., σελ. 9670, 9671, 9672
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ. 9674

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΝΗ'

Τρίτη 6 Ιουλίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 6 Ιουλίου 2010, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.05' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΙΩΤΗ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 5 Ιουλίου 2010 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΝΖ' συνεδριάσεώς του, της Δευτέρας 5 Ιουλίου 2010, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολό των σχεδίων νόμων:

1. «Ενίσχυση της διαφάνειας με την υποχρεωτική ανάρτηση νόμων και πράξεων των Κυβερνητικών, Διοικητικών και Αυτοδιοικητικών Οργάνων στο Διαδίκτυο «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΥΓΕΙΑ» και άλλες διατάξεις»

2. «Βελτιώσεις της Ποινικής Νομοθεσίας για τους ανήλικους δράστες, πρόληψη και αντιμετώπιση της θυματοποίησης και της εγκληματικότητας των ανηλίκων» και

3. «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις οδηγίες 2007/64/ΕΚ, 2007/44/ΕΚ και 2010/16/ΕΕ που αφορούν υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, προληπτική αξιολόγηση προτάσεων απόκτησης συμμετοχής σε επιχειρήσεις του χρηματοπιστωτικού τομέα και άλλες διατάξεις»)

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Άγγελο Κολοκοτρώνη Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η εταιρεία ALTEC αιτείται την παράταση προθεσμίας για τον φορολογικό της έλεγχο.

2) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γεράσιμος Π. Κουταβάς καταγγέλλει ως αντισυνταγματική την επιβολή κρατήσεων στις συντάξεις υπέρ του ΛΑΦΚΑ που πρόκειται να ισχύσει από 1-8-2010.

3) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Δύμης του Νομού Αχαΐας αιτείται την κατασκευή έργων σχολικής υποδομής και ειδικότερα την ένταξη του 1ου Δημοτικού Σχολείου στο ΕΣΠΑ.

4) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κα-

τέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Νέων Αγροτών Αργολίδας αιτείται την προώθηση συνεδρίων, όπως αυτό που πραγματοποιήσε 27-28 Ιουνίου στο Πνευματικό Κέντρο Νέας Κίου Αργολίδας.

5) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων ΑΓΡΟΓΗ Α.Ε. διαμαρτύρεται για την κατάργηση της εταιρείας Αξιοποίησης Αγροτικής Γης - ΑΓΡΟΓΗ ΑΕ.

6) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία τα Σωματεία Εργαζομένων των Ελληνικών Αμυντικών Συστημάτων ΑΒΕΕ -Σωματεία Θυγατρικών ΜΒΗ και ΗΜΚ καταγγέλλουν την απαξίωση της ΕΑΣ και την ανυπαρξία σχεδιασμού για την παραγωγική ανασυγκρότηση της εταιρείας .

7) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος Νοτίου Αιγαίου αιτείται την εφαρμογή εικοσιτετράωρης βάρδιας σε όλα τα πυροσβεστικά κλιμάκια.

8) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Πέλλης αιτείται τη διάθεση ανθρώπινου δυναμικού στον ΕΛΓΑ Βέροιας, προκειμένου να προχωρήσει το έργο της εκτίμησης ζημιών στους αγρότες του νομού του.

9) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η ΕΣΑΜΕΑ αιτείται τη δωρεάν μετακίνηση με το ΚΤΕΛ για τα άτομα με αναπηρία.

10) Οι Βουλευτές, Μαγνησίας κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ, Λαρίσης κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Νεφροπαθών Ν.Μαγνησίας «Οι Άγιοι Ανάργυροι» αιτείται την επίλυση του προβλήματος που έχει δημιουργηθεί, όσον αφορά στη λειτουργία της Μονάδας Τεχνητού Νεφρού του Νοσοκομείου του Βόλου και επίσης σχετικά με την παραλαβή φαρμάκων από το φαρμακείο του νοσοκομείου.

11) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΙΟΣ - ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Ελληνικός Σύλλογος για το Σύνδρομο Asperger αιτείται την κατάργηση της υπ' αριθμ. 102224/Γ6 εγκυκλίου με την οποία παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα των αυτιστικών παιδιών.

12) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στη συνεχή επιδείνωση της ποιότητας των θαλασσίων υδάτων στις περιοχές κοντά στην Πάτρα και στην ανάγκη αντιμετώπισης του θέματος από την πολιτεία.

13) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στον επικοινωνιακό κυρίως χαρακτήρα που είχαν οι έλεγχοι του ΣΔΟΕ στον ιατρικό χώρο και στην ανάγκη ουσιαστικού αποτελέσματος.

14) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο ψήφισμα που εξέδωσε το ΔΣ της ΕΣΗΕΠΗΝ για το μέλλον του δοκιμαζόμενου τοπικού τύπου.

15) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα ημιτελή έργα του Δικονιάρη και των παραγλαυκίων αρτηριών Πελοποννήσου.

16) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην υποχρέωση της πολιτείας για τη λειτουργία και συντήρηση του Παμπελονησιακού Σταδίου του Δήμου Πατρέων.

17) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο θέμα της αναπροσαρμογής των τιμών των διοδίων στη Γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου και στην εθνική οδό Πατρών-Κορίνθου.

18) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ - ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αιδηψού Νομού Εύβοιας αιτείται το κτήριο «Άγιοι Ανάργυροι» ιδιοκτησίας ΕΤΑ να ενταχθεί στο ΕΣΠΑ.

19) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην καθυστέρηση πληρωμής των εργαζομένων του προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι».

20) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις αντιδράσεις των κατοίκων της περιοχής της Ξερόλακκας του Ν. Αχαΐας σχετικά με την έγκριση της άδειας επέκτασης του ΧΥΤΑ στην περιοχή.

21) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι προγραμματισμένοι κατασκηνωτές με βαριά κινητική αναπηρία στο ΚΑΑΠ Βούλας αιτούνται την ανάκληση της απόφασης για τη διακοπή της λειτουργίας της κατασκήνωσης ΑμεΑ στο ΚΑΑΠ Βούλας.

22) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Έπαρχος Θήρας Σαντορίνης Νομού Κυκλάδων αιτείται τη συνέχιση της λειτουργίας του ΙΕΚ Σαντορίνης.

23) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Δρυμαλίας Νάξου, Νομού Κυκλάδων αιτείται τη συνέχιση της λειτουργίας του ΙΕΚ Νάξου.

24) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Ινάχου Αιτωλοακαρνανίας διαμαρτύρεται για την αλλαγή ύψους της στάθμης των υδάτων από τη ΔΕΗ στην λίμνη Καστρακίου του δήμου του.

25) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι επιτυχόντες του ειδικού γραπτού διαγωνισμού για πλήρωση θέσεων δικαστικών

υπαλλήλων ΔΕ αιτούνται να παραμείνει ανοικτός ο πίνακας κατάταξης επιτυχόντων κατηγορίας ΔΕ και να θεθεί σε ισχύ για άμεση κάλυψη των υφισταμένων οργανικών θέσεων.

26) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε αίτημα του φαρμακευτικού συλλόγου για ρύθμιση της κατάστασης που έχει δημιουργηθεί από το πάγωμα του ελέγχου των συνταγών.

27) Ο Βουλευτής Ν. Αττικής (Υπόλοιπο) κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αρτέμιδος Νομού Αττικής διαμαρτύρεται για την κατάσχεση των χρημάτων του δήμου του στη Τράπεζα Πειραιώς από την ΕΥΔΑΠ.

28) Ο Βουλευτής Τρικάλων κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο γίνεται διαμαρτυρία για την κατάργηση του μειωμένου ή δωρεάν εισιτηρίου των ΑΜΕΑ με το αστικό ΚΤΕΛ Τρικάλων.

29) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Πέλλης αιτείται τη μη μετακίνηση των στρατιωτικών μονάδων από τα Γιαννιτσά και τη Σκύδρα.

30) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Βασιλική Ταψή αιτείται τη μετάθεση του γιού της από την Κύπρο που υπηρετεί τη στρατιωτική του θητεία στην Ελλάδα, για σοβαρούς οικογενειακούς λόγους.

31) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι επαγγελματίες αλιείς Νέας Κίου Αργολίδας διαμαρτύρονται για την απαγόρευση ψαρέματος με καθετή με τη βοήθεια μη υποβρύχιου φωτός.

32) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μαρμαρίου Νομού Εύβοιας αιτείται την επίλυση προβλήματος που έχει δημιουργηθεί στο περιφερειακό Ιατρείο Μαρμαρίου και αδυνατεί να λειτουργήσει κανονικά.

33) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Φάρος Τυφλών της Ελλάδος, Σωματείο Ειδικώς Ανεγνωρισμένο αιτείται να εξαιρεθούν οι τυφλοί από τις ρυθμίσεις του άρθρου 16 του ασφαλιστικού νομοσχεδίου.

34) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων «Η Δήμητρα» Νομού Εύβοιας αιτείται οικονομική ενίσχυση για την αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν στις αγροκτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις πέρσι στο Νομό Εύβοιας.

35) Οι Βουλευτές, Λαρίσης κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ, Μαγνησίας κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Λάρισας αιτείται την αποκατάσταση ζημιών στο επαρχιακό οδικό δίκτυο του Ν. Λάρισας.

36) Οι Βουλευτές, Λαρίσης κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ, Μαγνησίας κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Λάρισας αιτείται την ολοκλήρωση του φράγματος Αγιονερίου μέσω του επιχειρησιακού προγράμματος «Αλ. Μπαλατζής».

37) Οι Βουλευτές, Β' Θεσσαλονίκης κ. ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ, Α' Θεσσαλονίκης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ και Α' Θεσσαλονίκης κ. ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Αγρότες του αγροκτήματος Κάρυανης του Δήμου Ορφανού Νομού Καβάλας αιτούνται αποζημίωση των πληγέντων παραγωγών λόγω της καταστροφικής χαλαζόπτωσης στις 20-6-10.

38) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Γουβών Νομού Ηρακλείου Κρήτης αιτείται τη συνέχιση λειτουργίας των κέντρων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και την ουσιαστική αναβάθμισή τους.

39) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Εκπαιδευτικών Γονέων - Κηδεμόνων Παιδιών με Αναπηρία αιτείται να προταχθούν οι συγκεκριμένοι εκπαιδευτικοί στο διορισμό ειδικής αγωγής.

40) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σηπιάδος Νοτίου Πηλίου αιτείται την ενίσχυση του Αστυνομικού Σταθμού Αργαλαστής ο οποίος έχει αποδυναμωθεί από συνεχείς μεταθέσεις αστυνομικών.

41) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Έπαρχος Θήρας Σαντορίνης αιτείται την άμεση στελέχωση του Αστυνομικού Τμήματος Θήρας.

42) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Κυκλάδων αιτείται να επανεξεταστεί το θέμα δημιουργίας νέου Εφετείου Αιγαίου στη Μυτιλήνη, γεγονός που δημιουργεί προβλήματα, σε περίπτωση μετάθεσης, για τους εργαζόμενους δικαστικούς υπαλλήλους του Εφετείου της Σύρου.

43) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Κυκλάδων αιτείται την αύξηση του προϋπολογισμού των ενοτήτων του εμπορίου και της παροχής υπηρεσιών στην περιφέρειά του.

44) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΣΑΒΒΑΣ ΕΜΙΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Κτηνοτρόφων Νομού Καβάλας αιτείται την επανεξέταση του θέματος της επιστροφής των επιδοτήσεων από νέους αγρότες του Ν. Καβάλας, οι οποίοι δεν κατάφεραν να νομιμοποιήσουν και να πάρουν άδεια λειτουργίας για τις κτηνοτροφικές τους εγκαταστάσεις.

45) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΣΑΒΒΑΣ ΕΜΙΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Ο Δήμος Ορφανού Νομού Καβάλας αιτείται επιχορήγηση από τον ΕΛΓΑ για τη βελτίωση των ήδη υφισταμένων αντιχαλαζικών δικτύων του νομού.

46) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Παγκρήτιο Δίκτυο Περιβαλλοντικών Οργανώσεων «Οικοκρήτη» προτείνει τρόπους για τη λύση του προβλήματος της διαχείρισης των απορριμμάτων στην Κρήτη.

47) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ιητών Νομού Κυκλάδων αιτείται τη λύση του προβλήματος της ακτοπλοϊκής σύνδεσης στο νησί του με τα γύρω νησιά και τον Πειραιά.

48) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι συμβασιούχοι πρώην εργαζόμενοι του δήμου Ηρακλείου αιτούνται την επανεξέταση του θέματος της απόλυσης συμβασιούχων του Δήμου που συμπλήρωσαν είκοσι τέσσερις μήνες, βάσει του π.δ. 164/2004.

49) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία καταγγέλλει την απόφαση της Πανελλαδικής Ομοσπονδίας Αυτοκινητιστών Αστικών και Υπεραστικών Συγκοινωνιών να μη δέχονται δωρεάν μετακίνηση ή μειωμένο κατά το ήμισυ εισιτήριο για τα άτομα με αναπηρία.

50) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη εξεύρεσης λύσης στο κτηριακό πρόβλημα του Γενικού Λυκείου Αριδαίας.

51) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Επιμελητηριακός Όμιλος Ανάπτυξης Ελληνικών Νησιών αιτείται την επανεξέταση του θέματος των κρατήσεων υπέρ τρίτων που επιβαρύνουν τα εισιτήρια των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών.

52) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Εργαζομένων ΔΕΗ Νησιών «ΚΑΝΑΡΗΣ» διαμαρτύρεται για την εγκατάσταση μονάδων απονίτρωσης στα ηλεκτροπαραγωγά ζεύγη των νησιωτικών αυτόνομων σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας.

53) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σηπιάδος Νομού Μαγνησίας αιτείται την ενδυνάμωση με προσωπικό του Πυροσβεστικού Σταθμού Αργαλαστής του Νοτίου Πηλίου.

54) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο γίνεται διαμαρτυρία για τη μη ανανέωση των συμβάσεων για τη δωρεάν μεταφορά των ΑΜΕΑ με το ΚΤΕΛ Ηλείας.

55) Ο Βουλευτής Ιωνανίων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κοκκίνης Γεώργιος διαμαρτύρεται για αδιαφανείς προσλήψεις στο Γεωδυναμικό Ινστιτούτο του Αστεροσκοπείου Αθηνών.

56) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επαρχιακό Συμβούλιο Θήρας Σαντορίνης Νομού Κυκλάδων αιτείται τη στελέχωση του Αστυνομικού Τμήματος Θήρας.

57) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι ιατροί του ΠΠΙ Αντιπάρου Νομού Κυκλάδων αιτούνται τη στελέχωση του Κέντρου Υγείας Πάρου και του ΠΠΙ Αντιπάρου.

58) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕ-ΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Κέντρων Ξένων Γλωσσών αιτείται να ενημερωθεί εάν εξακολουθεί να ισχύει η απαγόρευση συστέγασης ΚΕΓ και ΕΕΣ.

59) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕ-ΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Υπαλλήλων ΟΠΑΠ Αποσπασμένων στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού αιτείται την επαναφορά των υπαλλήλων στον ΟΠΑΠ σε οργανικές θέσεις με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

60) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕ-ΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας για το οποίο διαμαρτύρεται για τη συγχώνευση των στρατιωτικών νοσοκομείων, Ιδρυμάτων και εργαστηρίων με το ΕΣΥ.

61) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕ-ΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Ελληνικών Συλλόγων και Κοινοτήτων Σουηδίας αιτείται να πληροφορηθεί εάν θα σταλούν Έλληνες εκπαιδευτικοί στην Σουηδία.

62) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕ-ΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Δικαστικών Υπαλλήλων Ελλάδος αιτείται την ανακατανομή και αύξηση των οργανικών θέσεων στο χώρο της δικαιοσύνης.

63) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται να εξεταστεί το πρόβλημα με τα «φακελάκια» που πληρώνουν οι Έλληνες ασθενείς στα νοσοκομεία.

64) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τμήμα Γεωλογίας, Τομέας Γενικής - Θαλάσσιας Γεωλογίας και Γεωδυναμικής του Πανεπιστημίου Πατρών αιτείται τη συνέχιση των γεωαρχαιολογικών και ανασκαφικών ερευνών στην Αρχαία Ελίκη Νομού Αχαΐας.

65) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο γίνεται διαμαρτυρία για την καταστροφή φαραγγιού στο όρος Παναχαϊκού, Δήμος Ερινεού για να κατασκευαστεί μικρό υδροηλεκτρικό έργο.

66) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο γίνεται διαμαρτυρία από τους καταναλωτές και τους επιχειρηματίες του Νομού Αχαΐας για τις

νέες αυξήσεις των συντελεστών του φόρου προστιθέμενης αξίας.

67) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Κτηνοτρόφοι Νομού Αχαΐας διαμαρτύρονται για τα προβλήματα που δημιουργούνται για την υλοποίηση της 244203/16-1-2006 ΚΥΑ.

68) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται την ανανέωση των συμβάσεων που καλύπτουν τις δαπάνες των εισιτηρίων των ΑμεΑ με το ΚΤΕΛ Μαγνησίας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 9268/26-04-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κασαπίδη Γεωργίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 950/16-06-2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

18 JUN 2010

- 1 -

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝ/ΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΑΧΑΡΝΩΝ 2, 101 76
Τηλ.: 210-2124331
Fax : 210-5243522

Αθήνα 16-6- 2010
Αριθμ. Πρωτ.:950

Προς:
Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: «Μέτρα για την αντιμετώπιση επιβλαβών οργανισμών για την αγροτική παραγωγή».

ΣΧΕΤ: Η Ερώτηση 9268/26-4-2010

Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. **Γ. Κασαπίδης**, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Ο φυτοϋγειονομικός έλεγχος στην Ελλάδα γίνεται βάση των διατάξεων του Π. Δ/γματος 365/200 «μέτρα προστασίας κατά της εξάπλωσης επιβλαβών οργανισμών στο εσωτερικό της χώρας ή μέσω αυτής σε άλλο Κράτος-Μέλος με μέσα που συνδέονται με τη διακίνηση φυτών ή φυτικών προϊόντων και άλλων αντικειμένων στο εσωτερικό του Κράτους-Μέλους» και ειδικών αποφάσεων της Κοινότητας.

Στα σημεία εισόδου της χώρας μας, διενεργούνται επίσημοι τακτικοί έλεγχοι για τα φυτά, φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα που είναι ενδεχόμενοι φορείς επιβλαβών οργανισμών, προκειμένου να αποτραπεί ο κίνδυνος εισαγωγής τους.

Αρμόδιες αρχές για τη διενέργεια των προβλεπόμενων ελέγχων, τη λήψη μέτρων και την ενημέρωση των πολιτών των τοπικών κοινωνιών είναι οι Υπηρεσίες Γεωργίας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων μέσω των ορισμένων φυτοϋγειονομικών ελεγκτών,

- 2 -

υπ' αριθμ. 135239/2009 (ΦΕΚ 2518/Β') ΚΥΑ των Υπουργών Εσωτερικών Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Τα Περιφερειακά Κέντρα Προστασίας Φυτών και Ποιοτικού Ελέγχου, (ΠΚΠΦ&ΠΕ) μπορούν να συνδράμουν επικουρικά κατόπιν συνεννόησης με τις οικείες Δ/νσεις Ανάπτυξης/ Γεωργίας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Αρμόδια Ινστιτούτα του ΕΘΙΑΓΕ για την παρακολούθηση και το συντονισμό της όλης διαδικασίας των επισκοπήσεων για τους επιβλαβείς οργανισμούς καραντίνας είναι τα ακόλουθα: Ινστιτούτο Δασικών Ερευνών Θεσσαλονίκης, Ινστιτούτο Μεσογειακών Δασικών Οικοσυστημάτων & Τεχνολογίας Δασικών Προϊόντων και το Ινστιτούτο Προστασίας Φυτών Ηρακλείου.

Οι οργανισμοί *Tuta absoluta*, *Diabrotica virgifera*, ο νηματώδης που προκαλεί τη νέκρωση των πεύκων *Bursaphelenchus xylophilus* καθώς και ο *Rynchophorus ferrugineus* που προσβάλλει τα φοινικοειδή, είναι μερικοί από τους οργανισμούς που παρακολουθούνται σε όλα τα σημεία εισόδου της χώρας, τα σημεία πώλησης και τους χώρους διακίνησης οπωροκηπευτικών και ξυλείας, τις συσκευασίες και σε πρόσφατα νεκρωμένα δένδρα πεύκης σε όλη τη χώρα αλλά και την Ευρωπαϊκή Ένωση, τόσο με επιτόπιους όσο και εργαστηριακούς ελέγχους με δείγματα, που αποστέλλονται σε εντεταλμένα εργαστήρια.

Το Εργαστήριο Εντομολογίας και Γεωργικής Ζωολογίας του Ινστιτούτου Προστασίας Φυτών Ηρακλείου έχει οριστεί από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ως επίσημο εργαστήριο για τη διάγνωση των δειγμάτων προσβεβλημένων φοινικοειδών από το κόκκινο σκαθάρι των φοινικοειδών (*Rynchophorus ferrugineus*) και την ταυτοποίηση των συλληφθέντων ακμαίων του εντόμου που στέλνονται από τους φυτοϋγειονομικούς ελεγκτές της Κρήτης σε εφαρμογή της φυτοϋγειονομικής νομοθεσίας.

Το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής, έχει επιχορηγήσει την Περιφέρεια Κρήτης με 400.000 €, για την αντιμετώπιση του προβλήματος και την προστασία στο ιδιαίτερο φυσικού κάλους και περιβαλλοντικής σπουδαιότητας φοινικόδασος Βάι, όπως και εσείς αναφέρετε. Επίσης το Ινστιτούτο Προστασίας Φυτών Ηρακλείου, συμμετέχει στην Επιστημονική Επιτροπή της

- 3 -

Περιφέρειας Κρήτης, με συγκεκριμένες προτάσεις που είναι στη διαδικασία της υλοποίησης. Το Ινστιτούτο, υλοποιεί πετυχημένο πρωτοποριακό πρόγραμμα πιλοτικής εφαρμογής της ολοκληρωμένης διαχείρισης του κόκκινου σκαθαριού των φοινικοειδών, με άδεια του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με επιχορήγηση 4 ξενοδοχειακών μονάδων στην περιοχή Γάζι Ηρακλείου. Τα αποτελέσματα του προγράμματος στέλνονται στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων και κοινοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή του Food and Veterinary Office (FVO), ώστε να βοηθήσουν στη χάραξη μιας πιο αποτελεσματικής πολιτικής καταπολέμησης του εντομολογικού εχθρού.

Το Ινστιτούτο Δασικών Ερευνών Θεσσαλονίκης με δύο Εργαστήρια, Δασικής Εντομολογίας & Νηματωδολογίας και Δασικής Παθολογίας & Μυκητολογίας, τα οποία αποτελούν και τα επίσημα εργαστήρια για τον έλεγχο δειγμάτων που αποστέλλονται από τους φυτοϋγειονομικούς ελεγκτές της χώρας, συμμετέχει στο εθνικό πρόγραμμα επισκοπήσεων για οργανισμούς καραντίνας δασικού ενδιαφέροντος, για τους οποίους η χώρα μας έχει οριστεί από την Ε.Ε. ως προστατευόμενη Ζώνη. Η έρευνα στους νηματώδεις των πεύκων άρχισε στο Ινστιτούτο πριν μια δεκαετία, σε συνεργασία με Ευρωπαϊκό ερευνητικό πρόγραμμα, αλλά σταμάτησε λόγω ελλιπούς χρηματοδότησης.

Το Ινστιτούτο Μεσογειακών Δασικών Οικοσυστημάτων και Τεχνολογίας Δασικών Προϊόντων, με το εργαστήριο Δασικής Εντομολογίας και Δασικής Μυκητολογίας, ως επίσημα εργαστήρια για έλεγχο δειγμάτων, συμμετέχει στη διαδικασία των επισκοπήσεων, παρά τις δυσκολίες που συναντώνται από τις τοπικές αρχές ελέγχου.

Όσον αφορά τον οργανισμό καραντίνας *Tuta absoluta* (υπονομευτής τομάτας), ο πιθανότερος τρόπος μεταφοράς, είναι η διακίνηση προσβεβλημένων καρπών και δευτερευόντως η διακίνηση προσβεβλημένων φυταρίων. Επίσης, η παθητική μεταφορά με τον άνεμο, ίσως δικαιολογεί σε κάποιο βαθμό την ταχύτατη εξάπλωσή του, τόσο στο εσωτερικό της χώρας, όσο και σε γειτονικές χώρες της Μεσογείου.

- 4 -

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, μόλις διαπιστώθηκε μέσω του ΕΘΙΑΓΕ, η εμφάνιση του επιβλαβούς οργανισμού *Tuta absoluta* (λεπιδοπτέρου) στη χώρα, το γνωστοποίησε στην Επιτροπή της Ε.Ε. και στα άλλα Κράτη-Μέλη και αφετέρου:

1) Κάλεσε το Ινστιτούτο Προστασίας Φυτών Ηρακλείου Κρήτης σε συνεργασία με το Μπενάκειο Φυτοπαθολογικό Ινστιτούτο (Μ.Φ.Ι.): α) να ορίσουν τα αναγκαία μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν άμεσα ώστε να παρεμποδιστεί ο κίνδυνος εξάπλωσης του εν λόγω επιβλαβούς οργανισμού, β) να συντάξουν - αναρτήσουν στην ιστοσελίδα του Μ.Φ.Ι. «μεθοδολογία επισκοπήσεων» για μακροσκοπικούς ελέγχους και δειγματοληψίες στην περίπτωση που διαπιστώνονται ύποπτα συμπτώματα από τους φυτοϋγειονομικούς ελεγκτές και γ) να συντάξουν - αναρτήσουν στην ιστοσελίδα του Μ.Φ.Ι. «κατευθυντήριες οδηγίες» μακροσκοπικών ελέγχων προς τους παραγωγούς και διακινητές φυτών και καρπών τομάτας ή και άλλων ξενιστών.

Ήδη, έχουν αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του Μ.Φ.Ι., τα αναγκαία μέτρα, «η μεθοδολογία επισκοπήσεων» για μακροσκοπικούς ελέγχους και δειγματοληψίες, καθώς και οι «κατευθυντήριες οδηγίες» μακροσκοπικών ελέγχων προς τους παραγωγούς και διακινητές φυτών.

Περισσότερες πληροφορίες, μπορεί κάθε ενδιαφερόμενος να αναζητήσει στις κάτωθι ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

<http://www.bpi.gr/photos/files/files/Tuta%20absoluta.pdf>.

<http://www.bpi.gr/photos/files/files/Tuta%20absolutam.pdf>.

2) Συγκάλεσε σύσκεψη, με θέμα: «Σύσκεψη για τη λήψη εκριζωτικών μέτρων κατά του επιβλαβούς οργανισμού *Tuta absoluta*», στην οποία κλήθηκαν να συμμετέχουν: α) το Ινστιτούτο Προστασίας Φυτών Ηρακλείου Κρήτης, Εργαστήριο Εντομολογίας και Γ. Ζωολογίας, β) το Μπενάκειο Φυτοπαθολογικό Ινστιτούτο, Εργαστήριο Γεωργικής Εντομολογίας, γ) Φυτοϋγειονομικός Ελεγκτής από το Π.Κ.Π.Φ. και Π.Ε. Ηρακλείου, δ) Φυτοϋγειονομικός ελεγκτής της Διεύθυνσης Γεωργίας και Κτηνοτροφίας Τριφυλίας και ε) εκπρόσωπος του αρμόδιου Τμήματος της Γενικής Δ/σης Φυτικής Παραγωγής, για τη διαβούλευση της

- 5 -

κατ' εξαίρεση έγκρισης φυτοπροστατευτικών προϊόντων, για χρήση κατά του εν λόγω επιβλαβούς οργανισμού.

3) Εκδόθηκαν εννέα (9) Υπουργικές Αποφάσεις για τη χορήγηση, κατ' εξαίρεση, έγκρισης διάθεσης στην αγορά εννέα (9) φυτοπροστατευτικών προϊόντων, για την αντιμετώπιση του εντόμου *Tuta absoluta*, των εξής:

- 1) BACTOSPEINE WG της εταιρείας ΧΕΛΛΑΦΑΡΜ Α.Ε. (αριθ. έγκρισης 14116/3-2-2010)
- 2) STEWARD 30 WG της εταιρείας ΝΤΥ ΠΟΝΤ ΕΛΛΑΣ Α.Ε. (αριθ. έγκρισης 14005/3-2-2010)
- 3) ΑΒΑΜΕCΤΙΝ-ΦΑΡΜΑ ΧΗΜ 1,8 ΕC της εταιρείας ΦΑΡΜΑΧΗΜ Α.Β.Ε.Ε. (αριθ. έγκρισης 14190/3-2-2010)
- 4) ΖΟΡΟ 1,8 ΕW της εταιρείας CΗΕΜΙΝΟΝΑ Α/Σ (αριθ. έγκρισης 14309/3-2-2010)
- 5) LASER 480 SC της εταιρείας ΕΛΑΝΚΟ ΕΛΛΑΣ Α.Ε.Β.Ε. (αριθ. εγκρίσεως 14025/3-2-2010)
- 6) BELT 24 WG της εταιρείας ΒΑΥΕΡ ΕΛΛΑΣ Α.Β.Ε.Ε. (αριθ. έγκρισης 14310/3-2-2010)
- 7) ΑΛΒΕΡΔΕ 24 SC της εταιρείας ΒΑSΦ Ελλάς Α.Β.Ε.Ε. (αριθ. έγκρισης 14326/3-2-2010)
- 8) ΒΑΤΗΡΙΝ 16000 WP της εταιρείας ΑΛΦΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΕΦΟΔΙΑ Α.Ε.Β.Ε. (αριθ. έγκρισης 1939/3-2-2010)
- 9) ΡΥΡΙΝΕΧ 25 CΣ της εταιρείας ΑΛΦΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΕΦΟΔΙΑ Α.Ε.Β.Ε. (αριθ. έγκρισης 1903/3-2-2010)

Πληροφοριακά αναφέρεται ότι, το εν λόγω έντομο έχει εμφανισθεί σχεδόν σε όλα τα Κράτη - Μέλη και σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα εξαπλώθηκε σχεδόν παντού. Επίσης, στο πλαίσιο του προγράμματος των ετήσιων επίσημων επισκοπήσεων στη χώρα μας, έτους 2009, διαπιστώθηκαν κρούσματα του εντόμου σε 38 Νομαρχίες.

Τέλος, λόγω της υψηλής επικινδυνότητας του εντομολογικού εχθρού, υπάρχει συνεργασία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με το Εργαστήριο Εντομολογίας και Γεωργικής Ζωολογίας του Ινστιτούτου Προστασίας Φυτών Ηρακλείου και με άλλους Κρατικούς Φορείς για την ανταλλαγή απόψεων για τις ενέργειες που

- 6 -

πρέπει να γίνουν στο άμεσο μάλλον, ώστε να υπάρξει εθνικός σχεδιασμός και άμεση χρηματοδότηση προγράμματος εφαρμοσμένης έρευνας.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Μ. ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

1. Υπ. Εσωτερικών Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης – Γραφείο κ. Υπουργού
2. Βουλευτή κ. Γ. Κασαπίδη

2. Στην με αριθμό 9682/04-05-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στρατάκη Εμμανουήλ δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13-411/16-06-

2010 έγγραφο από την Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

16 JUN 2010

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,
 ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ & ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ**
 Γ. Γ. ΕΜΠΟΡΙΟΥ-Γ.Γ. ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ
 ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αθήνα, 16/06/2010

Αριθ. Πρωτ.: Β13-411

Ταχ. Δ/ση : Πλ. Κάνιγγος
 Ταχ. Κώδικας : 101 81
 Πληροφορίες : Κων/να Παπακώστα
 ΤΗΛ. : 210 3837150
 Email: gemporiou@gge.gr
 FAX : 210 3837843

ΠΡΟΣ :
Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα: Ερωτήσεων (2)

ΚΟΙΝ.:
 -Βουλευτή κ.
 1. Εμ. Στρατάκη.

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην Ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμ. Στρατάκη.

Σχετ.: Ερώτηση 9682/04-05-2010.

Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Εμ. Στρατάκης, με θέμα : «**Προστασία καταναλωτών από τις νέες τιμές στα καύσιμα**», σας γνωρίζουμε ότι, από το 1992 (Ν. 2008) οι τιμές των πετρελαιοειδών προϊόντων διαμορφώνονται ελεύθερα σε όλα τα στάδια διακίνησης και εμπορίας ανάλογα με την προσφορά και τη ζήτηση, στις δε περιπτώσεις καταγγελιών για αισχροκέρδεια εκ μέρους των καταναλωτών αρμόδια είναι τα πολιτικά δικαστήρια σύμφωνα με το άρθρο 405 του Ποινικού Κώδικα.

Η πορεία της λιανικής τιμής ενός προϊόντος (δηλ. της τιμής στην αντλία του πρατηρίου) καθορίζεται κατά το μεγαλύτερο μέρος από την πορεία της διεθνούς τιμής του αντίστοιχου προϊόντος.

Η διεθνής αυτή τιμή καθορίζεται χρηματιστηριακά κάθε μέρα από τις πράξεις αγοράς και πώλησης προϊόντων και συμβολαίων, όπως γίνεται και για τα υπόλοιπα προϊόντα που αποτελούν είδος χρηματιστηριακής συναλλαγής, και συνιστά την τιμή αναφοράς και για τις εκτός χρηματιστηρίου αγοραπωλησίες καυσίμων.

Οι διεθνείς τιμές αποτελούν σχεδόν πάντοτε το σημείο αναφοράς των συμβολαίων αγοράς καυσίμων μεταξύ Διυλιστηρίων και πελατών τους.

Η εκάστοτε τιμή πώλησης του Διυλιστηρίου δηλαδή καθορίζεται με βάση τις διεθνείς τιμές και τις συναλλαγματικές ισοτιμίες. Οι τιμές στις οποίες πωλούν τα Ελληνικά διυλιστήρια βασίζονται στις τιμές Platts για την Μεσόγειο. Στις ίδιες τιμές (με προσαρμογές μεταφορικού κόστους) συναλλάσσονται όλα τα διυλιστήρια της ευρύτερης περιοχής Μεσογείου με τους πελάτες τους, τις εταιρείες λιανικής εμπορίας.

Για την διαμόρφωση της τελικής τιμής 'εκ Διυλιστηρίου' χρησιμοποιείται φόρμουλα η οποία λαμβάνει υπόψη τις τελευταίες 4 τιμές Platts, διορθώνει για το κόστος αποθήκευσης και

JV

μετατρέπει την τιμή από δολάρια σε ευρώ και από ανά τόνο σε ανά κυβικό για τα καύσιμα κίνησης.

Στην τιμή Διυλιστηρίου δηλαδή περιλαμβάνεται μία προσαύξηση (premium) που χρεώνουν τα Διυλιστήρια τις εταιρείες εμπορίας και τους μεγάλους τελικούς καταναλωτές που αιτιολογείται ως κόστος αποθήκευσης, τήρησης αποθεμάτων ασφαλείας και χρηματοοικονομικό.

Το τελευταίο εξάμηνο λόγω εξωγενών παραγόντων παρατηρήθηκε αύξηση στις τιμές Διυλιστηρίου κατά 21%. Συγκεκριμένα, εξαιτίας της αύξησης των διεθνών τιμών πετρελαίου και των μεταβολών στη συναλλαγματική ισοτιμία Δολαρίου-Ευρώ, η τιμή του λίτρου από 38 λεπτά στις 29/10/2009 έφτασε τα 44 λεπτά στις 28/5/2010.

Επίσης λόγω της αύξησης του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης και του ΦΠΑ, η λιανική τιμή επιβαρύνθηκε περίπου με 35 λεπτά το λίτρο.

Ενώ στις 8/1/2010 η μέση λιανική τιμή πώλησης του λίτρου στην επικράτεια ήταν €1,10 στις 28/5/2010 διαμορφώθηκε €1,504 παρουσιάζοντας αύξηση 40 λεπτών το λίτρο.

Σχετικά με τον έλεγχο για την αύξηση των τιμών των καυσίμων μετά την αναπροσαρμογή του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στις 09-02-2010 σας γνωρίζουμε ότι:

Από τη Διεύθυνση Ελέγχων της Υπηρεσίας Εποπτείας της Αγοράς (ΥΠ.Ε.Α.), διενεργήθηκαν άμεσα έλεγχοι στα πρατήρια πώλησης καυσίμων του Ν. Αττικής και εξακολουθούν να διενεργούνται.

Ακόμη εκδόθηκε από τις 11-02-2010 σχετική εγκύκλιος προς όλες τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις της χώρας για άμεσους ελέγχους στις λιανικές τιμές πώλησης των καυσίμων της περιοχής ευθύνης τους προκειμένου να διαπιστωθεί εάν υπάρχει αύξηση στο περιθώριο μικτού κέρδους των πρατηριούχων, πέραν του πρόσθετου κόστους του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης.

Από τους ανωτέρω ελέγχους και με βάση τα στοιχεία που η Διεύθυνση Ελέγχων διαθέτει, προκύπτει ότι οι αυξήσεις στις λιανικές τιμές της βενζίνης και του πετρελαίου κίνησης - εκτός ελαχίστων περιπτώσεων - οφείλονται στην αναπροσαρμογή του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης και στην αύξηση της τιμής διυλιστηρίου (λόγω διεθνών τιμών και συναλλαγματικής ισοτιμίας ευρώ/δολαρίου).

Οι έλεγχοι εξακολουθούν να γίνονται, τα αποτελέσματα των οποίων εκτιμώνται καθημερινά.

Με την Α.Δ. 13/08-10-2008 όπως τροποποιήθηκε με την Α.Δ. 4/18-03-09 προβλέπεται η ύπαρξη Παρατηρητηρίου των λιανικών τιμών των υγρών καυσίμων των πρατηρίων, το οποίο φέρνει διαφάνεια στην αγορά καυσίμων σε επίπεδο λιανικής.

Επισημαίνεται ότι, μέχρι μέσα Μαρτίου γινόταν διαπραγμάτευση με τον κλάδο των πρατηριούχων υγρών καυσίμων για την εφαρμογή της διάταξης για τη γνωστοποίηση των τιμών λιανικής πώλησης στο Παρατηρητήριο Τιμών Υγρών Καυσίμων (fuelprices). Η διαπραγμάτευση αυτή είχε θετική κατάληξη αφού συμφώνησαν η Πανελλήνια Ομοσπονδία Πρατηριούχων Εμπόρων Καυσίμων (ΠΟΠΕΚ) αλλά και η Ομοσπονδία Βενζινοπωλών Ελλάδος (ΟΒΕ).

Από μέσα Μαρτίου και μετά απεστάλησαν στα πρατήρια όλης της χώρας οι κωδικοί πρόσβασης, με στόχο το επόμενο διάστημα να ενταχθούν στο παρατηρητήριο το σύνολο των πρατηρίων και οι καταναλωτές να μπορούν να επιλέγουν το φθηνότερο πρατήριο της περιοχής τους.

Να τονισθεί στο σημείο αυτό ότι, ενώ στις αρχές του έτους δήλωναν στην ιστοσελίδα www.fuelprices.gr τιμές μόνο 300 πρατήρια υγρών καυσίμων τώρα πια τα πρατήρια που δηλώνουν τιμές φτάνουν τα 3.200.

Επιπλέον η Πολιτική Ηγεσία του Υπουργείου μας, με συναντήσεις τόσο με τον Σύνδεσμο των Εταιρειών Εμπορίας Πετρελαιοειδών, όσο και με την Ομοσπονδία και Ενώσεις των βενζινοπωλών, έλαβε την διαβεβαίωση ότι θα μεριμνήσουν, ώστε τα μέλη τους, να μη προβούν σε περαιτέρω αυξήσεις των τιμών πέραν της αύξησης του Ε.Φ.Κ.

Ακόμη, ομάδα εργασίας μελετά το πόρισμα της Επιτροπής Ανταγωνισμού σχετικά με τις δομικές στρεβλώσεις της αγοράς των πετρελαιοειδών και θα υποβάλει προτάσεις για αντίστοιχες νομοθετικές ρυθμίσεις.

Επισημαίνεται τέλος ότι για την αντιμετώπιση των ελλειμμάτων λειτουργίας του υγιούς ανταγωνισμού στην αγορά υγρών καυσίμων, τα Υπουργεία Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας & Ναυτιλίας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής έχουν ήδη αναλάβει πρωτοβουλίες για τα ακόλουθα θέματα :

1. Θέσπιση, πέραν των ποινικών, και διοικητικών κυρώσεων (χρηματικά πρόστιμα) για την μη υποβολή στοιχείων από πρατήρια υγρών καυσίμων στο Παρατηρητήριο Τιμών Καυσίμων.
2. Δημιουργία και παρακολούθηση μητρώου Πρατηρίων Υγρών Καυσίμων.
3. Δημιουργία βάσης δεδομένων παρακολούθησης της εξέλιξης της χρηματιστηριακής τιμής του πετρελαίου και της τιμής διυλιστηρίου και ενημέρωση της ΓΓ Εμπορίου για τις χονδρικές τιμές πώλησης των καυσίμων.
4. Ρύθμιση για τη βελτίωση του μηχανισμού εποπτείας αποθεμάτων καυσίμων ασφαλείας.
5. Συνεργασία με το αρμόδιο Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, με σκοπό την αναθεώρηση των συμβάσεων των πρατηρίων (ΣΕΑ) με το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας και τους διαχειριστές των κλειστών αυτοκινητοδρόμων.
6. Εγκατάσταση ειδικών ηλεκτρονικών πινάκων σε κλειστούς αυτοκινητοδρόμους για την ενημέρωση των οδηγών για την φθηνότερη λιανική τιμή πώλησης των υγρών καυσίμων, καθώς και δημιουργία ανάλογων υπηρεσιών SMS σε συνεργασία με τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας.
7. Διευθέτηση της χρονίζουσας εκκρεμότητας, αναφορικά με την λειτουργία των αυτόματων αντλιών υγρών καυσίμων.
8. Ενίσχυση δράσεων για την ενημέρωση των καταναλωτών σε θέματα κριτηρίων επιλογής πρατηρίων πώλησης υγρών καυσίμων.

Σύμφωνα με τα ανωτέρω υπουργεία, θα ακολουθήσουν και άλλες πρωτοβουλίες, μετά από αναμενόμενα πορίσματα και προτάσεις μέτρων της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Επισημαίνεται ότι, ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής έχει τη δυνατότητα όταν οι τιμές καταναλωτή διαμορφωθούν σε επίπεδα που κατά την κρίση του είναι υπερβολικά, να ζητήσει γνωμοδότηση της ΡΑΕ και στη συνέχεια με ΚΥΑ να επιβληθεί πλαφόν στις τιμές για διάστημα δύο μηνών σε όλη την Επικράτεια της χώρας ή σε μερικούς Νομούς αυτής.

Κατά τα λοιπά αρμόδιο για απάντηση είναι το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής, στο οποίο και διαβιβάζεται η ερώτηση.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΛΟΥΚΑ Τ. ΚΑΤΣΕΛΗ

Ε. Δ.
Γραφείο κας Υπουργού
Υπόψη κας Όλ. Γουμπούρου

3. Στην με αριθμό 9701/04-05-2010 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Καράογλου Θεοδώρου, Δερμετζόπουλου Αλέξανδρου, Αυγενάκη Ελευθέριου και Χαλκίδη Μιχαήλ δόθηκε με το υπ'

αριθμ. 23803/ΕΥΣ 4162/16-06-2010 έγγραφο από την Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

16 JUN 2010

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ
ΕΘΝΙΚΗ ΑΡΧΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ
ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ταχ. Δ/ση : Νίκης 5-7
Ταχ. Κώδικας : 10181
Πληροφορίες : Λητώ Μαρινού
τηλ. : 210-3332378
fax : 210-3332731
e-mail : l.marinou@mnc.gr

Αθήνα, 16/06/2010
Αρ. Πρωτ.: 23803 /ΕΥΣ 4162

ΠΡΟΣ: Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου

Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.: Βουλευτές: κ.κ.

- **Θ. Καράογλου**
- **Λ. Αυγενάκη**
- **Αλ. Δερμετζόγλου**
- **Μ. Χαλκίδη**

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην αριθ. 9701/ 4-5-2010 Ερώτηση των Βουλευτών κ.κ. Θ. Καράογλου, Λ. Αυγενάκη, Α. Δερμετζόγλου και Μ. Χαλκίδη

Το Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς, το Αναπτυξιακό Πρόγραμμα της χώρας για την Προγραμματική Περίοδο 2007-2013, αποτελεί το πιο σημαντικό εργαλείο για την αξιοποίηση των αναπτυξιακών δυνατοτήτων της χώρας.

Μέχρι πρότινος, το ΕΣΠΑ είχε πολύ χαμηλή απορροφητικότητα της τάξεως του 3,5%. Η απουσία σχεδιασμού, η απουσία συνέργειας ανάμεσα στις δράσεις, η απουσία ολοκληρωμένων αναπτυξιακών παρεμβάσεων στην περιφέρεια είχαν ως αποτέλεσμα, ουσιαστικά, τη σπατάλη πόρων, ακόμη και αυτών οι οποίοι διοχετεύτηκαν με προγράμματα αμφίβολης αποτελεσματικότητας, που δεν είχαν τα αναπτυξιακά αποτελέσματα, τα οποία έπρεπε να είχαν για την παραγωγική αναδιάρθρωση του τόπου.

Στην κρίσιμη περίοδο που διανύουμε, τα Επιχειρησιακά προγράμματα του ΕΣΠΑ επιφορτίζονται και με έναν επιπλέον ρόλο, αυτόν της συμβολής στην επίτευξη των στόχων του Προγράμματος Σταθερότητας και Ανάπτυξης της χώρας.

Στη βάση αυτή, η επίσπευση της υλοποίησης των προγραμμάτων με την ταυτόχρονη προσαρμογή τους στα νέα δεδομένα για τη σταδιακή αποκατάσταση της αναπτυξιακής δυναμικής της ελληνικής οικονομίας και την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητάς της αποτελεί πρωταρχικό στόχο της νέας ηγεσίας του ΥΠΟΙΑΝ και οδηγό για τη λήψη όλων των απαραίτητων μέτρων επιτάχυνσης της

εφαρμογής των προγραμμάτων. Έχουμε την πεποίθηση πως έχουμε λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα και έχουμε προχωρήσει σε όλες τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, ώστε η υλοποίηση του ΕΣΠΑ να ακολουθήσει μία απρόσκοπτη, επιταχυνόμενη πορεία βασισμένη σε ένα θεσμικό πλαίσιο με απλούστερες διαδικασίες και με απαρτέγκλιτο στόχο την αποτελεσματικότητα της εφαρμογής του.

Το τρέχον έτος, βασικός στόχος μας είναι η απορροφητικότητα των πόρων του ΕΣΠΑ να φτάσει το 20% από το **6,30%** σήμερα. Ο στόχος αυτός, που αντιστοιχεί περίπου σε συνολική δημόσια δαπάνη ύψους 5,2 δις €, υπερκαλύπτει το στόχο N+3 του 2010 για το σύνολο των ΕΠ, αλλά ταυτόχρονα αποτελεί αδήριτη υποχρέωσή μας στο πλαίσιο της εφαρμογής του **Συμφώνου Σταθερότητας**.

Πορεία υλοποίησης ΕΣΠΑ

Η πρόσφατη εικόνα της υλοποίησης των προγραμμάτων του ΕΣΠΑ σύμφωνα με τα στοιχεία προόδου που έχουν καταχωρηθεί στο ΟΠΣ μέχρι 25/05/2010, αποτυπώνεται σε ποσοστό ενεργοποίησης επί συνόλου προγραμμάτων **66,12%** και σε ποσοστό απορρόφησης **6,30%**. Σημειώνεται ότι στις πραγματοποιηθείσες δαπάνες περιλαμβάνεται μόνον μέρος των συνεχιζόμενων από το Γ' ΚΠΣ έργων-γεφυρών και των μεταφερόμενων έργων από το Γ' ΚΠΣ καθώς η σχετική διαδικασία είναι ακόμη σε εξέλιξη.

Ειδικότερα, ο συνολικός προϋπολογισμός των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων και Κοινοτικών Πρωτοβουλιών του ΕΣΠΑ ανέρχεται σε **26.228 εκατ. Ευρώ** (σε όρους συγχρ/νης Δημόσιας Δαπάνης). Το ύψος των προσκλήσεων για υποβολή προτάσεων είναι συνολικού προϋπολογισμού **21.097 εκατ. Ευρώ**. Οι **αποφάσεις ένταξης** των συγχρηματοδοτούμενων έργων ανέρχονται στο **34,39%** της συγχρηματοδοτούμενης δημόσιας δαπάνης, ενώ **οι νομικές δεσμεύσεις** που έχουν αναληφθεί ανέρχονται στο **17,23%** των πόρων της συγχρηματοδοτούμενης δημόσιας δαπάνης. Οι καταχωρημένες δαπάνες στο ΟΠΣ μέχρι 19.04.2010 ανέρχονται σε **1.652 εκατ. Ευρώ**, ποσό που αντιστοιχεί σε ποσοστό απορρόφησης **6,30%** των πόρων της συνολικής συγχρηματοδοτούμενης δημόσιας δαπάνης του ΕΣΠΑ.

-Πορεία υλοποίησης ΠΕΠ

Για τα **Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα** έχουν δημοσιευθεί **προσκλήσεις** για υποβολή προτάσεων ένταξης έργων συνολικού προϋπολογισμού **8.296 εκατ. Ευρώ** (**68%** επί του συνολικού προϋπολογισμού), έχουν ενταχθεί έργα προϋπολογισμού συγχρ/νης δημόσιας δαπάνης **4.109 εκατ. Ευρώ** και οι καταχωρημένες μέχρι σήμερα δαπάνες ανέρχονται σε **998 εκ. Ευρώ** (ποσοστό απορρόφησης **9,85%**).

-Πορεία υλοποίησης Τομεακών Προγραμμάτων

Αντίστοιχα **για τα Τομεακά Επιχειρησιακά Προγράμματα** έχουν δημοσιευθεί **προσκλήσεις** για υποβολή προτάσεων ένταξης έργων συνολικού προϋπολογισμού **12.785 εκατ. Ευρώ** (**66,71%** επί του συνολικού προϋπολογισμού), έχουν ενταχθεί έργα προϋπολογισμού συγχρ/νης δημόσιας δαπάνης **4.920 εκατ. Ευρώ** και οι καταχωρημένες δαπάνες ανέρχονται σε **654.138 εκ. Ευρώ** (ποσοστό απορρόφησης **4,20%**).

- Προγράμματα εδαφικής συνεργασίας

Σε ότι αφορά τα **προγράμματα εδαφικής συνεργασίας** συνολικής συγχρηματοδοτούμενης δαπάνης 329.042 εκ €, είναι σε εξέλιξη η διαδικασία ενεργοποίησής του. Ειδικότερα, για τα Προγράμματα Ευρωπαϊκής Εδαφικής Συνεργασίας Ελλάδα-Κύπρος, Ελλάδα-Ιταλία, Ελλάδα-Βουλγαρία έχουν βγει προσκλήσεις και αξιολογούνται οι υποβληθείσες προτάσεις. Στη συνέχεια θα γίνει η σύσταση των Επιτροπών Επιλογής Έργων ή Επιτροπών Παρακολούθησης αναλόγως του Προγράμματος, με τη συμμετοχή εκπροσώπων από τις

συμμετέχουσες χώρες και θα ακολουθήσει η έγκριση των έργων προς χρηματοδότηση.

Στόχος απορρόφησης 2010 - ΠΣΑ

Όπως προαναφέρθηκε, το τρέχον έτος, βασικός στόχος μας είναι η απορροφητικότητα των πόρων του ΕΣΠΑ να φτάσει το 20%, που αντιστοιχεί περίπου σε συνολική δημόσια δαπάνη ύψους 5,2 δις €. Ο στόχος αυτός προκύπτει ως υποχρέωσή μας μέσα από την εφαρμογή του **Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΠΣΑ)** οι προβλεπόμενες απαιτήσεις από την ΕΕ το 2010 για το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων μέσω της υλοποίησης των προγραμμάτων του ΕΣΠΑ, των συγχρηματοδοτούμενων δράσεων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου και του Ταμείου Αλιείας, του Ταμείου Συνοχής και του κλεισίματος του Γ' ΚΠΣ ανέρχονται σε 3,5 δις € (1,4 δις € επιπρόσθετοι κοινοτικοί πόροι σε σχέση με το 2009). Ο στόχος αυτός είναι ανελαστικός και υπερκαλύπτει το στόχο v+3 του 2010. Επιπροσθέτως, έχουμε θέσει ενδιάμεσο στόχο, έως τις 30 Ιουνίου 2010, η απορρόφηση του ΕΣΠΑ να φτάσει το 8 %, και μέχρι το τέλος του Ιουλίου να έχουμε πετύχει την αποπληρωμή των προγραμμάτων του Γ' ΚΠΣ που έκλεισαν στις 30-06-2009.

Ενέργειες επιτάχυνσης για την επίτευξη του στόχου

Για την επίσπευση της υλοποίησης του ΕΣΠΑ και την επίτευξη του στόχου απορροφητικότητας, το ΥΠΟΙΑΝ προχώρησε στην αντιμετώπιση των εντοπισμένων αδυναμιών του συστήματος μέσα από τη λήψη πακέτου διορθωτικών θεσμικών και διαχειριστικών μέτρων. Μεταξύ αυτών συμπεριλαμβάνονται η **πρόσφατη τροποποίηση του Ν.3714/2007** που αφορά τη διαχείριση των προγραμμάτων του ΕΣΠΑ, η **επιτάχυνση της διαδικασίας ωρίμανσης έργων και δημιουργία κατάλληλης δεξαμενής έργων για τα επόμενα έτη**, η προκήρυξη νέων δράσεων **ενίσχυσης των ΜΜΕ** σε όλους τους τομείς της οικονομίας, η **μεταφορά έργων από το Γ' ΚΠΣ στο ΕΣΠΑ**, η **επικαιροποίηση μελετών Ν.716**, καθώς και η **εκπόνηση προγραμμάτων επιτάχυνσης της υλοποίησης των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων (ΕΠ)** από τις Διαχειριστικές Αρχές των ΕΠ υπό το συντονισμό της Εθνικής Αρχής Συντονισμού.

Πιο συγκεκριμένα, και σε ότι αφορά στην **τροποποίηση του Νόμου 3614/07**, ο νέος νόμος (Ν3840/2010) που ψηφίστηκε στα τέλη Μάρτιου αντιμετωπίζει την διαπιστωμένη πολυπλοκότητα του συστήματος υλοποίησης των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του ΕΣΠΑ θέτοντας τρεις βασικούς στόχους, **την αποκέντρωση, την απλοποίηση και την αποτελεσματικότητα**, με απώτερο στόχο την ταχεία απελευθέρωση των κοινοτικών κονδυλίων και τη διοχέτευσή τους σε έργα και δράσεις υψηλού αναπτυξιακού αποτελέσματος.

Ειδικότερα, **στο πλαίσιο της αποκέντρωσης**, εισάγεται η έννοια της **Επιχειρησιακής Προγραμματικής Συμφωνίας** μεταξύ ΥΠΟΙΑΝ, άλλων υπουργείων και περιφερειών της χώρας, ώστε αμέσως μετά να αποδεσμευθούν οι διαθέσιμοι πόροι προς τα υπουργεία και τις περιφέρειες. Στη Συμφωνία εξειδικεύονται οι στρατηγικές προτεραιότητες κάθε Επιχειρησιακού Προγράμματος και ΠΕΠ. Το πλαίσιο αυτό, εξειδικεύεται όχι μόνο σε άξονες προτεραιότητας, αλλά και σε επιμέρους τομείς πολιτικής (π.χ. πολιτισμός, τουρισμός, υγεία κλπ.), καθώς και σε επίπεδο συγκεκριμένου έργου, με οικονομικό και χρονικό προγραμματισμό. Η διαδικασία παρακολούθησης της προόδου υλοποίησης γίνεται από το ΥΠΟΙΑΝ, και προβλέπεται η αναθεώρηση ή ανακατανομή των πόρων μεταξύ αξόνων και τομέων ανάλογα με την πρόοδο υλοποίησης. Εισάγεται επίσης και η έκθεση προόδου σε διμηνιαία βάση για τα έργα σε κάθε περιφέρεια και η ανακατανομή

πόρων σε περίπτωση καθυστερήσεων. Οι σχετικές ΕΣΥ με το σύνολο των περιφερειών είναι σε διαδικασία υπογραφής.

Στο πλαίσιο της απλοποίησης στις εφαρμοζόμενες διαδικασίες, καταργούνται φορείς που δεν χρειάζονται (π.χ. Αναπτυξιακοί Οργανισμοί Περιφερειών, ΝΟΜΟΣ ΑΕ, Επιτροπή Εμπειρογνομόνων του ΥΠΟΙΑΝ) και αλλάζουν οι διαδικασίες που δημιουργούσαν πολυπλοκότητα και επικαλύψεις. Παράλληλα διασφαλίζεται η ισορροπία ανάμεσα στην ανάγκη επιτάχυνσης των ΕΠ και στην ανάγκη εξασφάλισης της χρηστής διαχείρισης. (π.χ. καταργείται η υποχρεωτική εφαρμογή του δεύτερου βαθμού πιστοποίησης της επάρκειας των δικαιούχων με βάση το πρότυπο ΕΛΟΤ και καθίσταται προαιρετικό το πρότυπο ΕΛΟΤ 1429. Καταργείται, επίσης, η διαδικασία διατύπωσης γνώμης πριν από την ένταξη για πράξεις προϋπολογισμού έως 50 εκατ. ευρώ (σήμερα ισχύει για πράξεις άνω των 5 εκατ. ευρώ για έργα ΕΤΠΑ και 2 εκατ. ευρώ για το ΕΚΤ).)

Στο πλαίσιο της αποτελεσματικότητας, προσδιορίζονται ονοματισμένες δράσεις με σαφές χρονοδιάγραμμα υλοποίησης, περιορίζοντας εμπλοκές και ατελέσφορες διαδικασίες στην εφαρμογή τους και διασφαλίζοντας αποτελεσματική εποπτεία στην εφαρμογή. Οι πόροι του **Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ) θα διατίθενται κατά προτεραιότητα στα συγχρηματοδοτούμενα έργα**, θα δίδεται η δυνατότητα στις αναθέτουσες αρχές να επικαιροποιούν και μόνες τους τις μελέτες, επιταχύνονται οι διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων και καταργούνται οι περιορισμοί για προκήρυξη και υποβολή προτάσεων έργου χαμηλού προϋπολογισμού.

Ωρίμανση έργων

Στο πλαίσιο της επιτάχυνσης των διαδικασιών για την υλοποίηση του ΕΣΠΑ εντάσσεται και η επίλυση του ακανθώδους ζητήματος της **επικαιροποίησης των μελετών του Ν.716/1977**. Με το άρθρο 11 του Ν.3840/2010 (τροποποίηση του Ν.3614/07) παρέχεται η δυνατότητα επικαιροποίησης ή/και συμπλήρωσης των μελετών αυτών από τις υπηρεσίες της αναθέτουσας αρχής. Έτσι αποφεύγεται η χρονοβόρα σε πολλές περιπτώσεις εφαρμογή της διαδικασίας ανάθεσης σύμβασης κατά τις διατάξεις του Ν.3316/2005. Η αξιολόγηση των μελετών, οι προδιαγραφές της επικαιροποίησης, ο έλεγχος και κάθε άλλη λεπτομέρεια προσδιορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας η οποία βρίσκεται στο τελικό στάδιο έγκρισής της.

Το ζήτημα των μελετών και ο ρόλος τους στην ταχεία ωρίμανση νέων έργων αλλά και στην ορθή τους υλοποίηση στο ΕΣΠΑ έχει απασχολήσει ευρύτερα τις συντονιστικές υπηρεσίες του ΥΠΟΙΑΝ. Με στόχο την κωδικοποίηση των διαδικασιών ωρίμανσης έργων υποδομής και τη διάχυση καλών πρακτικών στις Διαχειριστικές Αρχές και κατ' επέκταση στους εμπλεκόμενους φορείς, συντάσσουμε συγκεντρωτικούς πίνακες διαδικασιών ωρίμανσης έργων για 8 κατηγορίες έργων (τις πλέον συναντημένες στα Προγράμματα του ΕΣΠΑ). Το έργο αυτό βρίσκεται σε τελική φάση επεξεργασίας και με τη συνδρομή αρμοδίων Υπηρεσιών του ΥΠΕΧΩΔΕ και πρόκειται να εκδοθεί στο αμέσως προσεχές διάστημα.

Επιπροσθέτως, στο πλαίσιο της επιτάχυνσης **ωρίμανσης των δημοσίων έργων υποδομής των ΠΕΠ** θα δημιουργηθούν ειδικές **ΣΑΜΠ**, μια ανά Περιφέρεια, οι οποίες θα εξασφαλίζουν τη χρηματοδότηση της εκπόνησης/ ή και επικαιροποίησης- συμπλήρωσης μελετών ωρίμανσης.

Σε συνέχεια των παραπάνω, το ΥΠΟΙΑΝ έχει καταρτίσει και θέσει σε εφαρμογή ένα **αναλυτικό πρόγραμμα δράσης**, που περιλαμβάνει τον επιμερισμό του παραπάνω συνολικού στόχου δαπανών σε ειδικότερους στόχους δαπανών και τη συμβολή των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του ΕΣΠΑ, που καλούνται να

συνεισφέρουν με δαπάνες εντός του 2010 για την επίτευξη των στόχων. Επιπλέον το σχέδιο δράσης συμπληρώνεται με την απαιτούμενη οργανωτική διαχείριση για το συντονισμό και παρακολούθηση της επίτευξης των στόχων σε μηνιαία βάση.

Πιο συγκεκριμένα:

- Ο **συνολικός στόχος δαπανών** επιμερίζεται σε ειδικότερους στόχους δαπανών ανά θέμα ή ομάδα ομοιογενών θεμάτων του ΕΣΠΑ (π.χ. Αναπτυξιακός νόμος) και καταγράφονται τα Επιχειρησιακά Προγράμματα του ΕΣΠΑ που καλούνται να συνεισφέρουν με δαπάνες εντός του 2010 για την επίτευξη του ειδικού στόχου κάθε θέματος ή ομάδας ομοιογενών θεμάτων του ΕΣΠΑ
- Επιδιώκεται η **ανταπόκριση στους αυστηρούς όρους και προθεσμίες** που έχουν τεθεί για το κλείσιμο των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του Γ' ΚΠΣ, σύμφωνα με το σχετικό έγγραφο της Αρχής Πληρωμής
- Ορίστηκαν **οι υπεύθυνοι φορείς για το συντονισμό και την παρακολούθηση της επίτευξης των στόχων**, με αναφορά στα φυσικά πρόσωπα που λειτουργούν ως υπεύθυνοι εκ μέρους του φορέα για επαφές και συνεργασία με το ΥΠΟΙΑΝ στο επίπεδο της εφαρμογής του προγράμματος δράσης και της προβλεπόμενης εβδομαδιαίας κατά κανόνα παρακολούθησής του.
- Δημιουργήθηκε **Ομάδα Κρούσης** αποτελούμενη από τα στελέχη των αρμόδιων υπηρεσιών του ΥΠΟΙΑΝ που είναι επιφορτισμένα με την παρακολούθηση των στόχων δαπανών ανά θέμα ή/και Επιχειρησιακό Πρόγραμμα του ΕΣΠΑ και το κλείσιμο του Γ' ΚΠΣ καθώς και από τους επισπεύδοντες για επαφές και συνεργασίες με τους υπεύθυνους φορείς για κάθε θέμα ή ομάδα ομοιογενών θεμάτων.
- Καταρτίστηκε πρόγραμμα δράσης 2010 για κάθε ΕΠ με διάγραμμα κρίσιμης διαδρομής για έργα/δράσεις δαπάνες των οποίων θα συνεισφέρουν στην επίτευξη του στόχου 2010 κάθε ΕΠ
- Ποσοτικοποιούνται οι απαιτήσεις χρηματορροών με στοχευμένη χρήση πόρων ΠΔΕ και η παρακολούθηση και η λήψη διορθωτικών μέτρων (Οργανωτικά, θεσμικά και διαχειριστικά μέτρα) γίνεται Μηνιαία (κατά κανόνα)
- Υποστηρίζονται επιλεγμένοι δικαιούχοι (παροχή γραμματειακής υποστήριξης στο έργο Επιτροπών πιστοποίησης, παραλαβής κλπ).
- Προτείνεται οργάνωση και στοχευμένη υποστήριξη οικονομικών υπηρεσιών (ορισμός υπολόγων κλπ) και παρακολουθούνται οι χρηματορροές, μέχρι την υποβολή μηνιαίου δελτίου από το δικαιούχο έως την καταχώρηση στο ΟΠΣ
- **Ολοκληρώνονται οι διαδικασίες αναμόρφωσης των ΠΕΠ του ΕΣΠΑ**, χωρίς αύξηση του εγκεκριμένου συγχρηματοδοτούμενου προϋπολογισμού κάθε άξονα.
- **Αξιοποιούνται όλα τα «μεταφερόμενα» έργα/δράσεις του Γ' ΚΠΣ για την ενίσχυση της υλοποίησης των ΕΠ του ΕΣΠΑ** και επισπεύδονται οι διοικητικές ενέργειες απένταξης από το Γ' ΚΠΣ, ένταξης στο ΕΣΠΑ, καταχώρηση δαπανών στο ΟΠΣ.

Σε ότι αφορά στη διασφάλιση των απαιτούμενων πόρων από το **Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων**, το συνολικό ύψος του ορίου πληρωμών του ΠΔΕ 2010 για τα έργα που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά Ταμεία της Ε.Ε καθορίστηκε σε 6,950 δις. ευρώ. Είναι προφανές ότι ο προϋπολογισμός του ΠΔΕ για το 2010 υπερκαλύπτει τις απαιτήσεις των στόχων του Ν+3 και περαιτέρω του

προγράμματος σταθερότητας, συμβάλλοντας ουσιαστικά στην ανάταξη της οικονομίας και την έξοδο της χώρας από την κρίση.

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ- ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ

Όπως γνωρίζετε, η αναθεώρηση του ΕΣΠΑ έχει ως προϋπόθεση, βάσει του Κανονισμού 1083, την ενδιάμεση αξιολόγηση, διαδικασία την οποία ξεκινάμε άμεσα, ώστε να προβούμε ταχύτατα στις όποιες αλλαγές και τροποποιήσεις προκύψουν ως αναγκαιότητα βάσει των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης αυτής.

Προς την κατεύθυνση αυτή, ειδικότερα για το 2010 και κατ' εξαίρεση, στην **Διάσκεψη των Προέδρων της 6^{ης} Μαΐου 2010**, αποφασίστηκαν τα εξής:

- Σε περίπτωση, που ενώ στο εγκεκριμένο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα αναφέρεται η δυνατότητα υλοποίησης μιας ενέργειας – δράσης για την οποία όμως δεν έχει προβλεφθεί ο αντίστοιχος κωδικός θεματικής προτεραιότητας (ΚΘΠ), η ΔΑ ή ΕΔΑ του ΕΠ θα αποστείλει στην ΕΑΣ αίτημα με την περιγραφή της ενέργειας – δράσης που αναφέρεται στο ΕΠ καθώς και τον αντίστοιχο ΚΘΠ που προτείνεται να περιληφθεί στο ΕΠ, για να διαβιβασθεί στην ΕΕ με την μορφή **corrigendum**.
- Θα εξετασθεί σε συνεργασία με την ΕΕ η δυνατότητα περιορισμένης έκτασης αναθεώρησης στους χρηματοδοτικούς πίνακες των Ε.Π. που αντιμετωπίζουν πρόβλημα επίτευξης στόχων λόγω ιδιαίτερα χαμηλού ποσοστού κοινοτικής συμμετοχής. Στόχος αυτής της ενέργειας είναι να αντιμετωπίζονται όλοι οι άξονες των Προγραμμάτων με την ίδια διαχειριστική λογική από την Αρχή Πληρωμής.

Επιπλέον σας διαβιβάζουμε συνημμένα τα υπ' αρ. 24432/ ΕΥΘΥ 1027/8-6-2010 και 24278/ 7-6-2010 έγγραφα Υπηρεσιών του Υπουργείου μας με ζητούμενα στην ερώτηση στοιχεία.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΔΙΕΚ/ΣΗΣ
κ.α.α.

Η Υπουργός

Μαρία Κοτρογιάννου

Λούκα Τ. Κατσέλη

Εσωτερική Διανομή

- Γραφείο Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, κας, Λ. Κατσέλη
- Γραφείο Υφυπουργού κ. Στ. Αρναουτάκη
- Γραφείο Γεν. Γραμματέα Επενδύσεων και Ανάπτυξης κ. Γ. Πετράκου
- Γραφείο Γεν. Διευθυντή Αναπτυξιακού Προγραμματισμού
- Υπηρεσία Συντονισμού της Εφαρμογής των Ε.Π.
- Υπηρεσία Θεσμικής Υποστήριξης
- Γενική Διεύθυνση Ιδιωτικών Επενδύσεων

4. Στην με αριθμό 10380/19-05-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βελόπουλου Κυριάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β1049/16-06-

2010 έγγραφο από τον Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

16 JUN 2010

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΠΙΣΤ.ΚΑΙ ΔΗΜ/ΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Αθήνα 16. 6. 2010
Αρ. Πρωτ. /B 1049

Ταχ.Δ/ση: Νίκης 5-7, Πλ.Συντάγματος
Ταχ.Κώδικας: 101 80
Πληροφορίες: Ελένη Όσπιτιση
Τηλέφωνο : 2103332293
FAX: 2103332810

Προς: Τη Βουλή των Ελλήνων ✓
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν : - Βουλευτή κ. Κυριάκο Βελόπουλο

Θέμα : Η ερώτηση 10380/19.5.10

Σχετικά με την ανωτέρω ερώτησή σας ενημερώνουμε, ότι, όπως, μας γνωστοποίησε η Εθνική Τράπεζα με το υπ' αριθμ. 292/3.6.10 έγγραφό της, η ανακοίνωση που έγινε από την Bank of New York Mellon (boNY) σχετικά με την εκ μέρους της κατοχή μετοχών που αντιστοιχούν στο ποσοστό 5,25% του μετοχικού κεφαλαίου της ΕΤΕ, ανακλήθηκε κατόπιν διευκρινήσεων που παρασχέθηκαν από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Η ως άνω Τράπεζα είναι απλός θεματοφύλακας των American Depositary Receipts (ADR) και οι μετοχές της ΕΤΕ κατέχονται από άνω των 100 θεσμικούς και χιλιάδες ιδιώτες μετόχους. Ως εκ τούτου η BoNY δεν έχει ίδια δικαιώματα αλλά εκπροσωπεί, ως θεματοφύλακας, τους τελικούς επενδυτές. Προς πληρέστερη ενημέρωσή σας, επισυνάπτουμε το ως άνω έγγραφο της ΕΤΕ, η οποία απαντά στο σχετικό ερώτημα με την αριθμό 2απάντησή της.

Ακριβές αντίγραφο
Η προϊστάμενη της διεκπεραίωσης.

Ο Υπουργός

Γιώργος Παπακωνσταντίνου

Εσωτερική Διανομή

- 1.Γραφείο Υπουργού
- 2.Γραφείο Γεν. Γραμματέα
- 3.Γεν. Δ/ση Οικον. Πολιτικής
- 4.Δ/ση Πιστ. και Δημ. Υποθέσεων
5. Αυτοτελές Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

✓
✓

5. Στις με αριθμό 10698/27-05-2010 και 10648/26-05-2010 ερωτήσεις του Βουλευτή κ. Μπεκίρη Μιχαήλ δόθηκε με το υπ' αριθμ.

6611/162-172/16-06-2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Προστασίας του Πολίτη η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ
ΠΟΛΙΤΗ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ -
ΝΑΥΣΙΠΛΟΪΑΣ
ΓΡ. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Ακτή Βασιλειάδη
Ταχ. Κώδικας : 185 10 ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Τηλέφωνο : 210 4191464
FAX : 210 4064336

Πειραιάς 16 Ιουνίου 2010
Αριθ. Πρωτ.: 6611/162-172

17 JUN 2010

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

ΚΟΙΝ.: Βουλευτή κ. Μ. Μπεκίρη

ΘΕΜΑ: Τοποθετήσεις Υποναυάρχων Λ.Σ.

ΣΧΕΤ: α) Η αριθ. πρωτ. 10698/27-5-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μ. Μπεκίρη.
β) Η αριθ. πρωτ. 10648/26-5-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μ. Μπεκίρη.

Σε απάντηση των ανωτέρω σχετικών, οι οποίες κατατέθηκαν στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε ότι με γνώμονα τις υπηρεσιακές ανάγκες, καθώς και την αποτελεσματικότερη εποπτεία και το συντονισμό των επιχειρησιακών δράσεων του Λιμενικού Σώματος, με απόφαση του Αρχηγού Λ.Σ. τοποθετήθηκαν οι Υποναύαρχοι Λ.Σ. σε προβλεπόμενες από τις κείμενες διατάξεις θέσεις.

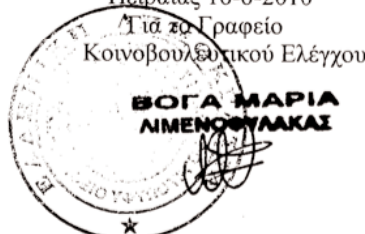
Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΠΥΡΟΣ ΒΟΥΓΙΑΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

1. ΥΠΠ/Γρ. κ. Υπουργού
2. ΥΠΠ/Γρ. κ. Υφυπουργού
3. ΥΠΠ/Γρ. κ. Γ.Γ.Α.-Ν.
4. ΥΠΠ/ΑΣ/ΔΠΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Πειραιάς 16-6-2010
Γραφείο
Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

✓

6. Στην με αριθμό 10769/28-05-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολόπουλο Νικόλαου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13-570/16-

06-2010 έγγραφο από την Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,
 ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ & ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ**
 Γ. Γ. ΕΜΠΟΡΙΟΥ-Γ.Γ. ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ
 ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
 ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
 ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ**

Αθήνα, 16/06/2010

Αριθ. Πρωτ.: Β13-570

16 JUN 2010

Ταχ. Δ/ση : Πλ. Κάνιγγος
 Ταχ. Κώδικας : 101 81
 Πληροφορίες : Κων/να Παπακώστα
 ΤΗΛ. : 210 3837150
 Email: gemporiou@gge.gr
 FAX : 210 3837843

ΠΡΟΣ :
Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα: Ερωτήσεων (2)

ΚΟΙΝ.:
 -Βουλευτή κ.
 1. Ν. Νικολόπουλο.

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην Ερώτηση του Βουλευτή κ. Ν. Νικολόπουλου.

Σχετ.: Ερώτηση 10769/28-05-2010.

Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Ν. Νικολόπουλος, με θέμα : «**Καταγγελίες για το Ηλεκτρονικό Σύστημα Συνταγογράφησης Φαρμάκων**», σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Η εταιρεία Cardel Α.Ε. ανέλαβε με συμφωνηθέν τίμημα ύψους €12.000 (προ ΦΠΑ) αρ.πρωτ. 397/12.02.2010 (συν.1) για πρώτη φορά στην Ευρώπη να δημιουργήσει μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα, μια πλήρη ηλεκτρονική βάση δεδομένων φαρμάκων, ένα παρατηρητήριο τιμών φαρμάκων, το οποίο περιέχει τόσο το λογισμικό όσο και τα στοιχεία τιμών, ονομασιών, συσκευασιών, δραστικών ουσιών κλπ. από το σύνολο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η συγκεκριμένη εταιρεία επελέγη εξαιτίας της εμπειρίας και τεχνογνωσίας που έχει στη δημιουργία Βάσεων Δεδομένων για τον προσδιορισμό της τιμής ενός φαρμάκου και η σύμβαση μεταξύ της εταιρίας Cardel και του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας έλαβε χώρα στις 29.03.2010 (συν.2).

Το γεγονός αυτό μας επιτρέπει, από εδώ και στο εξής με πλήρη διαφάνεια και αντικειμενικότητα να παρακολουθούμε σε πραγματικό χρόνο τις εξελίξεις στην αγορά φαρμάκου σε Ευρωπαϊκό Επίπεδο.

Επιπλέον, με την αρ.πρωτ. 1613/13.05.2010 επιστολή (συν.3) ρωτήθηκε ο κύριος Μανόλης Θεοδωράκης κατά πόσον ο πρόεδρος της εταιρίας Cardel ήταν υποψήφιος για οποιαδήποτε θέση της εταιρίας «Κοινωνία της Πληροφορίας ΑΕ» και ο κύριος Μανόλης Θεοδωράκης, όπως δήλωσε με την αρ.πρωτ. 11103/13.05.2010 επιστολή του (συν.4), «ουδέποτε υπέβαλε υποψηφιότητα για τη Διοίκηση της Εταιρείας «Κοινωνία της Πληροφορίας Α.Ε.», αλλά και για οποιοδήποτε άλλο Οργανισμό ή Εταιρία ή άλλη θέση ευθύνης στον Δημόσιο Τομέα της χώρας μας».

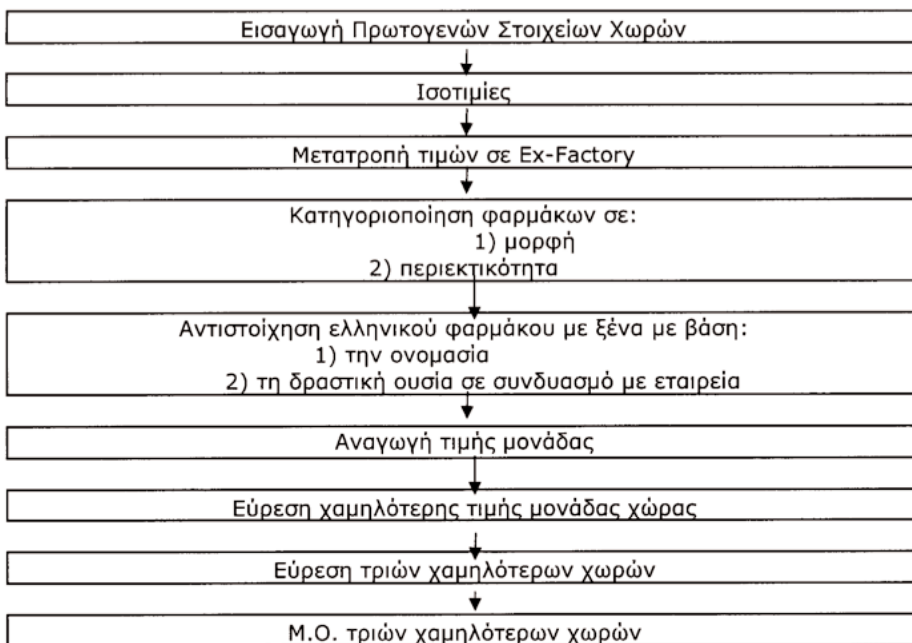
Σχετικά με την Ηλεκτρονική Συνταγογράφηση, δεν υπάρχει σχέδιο αναφορικά με τη διαβούλευση, καθώς αυτή έγινε στο πλαίσιο μιας ευρύτερης κυβερνητικής πρωτοβουλίας.

Handwritten signature/initials

Αναφορικά με τη Βάση Δεδομένων με τις τιμές των φαρμάκων, η οποία έχει στηθεί εντός της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου καθώς και στο αρμόδιο τμήμα, σας ενημερώνουμε τα παρακάτω:

Η μεθοδολογία που ακολουθείται καθορίζεται από τις κείμενες διατάξεις καθώς και οδηγίες της αρμόδιας Υπηρεσίας της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου όσο και του ΕΟΦ.

Η ροή των διαδικασιών που ακολουθείται προκειμένου να προσδιοριστούν οι τιμές των πρωτοτύπων φαρμακευτικών προϊόντων αποτυπώνεται στο παρακάτω διάγραμμα ροής:

Αυτή τη στιγμή ολοκληρώνεται το τελικό στάδιο του συστήματος τιμολόγησης. Μέχρι την εφαρμογή του συστήματος τιμολόγησης κρίθηκε απαραίτητη και αναγκαία η άμεση έκδοση έκτακτης μεταβατικής ρύθμισης των τιμών φαρμακευτικών προϊόντων εξαιτίας των δημοσιονομικών δυσχερειών της χώρας, λόγω του ύψους του δημοσίου ελλείμματος και του δημοσίου χρέους, γεγονός που δημιουργεί κινδύνους για τη βιωσιμότητα των Ασφαλιστικών Ταμείων, σε βάρος τόσο των ασφαλισμένων τους και γενικά της δημόσιας υγείας όσο και των συμφερόντων των ιδίων των φαρμακευτικών εταιρειών που είναι προμηθευτές των Ασφαλιστικών Ταμείων, καθώς και της Εθνικής Οικονομίας.

Συνημμένα : 6 σελ.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΠΡΟΣΤΑΜΕΝΗ

ΚΩΝ/ΝΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΛΟΥΚΑ Τ. ΚΑΤΣΕΛΗ

Ε. Δ.
Γραφείο κας Υπουργού
Υπόψη κας Όλ. Γουμπούρου

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές-ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

1. Η πρώτη με αριθμό 10481/21-5-2010 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκερογλου προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με την ολοκλήρωση των διαδικασιών ένταξης των εργαζομένων στο Ελληνικό Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών (ΕΛΚΕΘΕ) δεν συζητείται μετά από συνεννόηση της Υπουργού με το συνάδελφο Βουλευτή κ. Κεγκερογλου και διαγράφεται.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε συνάδελφε. Έχετε το λόγο προφανώς για να το επιβεβαιώσετε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, όχι μετά από συνεννόηση, αλλά μετά από επίλυση του θέματος άμα τη καταθέσει της ερώτησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Άρα πλέον όταν καταθέτετε ερωτήσεις δεν χρειάζεται καν η συζήτηση. Λύεται το θέμα στο προστάδιο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Αυτή η Κυβέρνηση δουλεύει, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Αυτό το σημειώνουμε οι υπόλοιποι Βουλευτές!

Η δεύτερη με αριθμό 9192/23-4-2010 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Νάκου προς την Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αποκατάσταση και αποζημίωση των ακτημόνων και κτηνοτρόφων της πρώην λίμνης Κάρλας, που θίγονται από την επανασύσταση της λίμνης δεν συζητείται λόγω κωλύματος του Υπουργού και διαγράφεται.

Επίσης, η τρίτη με αριθμό 10807/28-5-2010 ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαράλαμπου Χαράλαμπος προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λειτουργία των δομών Ψυχικής Υγείας «Αργώ» και «Νεφέλη» στην Κέρκυρα δεν συζητείται λόγω κωλύματος της Υφυπουργού κ. Γεννηματά και διαγράφεται.

Θα συζητηθεί η τέταρτη με αριθμό 6588/24-2-2010 ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Άγγελου Κολοκοτρώνη προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τον εξορθολογισμό της σπατάλης φαρμάκων και υλικών στα νοσοκομεία.

Η ερώτηση του κ. Κολοκοτρώνη, Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού στην Α' Θεσσαλονίκης, έχει ως εξής:

«Κυρία Υπουργέ,

Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» της Κυριακής 21ης Φεβρουαρίου, 15.000.000 ευρώ εξοικονομήθηκαν τα τελευταία έξι χρόνια από το Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης χάρη στη συνεργασία της διοίκησης και των υπηρεσιών, όπου στο διάστημα αυτό κατορθώθηκε να μειωθεί η φαρμακευτική δαπάνη του νοσοκομείου κατά 24% του κόστους.

Το επίτευγμα αυτό οφείλεται στον περιορισμό χορήγησης φαρμάκων υψηλής αξίας που χορηγούνταν στο παρελθόν εκτός των συγκεκριμένων ενδείξεων με βάση μεμονωμένα δημοσιεύματα σε επιστημονικά περιοδικά και όχι βάσει τεκμηριωμένων αποδείξεων.

Σήμερα, για να χορηγηθεί ένα φάρμακο απαιτείται λεπτομερές πρωτόκολλο που εγκρίνεται από την επιτροπή έρευνας και δεοντολογίας του επιστημονικού συμβουλίου του νοσοκομείου, το διοικητικό συμβούλιο και τον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων.

Σημειωτέον, ότι το ίδιο χρονικό διάστημα η φαρμακευτική δαπάνη στα υπόλοιπα νοσοκομεία της χώρας αυξήθηκε κατά 200% έως 250% κατά μέσο όρο.

Ερωτάσθε, κυρία Υπουργέ:

1. Μελετάται από το Υπουργείο Υγείας η εφαρμογή και στα υπόλοιπα νοσοκομεία της χώρας του συστήματος ελέγχου και εξορθολογισμού της φαρμακευτικής δαπάνης, όπως πράττει το

ΑΧΕΠΑ με την επιτυχία που περιγράφεται στο δημοσίευμα;

2. Πού οφείλεται η μη κοστολόγηση και χρέωση των αναλωσίμων και των φαρμάκων ανά ασθενή μέσω των γραμμωτών κωδικών (BAR CODE) κάθε είδους;

3. Με ποια μέτρα σκοπεύει το Υπουργείο να περισταλούν οι αδικαιολόγητες δαπάνες σε όλους τους τομείς των κρατικών νοσοκομείων της χώρας;»

Το λόγο έχει η Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Μαριλίτσα Ξενογιαννακοπούλου.

ΜΑΡΙΛΙΤΣΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητέ συνάδελφε, το θέμα που αναδεικνύεται με την ερώτησή σας είναι ιδιαίτερα κρίσιμο και είναι ένα από τα ζητήματα όπου τους τελευταίους μήνες έχουμε εστιάσει την προσπάθειά μας.

Τον περασμένο Απρίλιο φέραμε μία σειρά από διατάξεις, που ψηφίστηκαν -και είχαμε προτείνει από κοινού με τον παριστάμενο συνάδελφο Υπουργό Εργασίας, καθώς ένα μέρος τους αφορούσε και τα ταμεία- όπου θεσπίσαμε συγκεκριμένες, νέες υποχρεώσεις όσον αφορά και τα νοσοκομεία του ΕΣΥ, αλλά και τις ιδιωτικές κλινικές, σε σχέση με τον έλεγχο της διακίνησης και της τιμής των φαρμάκων στο Εθνικό Σύστημα Υγείας και στον ιδιωτικό χώρο της υγείας.

Πιο συγκεκριμένα, ήταν τρεις αυτές οι ρυθμίσεις, των οποίων τώρα προχωρά η υλοποίηση. Και θα σας ενημερώσω:

Η πρώτη αφορούσε την υποχρέωση των νοσοκομείων του ΕΣΥ για την προμήθεια φαρμάκων ή τουλάχιστον των περισσότερων φαρμάκων, να μπορούν πλέον να κάνουν διαγωνισμούς με βάση τη δραστική ουσία.

Για το συγκεκριμένο θέμα θέλω να σας πω ότι ήδη η νέα διοίκηση του ΕΟΦ έχει καταρτίσει τις σχετικές προϋποθέσεις, προκειμένου να αποσταλούν στα νοσοκομεία και να τις ακολουθήσουν από εδώ και πέρα.

Η δεύτερη διάταξη θέτει πλέον την υποχρέωση, η προμήθεια φαρμάκων στα νοσοκομεία του ΕΣΥ να γίνεται με βάση τη νοσοκομειακή συσκευασία, κάτι που, όπως ξέρετε, ισχύει για όλες τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπου κι εκεί πάλι ο ΕΟΦ προωθεί αυτήν τη στιγμή τις συγκεκριμένες προδιαγραφές προκειμένου να εφαρμοστεί.

Στο μεσοδιάστημα βέβαια, προκειμένου να υπάρξει συγκράτηση και της τιμής των προμηθειών από την πλευρά των νοσοκομείων -μέχρις ότου, δηλαδή, εφαρμοστούν πλήρως αυτές οι νέες διατάξεις- έχουμε αποστείλει ως Υπουργείο Υγείας μία εγκύκλιο που δίνει συγκεκριμένες υποχρεώσεις, οι οποίες ήδη τηρούνται. Και πρέπει να σας πω ότι έχουμε και τα πρώτα αποτελέσματα.

Η τρίτη υποχρέωση, που αφορά και τα νοσοκομεία του ΕΣΥ, αλλά πολύ περισσότερο τον ιδιωτικό τομέα και τις ιδιωτικές κλινικές, είναι η υποχρέωση να λειτουργούν στις ιδιωτικές κλινικές οργανωμένα φαρμακεία, που μάλιστα τώρα τέλη Ιουλίου λήγει και η προθεσμία συμμόρφωσης που δώσαμε. Και η μη συμμόρφωση ιδιωτικής κλινικής θα σημάνει αυτόματα ότι λύεται και η συγκεκριμένη συμφωνία-σύμβαση που έχει με τα ασφαλιστικά ταμεία, που όπως καταλαβαίνετε είναι μια πολύ σοβαρή ασφαλιστική δικλίδα, που δεν υπήρχε μέχρι σήμερα.

Και το πιο κρίσιμο, που απαντάει ευθέως και στο ερώτημά σας, είναι ότι πλέον με την επίσημη λειτουργία των φαρμακείων στις ιδιωτικές κλινικές, αλλά και την αναβάθμιση της λειτουργίας των φαρμακείων στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, στα νοσοκομεία, μπαίνει πλέον και η υποχρέωση να υπάρχει ημερήσια δόση για κάθε ασθενή η οποία θα καταγράφεται με συγκεκριμένο συνταγολόγιο και φυσικά θα ελέγχεται.

Άρα, αυτό είναι το πλέγμα των μέτρων που ήδη έχουν θεσπιστεί και είναι αυτήν τη στιγμή σε φάση υλοποίησης.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης του ΛΑΟΣ κ. Άγγελος Κολοκοτρώνης.

Έχετε το λόγο για τρία λεπτά, κύριε συνάδελφε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, είναι έτσι όπως τα είπατε, γιατί είχατε κι ένα χρονικό πλεονέκτημα, καθώς η ερώτηση, όπως γνωρίζετε, κατα-

τέθηκε το Φεβρουάριο και εν τω μεταξύ είναι αλήθεια ότι έχετε σπεύσει να λάβετε τέτοια μέτρα, ώστε να αντιμετωπίσετε το «μεγάλο πάρτι», όπως εσείς έχετε δηλώσει, που είχε στηθεί στα νοσοκομεία.

Με την παρέμβασή μου επομένως αυτή η επιθυμία μου δεν είναι να ασκήσω κριτική στο έργο σας. Θέλω να έρθω εις επικουρία του έργου σας και αυτό νομίζω ότι θα πρέπει να γίνεται σε ζητήματα όπως είναι αυτά της υγείας, για να μπορούμε να συνηγορήσουμε επιτέλους και γιατί το ζήτημα αφορά το σύνολο του ελληνικού λαού.

Θα ήθελα όμως να σας παρακαλέσω να θυμηθείτε – καθώς έχει σταλεί και σε σας και να μου πείτε αν την έχετε αξιοποιήσει – μια μελέτη εξορθολογισμού φαρμακευτικής δαπάνης, όπως εφαρμόστηκε – και αναφέρω στην ερώτησή μου – από το Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ, η οποία μελέτη, καθώς εφαρμόστηκε, υπολογίζεται ότι έχει ως αποτέλεσμα όφελος ανά έτος μεγαλύτερο των 3 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Βέβαια, τον άνθρωπο που σας απέστειλε τη μελέτη αυτή τον αντικαταστήσατε ή παραιτήθηκε. Και επειδή κατάγομαι από τη Θεσσαλονίκη και τον ξέρω πολύ καλά, νομίζω ότι έχει χάσει η υπόθεση και η προσπάθεια που κάνετε με τον κ. Γάκη να βρίσκεται εκτός της προσπάθειας. Και δεν θέλω ούτε στιγμή να διανοηθώ ότι έφυγε ή απεπέμφθη για κομματικούς λόγους. Ο κ. Γάκης, προς άρση παρεξηγήσεων, μπορεί να μην ανήκει στο ΠΑΣΟΚ, αλλά δεν ανήκει και στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό. Πρόκειται για έναν επιστήμονα αναγνωρισμένο σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Και σας μιλά για την υπερκατανάλωση φαρμάκων, μια μάστιγα ουσιαστικά, που είναι ιατρικά βεβαιωμένο ότι στην Ελλάδα υπερ-συνταγολογούνται φάρμακα, κυρία Υπουργέ, σε ποσότητες που αφήνουν άναυδο, όπως αναφέρει, οποιονδήποτε εραστή της ιατρικής. Χορηγούμε διακόσιες εξήντα φορές περισσότερες κεφαλοσπορίνες, δηλαδή προχωρημένα αντιβιοτικά, από ό,τι είναι η μέση τιμή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στη συνέχεια της μελέτης αναφέρονται με λεπτομέρεια τρόποι με τους οποίους μπορεί κανείς να αντιμετωπίσει τα ζητήματα που έχουν από καιρό ανακύψει – και τα γνωρίζετε πολύ καλά – στα νοσοκομεία και μας έφτασαν στο χείλος της αβύσσου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και θα ήθελα να μου δώσετε μια απάντηση για το αν είστε διατεθειμένη να εφαρμόσετε όσα περιλαμβάνονται σε αυτήν. Και αν έχω την ανοχή του Προεδρείου για τριάντα λεπτά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Για τριάντα λεπτά όχι, για τριάντα δεύτερα ναί.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Για τριάντα δεύτερα εννοούσα.

Να αναφέρω πολύ γρήγορα δύο πρόσφατα περιστατικά, που σημαίνουν, αν και είναι μικρές σημασίας, ότι το πάρτι δείχνει να μην έχει τελειώσει, κυρία Υπουργέ.

Σε πρόσφατη επίσκεψή μου σε ιδιωτικό θεραπευτήριο της Αθήνας διαπίστωσα ότι με συστηματική επιμέλεια το ιατρονοσηλευτικό προσωπικό με τη χρήση σύγχρονου τεχνολογικού εξοπλισμού χρέωνε τους ιδιώτες ασθενείς κατά την εκτέλεση των πάσης φύσεως ιατρικών πράξεων με βάση τις ταινίες γραμμωτού κώδικα που έφερε το κάθε ένα ιατρικό αναλώσιμο υλικό.

Στα δημόσια νοσοκομεία, αν αυτό είναι ανέφικτο, θα μπορούσε να εφαρμοστεί η χρέωση των αναλωσίμων υλικών με βάση το γραμμωτό κώδικα, έστω ανά κλινική και ανά βάρδια, που προϋποθέτει την πλήρη μηχανογράφηση με απευθείας σύνδεση αποθήκης, τμήματος διαχείρισης υλικού, φαρμακείου και κλινικών.

Τέλος, απαράδεκτο πραγματικά είναι να μη δύναται το μικροβιολογικό εργαστήριο ενός από τα πιο μεγάλα κεντρικά νοσοκομεία της Αθήνας, το Λαϊκό Νοσοκομείο, να πραγματοποιήσει την απλή εξέταση τοξίνης Α, εντεροτοξίνης, επειδή στερείται αντιδραστηρίων για την εξέταση αυτή. Σημειωτέον, όπως μας πληροφορήσαν, τα ενενήντα έξι αντιδραστήρια στοιχίζουν 600 ευρώ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει η Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου, για τρία λεπτά.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα, κατ' αρχάς, να διαβεβαιώσω τον αγαπητό συνάδελφο, ότι ο πρώην διοικητής του ΑΧΕΠΑ ο κ. Γάκης, οικειοθελώς παραιτήθηκε, μάλιστα υπέβαλε και δεύτερη παραίτηση, επειδή υπήρξε μια μικρή καθυστέρηση για την αντικατάστασή του.

Δεν νομίζω ότι δείξαμε πουθενά, σε κανέναν από τους φορείς ευθύνης και εποπτείας του Υπουργείου Υγείας, ότι υπήρξε καμία τέτοιου είδους αντιμετώπιση. Ίσα-ίσα που και για ένα μεγάλο διάστημα, κατά τη διάρκεια μάλιστα της πανδημίας, αξιοποιήσαμε και στελέχη, τα οποία είχαν διοριστεί από την προηγούμενη κυβέρνηση, ακριβώς στη λογική ότι και το κράτος έχει συνέχεια.

Από εκεί και πέρα είναι αλήθεια ότι είχε γίνει μια πολύ σημαντική προσπάθεια όσον αφορά την οργάνωση του φαρμακείου του ΑΧΕΠΑ. Ναι μεν ο διοικητής, όπως σας είπα, παραιτήθηκε και έχει πλέον μπει η νέα διοίκηση του νοσοκομείου, αλλά η υπεύθυνη του φαρμακείου παραμένει. Μάλιστα, έχουμε αναγνωρίσει και δημόσια την προσφορά της και την εμπειρία. Και όπως και εσείς αναγνωρίσατε για τις ρυθμίσεις που έχουμε τώρα θεσμοθετήσει και υλοποιούμε, αλλά και την εγκύκλιο για την οργάνωση των φαρμακείων, λάβαμε πρέπει να σας πω κύριε συνάδελφε, υπ' όψιν και αυτήν τη θετική εμπειρία, την καλή πρακτική που εφαρμόστηκε στο Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ.

Από εκεί και πέρα, όσον αφορά το ζήτημα που θέσατε για τα αναλώσιμα, πάλι με τον ίδιο νόμο έχει θεσπιστεί η λειτουργία παρατηρητηρίου τιμών που από 1ης Ιουνίου έχει μπει σε λειτουργία στην επιτροπή προμηθειών υγείας. Πλέον, προβλέπεται και η διενέργεια ηλεκτρονικών διαγωνισμών για τα αναλώσιμα. Θέλω να σας ενημερώσω ότι ο πρώτος τέτοιος διαγωνισμός θα γίνει στις 28 Ιουλίου. Πιστεύω ότι θα είναι μεν μια πρώτη πιλοτική εφαρμογή, αλλά νομίζω ότι θα ανοίξει το δρόμο προκειμένου να υπάρχει και διαφάνεια στον πολύπαθο αυτό χώρο της υγείας, αλλά σίγουρα να υπάρχουν και καλύτερες τιμές όσον αφορά την προμήθεια των δημόσιων νοσοκομείων.

Σίγουρα έχουν γίνει βήματα, έχουμε δρόμο μπροστά μας, πιστεύουμε, όμως, ότι όσο περνάει ο καιρός με τη σωστή εφαρμογή θα έχουμε και ακόμα καλύτερα αποτελέσματα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι ο Βουλευτής Χανίων του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωσήφ Βαλυράκης, ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Αναφορές – ερωτήσεις δεύτερου κύκλου:

Εισερχόμεθα τώρα στην με 10135/13-5-2010 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθερίου Αυγενάκη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την επέκταση ρυθμίσεων μειωμένων τιμολογίων της ΔΕΗ στις τρίτεκνες οικογένειες και μείωση των δημοτικών τελών σε όλες τις οικογένειες με τρία παιδιά και άνω.

Αναλυτικά, η ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Νέας Δημοκρατίας κ. Λευτέρη Αυγενάκη, έχει ως εξής:

«Σε συνέχεια της με αριθμό πρωτοκόλλου 7752 από 19.3.2010 κοινοβουλευτικής μου παρέμβασης, του απαντητικού εγγράφου του Υπουργείου σας με αριθμό πρωτοκόλλου Δ5/ΗΛ/Β/Φ6/44/7665 από 23-4-2010 και των συνημμένων εγγράφων με αριθμό πρωτοκόλλου ΓρΔ/1702/7-4-2010 της Δ.Ε.Η. Α.Ε. και Ο-40927/7-4-10 της ΡΑΕ, επισημαίνω την ανάγκη να υπάρξει πρόνοια επί των τιμολογίων της ΔΕΗ για τις οικογένειες με τρία παιδιά και άνω, οι οποίες και είναι δεδομένο ότι χρήζουν της στήριξης της οργανωμένης πολιτείας, ιδιαίτερα κατά την παρούσα οικονομική συγκυρία, καθώς έχουν αυξημένα έξοδα διαβίωσης. Σε συνδυασμό, μάλιστα, με τα προσφάτως ψηφισθέντα οικονομικά και φορολογικά μέτρα, η επιβάρυνση των συγκεκριμένων συμπολιτών μας είναι ασφυκτική.

Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να υπάρξει νομοθετική ρύθμιση για την επέκταση των μειωμένων τιμολογίων της ΔΕΗ και στις οι-

κογένειες με τρία παιδιά, ακριβώς όπως ισχύει για τους πολύτεκνους και όπως ορίζει η υπουργική απόφαση Δ5/ΗΛ/Β/Φ29/22891/17-12-2004. Ταυτόχρονα, οφείλει να αποτελέσει αντικείμενο προσεκτικής εξέτασης και η προώθηση ρύθμισης για την αντίστοιχη μείωση των δημοτικών τελών που συμπεριλαμβάνονται στα τιμολόγια της ΔΕΗ σε όλες τις οικογένειες με τρία παιδιά και άνω.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάται η αρμόδια Υπουργός:

1. Στο πλαίσιο της σταδιακής αναγνώρισης των ίδιων δικαιωμάτων των οικογενειών με τρία παιδιά και με αυτές των τεσσάρων και άνω, υπάρχει η πολιτική βούληση εκ μέρους της Κυβέρνησης για την επέκταση της εφαρμογής των μειωμένων τελών και στους τρίτεκνους, ακριβώς όπως ισχύει για τις πολύτεκνες οικογένειες;

2. Υπάρχει η πολιτική βούληση εκ μέρους της Κυβέρνησης να προωθήσει ρύθμιση για την αντίστοιχη μείωση των δημοτικών τελών που συμπεριλαμβάνονται στα τιμολόγια της ΔΕΗ σε όλες τις οικογένειες με τρία παιδιά και άνω;»

Στην ερώτηση του κυρίου συναδέλφου θα απαντήσει ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κ. Γιάννης Μανιάτης.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η συγκεκριμένη ερώτηση έχει κατατεθεί από αρκετούς συναδέλφους κατά το τελευταίο χρονικό διάστημα και έχει απαντηθεί με περίπου ίδιο τρόπο κατά τα τελευταία δύο με τρία χρόνια.

Πρώτον, το ζήτημα του μειωμένου τιμολογίου για τις τρίτεκνες οικογένειες και η εξομοίωση με τις οικογένειες με τέσσερα παιδιά είναι προφανές ότι δεν μπορεί παρά να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο μιας συνολικότερης κυβερνητικής πολιτικής για εξομοίωση των τρίτεκνων οικογενειών με τις οικογένειες με τέσσερα παιδιά.

Και δεύτερον, για να μην ταλαιπωρήσω το Σώμα για ένα θέμα που έχει συζητηθεί πάρα πολλές φορές, πρέπει να σας πω ότι το ερώτημα περί πολιτικής βούλησης για μείωση των δημοτικών τελών που εισπράττει η ΔΕΗ μέσω των λογαριασμών δεν μπορεί να απαντηθεί από καμμία κυβέρνηση, διότι απλούστατα το ύψος των δημοτικών τελών αποφασίζεται από τα δημοτικά συμβούλια και η ΔΕΗ είναι υποχρεωμένη εκ του νόμου να εφαρμόσει τις αποφάσεις των δημοτικών συμβουλίων.

Το δε ύψος των δημοτικών τελών και φόρων γνωρίζετε πολύ καλά, κύριε συνάδελφε, ότι προσδιορίζεται μετά από αποστολή εγγράφων του δήμου προς τη ΔΕΗ σχετικά με τα τετραγωνικά μέτρα του κάθε κτηρίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Βουλευτής Ηρακλείου της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθέριος Αυγενάκης έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, μπορεί να έχετε δώσει επανειλημμένως απαντήσεις σε παρόμοια ερωτήματα συναδέλφων Βουλευτών τα τρία τελευταία χρόνια, όπως είπατε, ωστόσο η οικονομική κρίση που σήμερα περνά το μέσο ελληνικό νοικοκυριό δεν έχει καμμία απολύτως σχέση με κάθε προηγούμενη οικονομική κατάσταση ή οικονομική κρίση που έχει περάσει η ελληνική οικογένεια τα προηγούμενα χρόνια.

Βεβαίως, νομίζω ότι ούτε και εσείς, κύριε Υπουργέ, αμφισβητείτε ότι οι οικογένειες με τρία παιδιά και άνω χρήζουν της στήριξης της οργανωμένης πολιτείας, ιδιαίτερα, όπως είπα και στο ξεκίνημά μου, κατά την παρούσα οικονομική συγκυρία. Σε συνδυασμό, μάλιστα, με τα πρόσφατα ψηφισθέντα από την Κυβέρνησή σας οικονομικά και φορολογικά μέτρα η επιβάρυνση των συγκεκριμένων συμπολιτών μας είναι ασφυκτική και στην πλειονότητά τους ζουν πραγματικά με ιδιαίτερο πρόβλημα.

Συμφωνείτε, νομίζω, επίσης, ότι το δημογραφικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα μας καθιστά αναγκαία τη λήψη μέτρων πρόνοιας και ενίσχυσης μέσω των πολύτεκνων όσο και των τρίτεκνων οικογενειών, καθώς αυτές οι οικογένειες προσφέρουν σημαντικό ανθρώπινο κεφάλαιο στην κοινωνία μας.

Σημειώνω, κύριε Υπουργέ, ότι μόνο στο Ηράκλειο ο αριθμός

των τρίτεκνων οικογενειών ξεπερνά τις δεκαπέντε χιλιάδες αυτήν τη στιγμή.

Σας υπενθυμίζω ότι μια σημαντική προσπάθεια είχε ήδη ξεκινήσει από την προηγούμενη κυβέρνηση για την στήριξη της οικογένειας με τρία παιδιά, έτσι ώστε οι τρίτεκνοι γονείς να αποκτήσουν σταδιακά τα ίδια δικαιώματα και να απολαμβάνουν ίσες ευκαιρίες με τους πολυτέκνους.

Βεβαίως, η προσπάθεια πρέπει να συνεχιστεί και από εσάς και τη δική σας Κυβέρνηση, κύριε Υπουργέ.

Ιδού το συγκεκριμένο παράδειγμα: Αναφέρομαι στα τιμολόγια της ΔΕΗ, μια επιβάρυνση σημαντική για τις πολυμελείς οικογένειες, η οποία μπορεί να μετριαστεί με μια ρύθμιση για την επέκταση των μειωμένων τιμολογίων της ΔΕΗ και στις οικογένειες με τρία παιδιά -ακριβώς δηλαδή ό,τι ισχύει για τους πολύτεκνους- καθώς και την αντίστοιχη μείωση των δημοτικών τελών που συμπεριλαμβάνονται στα τιμολόγια της ΔΕΗ.

Κύριε Υπουργέ, ως νέος πολιτικός, αλλά και ως πολίτης που αντιλαμβάνεται τις δυσκολίες που περνάει η μέση ελληνική οικογένεια, σας ζητώ να προχωρήσετε άμεσα και να συμβάλλετε στο συγκεκριμένο σχεδιασμό μιας ευρείας κοινωνικής πολιτικής που οφείλετε να εφαρμόσετε για τη μετρίαση των αρνητικών επιπτώσεων των μέτρων που λαμβάνετε σε συγκεκριμένες ομάδες πληθυσμών.

Το επιχείρημα ότι χρειαζόμαστε τα έσοδα δεν στέκει, γιατί τα επιπλέον ποσά που προκύπτουν από τη διαφορά των μειωμένων με τα κανονικά τιμολόγια είναι ελαχιστότατα. Το σχετικό νομικό πλαίσιο επίσης το γνωρίζω.

Ωστόσο, είναι δεδομένο ότι η υπαγωγή των οικογενειών με τρία παιδιά στα μειωμένα τιμολόγια της ΔΕΗ, αλλά και η μείωση των δημοτικών τελών θα δώσει μεγάλη ανάσα στους συγκεκριμένους συμπολίτες μας.

Το θέμα, λοιπόν, δεν είναι απλώς οικονομικό, δεν είναι νομικό, αλλά είναι κυρίως πολιτικό.

Ο ίδιος ο Πρόεδρος της ΔΕΗ ο κ. Ζερβός στο έγγραφο με το οποίο απαντά σε σχετική ερώτησή μου αναφέρει ξεκάθαρα, κύριε Υπουργέ, ότι η επέκταση χορήγησης και η τροποποίηση των όρων του μειωμένου τιμολογίου αποτελούν αρμοδιότητα της πολιτείας.

Επιτρέψτε μου να καταθέσω στα Πρακτικά το εν λόγω έγγραφο για την ενημέρωσή σας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ελευθέριος Αυγενάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα πω ότι το θέμα δεν είναι αν μπορείτε να προβείτε στη συγκεκριμένη ευνοϊκή ρύθμιση, αλλά εάν πραγματικά το θέλετε, εάν υπάρχει από μέρους σας η πολιτική βούληση.

Αναμένω, λοιπόν, με ενδιαφέρον και όχι μόνο εγώ, αλλά και οι χιλιάδες οικογένειες με τρία και πάνω παιδιά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός, κ. Μανιάτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κύριε Πρόεδρε, θα επαναλάβω τα αυτονόητα και αυτά που πολύ καλά γνωρίζουν όλοι οι συνάδελφοι σ' αυτήν την Αίθουσα.

Το ερώτημα προφανώς δεν είναι εάν θέλει η Κυβέρνηση, αλλά εάν μπορεί. Οφείλω να σημειώσω ότι συμφωνώ απολύτως με τις διαπιστώσεις του συναδέλφου, μόνο που δυστυχώς θα ήταν χρησιμότερες οι διαπιστώσεις, εάν γινόταν μετά την υποβολή του ερωτήματος, ποιος φταίει για το ότι οδηγηθήκαμε σε αυτήν την κατάσταση.

Και το λέω αυτό, διότι πριν ένα χρόνο ακριβώς, απαντώντας ο τότε Υπουργός Ανάπτυξης ο κ. Κωστής Χατζηδάκης, εξέχον στέλεχος της παράταξής σας, στον επίσης συνάδελφό σας κ. Αργύρη Ντινόπουλο επί του ίδιου θέματος, του έδωσε την ίδια απάντηση που παίρνετε τώρα από μένα, κύριε συνάδελφε. Και την έδωσε αυτήν την απάντηση σε μια εποχή που η χώρα μας δεν βρισκόταν στην οικονομική κατάσταση που βρίσκεται τώρα.

Άρα, παρακαλώ να γίνει απολύτως κατανοητό ότι το ερώτημα δεν είναι εάν θέλει η Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση ασφαλώς και θέλει, ασφαλώς και επιθυμεί. Το ερώτημα δυστυχώς είναι εάν μπορεί.

Και φοβάμαι να πω ότι αυτήν τη στιγμή, το συγκεκριμένο θέμα θα πρέπει να αντιμετωπιστεί, όπως ακριβώς ανέφερα στην πρωτολογία μου, στο πλαίσιο της συνολικότερης προσέγγισης των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι οικογένειες με τρία παιδιά.

Αναφορικά με τη δεύτερη παρατήρησή σας, κύριε συνάδελφε, επαναλαμβάνω ότι η ερώτηση του να μειωθούν τα δημοτικά τέλη που υπάρχουν στους λογαριασμούς της ΔΕΗ δεν μπορεί να απαντηθεί από Υπουργό οποιασδήποτε κυβέρνησης, διότι –επαναλαμβάνω- είναι αποφάσεις των τοπικών δημοτικών συμβουλίων.

Αντιλαμβάνεστε ότι είναι επιθυμητό και ευκαταίο από καθένα

από εμάς να έχουμε μειωμένα δημοτικά τέλη. Διότι σας πληροφορώ, η ΔΕΗ δεν είναι καθόλου ευχαριστημένη που το ελληνικό δημόσιο, η ελληνική πολιτεία, τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια την υποχρεώνει να λειτουργεί και ως εισπράκτορας των δήμων, των κοινοτήτων και άλλων φορέων του ελληνικού δημοσίου.

Σε κάθε περίπτωση, κύριε συνάδελφε, συμφωνώ μαζί σας ότι είναι επιθυμία όλων των πλευρών της Αίθουσας να μπορέσουμε να βρούμε χρήματα, ώστε να ανακουφίσουμε οικονομικά και τις οικογένειες με τρία παιδιά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε Υφυπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε τώρα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της της 1ης Ιουλίου 2010 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε τέσσερις συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας ενημερώσω ότι με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπύρος Χαλβατζής ενημερώνει ότι κατά τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Μαυρίκο Γεώργιο.

Επίσης, με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης ενημερώνει ότι κατά τη συζήτηση του σημερινού νομοσχεδίου ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Βελόπουλος Κυριάκος.

Τέλος, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξιος Τσίπρας ενημερώνει τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο με

επιστολή του ότι κατά τη συζήτηση του σχεδίου νόμου για το νέο ασφαλιστικό σύστημα ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Μιχάλη Κριτωτάκη.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Λοβέρδος, για να κάνει ορισμένες νομοτεχνικές επαναδιατυπώσεις.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κύριε Πρόεδρε, θα τις καταθέσω, όπως συνηθίζουμε, αλλά θέλω να μου επιτρέψετε για ένα λεπτό να κάνω μία αναφορά στο πώς καταλήξαμε στις περισσότερες απ' αυτές, διότι θα πρέπει να ξέρετε ότι την περασμένη εβδομάδα στη Διарκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καλέσαμε δεκατέσσερις φορείς –αριθμός πρωτοφανής- και η συζήτηση ήταν πολύωρη και πολύ εποικοδομητική. Οι πολλές συνεδριάσεις της Διарκούς Επιτροπής την περασμένη εβδομάδα, αλλά και οι περίπου έξι συνεδριάσεις από το Νοέμβριο για το ασφαλιστικό, η χθεσινή συζήτηση στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, η συζήτηση με συναδέλφους που πήραν πρωτοβουλίες, για να συνεργαστούμε εν όψει της κατάθεσης μιας, κατά το δυνατό, αριστερής σχετικής νομοθετικής πρωτοβουλίας, μας φέρνουν σήμερα στην κατάλληλη θέση να ανακοινώσουμε στο Σώμα διορθώσεις-προσθήκες, τις οποίες καταθέτω και παρακαλώ να διανεμηθούν.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει τις ακόλουθες νομοτεχνικές διορθώσεις-προσθήκες, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Με την άδειά σας, θα κάνω αναφορά επιγραμματικά σε τίτλους σε τέσσερις απ' αυτές, που ίσως φανούν χρήσιμες στους συναδέλφους που θέλουν να πάρουν το λόγο αμέσως μετά και δεν αναφέρω φυσικά στους εισηγητές των κομμάτων και μόνο σε αυτούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάνουμε μια προσθήκη στο άρθρο 1, με την οποία το δημόσιο εγγυάται αξιοπρεπείς συντάξεις σε όλους τους δικαιούχους. Ο πολιτικός και κοινωνικός διάλογος επί του θέματος ήταν διεισδυτικός και έδωσε το συγκεκριμένο αποτέλεσμα.

Δεύτερον, παρ' ότι οι αιτιάσεις εν πολλοίς υπήρξαν και υπερβολικές, μας έγιναν πολλές προτάσεις για τη μείωση της εξαγοράς πλασματικού χρόνου εργασίας για το στρατό και κάνουμε μία κλιμακωτή μείωση από 30% έως και 50% και την καταθέτουμε ως προσθήκη στη συγκεκριμένη διάταξη περί πλασματικού χρόνου εργασίας.

Αμφισβητήθηκε, κύριε Πρόεδρε, με έναν τρόπο καταφανέστατα άδικο, αλλά δημαγωγικό και διεισδυτικό στο ψέμα ότι θέλουμε δήθεν να άρουμε την κρατική υποχρέωση για συμμετοχή στη χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης μέσω του θεσμού της συγχρηματοδότησης με 1%. Κάνουμε συγκεκριμένη αναφορά προς άρση εκείνων των παρεξηγήσεων που δημιουργήθηκαν με όρους λογικής, αλλά και εκείνων των παρεξηγήσεων που είναι αποτέλεσμα συστημάτων, που όλο αυτό το εννιάμηνο παίζουν ένα συγκεκριμένο παιχνίδι.

Και τέλος, σε ό,τι αφορά το επίδομα των 800 ευρώ, ένα επίδομα το οποίο ήρθε ως αντιστάθμισμα των περικοπών της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης σύνταξης, καταγράφουμε με συγκεκριμένη ρύθμιση ότι θα μπορούμε να το αναπροσαρμόσουμε με αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας στο βαθμό που τα δημοσιονομικά της χώρας το επιτρέψουν και μετά από οικονομική -όχι αναλογιστική- μελέτη της Διεύθυνσης Αναλογιστικών Μελετών του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως εισαγωγή και θα έχουμε την ευκαιρία τις επόμενες ημέρες μα και τη σημερινή, να πάμε πολύ πιο κάτω από όσο ο καθένας είχε φανταστεί στην αρχή, να εξηγήσουμε σε όσους χρειάζονται εξηγήσεις, να διευκρινίσουμε ένα πάρα πολύ δύσκολο πολιτικά, τεχνικά και νομικά θέμα και να καταλήξουμε όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι σε αυτήν την Εθνική Αντιπροσωπεία, σ' αυτήν τη Σύνοδό της, να στηρίξουμε μία μεγάλη διαρθρωτική αλλαγή που εδώ και δεκαετίες όλα τα κόμματα την υπόσχονται, αλλά η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ την έχει καταθέσει και σας την προτείνει για ψήφιση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος Υπουργός κατέθεσε ενώπιόν σας τις προσθήκες και επαναδιατυπώσεις νομοτεχνικού χαρακτήρα και παρακαλώ τις υπηρεσίες να τις διανείμουν σε όλους τους συναδέλφους.

Το λόγο έχει ζητήσει ο κ. Μαρκόπουλος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

Παρακαλώ, κύριε Μαρκόπουλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιφυλασσομένος να μω με λεπτομέρειες στις αλλαγές τις οποίες ο Υπουργός κ. Λοβέρδος εισηγείται στο Σώμα και για λογαριασμό της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας θέλω να θέσω δύο σοβαρά ζητήματα και πίσω από αυτά τα ζητήματα ζητήματα αντισυνταγματικότητας του νόμου και μάλιστα αντισυνταγματικότητας συγκεκριμένων και όχι ενός μόνο άρθρου.

Επ' αυτού του λόγου, κύριε Πρόεδρε, θέλω την άδεια του Προεδρείου να επιχειρηματολογήσω επ' αυτού, διότι έχουμε στα χέρια μας, πρώτον, μία ομόφωνη απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου της χώρας και δεύτερον, μια ομόφωνη απόφαση της ΟΚΕ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Με συγχωρείτε, θέτετε θέμα αντισυνταγματικότητας και θα είστε ο λέγων;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θέτω θέμα αντισυνταγματικότητας, αλλά δεν θα είμαι ο λέγων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θέλετε εκ προοιμίου να

πείτε ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος επ' αυτού δι' ολίγον...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Προφανώς, θα ήθελα να αναφερθώ επ' αυτού με βάση το άρθρο 100 και θέλω την άδεια του Προεδρείου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Με βάση το άρθρο 100 θα πρέπει να ορίσουμε λέγοντα, αλλά παρακαλώ δι' ολίγον να τοποθετηθείτε επί του θέματος. Έχετε δύο λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία προσέρχεται στη συζήτηση με την ανάλογη σοβαρότητα, η οποία αρμόζει στον τίτλο του σχεδίου νόμου, που λέγεται «Νέο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας» και με την ανάλογη προσοχή και τον ανάλογο σεβασμό και στις παλαιότερες γενιές και στους σημερινούς χρόνους και κυρίως στις επόμενες γενιές, οι οποίες χαρακτηρίζονται και θα έλεγα ότι εξαρτώνται από αυτό το ασφαλιστικό σύστημα.

Για εμάς, για τη Νέα Δημοκρατία -και πιστεύω για το σύνολο της Βουλής- η συζήτηση είναι εξαιρετικά σοβαρή. Σήμερα ή χτίζουμε ή γκρεμίζουμε το οικοδόμημα της κοινωνικής ασφάλισης του τόπου. Κι επειδή κανέναν δεν αφήνει ασυγκίνητο κι επειδή οι πολίτες μας μετρούν, επειδή οι πολίτες μας ζηγίζουν, νομίζω ότι δεν πρέπει να φανούμε ελλιποβαρείς ως μέλη του ελληνικού Κοινοβουλίου. Και δεν μας ζηγίζουν μονάχα σ' αυτά τα οποία θα πάρουν ή θα χάσουν, γιατί κάθε σχέδιο νόμου έχει τα συν και τα πλην, αλλά κυρίως μας κρίνουν για το αν ο καταστατικός χάρτης, το αξιακό σύστημα της χώρας, της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, το Σύνταγμα τηρείται.

Στη Νέα Δημοκρατία εκτιμούμε ότι περιορίζονται εγγυήσεις θεμελιωδών δικαιωμάτων και κεκτημένων που στηρίζουν το Σύνταγμα της χώρας και επομένως, ζητούμε να γίνει ουσιαστική συζήτηση με λέγοντες και αντιλέγοντες στη Βουλή διότι, όπως καταλαβαίνετε, το ζήτημα της αντισυνταγματικότητας μετά πρώτον, την ομόφωνη απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου και δεύτερον, τη γνωμοδότηση της ΟΚΕ εγείρει πολύ σοβαρά ζητήματα για το ίδιο, αυτό καθ' αυτό το νομοσχέδιο.

Θεωρούμε δηλαδή, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτή η συζήτηση της αντισυνταγματικότητας δεν είναι μια τυπική διαδικασία. Θα έλεγα ότι είναι μια ουσιαστική διαδικασία, είναι μια διαδικασία νομιμοποίησης της ανεξαρτησίας των Ελλήνων δικαστών, αλλά και της νομιμοποίησής τους από το πολιτικό σύστημα της χώρας.

Έγινε το ίδιο στη Λετονία από τα ανώτατα δικαστήρια, έγινε το ίδιο στη Ρουμανία από τα ανώτατα δικαστήρια και οι χώρες άλλαξαν ρότα σε ό,τι αφορά τις αποφάσεις. Επομένως, κύριε Πρόεδρε, με την άδειά σας και την ανοχή του Προεδρείου και γι' αυτό, για λογαριασμό της Νέας Δημοκρατίας επί της ουσίας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θέτετε θέμα αντισυνταγματικότητας. Παρακαλώ τώρα να σεβαστούμε τη διαδικασία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: ...ως λέγοντα έχουμε το συνάδελφο κ. Γροκόπη Παυλόπουλο και παρακαλώ να συνεχιστεί η διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κύριε Πρόεδρε, για ποιες διατάξεις;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα μας τις ανακοινώσει ο λέγων.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Αναφέρθηκε σε κείμενα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Έκανε μία γενική προεισαγωγή, κύριε Υπουργέ, και θα μας ανακοινώσει ο κ. Παυλόπουλος -αντιλαμβάνομαι- επί ποίων ειδικών διατάξεων και λοιπά. Δεν μπορείτε να πάρετε τώρα το λόγο. Κινείται η διαδικασία μετά την προβολή αντιρρήσεων συνταγματικότητας που ζήτησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και ασφαλώς πρέπει να αποφανθεί η Βουλή.

Θα εφαρμόσουμε, λοιπόν, την παράγραφο 2 του άρθρου 100 του Κανονισμού της Βουλής. Σύμφωνα με το άρθρο 100 έχουν το δικαίωμα να μιλήσουν ο λέγων, ο αντιλέγων εκ μέρους της Συμπόλιτευσης και οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων ή οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και οι αρμόδιοι Υπουργοί, καθένας για πέντε λεπτά της ώρας ακριβώς.

Παρακαλώ, λοιπόν, ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος, ορισθείς ως λέγων επί της ενστάσεως και των αντιρρήσεων αντισυνταγματικότητας.

Έχετε το λόγο για πέντε λεπτά, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Με μικρή ανοχή, κύριε Πρόεδρε, ενός ή δύο λεπτών, γιατί είναι πολύ μεγάλα τα θέματα που τίθενται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το προκείμενο σχέδιο νόμου παρουσιάζει σημαντικότητα ζητήματα αντισυνταγματικότητας στην ίδια του την ουσία και στα επιμέρους άρθρα. Συγκεκριμένα, η Νέα Δημοκρατία θέτει θέμα αντισυνταγματικότητας για το σύνολο των διατάξεων -και θα εξηγήσω γιατί το λέω- που έχουν συνταξιοδοτικό περιεχόμενο καθώς και, ειδικότερα, για τα άρθρα 3, 4, 11, 15, 16, 27, 38, 74 και 75 του σχεδίου νόμου.

Ξεκαθαρίζω ένα ζήτημα, γιατί έχει δημιουργηθεί μια παραφροσύνη τον τελευταίο καιρό σχετικά με τη βάση του όλου νομοσχεδίου, που είναι προϊόν, όπως ξέρετε, κατά κύριο λόγο του μνημονίου. Επειδή διάφορα ακούστηκαν, υποθέτω ότι συμφωνούμε σ' αυτήν τη Βουλή πως και ο κυρωτικός νόμος του μνημονίου και οι επιμέρους νομοθετικές και διοικητικές πράξεις οι οποίες εκδίδονται σε εκτέλεσή του δεν μπορεί, σε καμία περίπτωση, να κατισχύουν του Συντάγματος. Το Σύνταγμα είναι το θεμέλιο της έννομης τάξης και ο κυρωτικός νόμος του μνημονίου και όλες οι νομοθετικές και διοικητικές πράξεις πρέπει να υπακούουν στο Σύνταγμα. Δεν υπάρχει τίποτα πάνω από το Σύνταγμα για τα ελληνικά νομοθετικά διοικητικά και δικαστικά όργανα. Επομένως δεν τίθεται θέμα άλλης ιεράρχησης σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1.

Και δεν θα εδημιουργείτο αυτού του είδους η σύγχυση, εάν δεν είχε συμβεί μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα να ψηφίσουν κάποιοι, δυστυχώς, αυτήν την κραυγαλέα τροπολογία εκείνη την Παρασκευή, μία μέρα μετά την κύρωση του νόμου για το μνημόνιο, όπου φτάσαμε στο σημείο να ακούμε ότι είναι δυνατόν, κατ' ευθεία παράβαση του άρθρου 36 παράγραφος 2 του Συντάγματος, διεθνείς συμφωνίες, αυτού του είδους μάλιστα και αυτής της σημασίας, να ισχύουν από την υπογραφή του Υπουργού και να μην έρχονται καν στη Βουλή προς κύρωση. Είναι ευθεία παραβίαση του Συντάγματος, η οποία είναι η μήτρα που γεννάει όλες τις λοιπές συνταγματικές αμφιβολίες και έθεσε και το ζήτημα της δήθεν σύγκρισης μεταξύ διατάξεων του μνημονίου και του Συντάγματος. Ξεκαθαρίζουμε, λοιπόν, ότι το άρθρο 28 ορίζει πως το Σύνταγμα υπερισχύει πάντων. Αυτή είναι η μήτρα της έννομης τάξης και η βάση της έννομης τάξης.

Και έρχομαι στις επιμέρους αντισυνταγματικότητες. Υπάρχει ένα ζήτημα, κύριε Υπουργέ, αντισυνταγματικότητας όλων των συνταξιοδοτικών διατάξεων τις οποίες περιέχει το σχέδιο νόμου. Και αυτό προκύπτει από την ίδια τη γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Συγκεκριμένα, το άρθρο 73 παράγραφος 2 του Συντάγματος ορίζει ότι οι συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις πρέπει να είναι ειδικές. Δεν επιτρέπεται δηλαδή να παρεισφρύνουν συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις σε άλλα, άσχετα, νομοσχέδια. Γι' αυτό και το Ελεγκτικό Συνέδριο απέφυγε να γνωμοδοτήσει σε πολλά θέματα που του πήγαν εκεί, λέγοντας αυτό το αυτονόητο, ότι δηλαδή δεν πρόκειται για ειδικό νομοσχέδιο και επομένως στην περίπτωση αυτή τίθεται θέμα αντισυνταγματικότητας.

Και δεν είναι τυπικό θέμα. Γιατί αν δείτε το άρθρο 73 παράγραφος 2 του Συντάγματος, ορίζει ρητώς το άρθρο αυτό -και είναι η μόνη περίπτωση τυπικότητας η οποία έχει ακυρωτικό περιεχόμενο- ότι επί ποινή ακυρότητας δεν ισχύουν οι διατάξεις νόμου που είναι συνταξιοδοτικές, εφόσον οι σχετικές ρυθμίσεις περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων, άσχετων, διατάξεων. Και δεν υπάρχει προηγούμενο στη Βουλή -και ψάξτε το να το δείτε- όπου έχουμε συνταξιοδοτικές διατάξεις που παρεισφρύνουν σε νομοσχέδιο, το οποίο έχει πλειάδα άλλων διατάξεων. Τίθεται, λοιπόν, αυτό το μείζον ζήτημα, σε ό,τι αφορά, την αντισυνταγματικότητα του σχεδίου νόμου.

Δεύτερον, θα ήθελα να τονίσω ένα άλλο θέμα, το οποίο αφορά, πλέον, διατάξεις οι οποίες έχουν κριθεί αόριστες από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Δεν αξιολογήθηκαν από το Ελεγκτικό Συνέδριο, ανατέμφθηκαν στην Κυβέρνηση για να τις εξειδικεύσει και, όπως απαιτεί το Ελεγκτικό Συνέδριο ερμηνεύοντας το άρθρο 98,

οι ρυθμίσεις αυτές πρέπει να ξαναπάνε στο Ελεγκτικό Συνέδριο, προκειμένου να γνωμοδοτήσει. Με απλές λέξεις παραβιάζοντας το άρθρο 98 η Κυβέρνηση νομοθετεί αορίστως, το Ελεγκτικό Συνέδριο το αναπέμπει στην Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση δεν εξειδικεύει τα θέματα και αν τα έχει εξειδικεύσει, δεν τα ξαναστέλνει στο Ελεγκτικό Συνέδριο -όπως απαιτεί το Ελεγκτικό Συνέδριο- για γνωμοδότηση. Έχουμε, δηλαδή, ουσιαστικά έλλειψη γνωμοδότησης ως προς αυτές τις διατάξεις. Αναφέρω ενδεικτικά τρεις από αυτές. Είναι οι διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 1, κατά το μέρος που δεν ορίζονται σε αυτές τα κατ' έτος ποσοστά με βάση τα οποία υπολογίζεται η μηνιαία σύνταξη των ασφαλισμένων εκείνων των οποίων η σύνταξη καθορίζεται σύμφωνα με τα έτη υπηρεσίας, οι διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 3, σύμφωνα με τις οποίες το κατώτατο όριο του αθροίσματος των ποσών βασικής και αναλογικής σύνταξης μειώνεται σε κάθε περίπτωση, που ο συνταξιούχος λαμβάνει μειωμένη σύνταξη. Και οι διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 1, κατά το μέρος που δεν προσδιορίζονται ειδικότερα τα συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα και οι συντάξιμες αποδοχές ή τα οριζόμενα κατ' έτος ποσοστά συντάξεων. Αυτό το λέει το ίδιο το Ελεγκτικό Συνέδριο απαιτώντας εξειδίκευση και εκ νέου γνωμοδότηση.

Τρίτη, γενική, αντισυνταγματικότητα είναι εκείνη που προκύπτει από τη παραβίαση του άρθρου 43 παράγραφος 2 εδάφιο β του Συντάγματος, δεδομένου του ότι έχουμε εξουσιοδοτήσεις για την έκδοση υπουργικών αποφάσεων, ως προς τη ρύθμιση συγκεκριμένων θεμάτων. Είναι γνωστό ότι το Σύνταγμα επιτρέπει τέτοιες εξουσιοδοτήσεις, μόνον όταν πρόκειται για ειδικότερα, τεχνικά ή λεπτομερειακά θέματα. Και υπάρχουν ρυθμίσεις, που επιτρέπουν τέτοιες εξουσιοδοτήσεις, ακούστε για ποια θέματα! Θα αναφέρω, ενδεικτικά, τέσσερις περιπτώσεις.

Άρθρο 3, παράγραφος 2 εδάφιο 4, ο συντελεστής ωρίμανσης με κοινή υπουργική απόφαση. Άρθρο 11 παράγραφος 3, η αναπροσαρμογή των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης με κοινές υπουργικές αποφάσεις. Οι διατάξεις του άρθρου 16 παράγραφος 8, περιορισμοί ως προς την ετεροαπασχόληση των συνταξιούχων με κοινές υπουργικές αποφάσεις. Και, τέλος, τα ζητήματα ένταξης του NAT στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με κοινές υπουργικές αποφάσεις. Ποιό Συμβούλιο Επικρατείας, με ποια νομολογία θα μπορούσε να δεχθεί ότι αυτές οι εξουσιοδοτήσεις είναι μέσα στο πλαίσιο του άρθρου 43 παράγραφος 2 εδάφιο β του Συντάγματος;

Και τέλος, υπάρχουν πέντε σημεία, επιμέρους διατάξεων, οι οποίες κρίνονται αντισυνταγματικές. Και αυτό προκύπτει και από το Ελεγκτικό Συνέδριο και από τη γνώμη, την οποία εκφράζει το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής. Συγκεκριμένα. Πρώτον, είναι αντίθετες προς το άρθρο 22 παράγραφος 5 και το άρθρο 5 παράγραφος 1 του Συντάγματος, οι ρυθμίσεις του άρθρου 15 παράγραφος 5, όπου ορίζεται ότι από 1 Ιανουαρίου 2011 το κράτος δεν καλύπτει πλέον τα ελλείμματα των επικουρικών ταμείων. Όλα αυτά τα αναφέρω χωρίς να έχω γνώση των τροποποιήσεων που επέφερε μόλις τώρα, ο κύριος Υπουργός. Αλλά όπως έχει το άρθρο 15 παράγραφος 5 σήμερα και μόνο το γεγονός ότι έρχεται και λέει ότι δεν υπάρχει αυτή η κάλυψη των επικουρικών ταμείων σημαίνει παραβίαση του κοινωνικού κράτους δικαίου και του δικαιώματος στην κοινωνική ασφάλιση, όπως αυτό ορίζεται από το άρθρο 22 παράγραφος 5 και από το άρθρο 25 παράγραφος 1 του Συντάγματος.

Δεύτερη, αντισυνταγματικότητα του άρθρου 16 που παραβιάζει τα άρθρα 5 και 22 του Συντάγματος και του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όταν προβλέπει μέχρι και την ολοκληρωτή περικοπή των συντάξεων σε περίπτωση ετεροαπασχόλησης.

Τρίτον, είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 88 παράγραφος 2, 93 παράγραφος 1 και 103 του Συντάγματος οι διατάξεις που ορίζουν ότι θα υπάρχει μόνον ένας ασφαλιστικός φορέας, δηλαδή το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, και για τους ιδιωτικούς και για τους δημόσιους υπαλλήλους και λειτουργούς. Και το τονίζω. Αυτό, δεν είναι θέμα μόνο δικαιοδοσίας, όπως κάποιοι πιστεύουν. Διότι, ορθώς η Κυβέρνηση αυτό το ρύθμισε, ότι η δικαιοδοσία για τα συνταξιοδοτικά θέματα, κατ' εφαρμογή του άρθρου

98, ανήκει στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Αυτό διορθώθηκε. Το ζήτημα είναι ότι σε έναν ενιαίο φορέα εμείς έχουμε σχέσεις δημόσιου και ιδιωτικού δικαίου, οι οποίες συμπίπτουν. Ενώ είναι γνωστό πως αυτό είναι μια ιδιομορφία, σεβαστή όμως καθ' όλα, του ελληνικού Συντάγματος. Γιατί είδα, τον κύριο Πρωθυπουργό, σε συνέντευξή του σε ημερήσια εφημερίδα να λέει ότι «ξέρετε, δεν μπορεί το Σύνταγμα να αποκλείει κάτι που είναι αυτόνομο σε άλλες χώρες»!

Επέλεξε ο συντακτικός νομοθέτης τα συνταξιοδοτικά θέματα των δημοσίων υπαλλήλων να είναι σχέση δημοσίου δικαίου με συγκεκριμένη δικαιοδοσία. Η μίξη, λοιπόν, αυτών των δυο κατηγοριών στο ίδιο ενιαίο ασφαλιστικό ταμείο, που λέγεται ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, παραβιάζει τις διατάξεις που προανέφερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Επιπλέον, είναι αντίθετες προς το Σύνταγμα οι διατάξεις του άρθρου 38 που αφορούν την εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων στο μέτρο που αυτή, από το 2015 και μετά, αποτελεί έσοδο του ΑΚΑΓΕ.

Είναι γνωστό κατά το Σύνταγμα ότι όλες οι, υπό την ευρεία του όρου έννοια, παρακρατήσεις που αφορούν συντάξεις πρέπει να υπηρετούν το δημόσιο συμφέρον. Όπως έχει αυτήν τη στιγμή ο ΑΚΑΓΕ, όπως ρυθμίζεται, περιέχει μέσα του και πόρους οι οποίοι δεν έχουν σχέση με το δημόσιο συμφέρον, με την έννοια ότι αυτές μπορεί να πάνε και στις δραστηριότητες που δεν προσοδιάζουν στο δημόσιο συμφέρον υπό τη στενή του όρου έννοια.

Αυτή, λοιπόν, η μίξη των πόρων δημιουργεί ένα λογαριασμό, που οδηγεί στο να είναι αντίθετη η σχετική ρύθμιση με το Σύνταγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριε Παυλόπουλε, πλησιάζετε το δεκάλεπτο. Παρακαλώ κλείστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και, τέλος, τα άρθρα 74 και 75 του σχεδίου νόμου είναι και αυτά αντισυνταγματικά. Είναι αντίθετα με το άρθρο 22 του Συντάγματος, διότι πρώτον, στο άρθρο 75 παράγραφος 2 του Συντάγματος αναφέρεται ότι οι εργοδότες, όταν προειδοποιούν νομίμως το μισθωτό για την απόλυσή του, εμμέσως στην περίπτωση αυτή έχουν δυνατότητα μείωσης της καταβλητέας αποζημίωσης.

Αυτό είναι σαφής παραβίαση του δικαιώματος στην εργασία, όπως ορίζει το άρθρο 22. Και το άρθρο 75 παράγραφος 8 του σχεδίου νόμου είναι αντισυνταγματικό σύμφωνα με το άρθρο 22 του Συντάγματος, δεδομένου ότι με αυτό καθιερώνεται χρονικό διάστημα κατά το οποίο η αμοιβή των νεοεισερχόμενων στην αγορά εργαζομένων επιτρέπεται να είναι χαμηλότερη της νόμιμης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και οι διατάξεις αυτές του νομοσχεδίου, αποδεικνύουν, μέσα και από την αντισυνταγματικότητα, ότι το νομοσχέδιο αυτό κατεδαφίζει το κοινωνικό κράτος δικαίου. Το κατεδαφίζει στο σύνολό του.

Και νομίζω ότι στο σημείο αυτό πρέπει να παρατηρήσουμε ότι αυτό που κάνει η Κυβέρνηση είναι να κατεδαφίζει ένα κοινωνικό κράτος, το οποίο με τόση φρόνηση και τόσο κόπο όλες οι κυβερνήσεις μετά τη Μεταπολίτευση προσπάθησαν να δημιουργήσουν.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Παυλόπουλε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Παπουτσης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, από ό,τι αντελήφθη από την παρέμβαση του κ. Παυλόπουλου, ο οποίος μόλις προηγουμένως ομολόγησε ότι δεν έχει μελετήσει τις τροποποιήσεις του κυρίου Υπουργού και από ό,τι φάνηκε από την αγόρευση του ούτε και τον ίδιο το νόμο, πράγματι αναδείχθηκε μια πραγματικότητα, την οποία ζούμε σήμερα. Την πραγματικότητα ότι η Νέα Δημοκρατία προσήλθε στην Αίθουσα με προκατασκευασμένη αμφισβήτηση και συνταγματικά τεχνάσματα των διατάξεων του νομοσχεδίου, το οποίο ερχεται να περισώσει ό,τι απέμεινε και να ορθοποδήσει ένα ασφαλιστικό σύστημα, το οποίο οδηγήσατε εσείς στην κατάρρευση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Πάλι εμείς; Έλεος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ πολύ, μη διακόπτετε. Ακούσαμε τον κ. Παυλόπουλο και εις το διπλάσιο του χρόνου, που είχε το δικαίωμα. Σας παρακαλώ πολύ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ξεκινήσατε τη διαδικασία του λέγοντος και του αντιλέγοντος, μια διαδικασία η οποία ήταν εμφανώς μια κατασκευασμένη τακτική κίνηση της Νέας Δημοκρατίας για να συνολικοποιήσουμε τη συζήτηση χωρίς να ακουστούν οι εισηγητές. Θα έπρεπε κατά τη γνώμη μας πρώτα να ακουστούν οι εισηγητές για να έχουν την ευκαιρία και οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας να μελετήσουν τις τροποποιήσεις του κυρίου Υπουργού, οπότε ενδεχομένως να τους λυνόντουσαν και πολλές από τις απορίες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ τις είδα. Καμμία δεν επηρεάζει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Παρ' όλα αυτά, παρά το γεγονός ότι ξεκινήσατε τη διαδικασία, ο αντιλέγων από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ θα είναι ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Ρόβλιας. Σας παρακαλώ πολύ να του δώσετε το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο αντιλέγων κ. Κωνσταντίνος Ρόβλιας.

Ορίστε, κύριε Ρόβλια, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά για να αντικρούσετε τις ενστάσεις και αντιρρήσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ήθελα απλώς να θυμίσω ότι ο κ. Παυλόπουλος μίλησε δέκα λεπτά και έχοντας θέσει αρκετά θέματα, θα χρειαστώ και εγώ περισσότερο χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όσους δεν το κατάλαβαν ο κ. Παυλόπουλος μόλις τώρα έκανε ένα παγκόσμιο ρεκόρ. Κατάφερε να φανταστεί δέκα αντισυνταγματικότητες σε ένα νομοσχέδιο. Βέβαια, όταν ήταν πρώτος τη τάξη Υπουργός της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, είχε κάνει ένα άλλο ρεκόρ. Είχε παραβιάσει τριάντα φορές το Σύνταγμα με νόμους που ψήφισε η Κυβέρνηση του στους πρώτους δέκα εννέα μήνες διακυβέρνησης.

Και δεν τα λέω εγώ αυτά. Τα έλεγαν οι εκθέσεις της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών της Βουλής, τις οποίες είχαμε αντιγράψει και είχαμε περιλάβει στη σχετική επερώτηση του ΠΑΣΟΚ που συζητήθηκε σε αυτήν την Αίθουσα.

Στη συνέχεια, βέβαια, από τον Οκτώβριο του 2005 μέχρι τον Οκτώβριο του 2009, χάθηκε ο λογαριασμός στις αντισυνταγματικότητες και τις βάνουσες παραβιάσεις του Συντάγματος από τη Νέα Δημοκρατία. Αλλά, έχοντας μνήμη ασθενή, σήμερα προβάλλουν αυτά τα οποία προβάλλουν. Κάθε τεχνική και νομοτεχνική παρατήρηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου μετεβλήθη σε δήθεν αντισυνταγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι βέβαιο ότι οι παραβιάσεις του Συντάγματος δεν είναι επιτρεπτές, ούτε κάτω από τις συγκεκριμένες, έκτακτες συνθήκες που βιώνουμε.

Ξεκινάμε, λοιπόν, με δεδομένο το σεβασμό στο Σύνταγμα και θα αποδείξουμε στη συνέχεια ότι, πράγματι, το συζητούμενο νομοσχέδιο σέβεται το Σύνταγμα. Πολιτικές διαφωνίες μπορεί να υπάρχουν και υπάρχουν και τις αντιλαμβανόμαστε. Παραβιάσεις, όμως, του Συντάγματος δεν υφίστανται.

Τα ασφαλιστικά δικαιώματα του πολίτη, ως κοινωνικά δικαιώματα, εντάσσονται στη σφαίρα των αρχών του κοινωνικού κράτους δικαίου. Τελούν υπό την εγγύηση του κράτους και κατοχυρώνονται στα άρθρα 22 παράγραφος 5 και 25 παράγραφος 1 του Συντάγματος.

Περαιτέρω, οι ασφαλιστικές παροχές προστατεύονται και ως περιουσιακά δικαιώματα του πολίτη από το άρθρο 17 παράγραφος 1 του Συντάγματος και το άρθρο 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Αναμφισβήτητη, λοιπόν, το κράτος οφείλει να εγγυάται το δικαίωμα στην κοινωνική ασφάλιση. Δικαίωμα, όμως, στην κοινωνική ασφάλιση δεν θα υφίσταται, εάν το ασφαλιστικό σύστημα δεν είναι βιώσιμο.

Πρώτιστη, συνεπώς, συνταγματική επιταγή –προπορευόμενη, θα λέγαμε, συνταγματική επιταγή– είναι αυτή που έχει να κάνει με

τη βιωσιμότητα, δηλαδή με την ύπαρξη του ασφαλιστικού συστήματος. Αυτήν τη βιωσιμότητα διασφαλίζει το νομοσχέδιο, υπηρετώντας έτσι ευθέως τη βασική σχετική συνταγματική επιταγή. Διότι, εάν δεν προστατεύσουμε την ύπαρξη του ασφαλιστικού συστήματος, εάν αφήσουμε το ασφαλιστικό σύστημα να καταρρεύσει, τότε ακριβώς είναι που θα παραβιάζουμε το Σύνταγμα.

Το Σύνταγμα ορίζει, πράγματι, στο άρθρο 22 παράγραφος 5 ότι το κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων. Όμως, αυτή η μέριμνα εντάσσεται προφανώς και λογικά εντός των ορίων των πραγματικών οικονομικών δυνατοτήτων του κράτους. Αν αυτά τα όρια τα υπερβούμε, τότε το ασφαλιστικό σύστημα θα καταρρεύσει και ουδείς θα πάρει σύνταξη. Αυτό θέλουμε; Ασφαλώς όχι. Ούτε, βέβαια, αυτό θέλει το Σύνταγμα.

Είπε ο κ. Παυλόπουλος ότι παραβιάζεται το άρθρο 73 του Συντάγματος. Τι λέει το άρθρο 73 παράγραφος 2; Λέει ότι τα νομοσχέδια για συντάξεις πρέπει να είναι ειδικά. Δεν επιτρέπεται, με ποινή την ακυρότητα, να αναγράφονται οι διατάξεις για συντάξεις σε νόμους που αποσκοπούν στη ρύθμιση άλλων θεμάτων.

Κύριε Παυλόπουλε, σας παραπέμπω στον τίτλο και μόνο του νομοσχεδίου για να θυμηθείτε –γιατί πιστεύω ότι το έχετε αντιληφθεί– ότι πρόκειται για ένα ασφαλιστικό νομοσχέδιο, ειδικό και καλώς περιλαμβάνει αυτές τις διατάξεις. Αν περιλαμβάνει και άλλες, αυτό δεν απαγορεύεται από το Σύνταγμα.

Δεύτερον, θέσατε θέμα αντισυνταγματικότητας, στο άρθρο 15 παράγραφος 5 του νομοσχεδίου με την αιτιολογία –υποθέτω– ότι το κράτος από 1-1-2011 δεν θα καλύπτει τα τυχόν ελλείμματα των επικουρικών ταμείων ή κατά άλλη εκδοχή, δεν θα εγγυάται την επικουρική σύνταξη.

Κατ' αρχήν, η παράγραφος 5 του άρθρου 15 απεσύρθη από τον Υπουργό και προσετέθη στο άρθρο 1 ότι το κράτος εγγυάται μία αξιοπρεπή σύνταξη για όλους, μία σύνταξη που εξασφαλίζει ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ποια είναι αυτή η σύνταξη;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Στο άρθρο 1 παράγραφος 1 προσετέθη.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Ανεξαρτήτως, όμως –μη βιάζεστε, σας παρακαλώ– των σημειωμένων προσθηκών και τροποποιήσεων που κατέστησαν την ένσταση άνευ αντικειμένου, οφείλουμε να επισημάνουμε –και το ξέρετε πολύ καλά, ως συνταγματολόγος– ότι το Σύνταγμα δεν περιέχει καμμία ρητή διάταξη για εγγύηση της κύριας ή της επικουρικής σύνταξης.

Και έχει κριθεί, μάλιστα, από την ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας ότι είναι σαφώς προστατευόμενο δικαίωμα του εργαζόμενου αυτό το δικαίωμα για ασφαλιστική παροχή, αλλά δεν προστατεύεται δικαίωμα σε σύνταξη ορισμένου ποσού. Έκρινε η ολομέλεια του ανωτάτου ακυρωτικού με δύο αποφάσεις της, 3487/2008 και 2198/2010 –τις καταθέτω για τα Πρακτικά, αξίζει να τις διαβάσετε– ότι η αρχή της ανταποδοτικότητας μεταξύ ασφαλιστικών παροχών και εισφορών δεν είναι συνταγματικά κατοχυρωμένη, ούτε η αναλογία μεταξύ ασφαλιστικών εισφορών και ασφαλιστικών παροχών είναι συνταγματικά προβλεπόμενη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Ρόβλιας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αρα –και ανεξαρτήτως επαναλαμβάνω των βελτιώσεων του νομοσχεδίου– συνταγματικό πρόβλημα δεν υφίστατο και πολύ περισσότερο δεν υφίσταται τώρα. Και δεν το λέω εγώ, το λέει το Συμβούλιο της Επικρατείας. Αλλά δεν το έχει πει μόνο το Συμβούλιο της Επικρατείας, το έχει πει και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου στην Απόφασή του στις 12 Οκτωβρίου 2004, ότι το άρθρο 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου στη Σύμβαση της Ρώμης δεν εγγυάται δικαίωμα σε ορισμένο ποσό σύνταξης.

Το θέμα σίγουρα, το αντιλαμβάνεστε, το αντιλαμβανόμαστε όλοι, δεν είναι συνταγματικό. Το θέμα είναι οικονομικό και πολιτικό και η λύση που δίνει ο Υπουργός είναι πολιτική λύση.

Τίθεται θέμα αντισυνταγματικότητας του άρθρου 27 παράγραφος 2 του νομοσχεδίου, βάσει του οποίου «οι νεοπροσλαμβανόμενοι στο δημόσιο από 1-1-2011 τακτικοί, μετακλητοί, λειτουργοί, ιερείς-προσετέθη- στρατιωτικοί υπάγονται στο ΙΚΑ ΕΤΑΜ».

Δεν υπάρχει άρθρο στο Σύνταγμα που να προβλέπει ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι, ιερείς, στρατιωτικοί θα υπάγονται σε δικό τους χωριστό ασφαλιστικό φορέα, ούτε υπάρχει άρθρο στο Σύνταγμα που λέει ότι δεν θα υπάγονται στο ΙΚΑ.

Οι υποστηρικτές αυτής της δήθεν αντισυνταγματικότητας συγχέουν τον φορέα παροχής της σύνταξης προς άλλες άσχετες συνταγματικές ρυθμίσεις που αφορούν δημοσίους υπαλλήλους. Αλλά ακούστε. Αφού ο συνταγματικός νομοθέτης στα άρθρα 103 παράγραφος 2, 103 παράγραφος 4, 104, 73 παράγραφος 2, 80 παράγραφος 1 ρυθμίζει ειδικά έναν αριθμό θεμάτων που αφορούν δημοσίους υπαλλήλους, εάν ήθελε να ρυθμίσει και αυτό το θέμα της υπαγωγής τους ή όχι σε ειδικό χωριστό ασφαλιστικό φορέα, θα το είχε κάνει. Αφού δεν το έκανε εν μέσω τόσων ειδικών ρυθμίσεων, δεν το ήθελε ο συνταγματικός νομοθέτης.

Όπως επίσης, θα σας πω και κάτι άλλο. Θα έλεγα ότι πρόβλημα αντισυνταγματικότητας θα είχαμε εάν εξαιρούνταν από το ΙΚΑ οι δημόσιοι υπάλληλοι, οι ιερείς, οι στρατιωτικοί κ.λπ. και αυτό διότι οι όροι και οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησής τους είναι λοιπόν κοινός, είναι ίδιοι με τους ισχύοντες για το σύνολο των λοιπών ασφαλισμένων στο ΙΚΑ. Εάν, λοιπόν, εξαιρεθούν, τότε είναι που τίθεται θέμα παραβίασης της συνταγματικής αρχής της ισότητας και όχι τώρα ως έχει.

Προσπαθώ να θυμηθώ και τις υπόλοιπες ενστάσεις που κάνατε, κύριε Υπουργέ. Κάνετε μία ένσταση για την εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων. Είναι αυτό που κάποιος ονομάζουσε το νέο ΛΑΦΚΑ. Την εισφορά αλληλεγγύης των συνταξιούχων την επιβάλλει η κρίσιμη δημοσιονομική κατάσταση. Και όπως γνωρίζετε, είναι συνταγματικά επιτρεπτός ο περιορισμός συνταξιοδοτικού δικαιώματος και μάλιστα, ποιών συντάξεων αυτών που είναι πάνω από 1400 ευρώ! Αυτό να το λέμε, να μην το αποκρύπτουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόρης Νιώτης): Κύριε Ρόβλια παρακαλώ να οδηγήσετε τη σκέψη σας προς την ολοκλήρωση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε το αντιλαμβάνομαι αυτό που λέτε αλλά πρέπει να αντικρούσω τις ενστάσεις...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόρης Νιώτης): Δεν μπορούμε να αφήνουμε το διπλασιασμό του χρόνου. Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Θα τελειώσω.

Είναι λοιπόν, συνταγματικά επιτρεπτή αυτή η παρέμβαση η οποία γίνεται για λόγους δημοσίου συμφέροντος. Και ποιοι είναι αυτοί οι λόγοι δημοσίου συμφέροντος; Είναι η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος και η καταβολή συντάξεων. Πέραν αυτού είναι και περιορισμένης χρονικής ισχύος αφού από 1/1/2015 μεταβάλλεται το καθεστώς.

Προβάλλεται ένσταση αντισυνταγματικότητας για τα θέματα του άρθρου 77 του νομοσχεδίου σχετικά με τη διατησία. Δεν το αναπτύξατε, αλλά υποθέτω ότι εννοείτε τη διατητική διατησία.

Η διατητική διατησία ως θεσμός ρύθμισης των εργασιακών σχέσεων προβλέπεται, πράγματι, στα άρθρα 22 παράγραφος 2 και 23 παράγραφος 1 του Συντάγματος. Ρυθμίζεται σ' αυτά η δημιουργία διατητικών οργάνων για την επίλυση συλλογικών διαφορών. Όπως όμως έχει κρίνει ο Άρειος Πάγος εν ολομεία, με την απόφαση 25 του 2004 αλλά και το Συμβούλιο της Επικρατείας με την απόφαση 3204 του 1998, ο κοινός νομοθέτης έχει το δικαίωμα από το Σύνταγμα να διαμορφώνει το σύστημα διατησίας που κρίνει σκόπιμο. Εν προκειμένω οι αλλαγές που επέρχονται με το άρθρο 73 ως προς την τυπική δυνατότητα μονομερούς προσφυγής στη διατησία ευρίσκονται εντός των συνταγματικά ανεκτών ορίων.

Και τέλος αναφερθήκατε σε δήθεν αντισυνταγματικότητα του άρθρου 75 του νομοσχεδίου που αφορά διαφοροποίηση στις αμοιβές εργαζομένων κάτω των είκοσι πέντε ετών.

Κύριε Παυλόπουλε, κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει διαφοροποίηση στις αμοιβές των εργαζομένων κάτω των είκοσι πέντε ετών. Υπάρχει ένας μηχανισμός στήριξης των νέων ανέργων που πρέ-

πει και θέλουν να μπουν στην αγορά εργασίας, υπάρχει κίνητρο πρόσληψης νέων, επιτρεπτό συνταγματικά, καλυπτόμενο μάλιστα από την οδηγία 2078 του συμβουλίου, άρθρο 6...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: ...όπως αναλυτικά εκτίθεται στην έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, την ανάγνωση της οποίας παραλείπω, διότι υποθέτω ότι όλοι έχετε διαβάσει την έκθεση αυτή.

Κατόπιν αυτών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζητώ να απορριφθούν οι δέκα ενστάσεις αντισυνταγματικότητας που προεβλήθησαν από τη Νέα Δημοκρατία ως αβάσιμες και εν πολλοίς αόριστες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας επιθυμεί να πάρει το λόγο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, ο κ. Μαρκόπουλος έχει το λόγο.

Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ να τηρηθεί το πεντάλεπτο, κατά το δυνατόν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα είμαι προσεκτικός, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαι νομικός -όπως γνωρίζετε- αλλά και οι περισσότεροι σ' αυτήν την Αίθουσα δεν είμαστε. Βεβαίως, με προσοχή ακούμε τις αναλύσεις των ειδικών και οφείλουμε να είμαστε εξόχως προσεκτικοί, γιατί το αξιακό σύστημα της δημοκρατίας, δηλαδή το Σύνταγμα, πρέπει να τηρείται χωρίς εξαιρέσεις, διαφορετικά δεν έχουμε δημοκρατία. Προφανώς, είναι πιο ισχυρή η δημοκρατία στη Λετονία ή στη Ρουμανία, διότι εκεί υπήρξε στροφή.

Εγώ δεν λέω ότι δεν χρειάζονται, ούτε η Νέα Δημοκρατία λέει ότι δεν χρειάζονται μέτρα. Δεν λέει ότι η κρίση, την οποία περνάμε στη χώρα, δεν θέλει απ' όλους μας αποφάσεις.

Αλλά αυτά που άκουσα από τον αξιότιμο συνάδελφο τον κ. Ρόβλια, τον οποίο βαθύτατα εκτιμώ, εμένα -στο μη νομικό- μου δίνουν την εντύπωση ότι δεν υπάρχει τίποτα σ' αυτήν τη χώρα. Ότι, δηλαδή, τα πάντα είναι στην πέτρα επάνω, τριβονται, λιώνουν και εξαφανίζονται. Εξαερώνονται τα θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου, το δικαίωμα στη ζωή με μια ερμηνεία, δύο ερμηνείες, δέκα ερμηνείες: ερμηνείες οι οποίες δείχνουν ότι το πολιτικό σύστημα, ενδεχομένως σε ένα κομμάτι του, δεν έχει τη δύναμη να αγωνιστεί. Είναι περισσότερο υποταγμένο.

Εγώ δεν πιστεύω ότι υπάρχουν περισσότερο και λιγότερο υποταγμένοι απέναντι στην κοινωνία. Όλοι είμαστε εκλεγμένοι. Δεν είμαστε βολεμένοι. Είμαστε εκπρόσωποι ενός λαού. Είμαστε εκπρόσωποι των πολιτών που μας ακούν αυτήν την ώρα, άπαντες, με την ίδια αγωνία και που εδώ καλούμαστε τώρα να κρίνουμε το κοινωνικό κράτος πάνω στους νόμους.

Βεβαίως, η Νέα Δημοκρατία και ορθώς έπραξε να καταδείξει την αντισυνταγματικότητα. Είναι δυνατόν, κύριοι συνάδελφοι, άνθρωποι που κάνουν την ίδια δουλειά, επειδή είναι νεότεροι να παίρνουν λιγότερα χρήματα από τους παλαιότερους; Τα βασικά, τα κατώτερα; Που αντέχει αυτό; Σε ποια συλλογιστική; Δεν ξέρω αν υπάρχει κάποιο νομικό κείμενο, που να μπορεί να μας βοηθήσει να καταλάβουμε, εμάς που δεν είμαστε νομικοί. Όμως, σ' αυτήν την Αίθουσα έχουμε όλοι την ίδια ψήφο.

Και επειδή -το ξαναλέω- κανένας δεν είναι λιγότερο υποταγμένος από κάποιους άλλους, πρέπει να κατακτήσουμε την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος απέναντι στους πολίτες, που αισθάνονται αυτήν την ώρα ότι τους αφαιρούμε κάτι. Και επομένως, σ' αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να είμαστε προσεκτικοί, όλοι οι Υπουργοί μιας Κυβέρνησης, η οποία καλείται να πάρει δύσκολες αποφάσεις, οι περισσότεροι Υπουργοί οι οποίοι δεν είναι εμφανείς στο στήριγμα αυτού του νομοσχεδίου -είναι απόντες εκεί όπου τους καλούν και το ξέρετε και το ξέρουμε αυτό- και οι Βουλευτές της Πλειοψηφίας οι οποίοι θα κληθούν αύριο να το στηρίξουν στην κοινωνία. Στηρίζεται αυτό στην κοινωνία με

μία βασική σύνταξη των 360 ευρώ;

Κύριε Υπουργέ, έχετε την εντύπωση, για λογαριασμό της Κυβέρνησης -και δεν είναι προσωπικό- ότι καθαρίζουμε όταν γράφουμε με μια αλλαγή στο πρώτο άρθρο ότι τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος την εγγυάται το δημόσιο με σκοπό τη διασφάλιση αξιοπρεπούς σύνταξης; Έτσι καθαρίσαμε; Αυτό είναι το ζητούμενο; Με αυτή, δηλαδή, την αλλαγή τελειώσαμε την υποχρέωσή μας στην κοινωνία; Με 360 ευρώ βασική σύνταξη, που βεβαίως θα σκαμπανεβάζει από το ΑΕΠ, από το Δείκτη Καταναλωτή και όλα τα υπόλοιπα; Δεν υπάρχει καμμία εγγυοδοσία; Ποιο κοινωνικό κράτος; Για ποιους μιλάμε; Που είναι οι έχοντες, που είναι οι μη έχοντες; Ποιοι θα δώσουν σε ποιους;

Αυτό που κάνουμε είναι να στρέφουμε τώρα τη μία κοινωνική τάξη απέναντι στην άλλη και μετά θα πάμε να το στηρίξουμε στην κοινωνία. Δεν στηρίζεται. Και το συζητάμε σε ένα περιβάλλον που η κυβερνητική Πλειοψηφία και η Κυβέρνηση έχει στήσει θολό, μίζερο, περίεργο, με κατηγορίες ένθεν και ένθεν, με ένα σύννεφο καπνού το οποίο καλείται να καλύψει την πραγματικότητα: τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης να επιτίθεται εναντίον της Αριστοτεράς και να ψάχνει να βρει νεκρούς, για να αναστείλει κινητοποιήσεις, να κάνουμε συζήτηση...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Τι σχέση έχουν αυτά με την αντισυνταγματικότητα που συζητάμε τώρα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Συνταγματικότητα είναι, κύριε συνάδελφε, διότι στην πολιτική δεν είναι όλα δικαστήρια. Μερικά είναι πιο πολιτικά απ' όσο πιστεύουμε, αξιότιμη κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Μιλάμε για το άρθρο 100 του Συντάγματος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ακούστε, για να μην κάνω παράταση του χρόνου, γιατί πρέπει να είμαι πολύ προσεκτικός: Δεν είναι καλή στον τόπο η κυβέρνηση η οποία υποχωρεί, δεν προσφέρει.

Είμαστε εδώ κι εμείς ως Αξιωματική Αντιπολίτευση για να συμβάλουμε στα δύσκολα εκεί που πρέπει, σ' αυτούς που πρέπει να έχουν αντικίνητρο να φύγουν, στα βαρέα, σ' αυτά που δεν κάναμε εμείς όταν ήμασταν κυβέρνηση, αλλά όχι αυτή η ισοπέδωση.

Δεν είστε καλή Κυβέρνηση. Κύριε Υπουργέ, κάνετε αποτρόπαιο έγκλημα εναντίον της κοινωνίας. Δεν σώζετε το ασφαλιστικό. Δεν είναι βιώσιμο αυτό, είναι «ριφιφι» ελπίδων. Βεβαίως η συνταγματικότητα είναι ουσιαστικό θέμα, αλλά πίσω από τη συνταγματικότητα και την κακή ερμηνεία των άρθρων του Συντάγματος υπάρχει «ριφιφι» ελπίδων. Δεν είσαστε Κυβέρνηση που μπορείτε να σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων κατά την εκτίμησή μας και δεν είναι προσωπικό αυτό. Μιλώ για το σύνολο της Κυβέρνησης και αυτό δεν έχει να κάνει με σας, κύριε Λοβέρδο. Δεν είστε πετυχημένοι. Δεν είστε ένας καλοκουρδισμένος θίασος που βγάζει αυτοπεποίθηση. Δεν είστε Χόλιγουντ, είστε Μπόλγουντ, δηλαδή έχετε πάρει επάνω σας την πιο αυτυχή απόφαση για τον πιο ισχυρό πυλώνα του κοινωνικού κράτους, το ασφαλιστικό σύστημα. Είστε από δω και πέρα υπόλογοι απέναντι στην κοινωνία.

Εμείς το καταψηφίζουμε στην αντισυνταγματικότητα και θα κάναμε και ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Χρήστος Παπουτσής έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τιμώ τους συναδέλφους που υπερασπίζονται το έργο τους ή που επιχειρούν να υπερασπιστούν το έργο τους. Αλλά στην προκειμένη περίπτωση είναι εμπαιγμός του ελληνικού λαού αυτό το οποίο επιχειρείται ενώπιόν μας, είναι εμπαιγμός του ελληνικού λαού η προσπάθεια της Νέας Δημοκρατίας να υπερασπιστεί ένα οικοδόμημα το οποίο κυριολεκτικά τίναξε στον αέρα. Γιατί αυτό κάνατε, τινάξατε στον αέρα το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας.

Επιπλέον, ακούσαμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας μόλις προηγουμένως να αντικρούει τον αντίλογον της Συμπολίτευσης αγαπητό συνάδελφο κ. Ντίνο Ρόβλια

με πολιτικά επιχειρήματα και μάλιστα αναφερόμενος στο τι δεν είναι το ΠΑΣΟΚ. Πότε προλάβατε, κύριοι συνάδελφοι, να καταλάβετε τι ακριβώς είναι το ΠΑΣΟΚ; Απ' ό,τι φαίνεται από τις τοποθετήσεις σας δεν έχετε αντιληφθεί περί τίνος πρόκειται. Δεν έχετε αντιληφθεί ότι η προस्पάρεια του ΠΑΣΟΚ αυτήν τη στιγμή είναι να μαζέψει τα ασυμμάζευτα, είναι να οικοδομήσει πάνω στα γκρεμίσματα της Νέας Δημοκρατίας, είναι να δημιουργήσει εγγυήσεις για τη ζωή των ανθρώπων στο παρόν και στο μέλλον.

Όσον αφορά στην αντισυνταγματικότητα την οποία θέσατε – επαναλαμβάνω – ως προκατασκευασμένη επιχείρηση για τη συνταγματική αμφισβήτηση του νομοσχεδίου, θέλω να πω τα εξής: Πρώτα απ' όλα, αγαπητέ κύριε Παυλόπουλε, είμαι απόλυτα βέβαιος ότι είστε ο πρώτος στην Αίθουσα αυτή μαζί με τον Υπουργό κ. Λοβέρδο -εξέχοντες συνταγματολόγοι και οι δύο που γνωρίζετε ότι τα δικαιώματα ασφάλισης και σύνταξης είναι κοινωνικά δικαιώματα τα οποία απορρέουν από το άρθρο 22 παράγραφος 5 του Συντάγματος το οποίο δεν άκουσα να αναφέρετε. Εκεί ορίζεται ότι το κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων όπως νόμος ορίζει. Ο νόμος αυτός, βεβαίως, δεν είναι ένας αλλά είναι πλέγμα νομοθεσίας με το οποίο ο νομοθέτης εξειδικεύει τη γενική υποχρέωση του κράτους για την παροχή συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Ως εκ τούτου είναι προφανές ότι το Σύνταγμα μ' αυτήν τη διατύπωση θέτει μία γενική υποχρέωση και από κει και πέρα ο νομοθέτης έχει την απόλυτη ελευθερία για την εξειδίκευση αυτής της υποχρέωσης, εκτός αν περιορίζεται από άλλες διατάξεις του Συντάγματος.

Στη συνταγματική θεωρία είναι επίσης κοινά αποδεκτή η άποψη ότι αυτή η επιταγή του Συντάγματος δεν δημιουργεί αγωγή αξίωση του ατόμου κατά του κράτους και για τη διάρκεια και για την παροχή. Μάλιστα υπάρχει ισχυρή νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας εξαιρετικά πλούσια σ' αυτό το σημείο η οποία δέχεται σταθερά ότι αυτή η διάταξη του Συντάγματος δεν καθορίζει ευθέως αξίωση του ατόμου στο είδος ή στην έκταση της ασφαλιστικής προστασίας, αλλά ότι απλώς δημιουργεί υποχρέωση του νομοθέτη να ρυθμίζει τα θέματα αυτά με γνώμονα όμως πάντα και αυστηρά σ' αυτό την προστασία του ασφαλιστικού κεφαλαίου και βεβαίως για την προαγωγή της κοινωνικής ασφάλισης.

Θέλω, λοιπόν, να σταθώ σε δύο επιχειρήματα, κατά τη γνώμη μου ισχυρά, τα οποία αντικρούουν τη μήτρα, όπως είπατε εσείς προηγουμένως, των επιχειρημάτων της δέσμης των συνταγματικών αμφισβητήσεων, τις οποίες εκθέσατε.

Πρώτα απ' όλα είναι άμεση και επιτακτική η ανάγκη να προστατευθεί το ασφαλιστικό κεφάλαιο των ταμείων. Ναι ή όχι; Ε, λοιπόν, αυτή η ανάγκη είναι ταυτόχρονα και συνταγματική υποχρέωση του νομοθέτη, όπως ακριβώς εξειδικεύεται από το Σύνταγμα και τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η προστασία, άλλωστε, του ασφαλιστικού κεφαλαίου είναι όρος ύπαρξης της κοινωνικής ασφάλισης.

Αυτήν τη στιγμή, λοιπόν, που τα κεφάλαια αυτά, σύμφωνα με την πιστοποιημένη αναλογιστική μελέτη του Υπουργείου, αλλά και όλων των διεθνών Οργανισμών, όχι απλώς βαίνουν μειούμενα, αλλά πολύ σύντομα θα έχουν εξανημιστεί αν συνεχίσουμε με το υπάρχον σύστημα, είναι ύψιστη υποχρέωση της Κυβέρνησης και της Βουλής να ανασυντάξει το χάρτη της κοινωνικής ασφάλισης, έτσι ώστε να εγγυηθεί την προστασία των αποθεματικών των ταμείων, να εγγυηθεί την προστασία των μελλοντικών εισφορών στα ταμεία κι έτσι εσείς να εγγυηθούμε τη διασφάλιση της καταβολής των συντάξεων.

Δεύτερο επιχείρημα: Η μορφή και η έκταση της ασφαλιστικής προστασίας είναι καθ' όλα νόμιμο να αλλάζει ανάλογα με τις δυνατότητες του συστήματος. Είναι προφανές ότι οι μέρες ευρωστίας του συστήματος έχουν παρέλθει. Δεν θα σας θυμίσω την άρνησή σας να χρηματοδοτήσετε το σύστημα με 1 δισεκατομμύριο κάθε χρόνο. Δεν θα το υπενθυμίσω αυτό. Θα το αφήσω για τη συζήτηση επί της ουσίας. Αυτή, όμως, είναι η πραγματικότητα. Έχουν περάσει οι μέρες της ευρωστίας. Όχι, όμως, ανεπιτηρητί θέλω να πω εγώ. Και αυτή είναι η επιδίωξη όλων μας.

Σήμερα και για τα επόμενα χρόνια είμαστε υποχρεωμένοι, με τις ρυθμίσεις που προτείνουμε, όσο δύσκολες κι αν είναι, να θέ-

σουμε τα θεμέλια για ένα καλύτερο αύριο. Αυτή είναι όχι απλά η επιλογή μας -δεν είναι απλά πολιτική επιλογή του ΠΑΣΟΚ, του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης- αλλά είναι ακριβώς η συνταγματική μας υποχρέωση. Είναι ακριβώς η υποχρέωση που απορρέει από την τήρηση των νόμων και κυρίως του πνεύματος και του γράμματος του Συντάγματος για το οποίο ορκιστήκαμε στην Αίθουσα αυτή.

Και αυτό ακριβώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράττουμε! Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Παπουτσή.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αθανάσιος Παφίλης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα είναι πάρα πολύ ενδιαφέρον, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αν παρακολουθούν και όσοι εργαζόμενοι παρακολουθούν αυτή τη συζήτηση σήμερα, να ακούσουν τις αλληλοκατηγορίες του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας για το πόσες φορές έχει παραβιάσει ο άλλος το Σύνταγμα, το Σύνταγμα που τα δύο κόμματα ψήφισαν. Μάλλον θα φτάσουμε στον αριθμό των τουρκικών παραβιάσεων στο Αιγαίο.

Αυτό το Σύνταγμα, λοιπόν, όταν το αμφισβητούν οι εργαζόμενοι με την πάλη τους, το κουνάτε πάνω από το κεφάλι τους για να τους τρομοκρατήσετε. Κι εσείς εδώ αλληλοκαταγγέλλεστε επανειλημμένα και ο ένας και ο άλλος, ότι το παραβιάζετε κατά συρροή, θα έλεγα. Και μπορούν να βγάλουν και συμπεράσματα για το τι υπηρετεί αυτό το Σύνταγμα. Και οι όποιες ακόμα θετικές αναφορές υπάρχουν, γίνονται λάστιχο. Και η βιωσιμότητα, είπε ο κ. Ρόβλιας. Την έβαλε και αυτή μέσα στο Σύνταγμα.

Επί της ουσίας, λοιπόν, όσον αφορά τη μεγάλη διαρθρωτική αλλαγή που ανήγγειλε ο κύριος Υπουργός εκ μέρους της Κυβέρνησης και χειροκρότησαν ορισμένοι θερμά, πρέπει να αλλάξουμε λίγο τις λέξεις. Είναι η μεγάλη ασφαλιστική σφαγή. Έτσι πρέπει να μπει ο τίτλος. Σφαγή των όποιων δικαιωμάτων έχουν απομείνει, των όποιων κατακτήσεων έχουν απομείνει, ύστερα από πολύχρονους, σκληρούς και πολλές φορές αιματηρούς αγώνες των εργαζομένων. Πρόκειται για νύχτα του Αγίου Βαρθολομαίου, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης.

Και φυσικά το θέμα, δεν είναι θέμα κρίσης οικονομικής. Είτε υπήρχε οικονομική κρίση είτε δεν υπήρχε, αυτά τα μέτρα θα παίρνονταν. Ήταν και στο πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ. Και η Νέα Δημοκρατία να έβγαине στην κυβέρνηση, τα ίδια ακριβώς θα έκανε. Είναι όλα τα μέτρα που παίρνονται σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες και πρώτα απ' όλα στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση, για να δημιουργήσουν σύγχρονους δούλους και όχι εργαζόμενους. Γιατί αυτό κάνουν ουσιαστικά. Να έχουν ένα εργατικό δυναμικό φθινό, τζάμπα, εκβιαζόμενο, τρομοκρατούμενο κάτω από την ανεργία και τις εξελίξεις, ώστε να μπορούν να αυξηθούν τα κέρδη των επιχειρηματιών και του μεγάλου κεφαλαίου.

Αντιλαμβανόμαστε, βέβαια, την αντιπαράθεση που υπάρχει εδώ, αλλά όμως πρέπει να απολογηθείτε και οι δυο και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία. Οι δικές σας κυβερνήσεις ήταν αυτές που καταλήστευσαν, κυριολεκτικά, τα ταμεία των εργαζομένων από το '50 και μετά.

Το θέμα δεν είναι αφηρημένο, ούτε αταξικό. Πού πήγαν τα λεφτά των ασφαλιστικών ταμείων; Πήγαν στα κέρδη των επιχειρήσεων. Καλείτε τώρα τους εργαζόμενους, αφού τους ληστέψατε, να ξαναπληρώσουν και τη ζημιά. Υπάρχει θέμα συνταγματικότητας; Εμείς λέμε ότι υπάρχει. Δεν είναι το κύριο κατά τη γνώμη μας, πολιτικό είναι το ζήτημα και εκεί θα κριθεί.

Υπάρχει παραδείγματος χάριν παραβίαση του άρθρου 22 του Συντάγματος στο άρθρο 75 παράγραφος 8 και 9, όπου καταργεί την έννοια του κατώτατου μισθού που κατοχυρώνεται από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Έρχεται, λοιπόν, το νομοσχέδιο και την καταργεί.

Αν μας βλέπει και μας ακούει ο κόσμος θα τα δει, για τις ηλικίες από δεκαπέντε έως είκοσι πέντε χρονών, είναι το δώρο του ΠΑΣΟΚ και του συστήματος στο νέο άνθρωπο. Επιστροφή! Στο Μεσαίωνα, στη δουλεία, δεκαπέντε χρονών να δουλεύουν! Κατάργηση ουσιαστικά το να μην δουλεύουν παιδιά. Αυτή είναι η σύγχρονη φιλοσοφία και το σύγχρονο κοινωνικό κράτος, το

δώρο στη νεολαία, λοιπόν.

Δεύτερον, υπάρχει παραβίαση επίσης του Συντάγματος σε ό,τι αφορά τη διαιτησία, στο άρθρο 73 του νομοσχεδίου. Η γνώμη μας, να τη ξαναδιατυπώσουμε, περί κοινωνικών εταίρων είναι γνωστή. Δεν υπάρχουν κοινωνικοί εταίροι. Αυτό είναι ανιστόρητο. Υπάρχουν ταξικές, αγεφύρωτες, ασυμφιλίωτες επιθέσεις. Δεν υπάρχει κέρδος, χωρίς εκμετάλλευση. Τι κοινωνικοί εταίροι; Αυτό το κάνατε για να βάλετε τους εργαζόμενους να υποταχθούν.

Είναι γνωστή η άποψή μας, αλλά ακόμα και αυτό το θεσμικό πλαίσιο στα πλαίσια της δικής σας φιλοσοφίας που έχετε θεσπίσει, το καταργείτε με «τρικλοποδιά», που είναι και λέξη που χρησιμοποιούν αρκετές φορές οι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ. Ουσιαστικά, καταργείτε τη δυνατότητα των εργαζομένων να καταφεύγουν στη διαιτησία. Απ' αυτήν την άποψη, εμείς θεωρούμε ότι υπάρχει και θέμα αντισυνταγματικότητας.

Τέλος, είναι γνωστό ότι θα καταθέσουμε ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής. Την καταθέτουμε από τώρα. Νομίζω ότι είμαι ακριβέστατος για να πάρει ο καθένας τις ευθύνες τους απέναντι στους εργαζόμενους και στον ελληνικό λαό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Παφίλη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης, για πέντε λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Με χαροποίησε πάρα πολύ η αγόρευση του κ. Παφίλη, γιατί άκουσα ότι το ΚΚΕ δέχεται ότι υπάρχει πρόβλημα αντισυνταγματικότητας τη στιγμή, όμως, που ως κόμμα δεν δέχεται το Σύνταγμα. Αυτό είναι μια πρόδοος, αλλά και μια αντίφαση που πρέπει να ξεπεράσει το Κομμουνιστικό Κόμμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Δεύτερον, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να θυμίσω στην Αίθουσα πως όταν η κ. Πετραλιά, κατέβαζε το δικό της νομοσχέδιο το 2008 για την αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας, από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ, τότε, είχαν κατατεθεί επίσης δέκα ενστάσεις συνταγματικότητας.

Έρχεται τώρα το νομοσχέδιο του κ. Λοβέρδου και γίνεται από την άλλη πλευρά το ίδιο. Εγώ δεν θα μπω στην ουσία της υπόθεσης, θα πω, όμως, μόνο τούτο: ο ελληνικός λαός που βλέπει αυτές τις συνταγματικές «κοκορομαχίες» μέσα στην Αίθουσα του ελληνικού Κοινοβουλίου, τι συμπέρασμα βγάζει; Βγάζει ένα μόνο συμπέρασμα ότι ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία έχουν κάνει το Σύνταγμα «λάστιχο» κυριολεκτικά. Θέλουν να φέρουν το Σύνταγμα στα μέτρα τους, προκειμένου να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντά τους, όταν αυτό κριθεί από τις ηγεσίες τους σκόπιμο.

Τρίτη παρατήρηση. Πολύ λεπτές τοποθετήσεις από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ και από τον κ. Ρόβλια. Τσάμπα κόπος, αγαπητοί συνάδελφοι! Να σας πω γιατί τσάμπα κόπος. Διότι εγώ έκανα τον κόπο και μελέτησα το ενημερωτικό σημείωμα που ο Υπουργός σας ο κ. Λοβέρδος, διένειμε στους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, θέτοντας ο ίδιος ερωτήσεις και απαντήσεις.

Ακούστε, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, τι ρωτάει και τι απαντάει ο ίδιος ο κ. Λοβέρδος, ο οποίος ειρήσθω εν παρόδω είναι και έγκριτος και εξαιρετος συνταγματολόγος.

Λέει, λοιπόν, στο ερώτημα 5 ο κ. Λοβέρδος: «Υπάρχει περίπτωση να κριθούν αντισυνταγματικές κάποιες ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου;» Και απαντά ο ίδιος –ακούστε την απάντηση. Γιατί αγοράζατε τόσα λεπτά, κύριε Ρόβλια και κύριε Παπουτσή;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Δεν με έχετε ακούσει.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ακούστε ο Υπουργός σας τι λέει. Δεν το διαβάσατε το υπόμνημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Λέει, λοιπόν: «Το ενδεχόμενο μίας αρνητικής δικαστικής απόφασης είναι μεγάλο όχι μόνο από την ελληνική δικαιοσύνη, αλλά από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου».

Και συνεχίζει: «Ο δικαστικός έλεγχος ωστόσο δεν είναι απειλή για την ελληνική Κυβέρνηση. Ο δικαστικός έλεγχος ορισμένων σημείων του μνημονίου τόσο από τα ελληνικά όσο και από τα ευρωπαϊκά δικαστήρια είναι ευπρόσδεκτος και θα βοηθήσει την Ελ-

λάδα και τους πολίτες της».

Και βεβαίως εγώ θέλω να ρωτήσω δύο απλά, αλλά εύλογα ερωτήματα τον κύριο Υπουργό.

Κύριε Υπουργέ, πρώτον, πότε καταλάβατε ότι στο μνημόνιο υπάρχουν ζητήματα αντισυνταγματικότητας; Τότε ή τώρα; Και εάν αντιληφθήκατε ότι υπάρχουν τότε, γιατί δεν αντιδράσατε τότε εσείς, ο έγκριτος συνταγματολόγος;

Και ερώτημα δεύτερο. Ξέρετε με την απάντησή σας τι κάνετε; Είναι σαν να λέτε στους Έλληνες πολίτες: «Πηγαίνετε στα δικαστήρια και θα δικαιωθείτε. Θα καταπέσει το μνημόνιο, που υπέγραψε η Κυβέρνηση».

Και σας θέτω ευθέως το ερώτημα: Γιατί δεν πάτε εσείς στα δικαστήρια, εσείς που είστε ένας έγκριτος συνταγματολόγος και νομικός και ωθείτε τους πολίτες, που είναι λιγότερο νομομαθείς από εσάς, να πάνε στα δικαστήρια;

Άρα, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, υπάρχει ζήτημα αντισυνταγματικότητας; Υπάρχει. Το ομολογεί ο ίδιος ο Υπουργός σας.

Τέλος, θέλω να κάνω μία παρατήρηση και να την ακούσουν όλοι οι εξαιρετοί συνάδελφοι. Έχει αναπτυχθεί το τελευταίο διάστημα από κάποιες γραφίδες μία επίθεση εναντίον δικαστών, για να φιμώσουν προφανώς τη δικαιοσύνη. Το επιχείρημα που διατυπώνουν είναι το ακόλουθο: Η Κυβέρνηση έχει κόψει μισθούς, επιδόματα κ.λπ. των δικαστικών και μία μεγάλη μερίδα των ανθρώντων αυτών θέλει να εκδικηθεί την Κυβέρνηση. Αυτό προφανώς για να παγώσουν τις όποιες αντιδράσεις παρουσάζονται από τους δικαστικούς.

Όμως, πρέπει να πάρουν μία απάντηση αυτές οι γραφίδες. Την απάντηση θα τη δώσουμε όλοι εμείς εδώ και είναι μία. Οι δικαστές, ιδιαίτερα σε περιόδους κρίσεως, πρέπει να περιφρουρήσουν το κράτος δικαίου, πρέπει να περιφρουρήσουν τη νομιμότητα και τη συνταγματικότητα.

Και κάτι τελευταίο, κύριε Υπουργέ. Παρακολούθησα αλληπάλληλες συνεντεύξεις σας. Σε μία από αυτές λέτε ότι υπήρξε ένα διάστημα επαφών, συνεργασιών μεταξύ του Υπουργείου και της Τρόικας, για να διευθετηθούν, να διευκρινιστούν κάποια ζητήματα. Προσέξτε, υπάρχουν και χαρτιά για αυτές τις επαφές και τις συνεργασίες που είχατε.

Σας προκαλούμε, λοιπόν, εκ μέρους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, διαφορετικά θα είστε ανακόλουθος, αυτά τα χαρτιά να τα φέρετε στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου για να δούμε τέλος πάντων τη συνεργασία που κάνετε με την Τρόικα για ένα ζήτημα που επηρεάζει πέντε εκατομμύρια Ελλήνων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι με το νομοσχέδιο που έχουμε ενώπιόν μας η Κυβέρνηση και ο αρμόδιος Υπουργός συλλογικά στο πλαίσιο της Κυβέρνησης επιχειρούν ένα νέο Ιουλιανό πραξικόπημα.

Επιχειρούν ένα νέο Ιουλιανό πραξικόπημα σε βάρος των εργασιακών σχέσεων, σε βάρος των ασφαλιστικών δικαιωμάτων, σε βάρος των κοινωνικών δικαιωμάτων του ελληνικού λαού. Και όπως κάθε πραξικόπημα, για να περάσει νομοθετικά, απαιτεί ένα πράγμα, έχει μια προϋπόθεση: την πλήρη παραβίαση της νομιμότητας και του Συντάγματος. Και επ' αυτού επιτρέψτε μου να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις.

Πρώτη παρατήρηση: οι διατάξεις του συγκεκριμένου νομοσχεδίου προέρχονται από ένα μνημόνιο, το οποίο έχει γίνει υπερσύνταγμα αυτής της χώρας και το οποίο για να δικαιολογηθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ως προς τη συμβατότητά του με την ελληνική νομοθεσία, ισχυρίζεται ότι αφού έχει ενσωματωθεί το μνημόνιο στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο ως διεθνής συμφωνία, είναι υπέρτερο του Συντάγματος. Ορίστε, που έχετε οδηγήσει τη χώρα: σε μια νέα αποικιοκρατία και την έχετε καταστήσει προτεκτοράτο!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΗΚΙΟΣ**)

Οι διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου, που πηγάζουν απ' αυτό

το μνημόνιο, είναι εξίσου αντισυνταγματικές με το ίδιο το μνημόνιο, το οποίο για να περάσετε στη Βουλή κάνατε ένα κοινοβουλευτικό πραξικόπημα και αντί να ψηφιστεί το μνημόνιο με πλειοψηφία δύο τρίτων, ψηφίστηκε με μια απλή πλειοψηφία. Και μετά βεβαίως κάνατε και το εξής, ακόμα πιο πραξικοπηματικό, βγάλατε και την κύρωση των σχετικών συμβάσεων και από δω και μπρος η Βουλή απλώς θα συζητά και θα γνωμοδοτεί επί αυτών.

Δεύτερη παρατήρηση, κύριε συνταγματολόγε Υπουργέ Εργασίας: εδώ έχουμε επί του νομοσχεδίου που κατατίθεται σωρεία παρατηρήσεων για αντισυνταγματικότητα και μη νομιμότητά του από το Ελεγκτικό Συνέδριο και την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής. Όταν τα δικαστήρια βγάζουν παράνομες τις απεργίες, η Κυβέρνηση σπεύδει μετά μανίας να εφαρμόσει τις αποφάσεις των δικαστηρίων. Τώρα που τα δικαστήρια και τα αρμόδια επιστημονικά όργανα βγάζουν παράνομο και αντισυνταγματικό το έκτρωμα που μας φέρατε, γιατί γράφετε στα παλιά σας τα παπούτσια και τα δικαστήρια και την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής;

Τρίτον, ο αντιλέγων από μέρους του ΠΑΣΟΚ κ. Ρόβλιας είτε ότι το νομοσχέδιο αυτό προσπαθεί να στηρίξει τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος. Βεβαίως δεν στηρίζει καμιά βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος και θα το αποδειξούμε στη συζήτηση.

Αλλά, κύριε Ρόβλια – και δεν αναφέρομαι προσωπικά, το επιχείρημά σας εκλαμβάνω πέρα από την προσωπική του διάσταση – η ανάγκη βιωσιμότητας υπάρχει πρώτα απ' όλα για τον ελληνικό λαό. Και αυτό είναι η υπέρτατη συνταγματική επιταγή, θα έλεγα. Όταν, λοιπόν, με τέτοιου είδους νομοσχέδια και πολιτικές τις οποίες εφαρμόζετε, οδηγείτε στην εξαθλίωση τον ελληνικό λαό, για ποια συνταγματικότητα μπορούμε να μιλήσουμε;

Τέταρτον, κύριε Υπουργέ: εδώ με τις διατάξεις του νομοσχεδίου και ιδιαίτερα με την παράγραφο 1 του άρθρου 11, δίνεται η δυνατότητα στον εκάστοτε Υπουργό Εργασίας να ρυθμίζει κατά το δοκούν τις συντάξεις και μάλιστα με έναν τέτοιο απροσδιόριστο και αόριστο τρόπο, που οι συντάξεις μπορεί να οδηγηθούν με κυβερνητικές αποφάσεις και ερήμην της Βουλής σε εξευτελιστικά επίπεδα έως επίπεδα ανυπαρξίας. Αυτό μπορεί να γίνουν με βάση το άρθρο 11, παράγραφος 1.

Είναι συμβατά, σας ρωτώ, αυτά με το Σύνταγμα; Το οποίο Σύνταγμα στο άρθρο 80 παράγραφος 1 τι λέει; Μισθός, σύνταξη, χορηγία ή αμοιβή δεν εγγράφεται στον προϋπολογισμό ούτε παρέχεται χωρίς οργανικό ή άλλο ειδικό νόμο. Πώς, λοιπόν, παίρνετε μια εξουσιοδότηση υπουργικών αποφάσεων, για να καταργήσετε στην ουσία και αυτές ακόμη τις πενιχρές συντάξεις; Γιατί ακραία μπορεί να πάμε σε αυτή την λογική και σ' αυτήν την απόληξη.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, το πέμπτο επιχείρημα: εδώ αίρετε την κρατική εγγύηση για τις επικουρικές συντάξεις.

Οι εισφορές στις επικουρικές συντάξεις είναι υποχρεωτικές. Και όχι μόνο αυτό. Αίρεται και η κρατική εγγύηση –κάτι το οποίο δεν ελέχθη– ακόμα και στην αναλογική σύνταξη. Ξέρετε, τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι οδηγείτε τελικά με αυτό το νομοσχέδιο σε ένα πραξικόπημα που παραβιάζει το άρθρο 22 παράγραφος 5 του Συντάγματος, με το οποίο πλέον όλη η κοινωνική ασφάλιση μετατρέπεται στη βασική σύνταξη, σε ένα προνοιακό επίδομα που ισχύει ήδη και τώρα. Αυτό δεν είναι παραβίαση του Συντάγματος; Δεν είναι κατάλυση –κυριολεκτικά– του Συντάγματος;

Και τέλος, όλο το τερατούργημα αυτό, κύριε Υπουργέ, πάσχει συνταγματικά και νομικά. Και το λέω και για εσάς, κύριε Ρόβλια, που είστε νομικός. Εγώ δεν είμαι νομικός. Είμαι όμως υποχρεωμένος να αρθρώσω μια επιχειρηματολογία με βάση τη συλλογική μας σκέψη, παρ' όλο που δεν είμαι νομικός. Και νομίζω ότι χρειάζονται εμπεριστατωμένη αντίκρουση τα επιχειρήματα και όχι αφορισμοί.

Δεν είναι δυνατόν να φέρνετε συνταξιοδοτικό νομοθέτημα, να φέρνετε νομοθέτημα, το οποίο μάλιστα περικόπτει τις συντάξεις με δραματικό τρόπο, χωρίς να μας καταθέτετε αναλογιστικές μελέτες.

Και αυτές οι αναλογιστικές μελέτες επιβάλλονται από το

άρθρο 70 παράγραφος 3 του Ευρωπαϊκού Κώδικα Κοινωνικής Ασφάλισης, αλλά και από το άρθρο 71 παράγραφος 3 της Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας, όπως ενσωματώθηκε με το ν. 3251/1955 στη χώρα μας.

Δηλαδή, εδώ μας κάνετε θεωρίες ότι θα βουλιάξει το ασφαλιστικό σύστημα, πάνω στις θεωρίες αυτές οικοδομείτε τη διάλυση των συντάξεων και τη διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης, χωρίς να μας φέρνετε μια αναλογιστική μελέτη, όπως επιβάλλει η νομιμότητα, η ευρωπαϊκή και η ελληνική, η οποία να είναι πειστική και να τεκμηριώνει αυτές τις αυθαίρετες και κατεδαφιστικές επιλογές σας.

Για όλους αυτούς του λόγους είναι προφανές ότι θα υπερψηφίσουμε το αίτημα αντισυνταγματικότητας αυτού του νομοσχεδίου. Και ασφαλώς είμαστε θετικοί και στις ονομαστικές ψηφοφορίες, παρ' όλο που ως κόμμα δεν έχουμε τη δυνατότητα αριθμητικά των Βουλευτών να καταθέσουμε δικής μας ξεχωριστή πρόταση για ονομαστική ψηφοφορία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ζητήσει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κατ' αρχάς, κύριε Πρόεδρε, θέλω να δώσω μια απάντηση στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, σε ό,τι αφορά τα έγγραφα της επικοινωνίας μας με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με το συνταξιοδοτικό και τα εργασιακά.

Έχουμε απαντήσει στον αρμόδιο της Νέας Δημοκρατίας επί των θεμάτων κοινωνικής ασφάλισης τον κ. Βρούτση, στον εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ τον κ. Κριτσωτάκη στη Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, δύο φορές, ότι όλα τα έγγραφα που αποτυπώνουν αυτήν την επικοινωνία είναι στη διάθεση κάθε κόμματος, κάθε συναδέλφου και κάθε κοινωνικού εταίρου.

Για λόγους που σχετίζονται με την καθημερινότητα της διάρθρωσης αυτής της συνεννόησης δεν θα τα κάνουμε φύλλο φτερό και δεν θα τα διαθέτουμε στο πρώτο αίτημα από οποιονδήποτε, ακόμη και αν αυτός είναι Βουλευτής και δεν θα τα καταθέτουμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Είναι ευνόητη η πρόθεσή μας, αντιληπτή σε όσους έχουν την παραμικρή σχέση με τα διεθνή και τα ευρωπαϊκά. Είναι όμως ταυτοχρόνως –επαναλαμβάνω– στη διάθεση όλων, μα όλων των συναδέλφων να τα δουν, να τα αναγνώσουν, να κρατήσουν σημειώσεις και να εξοπλιστούν με τα επιχειρήματα που δίνει, κύριε Πρόεδρε, αυτή η επικοινωνία.

Το έχω πει πάρα πολλές φορές. Υπό την έννοια αυτή διαμαρτύρομαι στο συνάδελφο για την έντασή του, καθότι το θέμα είναι εξαντλημένο στο ελληνικό Κοινοβούλιο, απλώς ο ίδιος δεν έτυχε να το γνωρίζει.

Το γνότερο: Απευθύνομαι πάλι στον ίδιο συνάδελφο –αγαπητό συνάδελφο– με τον οποίο ανταλλάσσουμε επιχειρήματα πάρα πολλές φορές. Αλλού συμφωνούμε, αλλού όχι.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ελληνική Κυβέρνηση δεν φοβάται το δικαστικό έλεγχο. Το ΠΑΣΟΚ ως πολιτικός οργανισμός σε πολιτικό επίπεδο πρωτίστως δεν φοβάται τη διαφωνία. Είναι εξοικειωμένο με τη διαφωνία. Ακόμα και με εκείνη τη διαφωνία που φτάνει στα όρια της σύγκρουσης. Ενσωματώνει τις διαφωνίες ο δικός μας πολιτικός οργανισμός. Δεν τις φοβάται.

Όπως ακριβώς δεν φοβόμαστε την πολιτική διαφωνία, κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, δεν φοβόμαστε και το δικαστικό έλεγχο των πολιτών τώρα που είμαστε Κυβέρνηση. Ο πολίτης που προσφεύγει στα δικαστήρια, ασκεί δικαίωμά του. Ως πολιτική εξουσία είμαστε συμπλιωμένοι και με αυτό εδώ και καιρό. Δεν μας φοβίζει ο έλεγχος, ειδικά μάλιστα όταν πρόκειται για το συμφωνημένο το Μάιο μνημόνιο.

Έχω πει επανειλημμένα, κύριε Πρόεδρε –και το έχω πει όχι μόνο στο κείμενο των ερωτήσεων και των απαντήσεων, αλλά και στην Εθνική Αντιπροσωπεία και στον ευρύτερο δημόσιο διάλογο– ότι ειδικά ο έλεγχος, ο οποίος θα γίνει δια του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, βοηθά τα επιχειρή-

ματά μας.

Και είναι γνωστό σε όλους –ίσως κάποιοι συνάδελφοι το ξεχνούν, για να «δέσουν» τα επιχειρήματα μιας αγόρευσής τους– ότι τέτοια επιχειρήματα που σχετίζονται με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, κυρίως, το δικό μας Υπουργείο και εγώ προσωπικά προβάλαμε επανειλημμένα. Βάσει ενός από αυτά, την Κυριακή της συμφωνίας ως προς το μνημόνιο, το πρωί, αποσύρθηκε αυτό που ο κ. Λαφαζάνης δεν το είχε πάρει χαμπάρι ότι είχε αποσυρθεί, δεν το είχε καταλάβει και αξιοποιώντας μία προτελευταία εκδοχή του μνημονίου, το έφερε στην Εθνική Αντιπροσωπεία με τη μορφή ερώτησης, δηλαδή εκείνη τη ρύθμιση που προέβλεπε ότι όσοι υποβάλλουν αίτημα πρόωρης συνταξιοδότησης μέσα στο 2010, να παγώνει το αίτημα αυτό και να εξεταστεί υπό το φως του νέου ασφαλιστικού. Προβάλαμε συγκεκριμένες αποφάσεις του Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και αυτή η πρόταση έφυγε από το τραπέζι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν τον φοβόμαστε αυτόν τον έλεγχο και επαναλαμβάνω ότι οφείποτε αυτός αποδώσει είτε από Ανώτατο Ελληνικό Δικαστήριο είτε από Διεθνές Δικαστήριο, ειδικά από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, για την Ελλάδα είναι ευπρόσδεκτη η νομολογία. Δεν αντιδικούμε ως εκτελεστική εξουσία με τους δικαστές, ούτε τους καθυβρίζουμε με την πρώτη ευκαιρία, ούτε έχουμε φίλους δικαστές και εχθρούς δικαστές, ούτε έχουμε δικούς μας και ξένους δικαστές. Η δικαιοσύνη είναι δικαιοσύνη. Δεν πρέπει ούτε να την μέμφεσαι, ούτε να την επαινείς. Και το ένα και το άλλο συνιστούν παραβίαση του Συντάγματος.

Πάμε τώρα στην ουσία. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο αγαπητός συνάδελφος και φίλος, ο κ. Παυλόπουλος, έκανε, κατά τη δική μου γνώμη, δύο σφάλματα. Η προβολή του επιχειρήματος ότι το μνημόνιο είναι αντισυνταγματικό και άρα οι διατάξεις που εναρμονίζονται με αυτό είναι αντισυνταγματικές, είναι αντιπολιτευτικό επιχειρήμα, δεν είναι όμως νομικό επιχειρήμα. Και δεν είναι νομικό επιχειρήμα, γιατί είναι αόριστο παντελώς, δεν συγκεκριμενοποιεί την αιχμή, δεν βοηθάει εμάς και την Εθνική Αντιπροσωπεία να καταλάβουμε τι εννοεί. Και είναι και παντελώς αστήρικτο, διότι με μία προσεκτική ανάγνωση του σχεδίου νόμου θα καταλάβει ο οποιοσδήποτε στην Αίθουσα αυτή, ότι το πολύ μεγάλο ποσοστό των ρυθμίσεων δεν έχει σχέση με το μνημόνιο, κείται εκτός των πολύ ολιγοτέρων ρυθμίσεων του μνημονίου.

Δεύτερο σφάλμα. Ανάμεσα στο Ελεγκτικό Συνέδριο, αγαπητοί συνάδελφοι, και στη σημερινή συνεδρία δεν έχουν μεσολαβήσει μόνο ημέρες του ημερολογίου, έχουν μεσολαβήσει και ημέρες συνεδριάσεων της Διαρκούς Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, την οποία δεν έχουμε περιφρονήσει, ούτε την έχουμε φοβηθεί ως Κυβέρνηση. Θα σας διαβεβαιώσουν, όλοι οι συνάδελφοι όλων των κομμάτων γι' αυτό. Είμαστε παρόντες και έχουμε την ευτυχία να έχουμε ανταλλαγή επιχειρημάτων από όλα σχεδόν τα κόμματα, πλην ενός, σε πολύ θετική κατεύθυνση. Και έχουμε δημιουργήσει, δεν θα έλεγα μια συναίνεση, αλλά έναν τρόπο μιας πολιτικής συμπεριφοράς που επιτρέπει να καταλαβαίνεις το ορθό και το λάθος. Ανάμεσα στη γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου που κατατέθηκε –θα σας διαβεβαιώσουν οι συνάδελφοί σας, κύριε Παυλόπουλε– την ημέρα, ως είχαμε εκ του Συντάγματος την υποχρέωση, που ξεκίνησαν οι συνεδριάσεις της Διαρκούς Επιτροπής έχουμε και την ενσωμάτωση μιας σειράς παρατηρήσεων.

Δεύτερον, κύριε συνάδελφε, έχουμε μετά τη λήξη των εργασιών της Επιτροπής και πηγαίνοντας προς την Ολομέλεια χθες, τη γνωμοδότηση της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών της Βουλής. Επικαλεστήκατε αορίστως το μνημόνιο, επικαλεστήκατε, χωρίς να έχετε επικαιροποιήσει το σχέδιο νόμου, την έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αλλά αποφύγατε να μνημονεύσετε τη γνωμοδότηση της Διεύθυνσης Μελετών της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής!

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ούτε ένα θέμα αντισυνταγματικότητας δεν έχει. Ακόμη, στις περιπτώσεις όπου μας είπαν, κύριε συνάδελφε, ότι για δύο θέματα, του άρθρου 15 παράγραφος 2 και του άρθρου 16 παράγραφος 1, πρέπει να προτιμήσουμε το νόμο αντί της υπουργικής αποφάσεως –ο κ. Σιούφας είναι εδώ– πρόκειται για περιπτώσεις, ειδικά αυτή του άρθρου 15, όπου επί

δεκαετίες σε σχέση με την προσαρμογή των επικουρικών, η προσαρμογή γινόταν με κοινές υπουργικές αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και του Υπουργού Εργασίας.

Εσείς τώρα βασιζόμενος σε μία συγκεκριμένη στιγμή της μελέτης λέτε ότι χρειάζεται νόμος. Το είπαμε πρθον από εσάς, κύριε συνάδελφε, προς αποφυγήν των δημαγωγικών παρεξηγήσεων και το αλλάξαμε και στο άρθρο 15 παράγραφος 2 και στο άρθρο 16 παράγραφος 1. Δεν έχετε παρά να δείτε τις διατάξεις, όπως αυτές τροποποιήθηκαν.

Και θέτετε θέμα αντισυνταγματικότητας επί ανύπαρκτης διάταξης; Δεν έχετε την υποχρέωση να πείτε ότι για όλα τα μεγάλα θέματα αυτού του σχεδίου νόμου, δεν έχουμε μία παρατήρηση, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, στην Αίθουσα αυτή που να θέτει θέμα αντισυνταγματικότητας; Εγώ θα το υπογράμμιζα ως ένα επιχείρημα που αφορά την πολιτική πλευρά με την οποία αντιδικώ. Θα της το πίστωνα, γιατί θα ήμουνα δίκαιος και σοβαρός. Το να το αποκρύπτουμε αυτό δεν είναι καλή μέθοδος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ ρίξτε μια ματιά στη Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών και θέλω να συνεκτιμήσουμε ότι η προσθήκη μας σήμερα στο άρθρο 1 παράγραφος 1, όταν λέμε ότι το κράτος, το δημόσιο εγγυάται μια αξιοπρεπή σύνταξη σε κάθε δικαιούχο είναι μια οριζόντια ρύθμιση, ρύθμιση αρχής, που αίρει τις νομικές συνέπειες μιας παρατήρησης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που δεν τη θεωρούσαμε και επιβεβλημένη, αλλά στο μέτρο που υπήρχαν αιτιάσεις, εμείς κάναμε αυτήν την παρέμβαση.

Πάνω από όλα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αίρει και πολιτικές αντιρρήσεις, που στο δικό μας ζωντανό πολιτικό οργανισμό μας έθεσαν μια σειρά από στελέχη μας. «Τι κάνετε με τις επικουρικές;» Απαλείφθηκε και αναπροσαρμόστηκε η παράγραφος 3 του άρθρου 15 για τις επικουρικές και προσαρμόστηκε όλη η ρύθμιση ως ρύθμιση υπαγόμενη και αυτή στη γενική αρχή του άρθρου 1 παράγραφος 1 για αυτή τη γενική εγγύηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μας ο δικαστικός έλεγχος, ο νομικός έλεγχος της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών, οι παρατηρήσεις των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης –το αποδείξαμε στη Διαρκή Επιτροπή αυτό– είναι αφορμή να βελτιώσουμε το νομοθετικό μας σχέδιο, που είναι ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είχαμε μία παρατήρηση από το Ελεγκτικό Συνέδριο: Γιατί –λέει– να πηγαίνουν από την 1/1/2011 οι δικαστές, οι δημόσιοι υπάλληλοι, οι ένστολοι υπάλληλοι του δημοσίου, του ελληνικού κράτους στο ΙΚΑ; Οι νέοι, οι νεοπροσλαμβανόμενοι. Αυτό –λέει το Ελεγκτικό Συνέδριο– θέτει θέματα. Και τι έκανε το δικαστήριο εκεί; Απαρίθμησε τις διατάξεις του Συντάγματος που αναφέρονται στα καθεστώτα αυτών των υπαλλήλων. Τις επανέλαβε ο κ. Παυλόπουλος, δεν χρειάζεται να τις επαναλάβω κι εγώ.

Πέραν της μνείας των διατάξεων, κύριε συνάδελφε, συλλογισμό γιατί αυτές οι διατάξεις, το να κάνουμε ένα Ταμείο μισθωτών, το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν έκανε. Και συν τοις άλλοις παρόμοια παρατήρηση δεν έκανε ούτε η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επιμένουμε στο ένα ταμείο μισθωτών παρά τις παρατηρήσεις με τη γενική τους διατύπωση. Και επιμένουμε διότι, όπως ξέρουν πολύ καλά οι νομικοί στην Αίθουσα αυτή –και απευθύνομαι πιο συγκεκριμένα στους εξ υμών πρώην συνδικαλιστές, που ξέρουν πολύ καλύτερα ακόμα και από τους νομικούς το συγκεκριμένο θέμα– το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε ό,τι αφορά την εξίσωση ανδρών-γυναικών στο δημόσιο αποφάσισε το «σωτήριο» έτος 2009, τον Μάρτιο, με πλημμελέστατη υπεράσπιση του θέματος από τους νομικούς της κυβέρνησής σας, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, για την ασφάλιση στο δημόσιο, που δεν έχει κάποιο ειδικό ταμείο για την κύρια σύνταξη: έχει το Γενικό Λογιστήριο, που όταν ένας υπάλληλος συνταξιοδοτείται αντί να του πληρώνει μισθό, του πληρώνει συντάξεις. Αυτό, λοιπόν, το μόρφωμα το χαρακτήρισε επαγγελματική ασφάλιση.

Εάν παραμείνει εκεί το δημόσιο στα επόμενα χρόνια, οι ειδικόι εξ υμών πρέπει να αναλογιστείτε ποια θέματα θα τεθούν και πάντως πρέπει να σκεφτείτε, αφού εξορθολογιστεί το ΙΚΑ για να

υποδεχθεί αυτούς τους νέους ασφαλισμένους από την 1η Ιανουαρίου του 2011, μήπως θα έπρεπε σε σύντομο χρόνο να κάναμε σκέψεις και για άλλες κατηγορίες των δημοσίων υπαλλήλων.

Διότι αυτό, πρώτον, συνταγματικά δεν αποκλείεται. Παρ' όλες τις αγορεύσεις σας, ξέρετε καλά και ο κύριος Πρόεδρος το ξέρετε καλύτερα από όλους ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Υπουργέ, κλείστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κλείνω.

...ότι είναι αποδεκτή από τη νομολογία η διαφοροποίηση των ασφαλισμένων ανάλογα με το χρόνο της ασφάλισής τους. Καταθέτω ως προς αυτό μια τελευταία απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας που δημοσιεύτηκε τις τελευταίες μέρες, την 2197/2010. Να ρίξετε μια ματιά, θα δείτε ως προς το ζήτημα αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα απόφαση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι, οι σκέψεις αυτές μπορεί να οδηγήσουν στο πολιτικό συμπέρασμα σε χρόνους αργότερους ότι θα πρέπει να σκεφτούμε αλλιώς και για τους υπόλοιπους δημόσιους υπαλλήλους, επαναλαμβάνω. Ο χαρακτηρισμός της ασφάλισης του Γενικού Λογιστηρίου ως επαγγελματικής και όχι ως κοινωνικής ασφάλισης έδωσε πρώτη ρύθμιση την απότομη και βίαιη εξίσωση ανδρών -γυναίκων στο δημόσιο και ήταν πολύ πλημμελής η νομική υποστήριξη τότε το 2009, όταν χάθηκε αυτή η υπόθεση. Η απόφαση είναι λάθος στο σκεπτικό της, όμως είναι απόφαση, έχει διατακτικό και παράγει υποχρεώσεις. Τώρα αυτή, ποιος ξέρει στο άμεσο μέλλον και ποιες άλλες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχω και άλλα θέματα, γιατί δέκα διατάξεις ανέφερε ο αγαπητός συνάδελφος, ο κ. Παυλόπουλος. Κινούνται όμως -για να κλείσω, όπως με κάλεσε ο κύριος Πρόεδρος- ακριβώς στην ίδια λογική: Γενικά πολιτικά επιχειρήματα, έλλειψη σύγκρισης του τελικού κατατεθειμένου σχεδίου νόμου με τις προσθήκες του με τα αρχικά κείμενα, φόβος και επιχείρημα διαμαγωγίας πάνω στο νομικό διάλογο, μη εξοικείωση με τις πολιτικές διαφωνίες επιχειρημάτων.

Και σε τελευταία ανάλυση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ, εμάς λέτε ότι νομοθετούμε χωρίς να έχουμε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κλείστε, κύριε Υπουργέ. Υπήρξε ανοχή, αλλά...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Θα κλείσω.

...ότι νομοθετούμε χωρίς να έχουμε υπ' όψιν μας τα αριθμητικά μεγέθη; Σε εμάς το λέτε; Σε εμάς που καταθέσαμε ήδη, εδώ και δέκα μέρες, αναλογιστική μελέτη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, πιστοποιημένη από τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας, από τη Γενεύη...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Υπουργέ, θα έχετε την ευκαιρία να αναφερθείτε σε αυτά κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): ...που πιστοποιεί αυτήν τη στιγμή εκατό αναλογιστικές μελέτες σε όλον τον κόσμο; Είναι απίστευτο. Δεν έχετε τη δυνατότητα να αρθρώνετε τέτοια επιχειρήματα.

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κλείστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Μήπως νομίζει κανείς σε αυτήν την Αίθουσα ότι οι Έλληνες πολίτες έχουν πάθει απώλεια πρόσφατης μνήμης; Μήπως δεν ξέρουν πώς ήρθαμε σήμερα σε αυτήν την κατάσταση; Και μήπως δεν ξέρουν ποιες εναγωνίες προσπάθειες γίνονται για να βγούμε από αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ωραία. Συνδέστε όλα αυτά που λέτε με το Σύνταγμα για να κλείσουμε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κύριε Πρόεδρε, εμείς διαβεβαιώνουμε την Εθνική Αντιπροσωπεία: Παλεύουμε για να διασώσουμε ένα ασφαλιστικό σύστημα που κατέρρευσε, για τους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους του σήμερα, αλλά και για τα παιδιά μας, για την επόμενη γενιά και παλεύουμε ταυτόχρονα να ξαναγυρίσει η Ελλάδα στο δρόμο της ευημερίας και της αξιοπιστίας. Προϊόν αυτού του αγώνα είναι το παρόν σχέδιο νόμου και θα τα πούμε στη συνέχεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κανονικά εδώ ολοκληρώνεται η συζήτηση κατά το άρθρο 100 παράγραφος 2 του Κανονισμού. Έχει ζητήσει όμως το λόγο ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ κ. Καρατζαφέρης.

Εκ του Κανονισμού, κύριε Πρόεδρε, δεν δικαιούστε να πάρετε το λόγο. Αλλά θα κάνω μία -ας το πούμε- μικρή εξαίρεση, δίνοντάς σας το λόγο μόνο για ένα δίλεπτο, σας παρακαλώ, για να προχωρήσουμε στην ψηφοφορία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Υπουργέ, παρακολούθησα το πάθος με το οποίο μιλήσατε τώρα, πάθος με το οποίο δεν σας έχουμε συνηθίσει.

Δύο είναι τα θέματα: Ή συντάξατε εσείς αυτό το πόνημα και το δείξατε στην τρόικα ή η τρόικα το συνέταξε και το έδωσε σε εσάς. Εάν εσείς το συντάξατε, μου κάνει εντύπωση πώς φέρατε αυτό το, πράγματι, εγκληματικό νομοσχέδιο τη στιγμή που πριν από δεκαπέντε, δεκαέξι μήνες εσείς το ΠΑΣΟΚ αντιδρούσατε, με τη σφοδρότητα που αντιδρούσατε, στο ηπιότατο, μπροστά σε αυτό το νομοθέτημα, της κ. Πετραλιά. Το πολύ απλό της κ. Πετραλιά εσείς το πολεμήσατε και το πολεμήσατε σκληρότατα και τώρα όλοι εσείς έρχεστε και εγκρίνετε και χειροκροτείτε αυτό το κατά πολύ χειρότερο; Εκτός βέβαια εάν είναι πόνημα της τρόικας, οπότε πρέπει να πω στους δανειστές ότι, όταν ξεφεύγουν από τα όρια οι δανειστές, μπορεί να τους τύχουν γεγονότα σαν και αυτά που έγιναν χτες στην Ερέτρια, σε κάποιους άλλους δανειστές.

Ο ελληνικός λαός είναι έτοιμος να πυροβολήσει την τρόικα, γιατί δεν μπορούμε να ανεχτούμε όλα αυτά τα οποία γίνονται.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να αντισταθείτε, έστω και στο τελευταίο λεπτό. Για το εάν είναι ή όχι αντισυνταγματικό, κάντε ένα πείραμα: Στήστε κάλπη, τώρα, στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα, να δείτε αν οι δικοί σας Βουλευτές το ψηφίσουν. Δεν μπορεί να περάσει αυτό το νομοσχέδιο. Είναι η βαρβαρότητα της βαρβαρότητας. Και εσείς πήγατε σε εκλογές με το σύνθημα «Σοσιαλισμός ή Βαρβαρότητα». Ξεχάσατε το πρώτο και υπηρέτείτε το δεύτερο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Όχι, με συγχωρείτε. Εξήγησα νωρίτερα ότι η συζήτηση έχει ολοκληρωθεί. Ήρθε ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ζήτησε το λόγο κ.λπ.. Δεν έχει το λόγο ούτε ο κ. Μαρκόπουλος ούτε ο κύριος Υπουργός τώρα.

Θα προχωρήσουμε στην ψηφοφορία.

Λυπάμαι, κύριε Μαρκόπουλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν γίνεται εξαίρεση, κύριε Πρόεδρε. Εδώ γίνεται μία εξαίρεση και είναι άδικο αυτό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα έχετε την ευκαιρία, αμέσως μετά...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι άδικο αυτό, το επαναλαμβάνω, είναι παραβίαση του Κανονισμού. Επιμένω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μπορείτε να επιμένετε, κύριε Μαρκόπουλε, αλλά είμαστε στη διαδικασία της ψηφοφορίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, να το κάνατε ολοκληρωμένα για όλους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν έχετε το λόγο και παρακαλώ να μη γράφονται στα Πρακτικά όσα θα λεχθούν εκτός της διαδικασίας αυτής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ:...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Μαρκόπουλε, με όλη την εκτίμηση που έχω απέναντί σας, σας παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ:...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Μαρκόπουλε, σας παρακαλώ! Είμαστε στη διαδικασία της ψηφοφορίας. Έχει ολοκληρωθεί η συζήτηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ:...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Μαρκόπουλε, να σας πω το εξής: μερικές φορές, πράγματι, θα πρέπει να μετανιώσω γιατί υποβοηθώ το διάλογο εδώ. Ίσως να είναι μια τέτοια στιγμή, αλλά σας εξήγησα νωρίτερα για ποιο λόγο εδόθη ένα δίλεπτο. Και πρέπει να πω ότι και ο κ. Καρατζαφέρης δεν αναφέρθηκε και πολύ στη συνταγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ολοκληρωθεί η συζήτηση κατά το άρθρο 100 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής, για την αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι την πρόταση ότι το νομοσχέδιο δεν είναι σύμφωνο με το Σύνταγμα, παρακαλώ να εγερθούν.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, ηγέρθησαν οι λιγότεροι.

Είναι προφανές ότι δεν ηγέρθη ο απαιτούμενος αριθμός Βουλευτών από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής.

Συνεπώς η ένσταση αντισυνταγματικότητας απορρίπτεται.

Σας είχα μετρήσει κιάλας. Πέρα από τον Κανόνα της Δεδηλωμένης που ισχύει σε αυτές τις διαδικασίες, σας είχα μετρήσει από εδώ.

Προχωρούμε στη συζήτηση του νομοσχεδίου.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, κ. Ηλίας Μόσιαλος.

Υπενθυμίζω σε όλους τους συναδέλφους και τις συναδέλφους ότι με την έναρξη της ομιλίας του πρώτου εισηγητή και μέχρι το πέρας της ομιλίας του δεύτερου εισηγητή, μπορούν να γίνουν οι εγγραφές με το ηλεκτρονικό σύστημα.

Θα ήθελα από την αρχή να υπογραμμίσω προς την Κυβέρνηση, τους αρμόδιους Υπουργούς που είναι εδώ, να πράξουν το αυτονόητο -θεωρώ ότι θα το πράξουν- να ακούσουν με πάρα πολύ προσοχή, επειδή πρόκειται ιδιαίτερα για ένα πάρα πολύ σοβαρό και κρίσιμο, πράγματι, νομοσχέδιο, τις απόψεις και τις παρατηρήσεις όλων των συναδέλφων και όλων των πτερυγών της Βουλής.

Έχουμε παρακολουθήσει όλοι την εργώδη προσπάθεια που κάνατε -μία πάρα πολύ δύσκολη, πράγματι, προσπάθεια με πολλά εμπόδια, πολλές δυσκολίες και πολλά προβλήματα- τη διαβούλευση που αναπτύχθηκε στο προηγούμενο διάστημα, αλλά υπενθυμίζω ότι εδώ είναι η κορύφωση -για κάθε νομοσχέδιο και ιδιαίτερα για ένα τέτοιο νομοσχέδιο- του διαλόγου, η κορύφωση του κοινοβουλευτικού διαλόγου, στον οποίο παίρνουν το λόγο και καταθέτουν τις απόψεις τους οι εκπρόσωποι του ελληνικού λαού.

Είμαι, λοιπόν, σίγουρος ότι θα το ακούσετε με πολλή προσοχή και εύχομαι, όπου είναι εφικτό, να υποβοηθηθείτε από τις απόψεις και τις προτάσεις που θα κατατεθούν, για να είναι το νομοσχέδιο αυτό ακόμα καλύτερο.

Ορίστε, κύριε Μόσιαλε, έχετε το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου για το νέο ασφαλιστικό σύστημα είναι πιθανώς η σημαντικότερη νομοθετική πρωτοβουλία της κυβερνητικής παράταξης αυτή την κοινοβουλευτική περίοδο.

Και λέω ότι πιθανώς είναι η σημαντικότερη νομοθετική πρωτοβουλία, γιατί θέτει τις βάσεις για τη διάσωση του ασφαλιστικού συστήματος, ενώ ένα ασφαλιστικό σύστημα το οποίο είναι στα πρόθυρα της κατάρρευσης...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συγγνώμη, κύριε Μόσιαλε.

Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, να κάνετε ησυχία. Συνομιλείτε με τους διπλανούς και τις διπλάνες σας. Παράγετε θόρυβο και δεν ακούγεται ο ομιλητής.

Ήδη εισπράττω διαμαρτυρίες άλλων συναδέλφων σας που θέλουν με πολλή προσοχή -καθίκον όλων μας- να ακούσουν όλους τους ομιλητές. Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημο-

κρατίας που είστε εις το διάδρομο ή να καθίσετε κάτω ή να εξέλθετε της Αιθούσης.

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν περάσω στην εισήγησή μου για το ασφαλιστικό σύστημα, επιτρέψτε μου να παραθέσω μια σειρά στοιχείων που θέτουν το ασφαλιστικό ζήτημα στην πραγματική του βάση.

Ακούστηκαν πάρα πολλοί χαρακτηρισμοί εδώ μέσα, ότι είναι ένα άδικο σύστημα, ένα σύστημα το οποίο καταλύει το κράτος πρόνοιας, ένα σύστημα που πλήττει τους εργαζόμενους και τους χαμηλοσυνταξιούχους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρία Βόζεμπεργκ, κύριε Τζηκαλάγια, σας παρακαλώ. Κυρία Βόζεμπεργκ, σας παρακαλώ.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν ενοχλείτε εμένα. Ενοχλείτε -και εσείς και ορισμένοι άλλοι συνάδελφοι- όμως, τους συναδέλφους που δεν μπορούν να ακούσουν Η είσοδος της κάρτας στη σχισμή πρέπει να γίνεται αθορύβως. Συνεχίστε, κύριε Μόσιαλε.

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι, όμως, το σημερινό επιδοματικό κοινωνικό κράτος, το σημερινό επιδοματικό κοινωνικό μοντέλο ένα δίκαιο και βιώσιμο σύστημα; Έχουμε πετύχει τους στόχους της βιωσιμότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης με τις σημερινές ρυθμίσεις;

Επιτρέψτε μου να παρουσιάσω κάποια στοιχεία για να θέσουμε τη συζήτηση και τον πολιτικό διάλογο στις πραγματικές του διαστάσεις. Τι έχει συμβεί τα τελευταία τριάντα με σαράντα χρόνια; Είχαμε μία σημαντική αύξηση του προσδόκιμου επιβίωσης, λόγω σημαντικής μείωσης της θνησιμότητας. Έτσι, το προσδόκιμο επιβίωσης αυξήθηκε από εβδομήντα ένα έτη κατά μέσο όρο το 1970 σε 77,4 έτη για τους άντρες και 82,6 για τις γυναίκες το 2008.

Στα επόμενα τριάντα με σαράντα χρόνια θα υπάρχουν περαιτέρω αυξήσεις, έξι χρόνια για τους άντρες και πέντε χρόνια για τις γυναίκες. Είναι θετικό αυτό το γεγονός; Προφανώς και είναι θετικό αυτό το γεγονός και θα περιμέναμε και περισσότερες αυξήσεις, αν είχαμε ένα ουσιαστικό και επαρκές σύστημα υγείας, εάν είχαμε, κυρίως για τους ηλικιωμένους και τους χαμηλοσυνταξιούχους, μία ουσιαστική και επαρκή περίθαλψη.

Παράλληλα έχουμε μία σημαντική μείωση των γεννήσεων. Ο δείκτης γονιμότητας από 2,3 παιδιά ανά γυναίκα το 1970, έπεσε στο 1,41 παιδιά ανά γυναίκα το 2009. Αυτό είναι πολύ κάτω από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου έχουμε 1,65 γεννήσεις ανά γυναίκα.

Οι ηλικιωμένοι άνω των εξήντα πέντε χρόνων είναι το 18,9% του συνόλου του πληθυσμού στη χώρα μας το 2010. Αυτό θα ανέλθει στο 31,5% του πληθυσμού το 2050. Και αυτό είναι κρίσιμο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το 2050 περίπου ένας στους τρεις Έλληνες και Ελληνίδες θα είναι άνω των εξήντα πέντε ετών.

Παράλληλα είχαμε 2,1 εργαζόμενους ανά ένα συνταξιούχο το 2005 και 1,7 εργαζόμενους ανά ένα συνταξιούχο το 2010. Υπάρχει, δηλαδή, μείωση σημαντική μόλις σε πέντε χρόνια. Προβλέπεται να έχουμε έναν εργαζόμενο ανά 1,1 συνταξιούχο το 2050. Είναι επομένως βιώσιμο αυτό το ασφαλιστικό σύστημα που έχουμε σήμερα; Θα συνεχίσει αυτή η κατάσταση με το να οδηγήσει στην κατάρρευση, στην απώλεια των συντάξεων και για τους σημερινούς εργαζόμενους, αλλά και για τις επερχόμενες γενιές;

Αλλά ας δούμε κάποια πιο σημαντικά στοιχεία κοινωνικής δικαιοσύνης. Ποια είναι τα πιο σημαντικά στοιχεία της κοινωνικής δικαιοσύνης; Ας δούμε τα ποσοστά απασχόλησης των γυναικών. Ήταν μόνο 47% το 2007. Συγκριτικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν 60%, ενώ το ποσοστό των αντρών ήταν 72%.

Αυτές είναι τεράστιες ανισότητες, τεράστιες διαφοροποιήσεις. Δεν ακούμε τίποτα γι' αυτές τις ανισότητες και τις διαφοροποιήσεις και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και από τα κόμματα της Ελάσσονος Αντιπολίτευσης. Δεν ακούμε για τις ανασφάλιστες γυναίκες, που δεν θα είχαν ποτέ τη δυνατότητα να πάρουν μία σύνταξη. Το σημερινό σχέδιο νόμου κατοχυρώνει συνταξιοδοτικά δικαιώματα για τις ανασφάλιστες γυναίκες, όταν γίνουν

εξήντα πέντε ετών και με την προϋπόθεση ότι έχουν μείνει δεκαπέντε χρόνια στη χώρα μας, με τη βασική σύνταξη.

Αυτό είναι ένα βαθύ προοδευτικό μέτρο από μία προοδευτική παράταξη, που αναγνωρίζει τις αδικίες που υπάρχουν στην αγορά εργασίας και επεμβαίνει να καλύψει τους ανασφάλιστους πρώτα και κύρια τις γυναίκες και κατά δεύτερο λόγο τους μακροχρόνια άνεργους.

Μας προστατεύει, επίσης, το σημερινό κράτος πρόνοιας από τον κίνδυνο φτώχειας; Όχι. Στους ηλικιωμένους συνταξιούχους άνω των εξήντα πέντε ετών, το 28,5% είναι κάτω από το όριο της φτώχειας, ενώ γενικά στους συνταξιούχους το 25% είναι κάτω από το όριο της φτώχειας. Αυτό σημαίνει ότι όσοι συνταξιοδοτούνται πρόωρα, έχουν μικρότερη πιθανότητα να είναι κάτω από το όριο της φτώχειας.

Είναι, επομένως, ένα δίκαιο σύστημα αυτό, όπου οι πρόωρα συνταξιοδοτούμενοι είναι καλύτερα στην κοινωνία από αυτούς που συνταξιοδοτούνται μετά από το εξηκοστό πέμπτο έτος; Προφανώς, όχι.

Παράλληλα, το 33% των ανέργων είναι κάτω από το όριο της φτώχειας, όπως και το 41% των μονογονεϊκών οικογενειών που έχουν ένα παιδί.

Όλα αυτά δεν είναι στοιχεία κοινωνικής δικαιοσύνης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αλλά, κανένας δεν μιλάει εδώ από την αντιπολίτευση για τους άνεργους, για τις γυναίκες, για τους ηλικιωμένους φτωχούς, για τις μονογονεϊκές οικογένειες. Μιλάμε μόνο για τους εργαζόμενους των ευγενών, κυρίως, ταμείων και θα επανέλθω σ' αυτό το επιχείρημα.

Τι συμβαίνει με τις δαπάνες; Αυτήν τη στιγμή διαθέτουμε το 11,5% του ΑΕΠ για τις συντάξεις, χωρίς να συμπεριλάβουμε τις επικουρικές. Το ποσοστό θα είναι 17,1% του ΑΕΠ το 2030 και 24% του ΑΕΠ το 2060. Και σύμφωνα με τις πιο ήπιες εκτιμήσεις, το συσσωρευμένο χρέος των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης θα ανέλθει το 2060 στο 250% του ΑΕΠ. Αλλά, όλοι προφανώς καταλαβαίνετε ότι δεν θα φτάσουμε στο 2060, αν το έλλειμμα προβλέπεται να είναι το συσσωρευμένο χρέος στο 250% του ΑΕΠ. Η χώρα θα έχει χρεοκοπήσει και καταρρεύσει πολύ πιο πριν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Παράλληλα, διαθέτουμε το 26% του ΑΕΠ για κοινωνική προστασία, το οποίο σημαίνει υγεία, παιδεία, πρόνοια, βοήθεια στο σπίτι, επιδόματα των ανέργων, όλες οι μορφές κοινωνικής προστασίας και συντάξεις. Επομένως, αν δεν υπάρχουν σημαντικές μεταρρυθμίσεις και τομές, σε λίγα χρόνια το σύνολο της κοινωνικής προστασίας θα διατίθεται για συντάξεις.

Ορισμένοι δεν το αντιλαμβάνονται και από τα δεξιά μας και από τα αριστερά μας. Πιστεύουν ότι ζούμε σε έναν κόσμο, όπου έχουμε ένα πλεόνασμα 14%, όχι ένα έλλειμμα 14%, όπου έχουμε ένα σωρευτικό πλεόνασμα 130% του ΑΕΠ, όχι ένα έλλειμμα 130% του ΑΕΠ, που μας οδήγησε η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Και έτσι πιστεύουν ότι μπορούμε να διαθέσουμε το 25% του ΑΕΠ για τις συντάξεις. Θα μπορούσαμε να κάνουμε αυτήν την επιλογή. Θα ήταν μία εύκολη και λαϊκιστική επιλογή, να πούμε ότι θα διαθέσουμε το 25% του ΑΕΠ για τις συντάξεις. Αλλά, θα ήταν μία ατυχής επιλογή γιατί θα τελείωνε την Ελλάδα της δημιουργίας, την Ελλάδα που μπορεί να πάει μπροστά. Θα έστελνε μαζικά τους νέους μας, τη δημιουργική Ελλάδα, στο εξωτερικό.

Δεν θέλουμε μία τέτοια Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Θέλουμε μία Ελλάδα, όπου θα υπάρχει μία ουσιαστική προστασία, όπου θα υπάρχει ένα σύστημα υγείας, ένα σύστημα παιδείας, ένα σύστημα κοινωνικής πρόνοιας. Αν θέλετε να καταλύσουμε κυριολεκτικά το σύστημα υγείας και το σύστημα παιδείας, τις επιδοτήσεις στους άνεργους, τις ενεργές μορφές απασχόλησης, ας κάνουμε μία λαϊκιστική τότε συμφωνία: Ας δώσουμε όλα τα χρήματα στις συντάξεις. Δεν είναι, όμως, αυτή η πολιτική μας, ούτε μπορεί να είναι οι στόχοι ενός συστήματος κοινωνικής προστασίας και ενός σοσιαλδημοκρατικού κόμματος, να οδηγήσει τη χώρα σε κατάρρευση.

Ποιοί είναι οι δικοί μας στόχοι από τη μεριά της σοσιαλδημοκρατικής πολιτικής; Εμείς πιστεύουμε ότι, πρώτα και κύρια, ένα

σύστημα θα πρέπει να είναι δίκαιο. Οι μη έχοντες θα πρέπει να λαμβάνουν περισσότερο από τους έχοντες, να υπάρχει αναδιανομή από τους τυχερούς στους μη τυχερούς, από τους υγιείς στους μη υγιείς, από τους πλούσιους στους φτωχότερους. Δεύτερον, θα πρέπει να είναι βιώσιμο και τρίτον, θα πρέπει να είναι αποτελεσματικό, όσον αφορά στη διαχείριση των πόρων. Δεν θα πρέπει να υπάρχουν σπατάλες και θα πρέπει να υπάρχουν οικονομίες κλίμακος.

Ας δούμε, επομένως, αυτά τα επιχειρήματα από τη μεριά της δημόσιας πολιτικής. Είναι δίκαιο το σύστημα σήμερα; Όχι. Τα εύπορα και ευγενή ταμεία επιδοτούνται πολύ περισσότερο από τον κρατικό προϋπολογισμό απ' ότι τα ταμεία των μισθωτών: δέκα και δεκαπέντε φορές περισσότερο από τον κρατικό προϋπολογισμό και το ελληνικό δημόσιο, και τελικά από ποιούς; Από τους ίδιους τους μισθωτούς, που τις περισσότερες φορές δηλώνουν τα πραγματικά τους εισοδήματα.

Προσφέρει ασφάλεια έναντι του γήρατος; Όχι. Ούτε ασφάλεια από τον κίνδυνο της φτώχειας. Σας παραθέτω ορισμένα στοιχεία. Το 28,2% των συνταξιούχων είναι κάτω από το όριο της φτώχειας.

Από αυτούς που είναι κάτω από το όριο της φτώχειας, το 18% των εισοδημάτων τους πηγαίνει στις δαπάνες υγείας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δηλαδή, τι γίνεται; Πληρώνουν ιδιωτικά δύο-μισι από τις δεκατέσσερις συντάξεις που είχαν -πολύ παραπάνω τώρα, μετά τις περικοπές- στην παραοικονομία του δημόσιου συστήματος υγείας ή στον ιδιωτικό τομέα της υγείας.

Τι σημαίνει αυτό πολύ πρακτικά; Ότι δεν είναι ένα υποδειγματικό κοινωνικό μοντέλο, επειδή δεν επιδοτούμε την ανάπτυξη υψηλής ποιότητας υπηρεσιών, επιδοτούμε εισοδήματα, τα οποία χάνονται στην ιδιωτική αγορά υγείας.

Αυτό δεν είναι μία σοσιαλιστική προοδευτική πολιτική είναι μία νεοφιλελεύθερη πολιτική την οποία δεν μπορούμε να συνεχίσουμε να την υπερασπιζόμαστε.

Πρέπει να υπερασπιζόμαστε την ίδρυση και την προάσπιση υψηλής ποιότητας υπηρεσιών. Και σ' αυτήν την κατεύθυνση η μεταρρύθμιση του συστήματος υγείας, που προώθησε πρόσφατα το Υπουργείο Υγείας, είναι μία βαθύτατα προοδευτική πολιτική. Η ολοήμερη λειτουργία των νοσοκομείων, η απογευματινή λειτουργία της υψηλής τεχνολογίας θα μετακυλήσει πόρους από το ιδιωτικό σύστημα υγείας στο δημόσιο σύστημα υγείας και πρώτα και κύρια θα προστατεύσει τα εισοδήματα των χαμηλοσυνταξιούχων.

Είναι ένα σύστημα επομένως, που θα μπορέσουμε να το χαρακτηρίσουμε προοδευτικό; Απ' τη δική μου σκοπιά θα έλεγα όχι. Ήταν μία συστηματική προσπάθεια απόκτησης προνομίων, απ' τις ισχυρότερες κοινωνικές ομάδες στη χώρα μας. Δεν είναι επίσης ένα βιώσιμο σύστημα και δεν είναι ένα αποτελεσματικό σύστημα, λόγω της πολυδιάσπασης των πολλαπλών κανόνων, της έλλειψης πληροφόρησης, της συστηματικής κακοδιαχείρισης, της έλλειψης λογοδοσίας, πουθενά Απολογισμοί, πουθενά συγκριτικά στοιχεία.

Και πολλοί επικαλούνται, κυρίως απ' τη μεριά της αριστεράς, ότι φταίει η τριμερής χρηματοδότηση και η έλλειψη τριμερούς χρηματοδότησης για την κατάντια του συστήματος. Και υπάρχει κάποια βάση σ' αυτό το επιχείρημα, αλλά ας δούμε τα πραγματικά επιχειρήματα.

Με βάση τα στοιχεία τα οποία κατέθεσαν οι συνάδελφοι στη διάρκεια της κοινοβουλευτικής συζήτησης, το κράτος οφείλει στα ταμεία και στους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης 6 με 12 δισεκατομμύρια ευρώ. Γνωρίζετε ποιο είναι το πραγματικό κόστος των συντάξεων σε ετήσια βάση; Είναι 29 δισεκατομμύρια ευρώ. Και το σύνολο της κοινωνικής προστασίας είναι 47 δισεκατομμύρια ευρώ. Και ταυτόχρονα το κράτος επιδοτεί σε συστηματική βάση τους μισθούς των υπαλλήλων του ΕΣΥ, πληρώνει τα έλλειμμα του ΕΣΥ, και χρηματοδοτεί το σύστημα υγείας.

Ακόμα και αν δίνουμε αυτά τα 6 με 12 δισεκατομμύρια ευρώ, η βιωσιμότητα θα εξασφαλιζόταν για τέσσερις με πέντε μήνες. Επομένως αυτό το επιχείρημα δεν στέκει.

Ποια είναι η φιλοσοφία του νέου συστήματος; Το νέο σύστημα επιδιώκει να εξασφαλίσει τη βιωσιμότητα με βάση τη δομή της

βασικής και της αναλογικής σύνταξης, εγγυάται την ίδια σύνταξη για όλους τους Έλληνες με εισοδηματικά κριτήρια. Μ' αυτήν την έννοια το τι διαθέτει το δημόσιο σε βάθος χρόνου, σταθεροποιείται με βάση τις δαπάνες του 2009. Δεν μειώνουμε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τις δαπάνες του ελληνικού δημοσίου. Είναι ίδιες με βάση το 2009 και μπορούν να αυξηθούν κατά 1 με 2,5% του ΑΕΠ.

Τι ζητάει επομένως η Νέα Δημοκρατία; Ζητάει να αυξήσουμε αυτές τις δαπάνες περαιτέρω σε βάρος των δαπανών υγείας και παιδείας; Έχουμε μεγάλη εμπειρία περικοπής των δαπανών υγείας και παιδείας. Μας παρέδωσαν το πιο ιδιωτικοποιημένο σύστημα υγείας στον κόσμο, μετά από πεντέμισι χρόνια διακυβέρνησης, με τη μεγαλύτερη αύξηση ιδιωτικών δαπανών στις χώρες του ΟΟΣΑ. Αυτό ζητάτε επομένως, να εγκαταλείψουμε το ΕΣΥ; Να διαλύσουμε το σύστημα παιδείας; Όχι δεν κάνουμε αυτό.

Εμείς επιλέξαμε να εξασφαλίσουμε τις συντάξεις των σημερινών εργαζομένων και των παιδιών μας. Και όλοι γνωρίζουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αν αλλάξουν οι συνθήκες, αν αλλάξει η οικονομική κατάσταση της χώρας και εφόσον μεταβληθεί το ΑΕΠ και αυξηθεί σημαντικά, οι κανόνες αυτοί μπορεί να αλλάξουν.

Δεύτερον, υπάρχει εξορθολογισμός του συστήματος και βασική αίσθηση κοινωνικής δικαιοσύνης. Το είπε και ο κύριος Υπουργός, αλλά είναι πολύ σημαντικό να τονίσουμε από μία αριστερή προοδευτική πολιτική, ότι η ενοποίηση των ταμείων, του ΝΑΤ, του δημοσίου, των υπαλλήλων νομικών προσώπων, δημοσίου δικαίου και των ΟΤΑ και των στρατιωτικών που θα ενταχθούν στο ΙΚΑ, είναι μία βασική προοδευτική πράξη κοινωνικής δικαιοσύνης.

Αυτό δεν το ακούσαμε από την μεριά της Νέας Δημοκρατίας. Ούτε από τη μεριά της αριστεράς, ότι είναι ένα βασικό στοιχείο κοινωνικής δικαιοσύνης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε θέλω λίγο περισσότερο χρόνο, γιατί υπήρχαν διακοπές.

Αντίθετα, αυτό το οποίο ακούμε είναι γκρίνιες για τους υψηλοσυνταξιούχους, για το πλαφόν στους υψηλοσυνταξιούχους, για την επιβολή της ειδικής εισφοράς, που αφορά πάλι τους υψηλοσυνταξιούχους και αυτό προέρχεται και από τα δεξιά και από τα αριστερά.

Και ναι μεν η Νέα Δημοκρατία είναι ένα κόμμα των εχόντων, είναι ένα κόμμα των προνομιούχων και θα περίμενε κανείς να υπερασπίζεται τους υψηλοσυνταξιούχους. Αλλά δεν θα περίμενε κανείς από την Αριστερά να διαμαρτύρεται για το πλαφόν, να διαμαρτύρεται για την ειδική εισφορά των συνταξιούχων. Αυτά τα στοιχεία είναι στοιχεία προοδευτικής πολιτικής και αναδιανομής εισοδήματος.

Κλείνω κύριοι συνάδελφοι με το να αναφερθώ σε μερικά άλλα σημεία τα οποία έχουν σχέση με το κοινωνικό κράτος. Επιχειρηματολόγησα ότι το επιχειρηματικό κοινωνικό κράτος απέτυχε. Δίνω τα παραδείγματα από το σύστημα υγείας. Αλλά είναι καλύτερη η κατάσταση στο σύστημα της παιδείας;

Ας δούμε τι έγινε; Τα μεσαία και χαμηλότερα κοινωνικά στρώματα διαθέτουν το 10% με 15% του εισοδήματος τους για παραπαιδεία και για σπουδές στο εξωτερικό. Είναι αυτό ένα κοινωνικό κράτος που προστατεύει τα μεσαία κοινωνικά στρώματα; Προφανώς, όχι. Είναι ένα κοινωνικό κράτος το οποίο έχει αναπτύξει υπηρεσίες υψηλής ποιότητας στην παιδεία; Προφανώς, όχι.

Επομένως, χρειαζόμαστε έναν αναπροσανατολισμό, από το υποδειγματικό κοινωνικό μοντέλο σε ένα κοινωνικό μοντέλο που θα δίνει έμφαση στις υπηρεσίες. Γιατί κάνοντας αυτό, επιτυγχάνουμε τρεις στόχους: Προστασία του εισοδήματος, που δεν πηγαίνει στις ιδιωτικές υπηρεσίες υγείας και παιδείας, επένδυση σε ανθρώπινο δυναμικό και ενίσχυση της οικονομικής ανάπτυξης.

Πρέπει, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριοι Υπουργοί, να αναγνωρίσουμε ότι η απότομη μεταβολή από ένα σύστημα στο άλλο –και δυστυχώς είναι απότομη, γιατί όλες οι πολιτικές δυνάμεις εδώ έχουν μια ευθύνη, που εθελουφλούσαν τα τελευταία τριάντα με σαράντα χρόνια- δημιουργεί ορισμένες

αδικίες. Και η απότομη προσαρμογή δημιουργεί αδικίες που πρέπει άμεσα να αντιμετωπιστούν.

Τοποθετήθηκε ο Υπουργός Εργασίας και δείχνει ότι ακούει τον κοινωνικό και πολιτικό διάλογο και έκανε συγκεκριμένες διορθώσεις. Χρειάζονται, όμως, περισσότερες εγγυήσεις από την Κυβέρνηση για περαιτέρω μέτρα ενίσχυσης των χαμηλοσυνταξιούχων.

Και επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, να πω –και θα κλείσω με αυτό- ότι είναι απαραίτητος ο συντονισμός και οι οριζόντιες δράσεις πολλών Υπουργών και Υπουργείων, με στόχο την ενίσχυση της ολοήμερης λειτουργίας των σχολείων, την πραγματική βοήθεια των γυναικών με την ενίσχυση των βρεφονηπιακών σταθμών, την αποτελεσματική λειτουργία της διά βίου εκπαίδευσης και των προγραμμάτων κατάρτισης, τη χρήση του ΕΚΑΣ, που θα πρέπει να στοχεύετε σε αυτούς που πραγματικά έχουν ανάγκη, τη «Βοήθεια στο Σπίτι» για τους ηλικιωμένους και τους χαμηλοσυνταξιούχους.

Αυτά τα μέτρα και πολλά άλλα πολύ συγκεκριμένα μέτρα, θα πρέπει να τα διαμορφώσουμε στο άμεσο διάστημα, στη διάρκεια του καλοκαιριού, παράλληλα με σαφείς πολιτικές για την ανάπτυξη στη χώρα και σαφείς πολιτικές για αλλαγές στο δημόσιο τομέα, με έμφαση σε έναν ποιοτικό δημόσιο τομέα, σε ποιοτικές υπηρεσίες που θα σπάνε το πελαταιακό κράτος, θα ανακαλύπτουν τα προσόντα και τις δεξιότητες των Ελλήνων εργαζομένων και θα αντιστοιχούν σε θέσεις εργασίας που τους αρμόζουν. Έμφαση, επομένως, στις υπηρεσίες και όχι σε επιδόματα που χάνονται στην ιδιωτική αγορά της υγείας και της παιδείας.

Επομένως, η διέξοδος από την κρίση δεν θα είναι η επιστροφή στο παρελθόν, αλλά διέξοδος προς τα εμπρός, διέξοδος με την Ελλάδα της δημιουργίας, με την Ελλάδα που μπορεί να πετύχει πολλούς και μεγάλους νέους στόχους.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κ. Μόσιαλο.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Βρούτσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ξεκινήσω, επιτρέψτε μου να κάνω κάποια παρατήρηση, που έχει σχέση με την τροπολογία την οποία κατέθεσε ο Υπουργός λίγο πριν.

Κύριε Υπουργέ, σταματήστε να παίζετε με τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού, σταματήστε να παίζετε με το άγχος του ελληνικού λαού. Στην τροπολογία που καταθέσατε -που με τον τρόπο που την αναδείξατε, τη δείξατε ως ένα μεγάλο κατόρθωμα- ουσιαστικά το ζήτημα της εγγύησης που προβάλατε ως κορυφαίο, για μένα, με τις νομικές μου γνώσεις, δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια ευχή. Μια ευχή απλή, η οποία δεν λείπει τίποτα άλλο παρά το ότι εγγυάται το Κράτος μια βιωσιμότητα -παραδείγματος χάριν, βιωσιμότητα θα μπορούσε να επέλθει εάν κόψετε άλλες δύο συντάξεις- για μια αξιοπρεπή σύνταξη, όπως εσείς την εννοείτε, των 360 ευρώ.

Και επιπλέον, έρχεστε στην άλλη παράγραφο και λέτε ότι εάν και εφόσον το επιτρέπουν τα οικονομικά, θα δώσετε αυτά τα 200 ευρώ. Προσέξτε μια μεγάλη αντίφαση, κύριε Υπουργέ.

Στις 14 Μαΐου του 2010 εσείς, από αυτό εδώ το Βήμα της Βουλής, μιλάτε και λέτε: «Ενημερώνω ότι και το σχέδιο του νόμου για το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας εμπεριέχει διάταξη, όπου στους χαμηλοσυνταξιούχους του ΙΚΑ, κυρίως -γιατί για όλα τα ταμεία γίνεται η αναφορά- στα 800 ευρώ του δώρου, 400 ευρώ τα Χριστούγεννα, 200 ευρώ το Πάσχα και 200 το καλοκαίρι, θα προστεθούν ακόμα 200 ευρώ». Εσείς το δηλώσατε, κύριε Υπουργέ. Το καταθέτω για τα Πρακτικά, γιατί εδώ φαίνεται η αλήθεια και η αντίφαση ταυτόχρονα. Είναι η τροπολογία που καταθέσατε προχθές στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων και αντί να πάρετε τις ευθύνες επάνω σας, ρίξατε, μεταβίβασα τις ευθύνες στους υπαλλήλους του Υπουργείου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Βρούτσης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε σήμερα εδώ, στην Εθνική Αντιπροσωπεία, θα επιφέρει τη μεγαλύτερη κοινωνική ανατροπή προς το δυσμενέστερο, από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα.

Θα είναι μία δραματική επιδείνωση σ' ό,τι γνωρίσαμε μέχρι σήμερα στην έννοια του κοινωνικού κράτους. Δεν είναι μόνο η δραματική μείωση των συντάξεων, δεν είναι μόνο η απότομη, η βίαιη αλλαγή των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, είναι ουσιαστικά η αποδόμηση του δημόσιου κοινωνικού χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος. Επιπλέον θα είναι τρομακτικές οι επιπτώσεις του στην κοινωνική συνοχή.

Θα ήθελα να συνηγορήσω με τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ που ακούσαμε λίγο πριν ο οποίος προσπάθησε να προσδιορίσει την έννοια της σοσιαλιστικής πολιτικής γι' αυτό το νομοσχέδιο, αλλά επειδή δεν ανέλυσε στο μέγεθός του το εγχείρημα, εγώ θέλω να κάνω αυτή την ανάλυση και να του πω ότι σοσιαλιστική πολιτική είναι αυτό που σήμερα επιχειρείται μ' αυτό το νομοσχέδιο, παραδείγματος χάριν μείωση δύο συντάξεων, παραδείγματος χάριν εισαγωγή ΛΑΦΚΑ, παραδείγματος χάριν «πάγωμα» συντάξεων για τρία χρόνια, παραδείγματος χάριν υπολογισμός της σύνταξης στη βάση τριάντα πέντε ετών και όχι στα πέντε τελευταία καλύτερα χρόνια της τελευταίας δεκαετίας, παραδείγματος χάριν πλέον οι επικουρικές συντάξεις να μπαίνουν σε αμφισβήτηση. Δεν είναι μόνο αυτά, είναι και άλλα τα οποία έρχονται σ' αυτό το νομοσχέδιο με το εργασιακό. Δηλαδή τι γίνεται εδώ; Στο πλαίσιο της σοσιαλιστικής πολιτικής και αντίληψης γίνεται για πρώτη φορά μείωση των αποζημιώσεων των υπερωριών, γίνεται μείωση της αποζημίωσης των απολύσεων, γίνεται αύξηση των απολύσεων και για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες έρχεται και παραβιάζεται η εθνική γενική συλλογική σύμβαση εργασίας μέσα από μία αντίληψη υπεράσπισης των μικρής ηλικίας ανέργων.

Ουσιαστικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρόκειται για ασφαλιστική μεταρρύθμιση, πρόκειται για ένα μηχανισμό μείωσης των συντάξεων. Αυτό είναι το εφεύρημα. Ουσιαστικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόλις ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο, αυτό που γνωρίζαμε επί της ουσίας μέχρι σήμερα ως ένα δημόσιο και κοινωνικό ασφαλιστικό σύστημα, καθολικό και υποχρεωτικό, θα μετατραπεί σ' ένα μη ελκυστικό ασφαλιστικό γιατί δεν θα υπάρχει το νόημα, δεν θα υπάρχει το ενδιαφέρον και το κίνητρο να ενταχθεί κάποιος σ' αυτό. Θα υπάρχει προτροπή για να οδηγηθεί είτε στην ιδιωτική ασφάλιση είτε στην αδήλωτη εργασία που θα σημαίνει εισφοροδιαφυγή, που θα σημαίνει περαιτέρω επιδείνωση των οικονομικών του ασφαλιστικού συστήματος. Γίνεται μία πολύ βίαιη και μεγάλη ανατροπή στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και γίνεται χωρίς κριτήρια, γίνεται χωρίς ευαισθησία, ανατρέπει τον προγραμματισμό ζωής χιλιάδων Ελλήνων.

Το κυριότερο είναι αυτό που ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ έθεσε λίγο πριν. Είναι τα νούμερα για το πρόβλημα του δημογραφικού, το βασικό πυλώνα που πρέπει να υπάρχει σ' ένα ασφαλιστικό σύστημα, σ' ένα ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Δεν υπάρχει η παραμικρή ρύθμιση. Ίσα-ίσα που έρχεται και αποδυναμώνει και αναιρεί ό,τι υπήρχε μέχρι σήμερα για την ενίσχυση της μητρότητας και για την απάντηση στο δημογραφικό πρόβλημα με την ενίσχυση των πολυτέκνων.

Έρχεται να κάνει και κάτι άλλο το οποίο είναι το πιο σημαντικό: «Δραπετεύει» το κράτος από την εγγύηση απέναντι στις συντάξεις. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν κάποιος δει το άρθρο 37 του νομοσχεδίου, θα παρατηρήσει ότι είναι το μόνο άρθρο, το κρίσιμο άρθρο από το οποίο προκύπτει εγγύηση του κράτους κι εκεί αυτό που φαίνεται είναι ότι το κράτος φεύγει, το κράτος «δραπετεύει». Οι συντάξεις πλέον δεν είναι εγγυημένες και ειδικά από το 2015 και μετά εάν δεν έχουν λεφτά τα ταμεία, δεν θα δοθούν συντάξεις, δεν θα είναι υποχρέωση του κράτους.

Εγώ καταθέτω για τα Πρακτικά το άρθρο 37 του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, κύριε Υπουργέ, αλλά και το άρθρο 37 του νομοσχεδίου που δώσατε πριν από ένα μήνα στο οποίο περιγράφετε την εγγύηση με ποσοστά από το ΑΕΠ. Έτσι θα έπρεπε να είναι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Βρούτσης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης

Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο διέπεται από μία αφάνταστη προχειρότητα η οποία δεν αναδεικνύεται μόνο από τις δεκάδες αοριστίες αλλά είναι και τα ζητήματα που εγείρονται στο πλαίσιο της αντισυνταγματικότητας που έδωσε η γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Είναι ένα κρίσιμο νομοσχέδιο που κάνει μεγάλες ανατροπές και έρχεται ατεκμηρίωτο επιστημονικά γιατί η περίφημη αναλογιστική μελέτη -που το Υπουργείο και η Κυβέρνηση είχαν υποσχεθεί ότι θα συνόδευε αυτό το νομοσχέδιο- δεν υπάρχει. Πρόκειται απλά για μία επιστημονική προσέγγιση στην οποία οι παραδοχές που έχουν δοθεί, δεν είναι συμβατές με αυτές που λέει το νομοσχέδιο.

Άρα, ουσιαστικά έχουμε ένα νομοσχέδιο που πλέον κρίνεται εάν είναι βιώσιμο ή όχι, ένα νομοσχέδιο που θα ανατρέψει τα πάντα στην ελληνική κοινωνία κι ένα νομοσχέδιο επιστημονικά ατεκμηρίωτο.

Θα βάλω, όμως, και κάτι άλλο. Είναι το νομοσχέδιο που μπορεί να το χαρακτηρίσει κάποιος μνημείο επικοινωνιακού τακτικισμού. Διότι, κύριε Υπουργέ, δεν έχω δει άλλοτε -και νομίζω ότι αυτή είναι κοινή διαπίστωση- στην προσπάθεια να υποστηριχθεί αυτό το νομοσχέδιο, την επικοινωνιακή διαχείριση που έγινε για εννέα ολόκληρους μήνες από εσάς προσωπικά και τους συνεργάτες σας στο Υπουργείο.

Δεν κάνω κριτική. Δικαίωμά σας είναι. Είχατε και τη δυνατότητα να μονοπωλέτε σε ένα διάλογο μόνο σας στα κανάλια.

Κοιτάξτε, όμως, να δείτε τι φέρατε. Μπορεί σε προσωπικό επίπεδο να καταφέρατε να κρατηθείτε υψηλά στην εκτίμηση της κοινωνίας. Μπορεί να διατηρήσατε το ΠΑΣΟΚ σε ένα επίπεδο που δεν είναι αντίστοιχο με αυτό που επιχειρείται με αυτό το νομοσχέδιο. Καταφέρατε, όμως, να δημιουργήσετε στην ελληνική κοινωνία οργή, πανικό και σύγχυση και να βγάλετε και να οδηγήσετε έξω από τον εργασιακό βίο χιλιάδες εργαζόμενους, οι οποίοι σήμερα στοιβάρονται στην ουρά για να πάρουν τη σύνταξη. Επιβάρυνση των ταμείων. Αυτό να ξέρετε ότι πολιτικά θα το χρεωθεί το ΠΑΣΟΚ και πολύ σύντομα.

Από εκεί και πέρα, η υποστήριξη η επικοινωνιακή στηρίχθηκε και με μία λογική σκιαμαχίων. Υπήρξαν στιγμές που, κύριε Υπουργέ, δίνατε μάχες για πράγματα μέσα στο μνημόνιο. Και υπήρχαν στιγμές που δίνατε μάχες για πράγματα εκτός μνημονίου. Πραγματικά, είναι δυνατόν σήμερα να πείσετε την ελληνική κοινωνία ότι όλα αυτά τα οποία κάνατε όλο αυτό το διάστημα είναι πειστικά;

Εγώ πλέον πιστεύω ότι -όχι γι' αυτό το νομοσχέδιο και τις θετικές προεκτάσεις που προβάλλατε- είναι σίγουρος ο καθένας ότι θα έρθουν πολλές επιπτώσεις δραματικές.

Και κοιτάξτε να δείτε: Είναι πραγματικά παράδοξο το πώς υπερασπιστήκατε ορισμένα πράγματα τα οποία υπάρχουν και στο μνημόνιο. Παραδείγματος χάριν, η Νέα Δημοκρατία χαιρετίζει ότι σήμερα η θέση της για πέντε ταμεία κύριας ασφάλισης διατηρούνται. Το μνημόνιο, όμως, μιλάει για τρία. Κι εσείς καταφέρατε αυτό το πράγμα να το περάσετε από το μνημόνιο, τη στιγμή που δεν δείξατε την ίδια μαχητικότητα να μειώσετε τα σαράντα χρόνια ή να αυξήσετε το ποσοστό αναπλήρωσης. Χαιρετίζουμε ότι παραμένετε στα πέντε ταμεία που είναι εκτός μνημονίου και προσθέτετε κι άλλο ένα που θα το στηρίξουμε εμείς, αυτό της Τράπεζας της Ελλάδος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο είναι ασύνδετο με βασικούς πυλώνες που έπρεπε να συνοδεύεται. Παραδείγματος χάριν, έπρεπε να υπάρχουν ήδη, κύριε Υπουργέ, όταν επιχειρείτε να κάνετε αυτή τη μεγάλη ανατροπή προς το δυσμενέστερο, εδώ στη Βουλή -και να έχουν ψηφιστεί- μέτρα αναπτυξιακά -δεν υπάρχουν- μέτρα για ενίσχυση της απασχόλησης -δεν υπάρχουν- μέτρα που να αντιμετωπίζουν το δημογραφικό πρόβλημα -δεν τα έχετε φέρει- και μέτρα εξορθολογισμού του συστήματος.

Είναι αυτές οι παραμετρικές αλλαγές που έπρεπε πρώτα να έχετε επιχειρήσει, κύριε Υπουργέ, εσείς και η Κυβέρνησή. Παραδείγματος χάριν, για την μηχανογράφηση. Παραδείγματος χάριν, για την εισφοροδιαφυγή. Παραδείγματος χάριν, για τη μείωση των δαπανών Υγείας. Κρίσιμα μεγέθη, που θα μπορούσατε να είχατε αντλήσει εκατομμύρια ευρώ πόρους για να έχει χρη-

ματοδοτικές εισροές το σύστημα.

Εσείς προτιμήσατε τον εύκολο δρόμο της περικοπής και του φαλιδίσματος των συντάξεων.

Ουσιαστικά και αυτά που είπα, επειδή πιθανόν να απαντήσετε ότι θα έρθουν ή έρχονται ή είναι στο νομοσχέδιο, είναι σε επίπεδο ευχών και διακηρύξεων. Μακάρι να έρθουν.

Ουσιαστικά το νομοσχέδιο που επιχειρείτε να φέρετε, κύριε Υπουργέ, έχει μόνο μία αντίληψη, μονοδιάστατη, μία αντίληψη που έχει να κάνει με μία δημοσιονομική και λογιστική προσέγγιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία σε όλο αυτό το διάστημα των εννέα μηνών ήταν κοντά και μέσα στους κοινοβουλευτικούς θεσμούς. Και τι εννοώ; Είχαμε κάνει από την αρχή μία δήλωση ότι η Νέα Δημοκρατία, όταν έρθει το νομοσχέδιο στη Βουλή, δεν θα αποχωρήσει. Και είμαστε εδώ παρόντες να καταθέσουμε προτάσεις, απόψεις και ιδέες. Και το κάναμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Στις 22 Μαρτίου του 2010 η Νέα Δημοκρατία, λίγο πριν καταθέσει ο Υπουργός τη συζήτηση για τη διαβούλευση που προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής, κατέθεσε δώδεκα προτάσεις –θα τις καταθέτω στα Πρακτικά- για να συμβάλει στο διάλογο για το ασφαλιστικό σύστημα.

Ήταν προτάσεις οι οποίες βρίσκονται και σε κατεύθυνση σωστή. Και είναι προτάσεις που υιοθετεί σήμερα –κάποιες από αυτές- η Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Βρούτσης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό, λοιπόν, που κάνει η Νέα Δημοκρατία σήμερα ως υπεύθυνη πολιτική δύναμη είναι αυτό που δεν έκανε το ΠΑΣΟΚ πριν δύο χρόνια. Δεν ξέρω αν –επειδή στη ζωή υπάρχουν τύψεις- στην πολιτική υπάρχουν τύψεις, κύριε Υπουργέ και να θα νοιώσετε τύψεις που πριν από δύο χρόνια σε ένα πολύ ηπιότερο νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας, αυτό της κ. Πετραλιά, εσείς τι κάνατε; Αποχωρήσατε από τη Βουλή και την ίδια στιγμή κάνατε συγκέντρωση έξω στο Σύνταγμα των κομματικών σας οργανώσεων, λέγοντας ότι όταν έρθετε στην κυβέρνηση, εσείς θα καταργήσετε αυτό το αντεργατικό και αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο.

Την ίδια στιγμή –επειδή κατηγορείτε και την Αριστερά για την εμπλοκή του Προέδρου της Δημοκρατίας- θυμάμαι πάρα πολύ καλά και το θυμούνται όλοι ότι είχατε και εσείς προκαλέσει την παρέμβαση του Προέδρου της Δημοκρατίας για να μην υπογράψει το ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Όχι εσείς προσωπικά, στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Δεν αποτελείτε εσείς άλλοθι, κύριε Λοβέρδο, για όλο το ΠΑΣΟΚ. Υπήρχαν και κάποια άλλα. Ήταν και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός. Υπάρχουν φωτογραφίες στο διαδίκτυο που τον δείχνουν να κρατάει και να κραδαίνει το πανό της ΓΣΕΕ την ημέρα που ψηφίζόταν το νομοσχέδιο.

Επειδή αυτά πλέον, αποτελούν συλλεκτική αξία, καταθέτω τις φωτογραφίες με τον κ. Παπανδρέου να κρατάει το πανό της ΓΣΕΕ, για τα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βρούτσης Ιωάννης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες φωτογραφίες, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα κορυφαία ζητήματα που αντιμετωπίζει το νομοσχέδιο είναι το ζήτημα για τα οικονομικά της διαχείρισης των φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

Η Νέα Δημοκρατία με το ν.3586/2007 έφτιαξε ένα θεσμικό πλαίσιο, για το οποίο αφιέρωσε πάρα πολύ χρόνο, συμμετείχαν οι κοινωνικοί εταίροι και δεν αμφισβητήθηκε από κανέναν. Δυστυχώς, δεν πρόλαβε να τον εφαρμόσει. Είναι από τους καλύτερους νόμους, από κανέναν δεν έχει αμφισβητηθεί, για την αξιοποίηση των πόρων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

Σήμερα η Κυβέρνηση σε ένα νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό, που δεν συνηθίζεται να γίνεται, φέρνει ενδιάμεσα και εμβόλιμα και βάζει πέντε διατάξεις άρθρα για την αξιοποίηση των φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

Κύριε Υπουργέ, σας το είπα και στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, δεν είπατε κανένα επιχείρημα και δεν ασχοληθήκατε καθόλου, γιατί δεν παίρνετε το ν.3586/2007. Γιατί τον πετάτε

έναν τέτοιο καλό νόμο; Έπρεπε να πείτε κάποια επιχειρήματα, όμως, εγώ..

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Θα τα πω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Να τα πείτε, κύριε Υπουργέ, θα περιμένουμε ευχαρίστως να ακούσουμε.

Κατέθεσα στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων εννέα ερωτήματα, εννέα σοβαρά ερωτήματα που δεν πήρα απάντηση, για τον τρόπο με τον οποίο σκέφτεστε να δώσετε κατά έναν τρόπο με απευθείας ανάθεση τη διαχείριση των κινητών αξιών των φορέων κοινωνικής ασφάλισης σε μια συγκεκριμένη εταιρεία. Για τα ερωτήματα αυτά δεν πήρα απάντηση. Το καταθέτω για τα πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βρούτσης Ιωάννης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία κατηγορήθηκε από τον Υπουργό ότι δεν έχει θέσεις και προτάσεις, διότι στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων επιφυλαχθήκαμε να τοποθετηθούμε για τα άρθρα. Όμως, αυτό διαψεύδεται. Η Νέα Δημοκρατία είναι παρούσα. Και προτάσεις κατέθεσε κατά τη διάρκεια του κοινωνικού διαλόγου και προτάσεις κατέθεσε εμμέσως στην εισήγησή μου, στην πρωτομιλία μου στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, αλλά και από τους συναδέλφους μέσα από τα ζητήματα τα οποία διαμορφώθηκαν, αλλά και το κυριότερο, κατά τη διάρκεια της συζήτησης των άρθρων η Νέα Δημοκρατία σε πολλά άρθρα θα ψηφίσει «να», σε αρκετά «όχι» και σε κάποια θα δηλώσει «παρών».

Η Νέα Δημοκρατία είναι μια υπεύθυνη πολιτική δύναμη. Είναι μια πολιτική δύναμη που διαχρονικά έχει αποδείξει ότι σέβεται τους κοινοβουλευτικούς θεσμούς. Εκεί θα απορριφθεί και αυτό το επιχείρημά σας, κύριε Υπουργέ, ότι ήμασταν απροετοίμαστοι. Δεν ήμασταν απροετοίμαστοι, απλά επειδή ξέρουμε ότι όλο αυτό το διάστημα κινείστε μέσα σε έναν επικοινωνιακό τακτικισμό, όπως φροντίσατε –απαράδεκτο για τα κοινοβουλευτικά, εγώ δεν έχω τη δική σας εμπειρία, είμαι δύο χρόνια Βουλευτής- πρώτα να μιλήσει ο εισηγητής της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης –εγώ, δηλαδή, που ήμουν εισηγητής- και ύστερα να δώσετε τις τροπολογίες για να με αιφνιδιάσετε, να αιφνιδιάσετε την Νέα Δημοκρατία. Επειδή είχαμε αντιληφθεί ότι θα κάνατε και εκεί τον τακτικισμό, όπως και σήμερα ρίξατε την υποτιθέμενη, άκυρη βόμβα περί εγγύησης των συντάξεων, επιφυλαχθήκαμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία επί της αρχής καταψηφίζει το νομοσχέδιο και κάνει καλά, γιατί είναι νομοσχέδιο το οποίο θα ανατρέψει προς το δυσμενέστερο ό,τι γνωρίσαμε μέχρι σήμερα. Από εκεί και πέρα κατά τη διάρκεια των άρθρων θα έχουμε συγκεκριμένη, επαρκή τοποθέτηση για κάθε ένα άρθρο ξεχωριστά, γιατί το ψηφίζουμε και γιατί δεν το ψηφίζουμε. Η συμπεριφορά μας δεν είναι αυτή που ήταν του ΠΑΣΟΚ πριν από δύο χρόνια και πολλά χρόνια πριν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία μικρή παρέμβαση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Στους εισηγητές παρέμβαση;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Ο Κανονισμός λέει ότι ο Υπουργός παρεμβαίνει για τρία λεπτά όποτε το θελήσει. Αυτό για να ξεκαθαρίσουμε το θέμα του Κανονισμού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι στους εισηγητές, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Από εκεί και πέρα, αφήνεται η συζήτηση να εξελίσσεται με ένα διάλογο τέτοιο που να είναι αποτελεσματικός.

Ο Υφυπουργός κ. Κουτρούμανης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και

Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ζήτησα το λόγο για να κάνω δύο παρατηρήσεις.

Πρώτον, ο κ. Βρούτσης είπε ότι δεν υπάρχει ολοκληρωμένη αναλογιστική μελέτη. Είναι εκείνος ο οποίος είχε ζητήσει και πριν από ένα, ενάμιση μήνα την κατάθεση της αναλογιστικής μελέτης. Πρέπει να πω ότι έχετε μία ολοκληρωμένη μελέτη, που για πρώτη φορά γίνεται για τα επόμενα πενήντα χρόνια. Και είναι μία μελέτη που έγινε με πολύ κόπο από τα μέλη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, μία υπηρεσία που τη βρήκαμε διαλυμένη και ενεργοποιήθηκε για να μπορέσει να κάνει μία μελέτη την οποία πιστοποιήσε, όπως είπε και ο κύριος Υπουργός, ένας από τους πιο έγκυρους και έγκριτους οίκους, που είναι το Διεθνές Γραφείο Εργασίας και δείχνει τα πάντα. Κάντε τον κόπο να τη διαβάσετε για να δείτε ποια είναι τα μεγέθη, πώς εξελίσσονται. Μάλιστα, είναι μία μελέτη που έχει λάβει υπ' όψιν της όλες τις διεθνείς παραδοχές.

Δεύτερον, έχετε δίκιο που δίνετε ιδιαίτερη σημασία στη διασφάλιση των πόρων των ταμείων, είτε αυτοί προέρχονται από τον έλεγχο της φοροδιαφυγής είτε από τον έλεγχο της σπατάλης. Όμως, κύριε Βρούτση, πρέπει να σας θυμίσω ότι μέχρι πριν από ένα χρόνο είχαμε μείωση των εσόδων από εισφορές και είχαμε τεράστια αύξηση στις δαπάνες κυρίως της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης της τάξης του 14% έως 20%. Το 2010 είναι ο πρώτος χρόνος που το Μάιο και Ιούνιο έχουμε μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης όχι μόνο σε σχέση με τους προηγούμενους μήνες, αλλά και σε σχέση με τους αντίστοιχους μήνες του 2009. Η προσπάθεια αυτή γίνεται με συστηματικό τρόπο και θα συνεχιστεί.

Σε ό,τι αφορά τον κ. Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ, πρέπει να σας πω ότι και το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Παπανδρέου απέδειξαν διαχρονικά ότι στηρίζαν και στηρίζουν το ασφαλιστικό σύστημα, ένα ασφαλιστικό σύστημα το οποίο θεμελιώθηκε και αναπτύχθηκε από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Σήμερα είμαστε μπροστά και πάλι στις ευθύνες μας να δημιουργήσουμε ένα ασφαλιστικό σύστημα βιώσιμο και δίκαιο και για τις σημερινές και για τις επόμενες γενιές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Μαυρίκος, ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Κύριοι Βουλευτές, θέλουμε να απευθύνουμε αγωνιστικό χαιρετισμό στους χιλιάδες εργαζόμενους που αυτήν την ώρα είναι εδώ, στην πλατεία Συντάγματος και παίρνουν μέρος σε μία πολύ σημαντική συναυλία με τη συμμετοχή αξιόλογων καλλιτεχνών, αφιερώνοντας ένα τραγούδι για τον αγώνα για την κοινωνική ασφάλιση, για τα αιτήματα των ίδων των εργαζομένων.

Θέλουμε ακόμα να απευθύνουμε μία έκκληση σε όλους τους εργαζόμενους και να τους καλέσουμε να πάρουν μαχητικά και καθολικά μέρος στην πανελλαδική απεργία στις 8 του μήνα, προκειμένου να στείλουν ένα ηχηρό μήνυμα στην Κυβέρνηση, στην πολιτική της, στην αντιστασιατική επίθεση που έχει εξαπολύσει.

Θεωρούμε ότι είμαστε πάλι θεατές εδώ, σε αυτό το χώρο, σε ένα έργο που έχει παιχτεί πολλές φορές τις τελευταίες δεκαετίες. Πάντοτε οι κυβερνήσεις, πρώτα της Νέας Δημοκρατίας και τώρα του ΠΑΣΟΚ, με επιχειρήματα για το δημογραφικό πρόβλημα, με τρομολαγνεία πάνω στα ζητήματα των ελλειμμάτων, πάνω στα θέματα της εισφοροδιαφυγής και της εισφοροαπαλλαγής, πάνω σε οικονομικά εν τέλει δεδομένα, επιχειρούν να διαμορφώσουν νέες αντιστασιατικές ρυθμίσεις υποσχόμενοι κάθε φορά ότι για τα επόμενα τριάντα χρόνια το πρόβλημα αντιμετωπίζεται.

Έτσι υποσχόταν η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας την περίοδο 1992-1993, έτσι υποσχέθηκε αργότερα η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τις ρυθμίσεις επί υπουργίας του κ. Ρέππα, έτσι υποσχέθηκε και τα ίδια έλεγε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 2008 με το νόμο που ψήφισε, τον οποίο είχε φέρει εδώ και είχε προτείνει η τότε Υπουργός Εργασίας κ. Πετραλιά, το ίδιο έργο παίζεται και τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Μαυρίκο, μισό λεπτό.

Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Δεν έχω κανένα πρόβλημα εγώ, κύριε Υπουργέ, γιατί ξέρω ότι μιλάω σε ώτα μη ακουόντων. Απ' αυτήν την άποψη, είτε είστε εδώ είτε απών, είστε ωσει απών.

Αυτό που ήθελα να πω είναι το εξής: ότι παρακολουθούμε τις τελευταίες μέρες τον κύριο Πρωθυπουργό με δηλώσεις του, με συνεντεύξεις του, με παρεμβάσεις του, με ομιλίες του εδώ από τη Βουλή πριν από λίγες ημέρες κ.λπ., να επιτίθεται στο ΚΚΕ. Στοχευμένα, μεθοδευμένα, με τα ίδια περίπου επιχειρήματα κορυφαίοι Υπουργοί κάθε μέρα κάνουν την ίδια δουλειά.

Για όλα φταίει το ΚΚΕ. Το ΚΚΕ φταίει για τους μισθούς των 600 ευρώ, το ΚΚΕ φταίει γιατί αυξάνονται τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, το ΚΚΕ γι' αυτό, το ΚΚΕ για εκείνο, το ΚΚΕ φταίει που τα τούρκικα αεροπλάνα πετάνε πάνω από τη Σκύρο, για το ότι τα πολεμικά τους πλοία φτάνουν στο Σούνιο, το ΚΚΕ φταίει για όλα.

Γιατί το κάνει αυτό η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ; Ποιος είναι ο λόγος να προβάλλει μια τέτοια τακτική στη λογική της προπαγάνδας της; Εμείς πιστεύουμε ότι βλέπει ότι η πολιτική της συναντά τη ριζική αντίθεση ακόμη και των οπαδών της, ακόμη και των απλών ανθρώπων που πραγματικά σήμερα αγωνιστούν και αγωνίζονται για να μην περάσει αυτή η αντιστασιατική πολιτική της Κυβέρνησης. Γιατί έχει αδυναμία η Κυβέρνηση να πείσει και τους πιο φανατικούς ακόμα ανθρώπους της για το ότι αυτές οι ρυθμίσεις μπορούν να αντιμετωπίσουν προβλήματα σε όφελος του λαού και των εργαζομένων.

Γι' αυτό η καταστροφολογία, γι' αυτό ο αντικομμουνισμός, γι' αυτό η επιχείρηση να διαμορφωθεί μια εικονική πραγματικότητα. Και πάνω σε αυτήν την εικονική πραγματικότητα επιχειρεί να ξιφουλκήσει το Υπουργείο Εργασίας, η Κυβέρνηση, ο ίδιος ο κύριος Πρωθυπουργός.

Στην ίδια κατεύθυνση αξιοποιούνται και ορισμένοι δικαστές, προκειμένου να ποινικοποιήσουν το απεργιακό δικαίωμα, προκειμένου να τρομοκρατήσουν τους εργαζόμενους, να κάψουν το αγωνιστικό φρόνημα των εργαζομένων, να περιορίσουν τις αντιδράσεις απέναντι σε τέτοια μέτρα.

Η κεντρική επιχειρηματολογία της Κυβέρνησης είναι ότι φταίει η κρίση, η κρίση του καπιταλιστικού συστήματος και η κρίση στη χώρα μας. Όμως αυτό καταρρίπτεται. Βεβαίως αξιοποιείται η κρίση, αλλά ταυτόχρονα πρέπει να πούμε ότι τα ίδια μέτρα παίρνονται σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανεξάρτητα από το ύψος του δημόσιου χρέους, ανεξάρτητα από τα οικονομικά μεγέθη και τα δεδομένα.

Ή ακόμα ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι τα μέτρα αυτά είναι προσωρινά. Και αυτό είναι ψέμα. Δεν παγώνουν οι μισθοί μονάχα για τρία χρόνια. Δεν αυξάνονται τα όρια συνταξιοδότησης των γυναικών για μια συγκεκριμένη περίοδο. Δεν θα έρθει μετά από τρία χρόνια η οποιαδήποτε Κυβέρνηση να πει τότε ότι ξανά πάλι μπαίνει περιορισμός στις απολύσεις και ξανά τότε πάλι αυξάνονται οι αποζημιώσεις των απολυόμενων εργατών.

Ούτε είναι δίκαια. Λέει η Κυβέρνηση ότι είναι σκληρά τα μέτρα, αλλά είναι δίκαια. Πρόκειται για μεγάλο παραμύθι. Είναι πέρα για πέρα άδικο, είναι ταξικά μέτρα. Επιχειρεί να φορτώσει καινούργια βάρη και να πληρώσει το μάρμαρο αυτής της κρίσης η εργατική τάξη. Οι εργαζόμενοι είναι ακόμη αυτοί που θα πληρώσουν τα 400 εκατομμύρια, κύριε Υπουργέ, που δόθηκαν – και δεν το έχετε διαψεύσει – για τη σύνταξη αυτού του Μνημονίου σε δικηγορικά γραφεία, σε διάφορους παράγοντες κ.λπ.

Ποιοι φταίνε για την κρίση; Φταίνε οι εξήντα απολυμένοι της ΦΑΓΕ, που απολύθηκαν τον τελευταίο μήνα; Φταίνε μήπως οι πεντακόσιοι άνεργοι ξενοδοχοπάλληλοι στην Κέρκυρα από τα έξι ξενοδοχεία που δεν άνοιξαν ακόμα; Φταίνε μήπως οι εργαζόμενοι των Ελληνικών Αμυντικών Συστημάτων, που είναι απλήρωτοι εδώ και πολύ καιρό; Φταίνε όλοι αυτοί που χάνουν τη δουλειά τους; Πώς είναι, λοιπόν, τα μέτρα δίκαια; Είναι πέρα για πέρα ταξικά, είναι άδικο και αντεργατικά.

Ένα κεντρικό επιχείρημα της Κυβέρνησης είναι ότι, εν πάση

περιπτώσει, βρε αδερφέ, υπάρχουν προβλήματα στο κοινωνικο-ασφαλιστικό σύστημα, υπάρχουν οικονομικά μεγάλα προβλήματα. Και αφού υπάρχουν μεγάλα οικονομικά προβλήματα, θα πρέπει να αντιμετωπιστούν με τα μέτρα αυτά που προτείνει.

Αν όμως, τα προβλήματα ήταν απλά οικονομικά, θα υπήρχαν και οι λύσεις. Τα θέματα και τα προβλήματα είναι πριν από όλα και κυρίως ιδεολογικά, πολιτικά και γι' αυτό όλες αυτές οι ρυθμίσεις που κάνετε, κινούνται προς τη συγκεκριμένη κατεύθυνση. Ενώ λέτε, δηλαδή, ότι υπάρχουν οικονομικά προβλήματα, εσείς χαρίζετε στις τράπεζες, εσείς διαμορφώνετε συνθήκες τέτοιες εισφοροδιαφυγής και εισφοροκλοπής, με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα -και με τις κυβερνήσεις τις δικές σας και τις προηγούμενες τις Νέας Δημοκρατίας- την ALPHA BANK.

Υποστήριξε λίγο πριν ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, ο κ. Μόσιαλος ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι πολύ ριζοσπαστικό, πολύ τολμηρό, πολύ αποφασιστικό κ.λπ..

Το θέμα, κύριε Μόσιαλε, είναι ότι το νταηλίκι πάντοτε οι κυβερνήσεις -και οι δικές σας και της Νέας Δημοκρατίας- και τον τσαμπουκά τον δείχνουν απέναντι στους εργαζόμενους. Απέναντι στους εφοπλιστές, απέναντι στους βιομήχανους, απέναντι στο μεγάλο κεφάλαιο σκύβουν τη μέση πάντοτε και υποκλίνονται γιατί αυτούς υπηρετούν και γι' αυτούς πολιτεύονται.

Όμως, γεννιέται το εξής ερώτημα: Τι είναι, εν τέλει, πρόοδος, που παρουσιάσατε εσείς ότι το νομοσχέδιο είναι προοδευτικό, είναι σε προοδευτική κατεύθυνση;

Πρόοδος είναι το να αυξάνονται τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης; Πρόοδος είναι τα νέα παιδιά να είναι άνεργοι και οι πατεράδες τους να δουλεύουν μέχρι τα εβδομήντα για να πάρουν σύνταξη 360 ευρώ; Είναι πρόοδος να απελευθερώνονται οι απολύσεις και να μειώνονται οι αποζημιώσεις; Είναι πρόοδος, βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα, να δουλεύουν με κίνδυνο πάντοτε πολλαπλασιασμού των εργατικών ατυχημάτων; Αυτά τα λέτε εσείς πρόοδος; Γιατί εμείς τα λέμε σκοταδισμό, τα λέμε Μεσαίωνα, τα λέμε καθυστέρηση, τα λέμε οπισθοδρόμηση. Εμείς τα λέμε αυτά «γι και ύδωρ» απέναντι στο κεφάλαιο. Αυτά είναι τα αιτήματα του ΣΕΒ. Και εσείς λέτε ότι η σύνταξη αυξάνεται.

Θα σας πρότεινα, κύριε Μόσιαλε, να παραιτηθείτε από το δικαίωμα της βουλευτικής σύνταξης και να διεκδικήσετε να πάρετε τη σύνταξη των 360 ευρώ.

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ: Με μεγάλη μου ευχαρίστηση, γιατί έχω παραιτηθεί όλων των προνομίων του Βουλευτή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Τι κάνει το νομοσχέδιο, λοιπόν; Το νομοσχέδιο αυξάνει τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης στους πάντες και ορίζει τα εξήντα πέντε χρόνια καταργώντας οποιαδήποτε άλλη ρύθμιση. Καταργεί την τριαντακονταπενταετία, καταργεί τα τριάντα επτά χρόνια χωρίς όριο κ.λπ.. Και η ρύθμιση που καθορίζει τα σαράντα χρόνια δουλειάς ή τα δώδεκα χιλιάδες ένσημα ουσιαστικά είναι όνειρο θεινής νυκτός για τον οποιοδήποτε, αφού σε σημερινές συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης, μεγάλης ανεργίας και για το μέλλον ακόμη χειρότερης οικονομικής εξέλιξης θα είναι δύσκολο -αδύνατο- στον οποιοδήποτε να εξασφαλίσει τα 12 χιλιάδες ένσημα.

Καταργείτε την πενταετία ανάμεσα στις γυναίκες -τη διαφορά ανάμεσα στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών- με το επιχείρημα ότι, δήθεν, έτσι εξισώνετε και εξομοιώνετε την ιστιμία της γυναίκας.

Όποιος άνθρωπος είναι με το κεφάλι πάνω και με τα πόδια κάτω καταλαβαίνει ότι υποκρίνεστε. Μόνο όσοι είναι με το κεφάλι κάτω και τα πόδια πάνω θα θεωρήσουν ότι αυτό είναι ιστιμία και πρόοδος, γιατί βαθαίνει η ανιστιμία σε βάρος της γυναίκας με αυτές τις ρυθμίσεις. Μια ρύθμιση που δεν τόλμησε να την κάνει ούτε η Νέα Δημοκρατία, όταν το 2008 έφερε εδώ και προσπαθούσε να εξαπατήσει τους εργαζόμενους με τις σταδιακές ρυθμίσεις. Εσείς έρχεστε, κοπανάτε μία και λέτε «πέντε χρόνια» στο κεφάλι και επηρεάζετε οικογενειακές καταστάσεις, επηρεάζετε τη ζωή του καθενός, τους σχεδιασμούς του, επηρεάζετε συνολικότερα το ζήτημα της επιβίωσης της κάθε εργατικής οικογένειας. Με αυτόν τον τρόπο εξαφανίζετε κατακτήσεις του εργατικού γυναικείου κινήματος, συντηρείτε και ενισχύετε τη διπλή σκλαβιά σε βάρος της εργαζόμενης γυναίκας.

Καταργείτε τα βαρέα και ανθυγιεινά στην ουσία. Γιατί το κά-

ντε; Ποιος είναι ο στόχος σας; Για πέστε μας.

Πέστε μας, κύριε Υπουργέ, ότι αυξάνω τα όρια ηλικίας στα βαρέα και ανθυγιεινά για αυτό το λόγο, να καταλάβουμε κι εμείς. Να σας πούμε εμείς γιατί το κάνετε: Το κάνετε για να απαλλαγούν οι εργοδότες από την αυξημένη εισφορά, από το αυξημένο ασφάλιστρο και για να δώσετε τη δυνατότητα στους εργοδότες, αφού θα υπάρχουν από το 2011 για την ίδια ειδικότητα στην ίδια δουλειά, στην ίδια επιχείρηση δύο ταχυτήτων εργαζόμενοι -ένας που θα είναι ακόμα στα βαρέα προσωρινά και ένας που δεν θα είναι- να απολύει εκείνον που είναι στα βαρέα και να προσλαμβάνει το νέο σε συνθήκες γαλέρας. Αν δεν είναι αυτός ο λόγος, πείτε μας εσείς γιατί το κάνετε.

Ακόμη, ο μύθος ότι η τεχνολογία, η επιστήμη και η τεχνική δίνουν τη δυνατότητα σε επαγγέλματα κ.λπ.. Δείτε τα στατιστικά για τα εργατικά ατυχήματα, για να δείτε ότι η κατάσταση δεν είναι έτσι.

Αλλάζετε τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης. Περιορίζετε, μειώνετε δραστικά τις συντάξεις, βάζετε το νέο ΛΑΦΚΑ, παγώνετε τους μισθούς για μία τριετία. Όλα αυτά εμφανίζονται ότι είναι δήθεν μεγάλη υπόθεση και από την πλευρά της Πλειοψηφίας λέγεται ότι είναι πρόοδος.

Υπονομεύεται η επικουρική σύνταξη. Με τη ρύθμιση που κάνατε τώρα, δηλαδή με την απόλειψη του εδαφίου 5 στο άρθρο 15, ουσιαστικά δεν αλλάζει η κατάσταση. Δεν αλλάζει, ούτε μετεξελίσσεται η επικουρική σύνταξη, αλλά έχουμε απορρύθμιση της κοινωνικής ασφάλισης, του δημόσιου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης σε μία τροχιά για την επαγγελματική, δηλαδή, για την ιδιωτική ασφάλιση. Γιατί η επικουρική σύνταξη με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, με αυτές τις ρυθμίσεις που έχετε, θα αποτελεεί, μαζί με την κύρια σύνταξη, ένα ενιαίο σύνολο και το ύψος των επικουρικών συντάξεων, όπως λέει η παράγραφος 1, και παραπέμπεται στην Εθνική Αναλογιστική Αρχή. Ποιος είναι ο λόγος αυτής της ρύθμισης; Αυτό, ακριβώς, που λίγο πριν υπογραμμίσαμε.

Και στα ζητήματα της υγείας ανατρέπετε και επιταχύνετε την πλήρη εμπορευματοποίηση. Με τις συναλλαγές μέσω των τραπεζών, επίσης, επιδιώκετε να γίνει εισροή ρευστού στις τράπεζες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ακόμη, υπάρχει το θέμα με την ακίνητη περιουσία. Είναι ένα μεγάλο ζήτημα, κύριε Υπουργέ. Στα χέρια των εταιρειών διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων θα περάσει το επόμενο διάστημα η μεγάλη προίκα των ασφαλιστικών ταμείων, η οποία, εσείς σε δηλώσεις σας άλλοτε, λέτε ότι είναι 3 δισεκατομμύρια, ενώ άλλοι Υπουργοί παλαιότερα έλεγαν για μεγαλύτερα ποσά και αριθμούς. Σημασία όμως έχει το εξής, ότι μιλάτε για ανώνυμη εταιρεία επενδύσεων στην ακίνητη περιουσία των ασφαλιστικών ταμείων, δηλαδή, στην πραγματικότητα για ένα νέο πάρτι, για ένα νέο φαγοπότη σε βάρος των εργαζομένων.

Ρωτούν ορισμένοι: «Ωραία, το ΚΚΕ τι προτείνει; Το ΚΚΕ υποστηρίζει ότι πρέπει να μείνουν τα πράγματα ως έχουν;». Όχι, εμείς υποστηρίζουμε ότι πρέπει να γίνουν αλλαγές, αλλά το ερώτημα είναι προς ποια κατεύθυνση πρέπει να γίνουν οι αλλαγές. Επειδή όμως ο χρόνος είναι περιορισμένος, καταθέτω στα Πρακτικά τις προτάσεις του ΚΚΕ για το πώς οι αλλαγές, οι τροποποιήσεις και οι μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη το κοινωνικο-ασφαλιστικό σύστημα μπορούν να γίνουν σε μία κατεύθυνση τέτοια που να υπηρετούν τις σύγχρονες ανάγκες της λαϊκής οικογένειας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Μαυρίκος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κάνοντας αναφορά στο ζήτημα των εργασιακών σχέσεων, στο οποίο, όπως περιέγραψα, ο εισηγητής της Πλειοψηφίας δεν έκανε καμία αναφορά. Την ίδια παράλειψη ακριβώς, κύριε συνάδελφε, είχατε κάνει και στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Όσο θα είμαστε εδώ, δεν θα κουραζόμαστε να επα-

να λαμβάνουμε και να υπογραμμίζουμε το έγκλημα που επιχειρείτε να κάνετε και στον τομέα των εργασιακών σχέσεων. Και ρωτάμε: Γιατί απελευθερώνετε τις απολύσεις; Απαντήστε μας γιατί. Σας δίνω το χρόνο μου να μας πείτε γιατί απελευθερώνετε τις απολύσεις. Μπορείτε να μας πείτε, επίσης, γιατί μειώνετε τις αποζημιώσεις; Γιατί μειώνετε την αμοιβή στις υπερωρίες; Γιατί καταργείτε τις συλλογικές συμβάσεις για τα παιδιά από δεκαπέντε έως είκοσι πέντε χρονών; Γιατί τα κάνετε όλα αυτά;

Άλλα λόγια να αγαπιόμαστε είστε! Γιατί το κάνετε; Θα σας πούμε εμείς γιατί. Το κάνετε, γιατί θέλετε να αλλάξετε συνολικά την κατάσταση μέσα στους χώρους δουλειάς, να απολυθούν οι, πλήρους και σταθερής απασχόλησης, εργαζόμενοι και να αντικατασταθούν με σύγχρονους δούλους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γιατί, εάν δεν θέλετε να κάνετε αυτό, πείτε μας τι ακριβώς θέλετε να κάνετε. Κανείς δεν υποστηρίζει στα σοβαρά ότι με τις απολύσεις και τη μεγάλη ανεργία θα αποκτήσει ανταγωνιστικότητα η ελληνική παραγωγική μηχανή, όποια και αν έχει μείνει απ' αυτήν. Η ανταγωνιστικότητα δεν κρίνεται από το εργατικό κόστος. Σας έχουμε πει και στις επιτροπές ότι το εργατικό κόστος στην Ελλάδα είναι πολύ χαμηλότερο και από τη Γερμανία και από τη Δανία και από την Ολλανδία και από όλη την Ευρώπη.

Αν ήταν αυτός ο παράγοντας που, εν τέλει, καθόριζε την ανταγωνιστικότητα θα έπρεπε να έχουμε κυριαρχήσει σε όλες τις ευρωπαϊκές αγορές, αλλά δεν είναι καθόλου έτσι. Και αν δείτε τα ισοζύγια, είτε στον αγροτικό τομέα είτε στον κτηνοτροφικό είτε σε οποιονδήποτε τομέα, θα δείτε ότι με την πολιτική των κυβερνήσεων των δικών σας και των προηγούμενων είναι σε κατάσταση ουραγού όλα τα επίπεδα. Άρα, λοιπόν, έχετε μεγάλη ευθύνη για όλη αυτή την κατάσταση.

Κλείνω λέγοντας το εξής: Για μας είναι μεγάλο πρόβλημά αυτό που επιχειρείτε να κάνετε σε βάρος της νέας γενιάς. Το ότι νέα παιδιά από δεκαπέντε χρονών μέχρι είκοσι πέντε, στην ουσία προσπαθείτε να τα πάρετε από τα σχολεία και να πάτε και να τα δώσετε δούλους στις επιχειρήσεις για να δουλεύουν κάτω από τα όρια των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων και της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, είναι πραγματικά απαράδεκτο, γιατί τα παιδιά αυτά θα έπρεπε να πηγαίνουν σχολείο. Κανένα παιδί κάτω από δεκαοκτώ χρονών δεν θα έπρεπε να δουλεύει. Θα έπρεπε κάτω από άλλες συνθήκες να μπορούν να μορφώνονται, να μπορούν να αποκτούν γνώση και να μην διαμορφώνεται -γιατί αυτό επιχειρεί να κάνει το αστικό σύστημα συνολικά, η Ευρωπαϊκή Ένωση και το κεφάλαιο- μια νέα γενιά ανθρώπων που όλα θα τα κάνει μπροστά από ένα τερματικό, από κει θα αγοράζει, από κει θα ερωτεύεται, από κει θα συζητά, από κει θα κουβεντιάζει, από κει θα διαφωνεί. Μια νέα γενιά που θα ξέρει μονάχα πεντακόσιες ελληνικές λέξεις και πεντακόσιες αγγλικές, μια νέα γενιά που θα βάζει την πάρτη της πάνω από όλα, σε αντίθεση με το ΚΚΕ που παλεύουμε χρόνια για να διαμορφώσουμε ένα νέο τύπο ανθρώπου συλλογικό, αγωνιστή, ανυπάκουο, ανυποχώρητο, που θα έχει αξίες και αρχές και θα σέβεται τις παρδόσεις, την κουλτούρα και τους αγώνες του λαού μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Κυριάκος Βελόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, θα ξεκινήσω με αυτό που σήμερα ο Πρωθυπουργός της χώρας είπε. Σήμερα το μεσημέρι, λοιπόν, ο Πρωθυπουργός μας είπε ότι: «Βάζουμε τέλος στο χάος». Είναι μια πολύ καλή πρόταση, θα έλεγα, για ένα χάος το οποίο δημιουργήσατε εσείς και οι προηγούμενοι, όμως. Δηλαδή, το ερώτημα, κύριε Υπουργέ, που τίθεται αμείλικτο είναι το ποιος είναι ο δημιουργός του χάους. Ποιος δημιούργησε το χάος; Και επειδή μου αρέσει να χρησιμοποιώ πάντοτε επιχειρήματα από τη γραφίδα αυτού με τον οποίο έχω μια διαφορά, θα σας διαβάσω και πάλι το γενικό, εισαγωγικό μέρος του νομοσχεδίου. Εσείς το γράψατε.

Σας διαβάσω. Ακούστε, λοιπόν: «Η ελληνική πολιτεία άρνηση να παρέμβει στο ζήτημα του ασφαλιστικού. Στη διάρκεια των

προηγούμενων δύο δεκαετιών συλλογικά ως πολιτική ηγεσία, ως κοινωνικοί εταίροι, ως θεσμικοί ιθύνοντες είτε δεν θελήσαμε είτε δεν τοιμήσαμε είτε δεν μπορέσαμε να επιβάλουμε εκείνες τις αναγκαίες αλλαγές».

Συμφωνώ σ' αυτό. Ακούστε κύριε Υπουργέ, τώρα. «Αυτό μολονότι σε γενικές γραμμές ήταν γνωστό, τόσο το μέγεθος όσο και η φύση του προβλήματος όσο και το υπερεπιβίον των αναγκαίων προβλημάτων... συνέπεια αυτής της συλλογικής μας αμηχανίας να είναι ο όρος κρίση μη επαρκής, ώστε να αποδώσει το μέγεθος του προβλήματος.»

Εγώ ρωτώ, λοιπόν, τους συναδέλφους των άδειων εδρών της Νέας Δημοκρατίας, πλην τριών εξαιρετων συναδέλφων και άλλων δύο στο περιτύλιο, το εξής: Τις πταίει; Ποιος κυβέρνησε είκοσι χρόνια; Ποιοι κυβερνούσαν τριάντα χρόνια και δεν έδωσαν λύση στο ασφαλιστικό, κύριε Υπουργέ; Είναι ένα ερώτημα και δεν είναι ρητορικό. Γιατί κάποια στιγμή εδώ μέσα πρέπει να πούμε και ένα συγγνώμη στον ελληνικό λαό. Να πούμε: «Κάναμε λάθος, φταίμε εμείς, φταίει και οι προηγούμενοι και ζητούμε συγγνώμη».

Δεν άκουσα συγγνώμη, κύριε εισηγητά. Με το να μιλούμε γενικόλογα ότι οι προηγούμενοι φταίνε, εμείς φταίμε, όλοι φταίμε δεν βγαίνει τίποτα. Και να σας πω και κάτι άλλο. Το ΚΚΕ τι φταίει; Έχει άλλες ευθύνες το ΚΚΕ, με τα λιμάνια και το συζητάμε ό,τι ώρα θέλετε, αλλά δεν κυβέρνησε το ΚΚΕ. Ο ΣΥΡΙΖΑ τι φταίει; Ο ΛΑΟΣ τι φταίει; Δεν κυβερνήσαμε. Δεν μπορεί να λέμε οι τριακόσιοι.

Σήμερα ας πούμε -λυπάμαι, κύριε Υπουργέ, αλλά δράττομαι της ευκαιρίας να το πω- ακούω από το πρωί για την «ΑΓΡΟΓΗ». Εγώ ρωτώ, λοιπόν, τους συναδέλφους εδώ μέσα, όποιοι και αν είναι αυτοί, στο ΠΑΣΟΚ δεν ξέρετε πώς γίνονται οι προσλήψεις; Δεν γνωρίζετε τίποτα εσείς, κύριε Υπουργέ;

Μόνο η Νέα Δημοκρατία έκανε ρουσφετολογικά προσλήψεις -αν τις έκανε- που, απ' ό,τι φαίνεται, τις έκανε; Εσείς δεν ξέρετε τίποτα. Δεν ακούσατε τίποτα ως Κυβέρνηση. Συμπτωματικά στην ΑΔΕΔΥ η ηγεσία είναι του ΠΑΣΟΚ. Άρα, λοιπόν, στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάμε για σκoinί.

Και να σας πω και κάτι άλλο; Αφήνετε το σύστημα των Μέσων Μαζικής Ενημερώσεως να απαξιώνει τους πολιτικούς και όλοι φταίμε σε αυτό, γιατί και δικαιώματα δώσαμε, αλλά και αμυντικά αναχώματα ήθους δεν έχουμε. Και το λέω αυτό, διότι δεν μας επιτίθενται άδικα τα Μέσα Μαζικής Ενημερώσεως. Δώσαμε λαβές, όλοι. Βλέπετε, βάζω και εμένα μέσα που εγώ δεν διόρισα κανέναν και ούτε έχω σκοπό να διορίσω κανέναν. Αλλά το χειρότερο από όλα είναι ότι στρέφουν τον κόσμο εναντίον μας, κύριε Υπουργέ. Δεν είστε εσείς υπεύθυνος, αλλά, όταν τα Μέσα Μαζικής Ενημερώσεως στρέφουν τον κόσμο εναντίον μας, μιλούν συνεχώς εναντίον του πολιτικού συστήματος και το πολιτικό σύστημα δεν μπορεί να απαντήσει, γιατί θεωρητικά και ουσιαστικά είναι ένοχο, γιατί έχει κάνει όσα έχει κάνει, υπάρχει πρόβλημα.

Και να σας πω κάτι τελευταίο. Φοβούμαι ότι το Σεπτέμβριο -είναι κοντά ο μήνας Σεπτέμβριος- μετά τα «μπάνια του λαού», όπως έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου, θα δούμε πράγματα και θάματα. Και αυτό το μερίδιο ευθύνης που στον καθένα μας ουσιαστικά ορίζεται είναι ένα και μόνο γεγονός, κύριε Υπουργέ.

Εγώ θαυμάζω τον Υπουργό για το θάρρος που έχει, παρά τα λάθη του, γιατί έχει το χειρότερο Υπουργείο ή το δυσκολότερο Υπουργείο, αλλά το ανέλαβε. Αν ο κάθε, λοιπόν, Βουλευτής αναλάβει το κόστος και αναλογιστούμε το μερίδιο ευθύνης μας όλοι, δεν θα μπορεί κανένα από τα Μέσα Μαζικής Ενημερώσεως να λείι ψέματα και να επιτίθεται στους Βουλευτές, τους Υπουργούς. Γιατί δεν διορίσαμε και οι τριακόσιοι. Δεν διόρισαν και οι τριακόσιοι Βουλευτές. Κάποιοι το έκαναν, αλλά αυτό είναι μια συνέχεια των λαθών του πολιτικού συστήματος για να κρατάει σε ομηρία τους πολίτες, οι οποίοι ψηφίζουν. Αυτή είναι η αλήθεια. Και είναι το μέσο πίεσης του πολίτη για να ψηφίσει τον πολιτικό. Είναι ουσιαστικά ο διπλός εκβιασμός, είτε του πολιτικού είτε του πολίτη. Αυτή είναι η αλήθεια και να τη λέμε όλη την αλήθεια. Αν θέλουμε, λοιπόν, να είμαστε διάφανοι, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τη θέση μας, κύριε Υπουργέ, όλοι οι πολιτικοί, όλοι. Είμαι δυσόμισι χρόνια Βουλευτής και ειλικρινά δεν θέλω να απολογούμαι για τα λάθη,

τα εγκλήματα των υπολοίπων.

Και πάμε, λοιπόν, στο θέμα του ασφαλιστικού. Και πάλι και ζητώ συγγνώμη για τη μικρή παρένθεση, κύριε Υπουργέ, αλλά από το μεσημέρι και στα δελτία ειδήσεων το κεντρικό θέμα είναι το πώς οι Βουλευτές -η ντροπή του ελληνικού λαού, η ντροπή του ελληνικού συστήματος, οι τριακόσιοι- διορίζουν συγγενείς τους και είναι απίστευτα αυτά που ακούγονται. Είναι απίστευτα. Επειδή κάποιος έκανε το λάθος ή επειδή κάποιος συνέχισε να λάθη των προηγούμενων δεκαετιών, για να είμαστε ξεκάθαροι εδώ μέσα.

Πάμε, λοιπόν, στο ασφαλιστικό. Εγώ άκουσα τον εισηγητή και στην επιτροπή. Ακούστε, είμαι από αυτούς, κύριε εισηγητά, που δεν μπορώ να αντληφθώ τη λογική του «έχω πρόβλημα δημογραφικό, αλλά δεν δίνω κίνητρα στους πολύτεκνους». Είμαι ειλικρινά κάθετα αντίθετος στο γεγονός ότι πεθαίνει η Ελλάδα δημογραφικά, ότι πεθαίνουμε ως έθνος και δεν δίνετε κίνητρα. Τουναντίον θα έλεγα. Κλείνετε τη στρόφιγγα για τα κίνητρα. Είναι απίστευτα αυτά που συμβαίνουν. Και ο νεολογισμός βέβαια των προηγούμενων δέκα ετών ότι: «Ξέρετε, με την αθρόα είσοδο μεταναστών θα τονωθεί το πνεύμα ή θα τονωθεί ο ελληνικός πληθυσμός», είναι το λιγότερο γελοίο ως επιχείρημα, το λιγότερο. Και να σας πω γιατί; Γιατί πολύ απλά αποδεικνύεται ότι δεν είναι έτσι τα πράγματα. Άρα, λοιπόν, αντί να δώσουμε μέσω του ασφαλιστικού κίνητρα στους Έλληνες να γεννήσουν και άλλους Έλληνες, γιατί πεθαίνουμε ως έθνος, εμείς τι κάνουμε; Πονάει δόντι, κόβει κεφάλι, φέρνουμε άλλους. Κάνουμε εισαγωγή. Λέτε και είναι εμπορεύματα οι άνθρωποι. Κάνουμε εισαγωγή εμπορευμάτων. Και στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, να σας το πω έτσι, το πρόσημο πάλι είναι αρνητικό, κύριε εισηγητά.

Και συνεχίζω, γιατί κάποια στιγμή πρέπει να τα λέμε όλα. Είπατε για τα νοσοκομεία και έχετε απόλυτο δίκιο. Δεν μας λέτε, όμως, το μεγάλο πάρτι ποιοι το έκαναν. Δεν μας λέτε ποιοι φταίνε για το μεγάλο πάρτι των νοσοκομείων. Δεν έχετε το θάρρος να τα πείτε αυτά, όχι εσείς, κύριε εισηγητά, προς Θεού, αλλά η Κυβέρνησή σας που ουσιαστικά υπέθαλψε αυτήν τη διαφθορά με τα δισεκατομμύρια που δίδονταν σε φαρμακοβιομηχάνους και με τον ουσιαστικά πλημμελή έλεγχο που κάναμε στους γιατρούς, γιατί και αυτοί είναι συνυπεύθυνοι.

Και το μεγάλο πρόβλημα εδώ μέσα, το είπα και στην επιτροπή, είναι ότι πολλοί συνάδελφοι είναι γιατροί και είναι η ομπρέλα της συντεχνίας τους, να μην ενοχληθούν οι συνάδελφοι. Λειτουργούμε συντεχνιακά. Εδώ είμαστε εκπρόσωποι του ελληνικού λαού, ούτε των δημοσιογράφων είμαι εγώ, επειδή είμαι δημοσιογράφος, ούτε των γιατρών επειδή είναι γιατροί κάποιοι άλλοι. Άρα, λοιπόν, τα δισεκατομμύρια φαγώθηκαν και είναι στην Εκάλη, στη Δροσιά, από κάποιους φαρμακοβιομηχάνους και γιατρούς που τα έπαιρναν, που έδιναν σε μη αναπήρους μέλη, σε αρτιμελείς ανθρώπους. Πρέπει να τους βρούμε ποιοι είναι αυτοί. Θα τους βρείτε; Θα κάνετε έλεγχο; Δεν το βλέπω, κύριε Υπουργέ. Γιατί, μεταξύ είτε υμών είτε ημών, έγιναν πολλοί πλούσιοι από αυτήν την ιστορία. Άρα, λοιπόν, επιτρέψτε μου να έχω επιφυλάξεις.

Άκουσα, λοιπόν, από εσάς μία έκφραση. Μου αρέσετε γιατί είστε λεξιπλάστης, σας το είπα και στην επιτροπή. Ακούστε τι είπατε: «παραοικονομία του συστήματος υγείας». Τι σημαίνει αυτό; Τι σημαίνει, κύριε εισηγητά μου; Για πείτε μου τι σημαίνει «παραοικονομία του συστήματος».

Είναι αποδοχή του εγκλήματος, που κατ' εξακολούθηση έχει γίνει, από τις δυο κυβερνήσεις. Αντί λοιπόν να ωραιοποιούμε εκφράσεις, να ωραιοποιούμε λέξεις, να στρογγυλεύουμε, γιατί πληγώνει η αλήθεια, ερχόμαστε εδώ και μιλάμε στρόγγυλα. Όχι, αφήσατε να σαπίσει το Σύστημα Υγείας. Και δεν το κάνατε τυχαία, γιατί τα πολλά λεφτά είναι εκεί και έχει άμεση σχέση με το ασφαλιστικό αυτή η ιστορία, όπως και με το δημογραφικό.

Πάμε, λοιπόν, στην ουσία του ασφαλιστικού. Κύριε Υπουργέ, σας το είπα και στην επιτροπή και θα σας το πω και άλλη μια φορά, κάνετε ένα λάθος. Βλέπετε πίνακες, βλέπετε αριθμούς, βλέπετε προοπτική τριάντα, σαράντα ετών. Ακούστε. Είναι απλά τα πράγματα. Ο συνάδελφος ο Άδωνις Γεωργιάδης έχει επιχείρηση. Εάν εγώ δεν έχω θέσεις εργασίας, κύριε Υπουργέ, δεν έχω εισφορές! Είναι απλά τα πράγματα. Αν λοιπόν αυξάνεται ο αριθ-

μός των ανέργων, έχω πρόβλημα στην εισφορά, κύριε Υπουργέ. Αυτό σημαίνει ότι το Υπουργείο Εργασίας μαζί με το Υπουργείο Ανάπτυξης, πρέπει να κάτσουν κάτω και επιτέλους εκεί τα «πράσινα άλογα» που μας λέγατε περί πράσινης ανάπτυξης των εκατόν είκοσι χιλιάδων θέσεων...

Μη γελάτε. Έτσι είναι δυστυχώς, κύριε Υπουργέ! Εννιά μήνες, δεν βλέπω καμμία πράσινη ανάπτυξη. «Πράσινα άλογα», έχω δει. Πράσινη ανάπτυξη δεν έχω δει, κύριε Υπουργέ. Εκατόν είκοσι χιλιάδες θέσεις με εισφορές, είναι τεράστιο ποσό. Σας λέω δηλαδή, ότι αν δεν συνδεθεί η ανεργία, η απασχόληση, μαζί με το Υπουργείο το δικό σας, δηλαδή, αν δεν δώσουμε θέσεις εργασίας, δεν μπορούμε να δώσουμε λύση στο πρόβλημα. Το μόνο που κάνετε, είναι να δίνετε ασπιρίνη στη γάγγραινα. Ανάπτυξη! ΔΩΣΤΕ μέτρα αναπτυξιακά. Ακόμα το ΕΣΠΑ περιμένουμε! Ο ΕΟΜΕΧ ακόμα δίνει δάνεια στις μικρές επιχειρήσεις. Είναι απίστευτα αυτά που συμβαίνουν! Αλλά για τους τραπεζίτες; Α, εκεί είναι άλλο πράγμα, κύριε Εισηγητά! Οι τράπεζες και οι τραπεζίτες είναι άλλο πράγμα. Και θα σας πω γιατί λέω τραπεζίτες.

Ακούστε. Σας είπα και στην επιτροπή ότι ο Ρουμάνος, ότι ο Βούλγαρος μετανάστης σε τρία χρόνια θα πάρει σύνταξη. Είμαι από γενιά, από οικογένεια που μεγάλωσε στη Γερμανία και ξέρω τι σας λέω. Αυτό λέει η ευρωπαϊκή νομοθεσία. Και εδώ είναι το λάθος το δικό σας. Όχι το δικό σας προσωπικά, αλλά της Κυβέρνησής σας. Συζητάτε με την τρόικα και τους λέτε: «Κύριοι, είμαστε χρεωμένη χώρα. Γιατί να επιτρέψω σε ευρωπαίους να μου έρθουν τρία χρόνια στην Ελλάδα και να μου πάρουν σύνταξη;»

Ρωτώ, γιατί; Επειδή το λέει η ευρωπαϊκή κοινοτική οδηγία ή επειδή το λέει η Ευρώπη; Αφού το λέει η Ευρώπη, να πληρώσει η Ευρώπη, λοιπόν, αυτήν τη σύνταξη. Αφού δεν έχω λεφτά. Τι να δώσει ο Υπουργός; Από την τσέπη του; Αποκλείεται! Να δανειστούμε; Γιατί να δανειστώ εγώ για να πληρώσω το Βούλγαρο, το Ρουμάνο; Και είναι περίπου δεκαπέντε χιλιάδες αν δεν κάνω λάθος σήμερα. Τόσοι υπολογίζονται. Και με συντηρητικές μετρήσεις οι Ρουμάνοι και οι Βούλγαροι θα φτάσουν τις εβδομήντα χιλιάδες τα επόμενα πέντε χρόνια. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Εβδομήντα χιλιάδες νέους συνταξιούχους, κύριοι εισηγητά του ΠΑΣΟΚ, θα τους πληρώνουμε εμείς, γιατί δεν διαπραγματευτήκατε καλά στην Ευρωπαϊκή Ένωση με την τρόικα. Σας λέω απλά πραγματικότητα για να ξέρουμε τι γίνεται.

Πάμε στο μεγάλο πάρτι των αναπηρικών συντάξεων. Τα είπα και θα τα ξαναπώ. Εγώ, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, την εργολαβία της δεκαετίας του '80 των αναπηρικών συντάξεων, των «μαϊμού» αντιστασιακών, δεν μπορώ να την ανεχθώ. Και το λέω για ένα και μόνο λόγο. Ο παππούς μου πολέμησε στην Πίνδο και είχε τρεις σφαίρες στο θώρακα. Δεν ζήτησε σύνταξη ο παππούς μου, κύριοι του ΠΑΣΟΚ και κύριοι της Αριστεράς, γιατί πολέμησε το φασίστα ή το Γερμανό κατακτητή. Δεν μπόρεσα να καταλάβω, λοιπόν, πώς εκατό ή εκατόν πενήντα χιλιάδες είναι οι αντιστασιακοί; Κατ' αρχάς δεν ξέρουμε πόσοι είναι. Πόσοι είναι αυτοί οι αντιστασιακοί; Βάλτε από πεντακόσια ευρώ, αν είναι διακόσιες χιλιάδες, είναι δέκα εκατομμύρια ευρώ. Να σας πω και κάτι άλλο; Αν είχα εγώ στρατό διακοσίων χιλιάδων ανδρών αντιστασιακών, θα είχα ρίξει τους Γερμανούς στη θάλασσα. Άρα, λοιπόν κάτι άλλο συμβαίνει. Γελάει ο συνάδελφος κ. Ροντούλης, αλλά είναι πραγματικότητα.

Πάμε στο επόμενο και αυτό είναι σημαντικό. Για να ακούσουμε λίγο, για το θέμα των τυφλών που παίρνουν σύνταξη. Υπάρχουν, κύριε Υπουργέ, και σας το είπα και από την πρώτη στιγμή, τυφλοί οι οποίοι βλέπουν καλύτερα από εσάς, γιατί εσείς χρησιμοποιείτε γυαλιά και οι οποίοι παίρνουν σύνταξη τυφλού. Υπάρχουν κουτσοί που μπορούν να τρέχουν σαν τον Κεντέρη και παίρνουν σύνταξη. Υπάρχουν πεθαμένοι οι οποίοι έχουν γίνει Λάζαροι, έχουν αναστηθεί και παίρνουν σύνταξη.

Δηλαδή αυτά τα πράγματα είναι απίστευτα για ένα κράτος το οποίο θέλει να έχει δομημένη, συγκροτημένη πολιτική. Άρα, λοιπόν, η πρώτη δουλειά του Υπουργείου ήταν η εξής: να κάνει αναψηλάφηση όλων των συντάξεων, κύριοι εισηγητές. Το είχα πει και μέσα στην επιτροπή: ψάξτε να βρείτε τις «μαϊμούδες», γιατί υπάρχουν πολλές «μαϊμούδες» στην Ελλάδα και προϊόντα -ξέρετε τα «μαϊμού»- αλλά και ανάπηροι «μαϊμού». Αν, λοιπόν, από εκεί κάνουμε περιστολή των δαπανών, δεν θα χρειαστεί να κό-

ψουμε από τους μισθούς, δεν θα χρειαστεί να κόψουμε από τις συντάξεις. Είναι τα μικρά, αλλά πολύ σημαντικά τα οποία δεν τα είδατε λογικά.

Πάμε στο περίεργο, κύριε Υπουργέ, με την εξαγορά ενσήμων του πλασματικού χρόνου. Πού θα τα βρουν τα λεφτά οι Έλληνες, κύριε Υπουργέ, για να αγοράσουν τον πλασματικό χρόνο; Και να σας πω και μια ατυχία, κύριε Υπουργέ; Εγώ υπηρέτησα τη μητέρα πατρίδα τριάντα ένα μήνες. Θα πρέπει να εξαγοράσω, εγώ τη θητεία μου; Ρωτώ, κύριε Υπουργέ. Σας παρακαλώ, ακούστε με, μισό λεπτό. Εγώ υπηρέτω τη μάνα πατρίδα στον Έβρο -την υπηρέτησα στη Μυτιλήνη, εν πάση περιπτώσει- και στη Λήμνο, τριάντα ένα μήνες, κύριε Υπουργέ! Και με αναγκάζετε σήμερα, ενώ έχω χάσει μεροκάματα, έχω χάσει τρία χρόνια ζωής, να έρχομαι και να πληρώνω πλασματικό χρόνο;

Αυτά είναι απίστευτα πράγματα.

Άρα, ευλογείτε τα ρουσφέτια του Πολεμικού Μουσείου και όλων όσων συνέβησαν ή ευλογείτε τα ρουσφέτια του Ναυτικού στη Σαλαμίνα. Είμαστε η χώρα που έχει ναύσταθμο στη Σαλαμίνα -είναι απίστευτα πράγματα- για να βολεύουμε τους δικούς μας ανθρώπους. Τα λέω έτσι απλά για να καταλάβουν και αυτοί που βλέπουν.

Έχω δύο, τρεις παρατηρήσεις ακόμα. Ο κ. Νίκος Χατζόπουλος είναι Πρόεδρος των εργαζομένων του ΙΚΑ. Είναι άνθρωπος του ΠΑΣΟΚ. Είναι δικός σας άνθρωπος, κύριε εισηγητά, δεν είναι δικός μας. Σας το είπα και στην επιτροπή. Έχω εδώ ολόκληρο τον πίνακα για να τον παραδώσω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ξέρετε τι λέει ο πίνακας εργαζομένων του ΙΚΑ; Θα σας διαβάσω, λοιπόν: «Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία οι απώλειες μόνο από το νέο υπολογισμό των συντάξεων χωρίς μειώσεις δώρων, επιδομάτων φτάνει το 51%». Όχι ο Βελόπουλος, «ο ΠΑΣΟΚ» τα λέει αυτά.

Δεύτερον, ακούστε με: Με το νέο ασφαλιστικό σύστημα πάμε σε πενήντα χρόνια εργασίας. Θα σας πω γιατί. Στο άρθρο 3 του ασφαλιστικού νομοσχεδίου γράφεται στον πίνακα δεκαπέντε χιλιάδες ένησημα. Και εγώ ρωτώ, κύριε εισηγητά: Πού θα βρει τα δεκαπέντε χιλιάδες ένησημα ο άνθρωπος της κλωστοϋφαντουργίας, ο άνθρωπος του μεροκάματου που του κολλάει τα μισά ή δεν του κολλάει τα άλλα μισά; Ξέρετε πότε θα τα βρει; Στα εκατό του χρόνια. Ποιον κοροϊδεύουμε εδώ μέσα; Υπάρχει τέτοια ανεργία και εσείς μου λέτε για δεκαπέντε χιλιάδες ένησημα. Πού θα τα βρει, κύριοι; Εδώ κάνουν εγκλήματα. Δηλαδή, επί χάρτου νομοθετούμε, όταν ο πόνος και η δυστυχία ξεχειλίζει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου δώσετε μόνο δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε,.

Για να μην πω το άλλο, το αμίμητο. Κύριε Υπουργέ, σύμφωνα με τα επίσημα, δικά σας στοιχεία, ένας εργαζόμενος με δεκαπέντε χρόνια εργασίας θα πάρει, αναλογική σύνταξη 96 ευρώ, άντε και μία βασική 360 ευρώ, σύνολο 456 ευρώ. Να πάμε να ζήσουμε εμείς με 456 ευρώ, κύριοι. Αν μπορούμε να ζήσουμε εμείς, θα ζήσουν και αυτοί με 456 ευρώ.

Ξέρετε, δεν είμαι υπέρ της πλειοδοσίας να δώσω 1.500 ευρώ, γιατί δεν υπάρχουν. Αλλά κάποια στιγμή να πούμε. Ποιος φταίει για την κατάντια; Γιατί αν δεν αναλάβουμε την ευθύνη μας και πούμε ότι φταίμε όλοι εμείς, πολύ φοβούμαι ότι οι πέτρες ή, αν θέλετε, το «γιούχα» που ακούμε κατά καιρούς και, δυστυχώς, το ακούμε και κάποιοι άλλοι που δεν φταίμε, μπορεί να γίνει και πέτρες.

Αυτό που μου προκαλεί κατάπληξη εμένα είναι το εξής: Άκουσα τι είπε ο Υπουργός ο κ. Παπακωνσταντίνου. Διαβάζω τη δήλωσή του: «Ο προϋπολογισμός είναι μέσα στους στόχους, αλλά όχι τα έσοδα».

Ακούσαμε τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας να λέει ότι ο προϋπολογισμός είναι μέσα στους στόχους, αλλά δεν είναι τα έσοδα. Αν αυτό δεν είναι αντίφαση, για τα πολύ απλά οικονομικά, κύριε Υπουργέ, τότε τι μπορεί να είναι; Αν αυτό δεν είναι μία αλλοπρόσβαλη λογική, τακτική επιλογή ή φραστική αναφορά, τι είναι;

Ακούμε τον Υπουργό να λέει ότι η ΕΘΕΛ, οι ΔΕΚΟ θα ιδιωτικοποιηθούν και βγαίνει ο Ρέππας και του κουνάει το δάκτυλο. Αν αυτά δεν είναι αντιφατικά στην άσκηση της οικονομικής πολιτικής, που είναι η ομπρέλα του Υπουργείου σας, τότε τι μπορεί να είναι;

Και θα κλείσω με κάτι απλό. Γιατί όχι απλά είστε αντιφατικοί - όχι εσείς, κύριε Υπουργέ, αλλά κάποιοι άλλοι- αλλά είστε και επικίνδυνοι και το λέω ευθαρσώς πλέον.

Ακούστε, λοιπόν, τι συμβαίνει. Στη Διεθνή Έκθεση της Θεσσαλονίκης, που είναι ο πυλώνας της οικονομικής ανάπτυξης της βόρειας Ελλάδος, στη ΔΕΘ μας, ξέρετε ποιον τοποθετήσατε, κύριοι, εκεί πέρα; Ξέρετε ποιον βάλατε εκεί πρόεδρο; Βάλατε έναν κύριο που λέγεται ότι είναι ελληνόφωνος. Τον Γιάννη Κωνσταντίνου, ο οποίος δεν είναι Έλληνας. Δηλώνει «φιλομακεδών», φιλοσκοπιανός δηλαδή, και εσείς τον βάζετε πρόεδρο στη ΔΕΘ. Αν αυτό δεν είναι έγκλημα, τότε τι μπορεί να είναι; Πείτε μου εσείς. Αυτόν βρήκατε να βάλετε εκεί μέσα; Αυτός θα αναπτύξει τη βόρεια Ελλάδα; Αυτός θα αναπτύξει τη ΔΕΘ; Σοβαρολογούμε τώρα; Γι' αυτό σας λέω ότι πέρα από αντιφατικοί και αλλοπρόσβαλοι, δυστυχώς είστε και επικίνδυνοι.

Θα σας πω και κάτι άλλο και κλείνω εδώ. Προεκλογικά λέγατε: «Η αλλάζουμε ή βουλιάζουμε». Όχι απλά δεν αλλάξατε, όχι απλά βουλιάζετε, θα πάτε αύτανδροι. Και το χειρότερο απ' όλα, για εσάς, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, είναι ότι μαζί με εσάς θα πάρει και την Ελλάδα. Εμείς, δεν θα το επιτρέψουμε. Πιστέψτε με θα κάνουμε αγώνα για να μην περάσουν όλα αυτά.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Μιχάλης Κριτωτάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι συζητάμε ένα πάρα πολύ σοβαρό νομοσχέδιο. Εκείνο που διακρίνουμε είναι ότι έχει γίνει μια επιστημη διαστροφή των εννοιών, η διαστροφή των όρων, η διαστροφή της ιδίας της πραγματικότητας. Ονομάζεται «νέο ασφαλιστικό σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις».

Είναι ένα νομοσχέδιο για την κατεδάφιση του ασφαλιστικού συστήματος και την κατεδάφιση των εργασιακών σχέσεων, την απελευθέρωση των απολύσεων και διάφορα άλλα που θα πούμε παρακάτω.

Αλλά, δεν κατεδαφίζει μόνο. Παράλληλα, δεν δίνει και καμμία προοπτική ανάκαμψης έστω στο μέλλον, έστω στο απώτερο μέλλον. Δεν είναι εξ ανάγκης. Είναι εκ της ιδεολογίας. Είναι από την ιδεολογία τη νεοφιλελεύθερη, είναι από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, από τους δανειστές, από τις αγορές, που όλα αυτά συνοψίζονται στο μνημόνιο. Και μία εφαρμογή του μνημονίου στην πράξη είναι αυτό το αντισφαλιστικό νομοσχέδιο και η κατεδάφιση των εργατικών νόμων.

Δεν έγιναν τέτοιες επεμβάσεις τέτοιου αντιλαϊκού χαρακτήρα, τόσο οξείες, ούτε από τις κατοχικές κυβερνήσεις, ούτε από την επταετία. Πείτε μου αν αυτό είναι υπερβολή, και αν είναι υπερβολή, εγώ σταματώ εδώ. Πείτε μου αν είναι υπερβολή.

Προτάσεις τέτοιες, λοιπόν, η Αριστερά δεν έχει. Αν μας κατηγορείτε ότι δεν έχουμε τέτοιες προτάσεις, ναι, δεν έχουμε. Έχουμε, όμως, προτάσεις για διόρθωση του υπάρχοντος συστήματος, για ένα σύστημα κοινωνικής και δημόσιας ασφάλισης.

Εγώ καταθέτω -το έκανα και στην επιτροπή προχθές- τις προτάσεις που έχουμε. Είναι οι προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ για μία δημόσια και καθολική κοινωνική ασφάλιση. Δεχόμαστε και κριτική πάνω σ' αυτό και νομίζω ότι και η αρνητική κριτική θα είναι θετική, γιατί μπορεί να δούμε και θετικά σ' αυτό που θα πείτε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Κριτωτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Λέμε, λοιπόν, ότι έχουμε προτάσεις και σας λέω ότι εγώ ζητώ σήμερα να αφήσετε τα ψευδεπίγραφα και τα παρελκυστικά, τη μονόδρομη νεοφιλελεύθερη λογική σας και να αποσύρετε αυτό το αντιλαϊκό νομοσχέδιο. Νομίζω ότι το θετικότερο πράγμα που σήμερα θα μπορούσε να γίνει θα ήταν αυτό. Αν, όμως, κατατεθεί, πρέπει να μην ψηφισθεί. Και νομίζω ότι εδώ κανείς δεν πρέπει να

σκεφθεί για το δικό του το συμφέρον, για το συμφέρον του κόμματος, αλλά θα πρέπει να μιλήσει με έναν παρονομαστή. Ο παρονομαστής θα πρέπει να είναι η κοινωνία. Και η κοινωνία μιλάει και λέει. Και νομίζω ότι δεν μπερδεύεται εντελώς απ' αυτά που λέτε, μπερδεύεται σε μερικά, αλλά κρατάει κάτι που, αν δεν είναι το καθαρό «όχι», είναι μια απόγνωση που είναι χειρότερη από το «όχι».

Θα σας πω ακόμη ότι βιωσιμότητα του συστήματος, χωρίς κοινωνική αποτελεσματικότητα, είναι γράμμα κενό και επιμέρους δημοκρατικές αιτιολογήσεις, όταν γίνεται και συντελείται ένα εντελώς αντιδημοκρατικό δημιούργημα -αυτό, δηλαδή, που δεν υπάρχει πια, η κοινωνική ασφάλιση- ε, δεν είναι δημοκρατικά όλα αυτά, όταν καταλήγει στο τέλος να έχει αποτέλεσμα μετά το ίσον, αυτό που δημιουργεί αυτό το νομοσχέδιο.

Δεν μπορεί να υποστηριχθεί η απόσυρση του κράτους από την ασφάλιση με επιχειρήματα δημοσιονομικά. Το ασφαλιστικό, σε πείσμα της λογικής κάποιων, είναι κοινωνικό και όχι δημοσιονομικό θέμα. Η κριτική που κάνετε στον εαυτό σας, ως ΠΑΣΟΚ ή ως εταίρος του δικομματικού συστήματος, δεν είναι κριτική. Είναι ο ορισμός της ανευθυνότητας και ο ορισμός του ξεφορτώματος κάθε κριτικής και κάθε ανάληψης ευθύνης. Κανείς δεν μιλά από εσάς για το «λογαριασμό» και για το ποιος φταίει. Το «λογαριασμό», όμως, τον στέλνετε στους εργαζόμενους, στους συνταξιούχους, στους νέους και γενικά στην πλειοψηφία της κοινωνίας.

Και δεν φτάνει αυτό. Αυτό είναι το μεγαλύτερο σκάνδαλο του αιώνα. Αλλά, βλέπω ότι με μικρά σκάνδαλα, που όντως είναι καταδικαστέα -όπως ας πούμε, διορισμούς στην «ΑΓΡΟΓΗ»- προσπαθείτε να βάλετε ένα «φερετζέ» να σκεπάσετε τα πράγματα. Είναι καταδικαστέα, το ξαναλέω. Αλλά, προσέξτε το μεγάλο σκάνδαλο που προσπαθείτε να το κρύψετε με τα μικρά.

Δεν ζητάτε συγγνώμη. Δεν ακούστηκε αυτό. Κάτι είπε, κάτι ψέλλισε ο Υπουργός Εργασίας στην επιτροπή και είπε για μια ευθύνη που την παίρνει, όμως, και η Αριστερά γιατί κάπου δεν είπε «όχι» κ.λπ., κ.λπ.. Δεν ζητάτε συγγνώμη. Δεν ζητάτε πίσω τα κλεμμένα. Δεν αλλάζετε πολιτική κατεύθυνση κι αυτό είναι το χειρότερο. Μετακυλύετε τις ευθύνες στην Αριστερά και αυτό είναι -νομίζω- στα όρια της γελοιότητας. Στρέφετε, όμως, τη νεολαία και την κοινωνία -και το κυριότερο είναι αυτό- ενάντια στην πολιτική. Την κοινωνία τη στέλνετε σε απόγνωση και τη στέλνετε σε μια απόσυρση από την κοινωνική δράση. Αυτά είναι τα χειρότερα.

Μας λέτε ότι δεν μειώνονται οι συντάξεις. Νομίζω ότι αυτό είναι αστείο. Το ξέρουν όλοι. Αν δεν μειώνονταν, θα ψηφίζαμε και εμείς και δεν θα υπήρχε και αυτή η αντίδραση στην κοινωνία. Δεν χρειάζεται να πω εγώ κάτι εδώ.

Μας είπε η πλευρά της Πλειοψηφίας ότι δεν αυξάνονται οι εισφορές. Νομίζω ότι είναι ψέμα γιατί για λιγότερη σύνταξη, θα πρέπει να έχεις περισσότερα έτη ασφάλισης. Άρα, μπορεί να μην αυξάνεται κατ' έτος, αλλά για σαράντα έτη που είναι περισσότερα από τα τριάντα πέντε ή τα τριάντα, οπωσδήποτε αυξάνεται. Αυτά, λοιπόν, είναι σοφιστίες, τακτικισμοί.

Δεν αυξάνονται τα γενικά όρια ηλικίας συνταξιοδότησης. Και αυτό είναι ψέμα. Στην πράξη, με τις τραγικές μειώσεις και τα κίνητρα για δουλειά μετά τα εξήντα πέντε, ο ασφαλισμένος εξαναγκάζεται -εάν τα καταφέρει- να δουλέψει και μετά τα εξήντα πέντε.

Τώρα, αυτό το νομοσχέδιο είναι ίσως το πιο σοβαρό νομοσχέδιο που έχει περάσει, αν σκεφτεί κανείς τα αποτελέσματα που θα έχει στην κοινωνία. Μας πάει από πενήντα έως εκατό - εγώ δεν μπορώ να το υπολογίσω- χρόνια πίσω, όμως είναι σίγουρο ότι μας πάει πίσω.

Εμείς πιστεύουμε ότι δεν είναι αληθινές οι βασικές παραδοχές στις οποίες στηρίζεστε και λέτε ότι, εφαρμόζοντας αυτά θα σώσετε την κατάσταση. Και θέλω να σας πω ότι όλες τις προηγούμενες φορές, από το '74 μέχρι τώρα αυτό έχει συμβεί. Πάντα θυμάμαι ότι, είτε ήταν η λιτότητα είτε ήταν η στενωπός, ήταν κάτι τέλος πάντων, μία λέξη που βρίσκατε. Και λέω βρίσκατε γιατί δεν είναι αυτή η Κυβέρνηση, είτε η συνέχεια όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων ως προς αυτό. Βρίσκατε λοιπόν μία λέξη και, στο όνομα του «καλού», υποτίθεται ότι θα φέρνατε την ανάπτυξη και θα ξημέρωνε μία φωτεινότερη μέρα. Αυτή είναι η φωτεινό-

τερη μέρα που επαγγελόσασταν τότε;

Νομίζω, λοιπόν, οι δικοί σας επίγονοι της Κυβέρνησης αυτής δηλαδή, θα κάνουν το ίδιο πράγμα που κάνατε και εσείς. Αυτό το πράγμα όμως, πρέπει κάποτε να σταματήσει. Το λογαριασμό θα τον παραλάβει πάλι το μοναδικό υποζύγιο, δηλαδή οι εργαζόμενοι που είναι η πλειοψηφία αυτής της κοινωνίας. Νομίζω ότι αυτό δεν έχετε δικαίωμα να το κάνετε, όχι μόνο γιατί δεν ψηφιστήκατε με ένα τέτοιο πρόγραμμα, όχι μόνο γιατί δεν εξαγγελίσατε αυτά που κάνατε σήμερα, αλλά και επιπλέον γιατί το αποτέλεσμα που θα φέρετε σ' αυτήν την κοινωνία θα είναι καταστροφικό.

Οι στιγμές, λοιπόν, είναι κρίσιμες. Αν περάσουν τα αντιστασιατικά και αντιλαϊκά μέτρα της Κυβέρνησης το μέλλον προδιαγράφεται με πάρα πολύ μελανά χρώματα. Έχουμε όλοι ηθικό και πολιτικό χρέος να καταψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο και νομίζω ότι το πρώτο και το κυριότερο είναι στην Πλειοψηφία. Η Πλειοψηφία πρέπει να αναλάβει ευθύνες διότι αυτή μπορεί να αποφασίζει και εκεί θα πρέπει να δούμε τις συνειδήσεις πάνω απ' τον κομματικό πατριωτισμό.

Η Κυβέρνηση αυτή, κατά τη γνώμη μας, είναι σε πλήρη συμμόρφωση με την τρόικα, όχι μόνο με την τρόικα που ξέρουμε τυπικά, αλλά και με την τρόικα που είναι οι τραπεζίτες, οι βιομήχανοι και γενικά αυτοί που διαπλέκονται με μεγάλα συμφέροντα σ' αυτήν τη χώρα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και το μνημόνιο -έτσι όπως διαμορφώθηκε- μας λέει το ΠΑΣΟΚ, μας λέει και ο κύριος Υπουργός πολλές φορές, ότι διαμορφώθηκε μετά από μάχες. Εγώ δεν θέλω να μπω ούτε στη λεπτομέρεια, ούτε στη σημειολογία. Θέλω μόνο να πω ένα πράγμα, ότι εμποδίζατε και εμποδίζετε -με προεξάρχοντα τον κύριο Πρωθυπουργό- το λαό να αντιδράσει με διάφορα επικοινωνιακά τεχνάσματα, με εκφοβισμούς, με αλλοίωση της πραγματικότητας ακόμα και με ψέματα.

Κάνατε τη διαπραγμάτευση έχοντας αποκοιμίσει και καθησυχάσει τον ελληνικό λαό και αυτό δεν ήταν διαπραγματευτικό ατού ή, αν θέλετε, ήταν διαπραγματευτικό ατού για την άλλη πλευρά, όταν έλεγε «Μα, δεν αντιδρούν! Δεχτείτε».

Άρα δεν πήγατε σε μία ισχυρή διαπραγμάτευση. Αυτό ήταν ένα τεράστιο λάθος. Νομίζω ότι θα το παραδεχτείτε αργότερα, νομίζω ότι θα γραφτεί και αυτό στην ιστορία. Ποιες μάχες δώσατε μακριά από το λαό; Και θέλω να πω πως αυτό που λέει ο κύριος Υπουργός ότι δηλαδή: «ελάτε να πάρετε τα χαρτιά από το Υπουργείο», δεν είναι σωστό, υποτιμά το Κοινοβούλιο. Πρέπει εδώ να έρθουν τα χαρτιά και από εδώ όποιος θέλει να τα δει. Εγώ δέχομαι, ας μην τα μοιράσουμε, ας μην τα πετάξουμε φέγγυ βολάν, εμείς δεν ζητήσαμε τέτοιο πράγμα. Αλλά φέρτε τα εδώ.

Γιατί να σας πω και το άλλο. Αν τα παραλάβουμε εμείς, εγώ προσωπικά από το Υπουργείο -και προσέξτε δεν είναι κατηγορία, δεν είναι υπερβολικό αυτό που θα πω- μπορεί να μην είναι όλα, μπορεί να μου δείξετε εσείς αυτά που θέλετε, αυτά που συμφέρουν. Καταθέστε τα όλα, να μείνουν εδώ. Εξάλλου υπάρχει και η ιστορία αύριο που θα γράψει. Πρέπει να υπάρχουν αυτά, δεν μπορείτε να τα κρύβετε, εν πάση περιπτώσει.

Λοιπόν, θα σας πω ότι αυτό που θέλετε είναι εκείνο που έγινε με τις τράπεζες και από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από εσάς. Ενισχύσατε, δηλαδή, τις τράπεζες που είναι ο βασικός πυλώνας που στηρίζει το σύστημα. Ίσως να κάνατε καλά για το σύστημα, αλλά θα έπρεπε να επιλέξετε να στηρίξετε την κοινωνία και όχι το σύστημα.

Θα σας πω ότι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός παραδέχτηκε ότι το ασφαλιστικό θα το υιοθετούσε ακόμα και χωρίς τις επιταγές του μνημονίου. Αυτό ήταν πριν από μερικές μέρες σε όλες τις εφημερίδες.

Ασκείτε επικοινωνιακή πολιτική, δεν ασκείτε κοινωνική πολιτική. Ασκείτε μέσω των ΜΜΕ -που ισχυρίζεστε ότι είναι αντικειμενικά- την πολιτική σας.

Όμως εγώ δεν γνωρίζω κανένα κεντρικό πανελλαδικό μέσο που να μην είναι ιδιοκτησία ενός μεγάλου εθνικού εργολάβου ή ενός μεγάλου εθνικού προμηθευτή. Αυτή είναι η αντικειμενικότητα; Εγώ δεν λέω ότι δεν υπάρχουν δημοσιογράφοι, αλλά μη μου πείτε ότι δεν παίζει ρόλο και η ιδιοκτησία, το ποιος έχει τα μέσα ενημέρωσης, που όλα μπαίνουν μέσα και όλα κάποιος θα

τσοντάρουν από λεφτά που βγάζουν από κάπου αλλού. Αυτό είναι ο ορισμός της διαπλοκής, αυτό είναι μία γάγγραινα, ένας καρκίνος στην ελληνική κοινωνία.

Η τακτική, λοιπόν, αυτής της Κυβέρνησης είναι αδιέξοδη. Οικονομικά και πολιτικά θίγει βάναισα ακόμα και τους φτωχότερους από τους εργαζόμενους για να σώσει την κερδοφορία. Την κερδοφορία όμως ποιων; Εμείς πιστεύουμε ότι αυτό πρέπει να σταματήσει τώρα. Πίσω από την παρουσία του Υπουργού, στους λίγους μήνες της θητείας του, υπάρχει μία αδίστακτη, κατά τη γνώμη μας, νεοφιλελεύθερη πολιτική ενός πρώην σοσιαλδημοκρατικού κόμματος παρά το ότι ο κ. Μόσιαλος είχε «είμαστε σοσιαλδημοκρατικό κόμμα», δεν φαίνεται αυτό- που κυβερνά έξω από το πλαίσιο της λαϊκής εντολής που του δόθηκε.

Στο νομοσχέδιο αυτό ουσιαστικά δεν υπάρχει καμία κατηγορία σημερινών ασφαλισμένων, που να μην τους πιάνει, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, η μείωση του συντάξιμου μισθού. Πρώτο θύμα αποτελούν οι ασφαλισμένοι μετά το 2015, για τους οποίους η σύνταξη γίνεται επίσημα ένα άπιαστο όνειρο. Όσο για τους μετά το 1983 ασφαλισμένους, άνδρες ή γυναίκες, αυτοί θα δικαιούνται σύνταξη στα 60, στα 65, με σαράντα χρόνια δουλειάς.

Είμαστε μια χώρα τουριστική, αλλά ο τουρισμός και οι εργαζόμενοι σε αυτόν και στον επισιτισμό είναι άνθρωποι που είναι εποχικά απασχολούμενοι. Πέστε μου πώς αυτοί θα μπορέσουν να πηδήσουν τον πήχη, τόσο ψηλά που τον έχετε θέσει; Ποιος εποχικά απασχολούμενος μπορεί να συγκεντρώσει σαράντα χρόνια ή τα έτη που αντιστοιχούν σε αυτά; Αυτό σημαίνει ότι δεν απασχολούνται δώδεκα μήνες το χρόνο αυτοί οι άνθρωποι, οπότε γίνεται μια ειδική πια κατηγορία. Είναι αυτό που είχε ο κ. Μόσιαλος για τις μονογονεϊκές οικογένειες, γι' αυτούς, δηλαδή, που είναι ειδικές κατηγορίες. Κάνετε κι άλλες ειδικές κατηγορίες με αυτό, οπότε εμείς μιλάμε γι' αυτό, ενώ εσείς στην ουσία δράτε εναντίον αυτών.

Παράλληλα, περιορίζεται η κρατική χρηματοδότηση, πράγμα που σημαίνει ότι και στην επόμενη φάση θα υπάρχει και νέα μείωση συντάξεων, όσο κι αν δεν το ανακινώμετε. Είναι μια λογική συνεπαγωγή και διαψεύστε εάν μπορείτε.

Για τα επικουρικά ταμεία το κράτος δεν εγγυάται πλέον τίποτα κι αν υπάρξει έλλειμμα θα μειώνονται οι συντάξεις. Αυτό έχει ειπωθεί και ρητά και δεν υπονοείται μόνο. Και επειδή, αυτή είναι η πρόβλεψη για την οικονομία, αυτή θα είναι και η πρόβλεψη για τα υπόλοιπα.

Κανείς, λοιπόν, δεν γλιτώνει από το νομοθέτημα αυτό, ούτε καν οι εργαζόμενοι στα βαρέα και ανθυγιεινά. Από τέσσερις πλευρές θα υπάρξει πραγματική μείωση των συντάξεων: Η πρώτη είναι ότι θα υπάρξει μείωση στο ποσοστό αναπλήρωσης ανά έτος, η δεύτερη είναι η μείωση του συντάξιμου μισθού με τον υπολογισμό της σε όλο τον ασφαλιστικό βίο αντί για την τελευταία πενταετία, η τρίτη είναι η επιβολή της νέας εισφοράς του ΛΑΦΚΑ και η τέταρτη είναι η κατάργηση της δέκατης τρίτης και της δέκατης τέταρτης σύνταξης, που εμείς βλέπουμε και να μοιμοποιείται.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι υπάρχουν, επίσης, τουλάχιστον τέσσερις λόγοι –είναι, δηλαδή, τέσσερα επί τέσσερα- για την αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου: Ο πρώτος είναι ότι ο δημόσιος χαρακτήρας, όπως κι αν είναι η κοινωνική αλληλεγγύη προστατεύονται στο άρθρο 22 παράγραφος 5 του Συντάγματος και η νομολογία των δικαστηρίων εντάσσει μόνιμα και την επικουρική ασφάλιση σε αυτή την προστασία.

Ο δεύτερος είναι ότι οι περιορισμένες περικοπές είναι υπερβολικές και ανατιολόγητες και γι' αυτό είναι αντίθετες στο άρθρο 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

Ο τρίτος είναι ότι στο ίδιο άρθρο είναι αντίθετη και η κατάργηση της σύνταξης για τους εργαζόμενους συνταξιούχους κάτω των 55 ετών.

Και ο τέταρτος είναι ότι οι περικοπές της δέκατης τρίτης και της δέκατης τέταρτης σύνταξης, για τους κάτω των 60 ετών συνταξιούχους, είναι αντίθετη στην αρχή ισότητας του άρθρου 4 του Συντάγματος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Τέλος, να σας θυμίσουμε ότι αυτό που δημοσιεύσατε ως ανα-

λογιστική μελέτη είναι ένα τεχνικό σημείωμα. Δεν είναι μια έτοιμη αναλογιστική μελέτη και αυτό έχει σημασία και μεθοδολογικά, αφού ακούστηκαν κι εδώ σοβαρά επιστημονικά επιχειρήματα που διαφωνούμε, όμως, με αυτά γιατί είναι αντικοινωνικά. Μεθοδολογικά, λοιπόν, είναι λάθος, γιατί η όποια μείωση χωρίς τέτοια μελέτη θα κριθεί παράνομη και αδικαιολόγητη –και καλά θα κάνει- από τα δικαστήρια. Αυτό που υπάρχει μέσα στα κείμενα που μας δώσατε το βράδυ της προηγούμενης Παρασκευής, δεν είναι αναλογιστική μελέτη.

Το ασφαλιστικό, λοιπόν, που προτείνετε ως Κυβέρνηση, για μας είναι έκτρωμα, καταργεί την κοινωνική ασφάλιση, στη θέση της βάζει την ιδιωτική ασφάλιση και το μήνυμα που στέλνετε στον ασφαλισμένο είναι «παρ' τα μύρα και δώστα στην «IN-TERAMERICAN». Μας το είπαν προχθές και οι εργαζόμενοι στη διαβούλευση που κάναμε εμείς εδώ στη Βουλή ως ΣΥΡΙΖΑ.

Χρειάζεται, όμως, να θυμίσω τι συμβαίνει τώρα που μιλάμε με την «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ». Ρωτήστε το ένα εκατομμύριο που είναι θιγόμενοι απ' αυτήν και ρωτήστε και τους πρώην εργαζόμενους να σας πουν.

Το ασφαλιστικό αυτό είναι ο ορισμός του σύγχρονου Καϊάδα. Το Κράτος θα εγγυάται μόνο τη βασική σύνταξη των 360 ευρώ και θα αποσυρθεί από τη χρηματοδότηση της λεγόμενης αναλογικής σύνταξης. Αυτό το νομοσχέδιο δεν έχει κόκκινες γραμμές για τους ασφαλισμένους και για την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Για κάποια άλλα πράγματα, όμως, έχει. Για την πλειοψηφία της κοινωνίας αυτής δεν έχει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ζητήσω κι εγώ δύο λεπτά.

Θέλω να σας πω, παραλείποντας ορισμένα πράγματα, ότι εδώ υπάρχει το αδήριτο και το αμίλεικτο ερώτημα: Γιατί γίνονται όλα αυτά; Για τα 300.000.000 ευρώ που εξοικονομούνται απ' όλη αυτή την κατάσταση; Ή μήπως κρύβεται πίσω απ' αυτά η φιλοσοφία και η λογική του νεοφιλελεύθερου μοντέλου;

Εμείς, φυσικά, πιστεύουμε το δεύτερο. Σχετικά με τα μέτρα αυτά που λέτε, τα εργασιακά νομίζω ότι πρέπει να πω δυο κουβέντες. Αλλάζετε τις προστατευτικές διατάξεις για τους εργαζόμενους, όπως η αποζημίωση λόγω απόλυσης. Αυτά ισχύουν από το '20 και δεν τόλμησε κανείς να τα πειράξει. Τώρα, όμως, με δημοκρατικές διαδικασίες πειράζονται κι αυτά.

Ποιος θα απολογηθεί γι' αυτά; Ποιος θα απολογηθεί και στις επόμενες γενιές γι' αυτά που κάνετε; Τα μέτρα αυτά βέβαια θα μείνουν μόνιμα.

Θα θίξω το θέμα του ΟΜΕΔ. Θα ήθελα να πω περισσότερα, αλλά αφού δεν έχω χρόνο θέλω να σας πω ότι αυτό είναι πολύ βαρύ και καταργεί στην ουσία τις διαπραγματεύσεις και τις συλλογικές συμβάσεις. Αυξάνετε τα όρια των ομαδικών απολύσεων από 2% σε 5% το μήνα. Εδώ δεν έχετε κάτι να απαντήσετε. Κανείς δεν μπορεί να πει κάτι γι' αυτό ή να το δικαιολογήσει.

Τελειώνοντας, πέρα από το ότι δεν θα ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο που περιλαμβάνει τον περιορισμό της αύξησης των δημόσιων δαπανών και των συντάξεων για την περίοδο 2010-2060 σε κάτω από το 2,5% του ΑΕΠ –αυτό το λέει και το μνημόνιο, είναι η λογική του μνημονίου- θα σας πω ότι εμείς θα καλύψουμε πολιτικά κάθε αντίδραση σ' αυτό το νομοσχέδιο. Ζητάμε τώρα να αποσυρθεί άμεσα και την Πέμπτη ζητάμε και θα προσπαθήσουμε μ' όλες μας τις δυνάμεις να γίνουν οι δρόμοι της χώρας μας ανθρώπινα «ποτάμια», να πάρει παλλαϊκό χαρακτήρα η πανελλαδική απεργία και να σας πουν όλοι αυτό που σας λέμε κι εμείς σήμερα, αυτό που ήδη σας έχει πει ο ελληνικός λαός και θα το επιβεβαιώσει: Αποσύρετε αυτό το νομοσχέδιο. Ακόμα και αν το ψηφίσετε, στην πράξη δεν θα εφαρμοστεί.

Θα σας πω ακόμα κάτι για τις τροπολογίες που καταθέσαμε για να το επιβεβαιώσω ώστε να συζητηθούν. Θα σας πω ότι μας έφτασαν δεκάδες άλλες, οι οποίες φυσικά είναι εκπρόθεσμες, αλλά εκφράζουν μία μεγάλη αγωνία που έχει ο ελληνικός λαός η οποία είναι απόλυτα δικαιολογημένη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κριτωτάκη.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο κ. Πυθαγόρας Βαρδίκος.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Οι καιροί που ζούμε είναι δύσκολοι, όπως δύσκολα είναι και τα χρόνια που έρχονται. Μέχρι το 2013 με τα 110 δισεκατομμύρια που θα μας δανείσουν και με όσα δικά μας θα εξασφαλισουμε πρέπει να περάσουμε μέχρι τότε και να επιστρέψουμε στους δανειστές μας 150 δισεκατομμύρια, έτσι απλά. Εκτός από τον τρόπο που προτείνει το μνημόνιο δεν έχει ακουστεί καμμία άλλη πρόταση. Μοναδική άλλη πρόταση είναι αυτή της χρεοκοπίας και της επιστροφής στη δραχμή. Άλλη δεν υπάρχει. Όσοι την υποστηρίζουν την κρατούν αποκλειστικά για τον εαυτό τους και δεν μας τη λένε.

Όλοι όσοι ψηφίσαμε το μνημόνιο θα ψηφίσουμε και το ασφαλιστικό και θα ψηφίσουμε οτιδήποτε άλλο χρειαστεί μέχρι το 2012. Αυτό είναι ιδιαίτερα οδυνηρό, όχι γιατί θα εισπράξουμε το ανάλογο πολιτικό κόστος, αλλά γιατί πράξαμε και θα πράξουμε αντίθετα από την ιδεολογία μας, αντίθετα από τις επιθυμίες μας, «έξω από τα νερά μας». Έχουμε όμως πεισθεί και πρέπει να πείσουμε και τον κόσμο ότι αυτή είναι η μοναδική ορθή επιλογή.

Δυστυχώς, υπάρχουν πολλοί που αποδεικνύονται «νάνοι» μπροστά στις περιστάσεις. Προτάσσουν το δικό τους προσωπικό και μικροκομματικό συμφέρον. Κόμματα της Αντιπολίτευσης συμπεριφέρονται σα να υπάρχουν ακόμα χρήματα για να χάνονται στις «μαύρες τρύπες» των πελατειακών σχέσεων ή του ΟΣΕ. Μεγάλο μέρος της διοίκησης τρέμει και αντιδρά μπροστά στις περικοπές των προνομίων και κυρίως μπροστά στο ενδεχόμενο αποκάλυψης μιας διαχρονικής κακοδιαχείρισης.

Τα βασικά σημεία που περιλαμβάνονται στο σχέδιο νόμου, πολλοί από μας, τα θεωρούσαμε αναγκαία, αν και κάποια επώδυνα, προκειμένου να βγούμε από την κρίση που χρόνια τώρα βλέπαμε να έρχεται. Πόσες φορές και από πόσους δεν έχει ειπωθεί ότι δεν είναι δυνατό να ζούμε με δανεικά. Μελαγχολώ όταν σκέφτομαι ότι οι περισσότεροι απ' αυτούς είναι σήμερα εκτός πολιτικής σκηνής.

Υπάρχουν πολλοί που επιδιώκουν να θεωρηθούν αποκλειστικά υπαίτιοι για τη σημερινή δύσκολη κατάσταση όσοι ψηφίσαμε το μνημόνιο και θα ψηφίσουμε και το ασφαλιστικό, γιατί προφανώς έτσι τους βολεύει. Διότι η ενοχή βαρύνει και αυτούς.

Πρώτη και χειρότερη η Νέα Δημοκρατία, με το νέο της Αρχηγό, αυτή η παρθενογεννημένη παράταξη της 5ης Οκτωβρίου που δεν είδε και δεν άκουσε τίποτα για μία κακή διαχείριση και κατάσταση το 2004, που έγινε κάκιση το 2009, για ένα χρέος ύψους 300 δισεκατομμυρίων, για ένα έλλειμμα ύψους 30 δισεκατομμυρίων. Λούσθηκε ο Αρχηγός της με όλο το νερό της κολυμπήθρας του Σιλβάμ, σκούπισε, καθάρισε και ξανά προς τη δόξα τράβηξε. Ξεπέρασε και το γνωστό ανέκδοτο με τον πατροκτόνο που ζητούσε από τους ενόρκους επιείκεια, γιατί έμεινε ορφανός και πλέον ζητάει αθώωση, γιατί σκότωσε έναν πατέρα πατροκτόνο.

Ακολουθούν, δυστυχώς, κατά πόδας τα κόμματα της Αριστεράς. Δεν άφησαν, χρόνια τώρα, αίτημα να μην το υιοθετήσουν. Δεν είναι, βέβαια, οι μόνοι. Όχι μόνο του εργάτη που πάντα έχει δίκιο, αλλά και αυτού που κατέβαζε τους διακόπτες, που ακινητοποιούσε τα αεροπλάνα, που κρατούσε ζημιωγόνες επιχειρήσεις, για να παραμένει ο ίδιος αργόμισθος. Μια Αριστερά που σταθερά αρνείται να παραδεχθεί πως ο σοσιαλισμός πρώτα πρέπει να φροντίζει για την παραγωγή και μετά για την κατανάλωση.

Και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης δεν εξαιρούνται. Από το πρωί της μιας μέχρι το πρωί της επομένης στέλνουν τον κόσμο στην απόγνωση, με προεξέχοντες όσους για χρόνια εγκάλουσαν τους πολιτικούς γιατί δεν έπαιρναν μέτρα και τώρα, ως άλλοι Φαρσαίοι, τους καταγγέλλουν γιατί παίρνουν.

Ο λαϊκισμός εξαιρεί όλους τους πολίτες. Κανείς δεν θα αρνηθεί ότι άδικα πληρώνουν κόστος μεγαλύτερο από αυτό που τους αναλογεί. Πολίτες, όμως, είναι και όσοι από τους υπαλλήλους, τους πολεοδόμους, τους εφοριακούς, αλλά και τους γιατρούς και τους δικαστές ανέδειξαν τη διαφθορά –όχι μόνο αυτοί βέβαια- σε εθνικό σπορ.

Πολίτες είναι και όσοι από τους αγρότες τις επιδοτήσεις, για την αύξηση της ανταγωνιστικότητάς τους, τις μετέτρεψαν σε προίκες, περιουσίες, διασκέδαση.

Πολίτες είναι και οι χιλιάδες των συνταξιούχων αναπήρων «μαι-

μού», όπως και αυτοί που συνεχίζουν να εισπράττουν συντάξεις πεθαμένων.

Όλα τα παραπάνω δεν τα αναφέρω για να αποσείσω ευθύνες. Σαφώς αυτές βαρύνουν κυρίως τα κόμματα που κυβέρνησαν και προσωπικά όσους άσκησαν εξουσία και όσους τους στήριξαν, ένας από αυτούς κι εγώ.

Τα αναφέρω για να τονίσω την επιτακτική ανάγκη, όλοι μαζί, να δώσουμε τη μάχη –έχουμε πόλεμο- για να βγούμε από την κρίση. Πιστεύω απόλυτα πως η γενιά μου με συνειδητή επιλογή της Κυβέρνησης που στηρίζω, καλείται αναγκαστικά να συνεισφέρει σε αυτό που αποκαλούμε αλληλεγγύη των γενεών.

Η γενιά μου, στη μεγάλη της πλειοψηφία, έζησε σε μία πρωτόγνωρη για τη χώρα ευμάρεια. Εργασία με τις καλύτερες από ποτέ εργασιακές σχέσεις, καλές σχετικές συντάξεις, εξοχική κατοικία, δεύτερο αυτοκίνητο, ταξίδια στο εξωτερικό, πράγματα πρωτόγνωρα για τον Έλληνα που είχε συνηθίσει χρόνια να είναι έντιμος, εργατικός και ολιγαρχής.

Πολλά από τα παραπάνω έγιναν με δανεικά. Ποιος μπορεί να το αρνηθεί; Τώρα η γενιά μας καλείται να επιστρέψει τουλάχιστον μέρος από τα χρωστούμενα. Αν δεν το πράξει, η αποπληρωμή θα γίνει εξ ολοκλήρου από τις επόμενες γενιές.

Με το παρόν σχέδιο νόμου συμφωνούμε και αναλαμβάνουμε τις ευθύνες που έως τώρα ταχυδρομούσαμε στις επόμενες γενιές.

Ολοκληρώνοντας, θέλω να απευθυνθώ στους συμπατριώτες μου που με εμπιστεύθηκαν και με έστειλαν στην Αίθουσα αυτή και θεωρούν ότι δεν πράττω το σωστό. Πιστεύω ακριβώς το αντίθετο. Δεν απολογούμαι από ενοχή. Ομολογώ την απόλυτή μου πίστη σε αυτό που κάνω. Αν, όμως, κάποιους απογοητεύω, τουλάχιστον ας μου αναγνωρίσουν το γεγονός ότι δεν τους εξαπάτησα. Όχι μόνο επανειλημμένα έχω πει, αλλά, και από το Δεκέμβριο του 2008, έχω δημοσιεύσει στον Τύπο μεταξύ άλλων και τα παρακάτω: «Το ΠΑΣΟΚ αποτελεί πλέον τη μοναδική ελπίδα εξόδου από την κρίση. Τίποτα από αυτά που πρέπει άμεσα να δρομολογήσει η επόμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ...» -το 2008 μιλάω- «...δεν είναι εύκολο. Ελάχιστα από αυτά δεν έχουν κόστος. Η αυριανή κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πρέπει να πείσει όλους τους Έλληνες πως δεν γίνεται, για τις γενιές που έρχονται αλλά και για τους ίδιους, να ζουν με δανεικά.»

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Βαρδίκο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Λεονταρίδης Θεόφιλος.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση μετά από έναν ελλιπή και προσηλιατικό κοινωνικό διάλογο, που ουσιαστικά περιορίστηκε σε θεωρητικούς περιεχόμενα συζητήσεις και επικοινωνιακή διαχείριση και αφού δημιούργησε κλίμα αναστάτωσης, σύγχυσης και πανικού, με αποτέλεσμα να οδηγήσει χιλιάδες ασφαλισμένους στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα στην πρόωρη έξοδο από την εργασία, κάτω από το φόβο για τα χειρότερα, έφερε ένα άδικο και αναποτελεσματικό ασφαλιστικό νομοσχέδιο που δεν εξασφαλίζει τη βιωσιμότητα του συστήματος. Προσπαθεί, δε, να πείσει και τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, όταν δεν έχει πείσει τους δικούς της Βουλευτές, πολύ περισσότερο όμως, την κοινωνία, για ένα ασφαλιστικό νομοσχέδιο που κατεδαφίζει τις κοινωνικές κατακτήσεις πολλών ετών και τους αγώνες και θυσίες μιας ολόκληρης ζωής των εργαζομένων.

Είναι γνωστό ότι η Κυβέρνηση πολύ μικρά περιθώρια έχει πλέον να κυβερνήσει. Οι πράξεις της υπαγορεύονται λεπτομερώς και ασφυκτικά από το μνημόνιο της τρόικας που αποδέχθηκε η Κυβέρνηση. Ο κόσμος, όμως, μόλις τώρα το συνειδητοποιεί. Τώρα που η Κυβέρνηση, περιορισμένης ευθύνης, αναμορφώνει θεμελιώδεις κοινωνικούς θεσμούς με σαρωτικό και βίαιο τρόπο, ανατρέποντας τον προγραμματισμό της ζωής εκατοντάδων χιλιάδων οικογενειών.

Μειώνει δραματικά τις συντάξεις σε ποσοστά, κατ' αρχάς, πάνω από 30% μέσα από μια σειρά περικοπών και ανατροπών: Με περικοπή της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης σύντα-

ξης. Με πάγωμα συντάξεων για τρία χρόνια, που σε συνδυασμό με το εφιαλτικό 5,4% του πληθωρισμού εξανεμίζει το εισόδημα των συνταξιούχων. Με νέο τρόπο υπολογισμού των συντάξεων στη βάση όλου του εργασιακού βίου και μάλιστα με χαμηλότερα ποσοστά αναπλήρωσης. Με νέες κρατήσεις τύπου ΛΑΦΚΑ από 3% έως 10%. Με επέκταση των ετών ασφάλισης για πλήρη σύνταξη στα σαράντα έτη. Φυσικά, δεν ενσωματώνει κίνητρα για την αύξηση των γεννήσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αίσθημα ευθύνης δεν ψηφίζουμε επί της αρχής το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, γιατί πρώτον, απορρίπτουμε το διαμελισμό της κύριας σύνταξης σε βασική και αναλογική. Η σύνταξη πρέπει να είναι μια και ενιαία. Δεύτερον, γιατί οι κρίσιμες αλλαγές, που αφορούν στα έτη ασφάλισης, στα όρια ηλικίας και στα ποσοστά αναπλήρωσης, εισάγονται χωρίς την απαραίτητη τεκμηρίωση. Τρίτον, γιατί το ασφαλιστικό νομοσχέδιο έχει στενά εισπρακτικό χαρακτήρα και δεν συνδέεται με τις αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας. Τέταρτον, γιατί δεν διασφαλίζει τη συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της ισορροπίας μεταξύ του εργαζομένου και της σύνταξης που τελικά θα πάρει. Πέμπτον, γιατί η προτεινόμενη νέα δομή του συστήματος, αντί να το απλοποιεί, δημιουργεί μεγαλύτερη πολυπλοκότητα και ανυπόφορη γραφειοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ασφαλιστικό και οι εργασιακές σχέσεις αλλάζουν δραματικά, διαμορφώνοντας ένα περιβάλλον δυσβάσταχτο, επώδυνο για πολλές και ποικίλες ομάδες εργαζομένων. Οι εργαζόμενοι νεοεισερχόμενοι ή πλησιάζοντες στη σύνταξη αντιμετωπίζουν μέλλον δυσίωστο και επισφαλές. Στους δρόμους και στα χωριά, στις πόλεις ζούμε το τέλος του εμπόρακου. Τα ενοικιαστήρια και τα πωλητήρια κοκκινίζουν τις άδειες βιτρίνες σαν αγγελιήτρια θανάτου. Μεσαίες και μεγαλύτερες επιχειρήσεις ανακοινώνουν διαρκώς περικοπές και απολύσεις ή περιμένουν το νέο νόμο, ώστε να κοστίσουν φθηνότερα οι απολύσεις.

Η κοινωνία βουλιάζει με ταχύ ρυθμό στην ύφεση και στο φόβο. Τα νοικοκυριά αδυνατούν να προγραμματίσουν τα στοιχειώδη της καθημερινότητας και πασχίζουν να καταρτίσουν στρατηγικές επιβίωσης. Μέσα σε όλα αυτά έχουμε μια Κυβέρνηση που αποδεικνύεται κατώτερη των περιστάσεων.

Παρέλαβε την ανεργία στο 7,5% και την οδηγεί σε δυσθεώρητα ύψη. Παρέλαβε τον πληθωρισμό στο 1% και ήδη είναι στο 5,4%. Με τη νέα αύξηση στο ΦΠΑ και στα καύσιμα θα ξεπεράσει το 6%. Κατηγορούσε την προηγούμενη κυβέρνηση για ακρίβεια στις τιμές καταναλωτή και έλεγε ότι τον πρώτο κιόλας μήνα θα μειώσει τις τιμές κατά 10%. Ήδη είμαστε η πρώτη χώρα σε ακρίβεια σε όλη την Ευρώπη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ δεν αντέχει να πει την αλήθεια στην ώρα της. Προεκλογικά όλα ήταν διαφορετικά και ψέματα, τάχατες, έλεγε ο Καραμανλής. Γιατί όλα τα προηγούμενα χρόνια το ΠΑΣΟΚ δεν επέτρεψε να γίνει καμμία μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό; Γιατί όταν άνοιξε το ζήτημα η κυβέρνηση Καραμανλή, λυσσαλέα, αντιδρούσε; Τότε δεν υπήρχε πρόβλημα και σήμερα, που έχουμε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που κυβερνά, υπάρχει;

Το κοινωνικό κράτος χρειάζεται πολύ χρόνο για να οικοδομηθεί και ελάχιστο χρόνο για να καταστραφεί. Η ιστορική μοίρα της παρούσας Κυβέρνησης, σοσιαλιστικής γαρ, έλαχε να είναι η καταστροφή. Φοβόμαστε, δε, ότι δεν έχει καν επίγνωση του τεράστιου κλονισμού που προκαλεί στην κοινωνία.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στις γενικές παρατηρήσεις της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου με μία γλώσσα που δεν συνηθίζεται, υποστηρίζεται ότι το κράτος εγκατέλειψε την ευαισθησία του στην σκληρότητα της τρόικας, ακόμα και για τις πιο ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, όπως είναι οι μητέρες με τα ανήλικα παιδιά. Και εδώ φαίνεται ότι το προεκλογικό δίλημμα που θέτετε, σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα, το εφαρμόζετε εσείς με σοσιαλισμό και βαρβαρότητα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Λεονταρίδη.

Ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Νι-

κόλαος Καραθανασόπουλος καλείται να λάβει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση επιμένει σε ένα ξεφτισμένο πρόσχημα, ένα πρόσχημα το οποίο δεν αντέχει σε σοβαρή κριτική, ότι όλα αυτά τα μέτρα τα οποία παίρνει και τα οποία συζητάμε και σήμερα με το ασφαλιστικό, είναι αποτέλεσμα της δημοσιονομικής εκτροπής και της ανάγκης να μπει τάξη στα δημοσιονομικά πράγματα.

Εάν έτσι είχαν τα πράγματα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρώτον, θα πρέπει να μας εξηγήσει γιατί το ασφαλιστικό άρχισε να ξεθεμελιώνεται από το 1985, ξεκινώντας από το ΝΑΤ. Ακολούθησαν οι νόμοι Σιούφα, Σουφλιά, ο νόμος Ρέππα, ο νόμος της κ. Πετραλιά και ο σημερινός νόμος. Όλοι αυτοί οι νόμοι τότε ήθελαν να αντιμετωπίσουν το δημοσιονομικό εκτροχιασμό, ο οποίος εμφανίστηκε το 2009; Είχαν πρόβλεψη πριν είκοσι χρόνια για το δημοσιονομικό εκτροχιασμό;

Δεύτερον, δεν αντέχει σε κριτική από την άποψη ότι τα συγκεκριμένα μέτρα εφαρμόζονται συνολικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση ανεξάρτητα από το επίπεδο του χρέους και των ελλειμμάτων. Ήδη χθες η Κομισιόν ανακοίνωσε ότι θα αυξηθούν γενικά τα όρια συνταξιοδότησης όλης της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως απόρροια της αύξησης του προσδόκιμου ορίου ζωής. Και εκεί είναι ζήτημα της δημοσιονομικής εκτροπής;

Φαίνεται, λοιπόν, πάρα πολύ καθαρά ότι τα μέτρα αυτά έρχονται από πολύ παλιά και ιδίως από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και θέλουν να πάνε πολύ μακριά. Θέλουν να πάνε, δηλαδή, στη μισθωτή σκλαβιά, στο φθηνό, στο ευέλικτο, στο ανασφάλιστο εργατικό δυναμικό, στη συμπίεση της τιμής της εργατικής δύναμης, σε ένα εργασιακό και ασφαλιστικό Μεσαίωνα σε βάθος χρόνου.

Και θα ρωτήσει κάποιος καλοπροαίρετα: Υπάρχουν κάποιοι που χάνουν και κάποιοι που κερδίζουν; Βεβαίως. Ποιοι χάνουν; Οι εργαζόμενοι και ιδιαίτερα οι νέοι εργαζόμενοι από αυτά τα μέτρα. Μείωση των μισθών τους, κατάργηση εργασιακών δικαιωμάτων, αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, μείωση των συντάξιμων αποδοχών. Και ποιοι κερδίζουν από όλη αυτή τη διαδικασία; Οι επιχειρηματίες, οι κεφαλαιοκράτες είναι αυτοί που κερδίζουν.

Ουσιαστικά είναι και άδικο. Δηλαδή, αυτοί οι οποίοι δεν ευθύνονται για την κρίση, οι εργαζόμενοι, θα κληθούν να επωμισθούν τα βάρη της κρίσης, ενώ αυτοί οι οποίοι ευθύνονται, οι κεφαλαιοκράτες, οι καπιταλιστές, βγαίνουν από αυτή τη διαδικασία όχι μόνο αλώβητοι, αλλά και από καλύτερες θέσεις για να επιβάλουν τα αντερρατικά, αντιλαϊκά σκληρά τους μέτρα.

Και γι' αυτό ακριβώς το λόγο θέλετε ως σύμμαχό σας την τρόικα και κουνάτε απειλητικά τον μπαμπούλα του μνημονίου, που από κοινού τον συντάξατε με την Τρόικα για να επιταχύνετε την υλοποίηση των καπιταλιστικών αυτών αναδιαρθρώσεων.

Αποτελεί σύμμαχό σας η τρόικα. Και είναι πάνω απ' όλα σύμμαχος της αστικής τάξης.

Και σας είπε και ο εισηγητής μας ότι υπάρχουν ζητήματα τα οποία δεν εντάσσονται σε καμμία λογική, όπως οι ανατροπές στο εργασιακό. Αλήθεια τι σχέση έχει με την ανάγκη να εξασφαλίσουμε χρήματα, εάν αυτό ήταν για το δανεισμό, η υπόθεση της κατάργησης των ορίων στις απολύσεις, της αύξησης των ορίων στις απολύσεις; Τι σχέση έχει με τη δημοσιονομική κατάσταση η μείωση των αποζημιώσεων στους απολυμένους; Τι σχέση έχει με τη δημοσιονομική κατάσταση η κατάργηση για τους νέους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα των συλλογικών συμβάσεων εργασίας;

Έχει καμμία σχέση; Καμμία απολύτως. Ποιον εξυπηρετούν τα μέτρα αυτά; Τους ίδιους τους κεφαλαιοκράτες. Άρα, υπάρχει μια κόκκινη γραμμή, ένα νήμα που συνδέει το σύνολο των μέτρων και στο εργασιακό και στο ασφαλιστικό. Εξυπηρετούν, δηλαδή, τις ανάγκες των κεφαλαιοκρατών για φτηνή ανασφάλιστη εργασία.

Και απ' αυτή την άποψη βεβαίως πάει «νύχι-κρέας» η υπόθεση εργασιακό και ασφαλιστικό. Έχουν δηλαδή να κάνουν τα μέτρα αυτά με την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και την κερδοφορία των επιχειρήσεων. Γι' αυτήν ακριβώς ενδιαφέρεστε και ας

αφήσετε τα κροκοδείλια δάκρυα για τα ταμεία και το ασφαλιστικό σύστημα.

Τρίτο ζήτημα: βασιζέστε σε ψευδεπίγραφα και αντιεπιστημονικά επιχειρήματα, για παράδειγμα, το δημογραφικό πρόβλημα. Αλήθεια, ποιο δημογραφικό πρόβλημα είναι, όταν υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες άνεργοι; Θα υπήρχε δημογραφικό πρόβλημα, αν υπήρχε πλήρης απασχόληση για όλους; Όταν υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες ευκαιριακά εργαζόμενοι, όταν υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες ανασφαλιστοι, αυτοί δεν συμπεριλαμβάνονται στον κουβά του δημογραφικού προβλήματος; Βγαίνουν απ' έξω;

Και στο κάτω-κάτω της γραφής, δεν είναι υποκριτικό το ενδιαφέρον σας για τα νέα ζευγάρια και τα νέα παιδιά, όταν υπάρχει αβεβαιότητα για το αύριο; Με 300 ευρώ μισθό της πείνας και της εξαθλίωσης μπορείτε να φτιάξετε οικογένεια και όταν καταργείτε μια σειρά ρυθμίσεις; Άρα είναι ψευδεπίγραφο το ζήτημα του δημογραφικού προβλήματος και αντιεπιστημονικό.

Όπως είναι και το προσδόκιμο όριο ζωής. Τι είναι αυτό; Ένας ηλικιακός Καιάδας; Θα πετάμε δηλαδή τους ηλικιωμένους στον Καιάδα; Δεν υπάρχει ηλικιακός ρατσισμός τους σε χώρους εργασίας, σε ολόκληρους κλάδους εργασίας; Στον τουρισμό, ποιος θα πάει να δουλέψει σε ρεβιτόρο στα πενήντα και τα πενήντα πέντε και στα εξήντα; Ποια γυναίκα, αφού το ξέρετε πολύ καλά ότι την κοιτάνε από την κορφή μέχρι τα νύχια να είναι ευπαρουσίαστη; Μέχρι τα τριάντα-τριάντα πέντε το πολύ-πολύ έχει. Βιτρίνα της βαριάς, όπως την αποκαλείτε, βιομηχανίας.

Και στο κάτω-κάτω της γραφής, το πιο ουσιαστικό, αυτό το οποίο λένε τα ίδια τα εγχειρίδια της αστικής οικονομίας σας που πρεσβεύετε, η παραγωγικότητα της εργασίας που πάει σαν παράμετρος; Πάει περίπατο. Δεν την λαμβάνετε υπ' όψη. Την ίδια παραγωγικότητα είχε ο υπάλληλος της δεκαετίας του '50 με τον σημερινό εργαζόμενο; Τεράστια διαφορά. Η τεχνολογία, τα νέα μηχανήματα, οι επιστημονικές ανακαλύψεις, όλα αυτά που πάνε; Σε βάρος του ίδιου του εργαζόμενου.

Χτυπάτε τα εργασιακά του δικαιώματα, χτυπάτε τα ασφαλιστικά του δικαιώματα, αν και παράγει πολύ περισσότερο πλούτο. Ποιος την καρπώνεται αυτή την παραγωγή της εργασίας; Πάλι οι κεφαλαιοκράτες.

Και βεβαίως δεν είναι δίκαιη και ισότιμη αυτή η λύση. Γιατί το δίκαιο είναι από ποια σκοπιά; Είναι δίκαιη για τους κεφαλαιοκράτες και όχι για τους εργαζόμενους. Για τους εργαζόμενους θα ήταν μια δίκαιη λύση η μείωση των ορίων συνταξιοδότησης, γιατί αυξάνεται ο πλούτος, η αύξηση των συντάξιμων αποδοχών τους, η σταθερή και πλήρης απασχόληση, η προσθήκη και νέων επαγγελματιών στα βαρέα και ανθυγιεινά. Αυτό θα ήταν δίκαιη λύση.

Και βεβαίως, άμα κόπτεσθε για την ισοτιμία, καταργείτε τη βουλευτική σύνταξη. Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα. Γιατί οι γυναίκες υφίστανται διπλή εκμετάλλευση και στο χώρο εργασίας. Γιατί δεν παλεύετε για τις ίδιες αποδοχές στον ιδιωτικό τομέα ανάμεσα στους άντρες και στις γυναίκες για την ίδια εργασία που παρέχουν; Αυτό το αφήνετε, το περνάτε στο απυρόβλητο τελειώς. Εκεί δεν υπάρχουν ίσα δικαιώματα για τις γυναίκες; Το ότι επωμίζονται το βάρος της παιδικής ανατροφής, το ότι επωμίζονται για να καλύψουν τους ηλικιωμένους και τις ανάγκες τις οποίες έχουν; Αυτό στο απυρόβλητο.

Και στο τέλος είναι κροκοδείλια τα δάκρυά σας για τη νέα γενιά. Να φτάσουν, λέει, τα ασφαλιστικά ταμεία να δώσουν σύνταξη στους νέους ανθρώπους. Σε ποιους; Σε αυτούς που λέτε σε σαράντα χρόνια; Μα, με τη μερική απασχόληση γιατί δεν λέτε ότι αυτός ο νέος δεν θα πάρει ποτέ σύνταξη; Θέλει τρεις ζωές, για να φτάσει σαράντα χρόνια πλήρων ενσήμων. Τρεις ζωές θέλει. Δεν θα πάρει ποτέ σύνταξη. Επί της ουσίας καταργείτε τη σύνταξη. Και δεν είναι δημοσιονομικά βιώσιμη η λύση σας.

Και μιλάτε για μελέτες, αναλογιστικές, με πρόβλεψη μετά από πενήντα χρόνια. Μα, ποιον κοροϊδεύετε; Εδώ τα ίδια τα επιστημονικά σας στελέχη δεν μπορούσαν να προβλέψουν την καπιταλιστική κρίση. Δεν ξέρουν αύριο τι τους ξημερώνει και μπορούν να προβλέψουν τι θα γίνει μετά από πενήντα χρόνια για το ασφαλιστικό; Ποιον δουλεύετε;

Και όλα αυτά, όταν υπάρχει εκτεταμένη εισφοροδιαφυγή, εκτεταμένη εισφοροαποφυγή, όταν υπάρχουν τα εκατοντάδες

δισεκατομμύρια κλεμμένων των αποθεματικών διαχρονικά. Και κάποιοι ωφελήθηκαν από αυτά τα αποθεματικά των ταμείων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: ...ή τα χρήματα των εργαζόμενων. Κέρδισαν οι κεφαλαιοκράτες. Και όλα αυτά όταν υπάρχει απαλλαγή του κράτους και της εργοδοσίας από τα χρέη τους και τις εργοδοτικές τους εισφορές. Τί θέλετε να κάνετε επί της ουσίας; Θέλετε να απαλλάξετε το κράτος από την παροχή σύνταξης.

Γι' αυτό δίνετε μια προνοιακή, βασική –όπως την ονομάζετε– σύνταξη, ενώ για την αναλογιστικότητα των άλλων κλάδων, εάν και εφόσον τα ταμεία έχουν χρήματα. Και θα τα βουλιάξετε τα ταμεία και θα τα μετατρέψετε σε επιχειρήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα δώσετε τη σύνταξη αυτή και φέρνετε τους εργαζόμενους πεσκέσι στις ιδιωτικές, ασφαλιστικές εταιρίες.

Από αυτήν την άποψη, η αντιλαϊκότητα των μέτρων σας πάει χέρι-χέρι με τον αυταρχισμό, με την τρομοκρατία, με τη συκοφάντηση των αγώνων και τον αντικομμουνισμό.

Ο κόσμος δεν πρέπει να σας έχει καμμία εμπιστοσύνη. Και το νομοσχέδιο αυτό, όχι μόνο να μείνει στα χαρτιά, αλλά και να ανατραπεί από την πάλη της εργατικής τάξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Καραθανασόπουλο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλίας Πολατίδης.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Είναι βέβαιο ότι στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας υπάρχει ένα πραγματικό πρόβλημα. Υπάρχει.

Αυτά που βλέπουμε, συνταξιούχοι των σαράντα πέντε ετών, ελλείμματα, διαφορετική συμπεριφορά του συστήματος στον εργαζόμενο, παραδείγματος χάριν στον υπάλληλο γραφείου αν είναι στον ιδιωτικό ή στο δημόσιο τομέα, σπατάλες στα νοσοκομεία, λεηλασία των αποθεματικών των ταμείων, όλα αυτά είναι μια πραγματικότητα την οποία ζούμε.

Είναι όμως όλα αυτά τελικά που δημιουργούν το πρόβλημα; Αυτό είναι που μας έχει φέρει σε αυτήν τη δύσκολη θέση; Εγώ θα δώσω μια απάντηση που δεν είναι προφανής. Θα πω ότι «όχι» δεν είναι αυτό που μας έχει φέρει σε αυτήν τη δύσκολη κατάσταση.

Σε αυτή τη δύσκολη κατάσταση μας έχουν φέρει άλλες αιτίες. Θα πω μια: Η αλλαγή της τεχνολογίας. Κάποτε για την ίδια εργασία χρειάζονταν δεκαπέντε δαχτυλογράφοι, σήμερα χρειάζεται μισή υπάλληλος γραφείου με ένα φωτοτυπικό. Άρα, πρέπει να προσαρμοστεί το σύστημά μας σε αυτήν τη νέα πραγματικότητα.

Δεύτερο θέμα: Τα ανοιχτά σύνορα. Η ελεύθερη διακίνηση εμπορευμάτων, χωρίς να εξασφαλίζουμε ίδιες συνθήκες εργασίας και ίδιες περιβαλλοντικές και άλλες συνθήκες που μας οδηγεί; Στην ουσία οι Έλληνες εργαζόμενοι να υφίστανται ένα κοινωνικό ντάμπινγκ, να υφίστανται τον άμεσο ανταγωνισμό από χώρες χαμηλού εργατικού κόστους όπως Κίνα, Τουρκία, Ινδία κ.λπ..

Ακόμη και αν ένας επιχειρηματίας αποφασίσει να κρατήσει την παραγωγή στην Ελλάδα, θα έχει αυτόν τον αθέμιτο ανταγωνισμό από εμπόρους που θα φέρουν τα ομοειδή προϊόντα, τα οποία έχουν παραχθεί στις χώρες χαμηλού εργατικού κόστους και έτσι, εντός ολίγου, θα κλείσει. Άρα και οι εισφορές, τις οποίες θα πλήρωνε στα ασφαλιστικά ταμεία και αυτές θα λείψουν από το σύστημα.

Παρ' όλα αυτά, το σύστημα είναι φορτωμένο από τα προηγούμενα χρόνια με πάρα πολλές υποχρεώσεις, τις οποίες πρέπει να φέρει εις πέρας. Υπάρχει δηλαδή, στην Ελλάδα μια έλλειψη θέσεως στον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας. Δυστυχώς, η χώρα μας δεν αξιοποιεί τα μυαλά και τις δυνατότητες που έχει, ούτως ώστε να είναι μια χώρα υψηλής παραγωγής τεχνολογίας και άρα να έχει έσοδα από πατέντες και από τα υπόλοιπα. Ταυτοχρόνως είναι μια χώρα που δεν της επιτρέπεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από τους «σοφούς» των Βρυξελλών ούτε καν να καλύπτει τις δικές της ανάγκες σε ορισμένα βασικά είδη.

Είδαμε άλλωστε τη σφαγή, η οποία υπήρξε την τελευταία δεκαπενταετία στην ένδυση, στην υπόδηση κ.λπ. και στη μεταφορά μάλιστα με ελληνικά χρήματα, με κάποιους σοφούς, οι οποίοι έκαναν σχέδια για την ανασυγκρότηση των Βαλκανίων. Δηλαδή, με τα λεφτά των Ελλήνων εργατών χρηματοδοτούσαν τις επιχειρήσεις να φύγουν εκτός Ελλάδος, γιατί υποτίθεται ότι πίστευαν ότι υπάρχει μια παγκόσμια οικονομία και δεν πρέπει να πολυεξτάζουμε αυτά τα παρωχημένα πράγματα σαν τα εμπορικά ισοζύγια.

Είχαμε τη μαζική είσοδο των λαθρομεταναστών, η οποία αύξησε σε τεράστιο βαθμό την προσφορά εργασίας. Δηλαδή, είχαμε μείωση των θέσεων εργασίας, αλλά ταυτοχρόνως για τις ίδιες ελάχιστες θέσεις εργασίας, οι οποίες διατηρήθηκαν στην οικονομία, είχαμε τεράστιο ανταγωνισμό, που οδήγησε τελικά, όπως ήταν λογικό και αναμενόμενο, στη μαύρη και ανασφάλιστη εργασία.

Η επιχείρηση, η οποία αντιμετώπιζε προβλήματα, τι έκανε ως μία πρώτη λύση, για να μπορέσει να διατηρηθεί πριν να κλείσει; Κατέφυγε στη μαύρη και ανασφάλιστη εργασία, ούτως ώστε να βρει εκεί μια διέξοδο να ανταγωνιστεί το κόστος από τις χώρες χαμηλού εργατικού κόστους. Να σας αναφέρω ένα παράδειγμα. Μία πολυεθνική επιχείρηση, η οποία κατασκευάζει στο Βιετνάμ αθλητικά υποδήματα τα οποία κοστίζουν μισό δολάριο, έρχεται και τα πουλά στην Ευρώπη και στην Ελλάδα με 75 ευρώ. Άρα, όλο αυτό το τεράστιο υπερκέρδος το καρπώνονται κάποιες επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν offshore με έδρα στα Κέϋμαν και έτσι δεν υπάρχουν φορολογικά έσοδα για την ελληνική οικονομία, αλλά κυρίως λείπουν οι ασφαλιστικές εισφορές, διότι μόνο ένας πωλητής καταλαβαίνει τι τζίρο μπορεί να κάνει, καμμία σχέση με αυτό που θα έκανε ως μία θέση εργασίας στην παραγωγή.

Έρχεστε εδώ εσείς να δώσετε την απάντηση, κατεβάζοντας στην ουσία τη βασική σύνταξη, δημιουργώντας, δηλαδή, μία προνοιακού τύπου σύνταξη, αγνοώντας βέβαια ότι αυτήν την προνοιακού τύπου σύνταξη θα την πάρουν σ' ένα τεράστιο βαθμό κάποιοι άνθρωποι, λόγω αυτών που έχετε στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, όπως στο άρθρο 2, παραδείγματος χάριν, στις παραγράφους β' και γ', όπου λέτε ότι για να πάρουν τη βασική σύνταξη, θα πρέπει να έχουν ορισμένες προϋποθέσεις, όπως το 65ο έτος της ηλικίας, το ατομικό και οικογενειακό εισόδημα να είναι χαμηλό, να διαμένουν μόνιμα στην Ελλάδα για τουλάχιστον δεκαπέντε έτη μεταξύ του 15ου και 65ου έτους της ηλικίας.

Στην παράγραφο 3, όμως, λέτε ότι η εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων γίνεται με την επιφύλαξη των ρυθμίσεων περί προστασίας των πολιτών των κρατών-μελών.

Άρα, όλα αυτά σημαίνουν μία βιομηχανία, η οποία έχει στηθεί και θα παίρνουν αυτά τα 386 ευρώ. Σε πόσους μπορεί να τα δώσει το σύστημά μας; Μπορεί να τα δώσει σε πενήντα χιλιάδες, σε εκατό χιλιάδες, σε διακόσιες χιλιάδες, σε ένα εκατομμύριο; Προφανώς, υπάρχουν ένα εκατομμύριο κοινοτικοί, οι οποίοι θέλουν να πάρουν αυτά τα 386 ευρώ. Τι κάνετε επ' αυτού; Τίποτα. Διατηρείτε ρυθμίσεις, οι οποίες βάζουν, με ένα φύλλο συκής ότι, δήθεν, κάτι προσπαθείτε να κάνετε, αλλά στην πραγματικότητα, δε, δεν θα γίνει τίποτα.

Ποια είναι η πρόταση; Τα έσοδα του ασφαλιστικού συστήματος να μην εξαρτώνται από τον αριθμό των εργαζομένων ανά μονάδα προϊόντος, ο οποίος μειώνεται, προοιούσης της τεχνολογίας, αλλά να εξαρτώνται από το συνολικό τζίρο της οικονομίας, ο οποίος συν ή πλην μεγαλώνει. Το πρόβλημα, με αυτόν τον τρόπο, είναι ότι απαλλάσσεται πλέον από τον αριθμό των εργαζομένων και άρα οι Έλληνες εργαζόμενοι και οι ελληνικές παραγωγικές επιχειρήσεις δεν έχουν τον αθέμιτο ανταγωνισμό από τις χώρες χαμηλού εργατικού κόστους.

Αυτές τις προβλέψεις τις οποίες κάνετε στο σύστημα, τα αστυνομικού τύπου μέτρα τα οποία προωθείτε για μείωση της εισφοροδιαφυγής, διατηρώντας την υπερβολική προσφορά εργασίας, πάρα πολλοί τα έχουν δοκιμάσει. Έχουμε δει σώματα επιθεώρησης εργασίας. Όταν όμως έχουμε υπερπροσφορά εργασίας, είναι βέβαιο ότι θα έχουμε τα φαινόμενα της μαύρης και ανασφάλιστης εργασίας.

Το χειρότερο, όμως, που έχετε κάνει με το ασφαλιστικό νομοσχέδιο και με όλη αυτήν την προσπάθεια να μην λύσετε το πρό-

βλημα –διότι περί προσπάθειας πρόκειται– είναι ότι έχετε μετατρέψει τον ελληνικό λαό από έθνος σε πληθυσμό, έχετε μετατρέψει την οικογένεια σε επιχείρηση. Κανείς δεν θέλει να κάνει θυσίες για τον άλλον και η κοινωνική αλληλεγγύη, που βασίζεται, πάνω απ' όλα, στην κοινή καταγωγή, στη συνειδηση του κοινού πεπρωμένου, δεν υπάρχει. Καταστρέφετε το μέλλον της νεολαίας, την ελπίδα της, γιατί είστε προσηλωμένοι στις ιδεοληψίες της παγκοσμιοποίησης. Αυτό είναι προφανές από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και γι' αυτό το καταψηφίζω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Πολιτίδη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ στο Νομό Λάρισας κ. Ηρώ Διώτη.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, κύριοι Υπουργοί, νομίζω ότι ήρθε η ώρα να το ομολογήσετε, όχι μόνο εδώ μέσα, αλλά, κυρίως, στον ελληνικό λαό: Έχετε συγκεκριμένο σχέδιο να ξεπουλήσετε τη χώρα, αλλά επειδή σας βγαίνει ακριβά, καθώς ακόμη ζούνε άνθρωποι εδώ, αποφασίσατε να τους εξοντώσετε, ώστε να βγει η αγοραπωλησία προσφορότερη. Διότι, μόνο ως καλοσχεδιασμένο σχέδιο εξόντωσης μπορεί κανείς να δει τις ρυθμίσεις του νέου υβριδικού νομοσχεδίου για την κοινωνική ασφάλιση και τις εργασιακές σχέσεις και, μάλιστα, έχω την υποψία ότι ξέρω από πού είναι εμπνευσμένο.

Απλά, μάλλον οι πολίτες δεν είχαν καταλάβει τι ακριβώς εννοούσε ο κ. Παπανδρέου, όταν έλεγε ότι θα κάνει την Ελλάδα Δανία του Νότου. Ίσως δεν τον είχαμε παρακολουθήσει, διότι, διαβάζοντας το νέο νομοσχέδιο, μου ήρθε στο μυαλό η δανέζικη μαύρη πολιτικοκοινωνική κωμωδία «Πώς να ξεφορτωθούμε τους άλλους», στην οποία το κοινοβούλιο της Δανίας ψηφίζει έναν έκτακτο στρατιωτικό νόμο, προσπαθώντας να καθαρίσει την κοινωνία από τα παράσιτά της, όπου παράσιτα λογίζονται τα άτομα που ζουν από την πρόνοια, οι άνεργοι και αρκετές ακόμα αντιπαραγωγικές ομάδες του πληθυσμού, οι οποίες εξοντώνονται στο όνομα της ευημερίας του κράτους.

Οι ομοιότητες, όμως, σταματούν κάπου εδώ. Η διαφορά έγκειται στο ότι η ταινία είναι μυθοπλασία, ενώ εδώ μιλάμε για πραγματικές ζωές, για ανθρώπους με σάρκα και οστά, τους οποίους επιχειρείτε σήμερα να ξετινάξετε, να τους βάλετε να δουλεύουν μέχρι να πεθάνουν, χωρίς ποτέ καν να τολμήσουν να ονειρευθούν ότι θα απολαύσουν τους κόπους της εργασίας μιας ζωής. Διότι και αυτό σκοπεύετε να τους το στερήσετε με πρόσχημα τα δημοσιονομικά και το μνημόνιο που συνυπογράψατε, όχι με την αγία, αλλά με την «αμαρτωλή τριάδα» του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Στο προκείμενο, τώρα. Είναι σαφής ο προσανατολισμός που προκύπτει μέσα από το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα. Τα τρία «δεν» έχουν πάει περίπατο εδώ και καιρό, καθώς αλλάζει ο τρόπος υπολογισμού των συντάξεων ενώ, παράλληλα, αυξάνουν τα όρια του χρόνου παραμονής στην εργασία, μαζί με τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης. Το διανεμητικό σύστημα των συντάξεων συρρικνώνεται και ταυτόχρονα καταργείται η τριμερής χρηματοδότηση στην κοινωνική ασφάλιση με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την περαιτέρω διεύρυνση του κεφαλαιοποιητικού συστήματος. Για τις επικουρικές, ούτε λόγος, αφού το κράτος δεν εγγυάται στο εξής τη χορήγησή τους.

Αυτό που με φοβίζει είναι το τι ακόμη θα επιχειρήσετε να περάσετε, εντός και εκτός Βουλής, στο επόμενο διάστημα, κάνοντας χρήση των ίδιων προσχημάτων. Πάμε τώρα και στο «ό,τι περισσεύει» της δικής μας ελληνικής φάρσας και ποιοι προκύπτει ότι περισσεύουν, κατά την άποψη της Κυβέρνησης, από τη δική μας κοινωνία. Ακόμη και ο πλέον απρόσεκτος και ανυποψίαστος αναγνώστης του ασφαλιστικού εργασιακού νομοσχεδίου μπορεί να αντιληφθεί ότι, κατά την άποψή σας, περισσεύουν οι νεοεισερχόμενοι στην εργασία, οι μελλοντικοί εργαζόμενοι που θα ασφαλιστούν για πρώτη φορά το 2015, οι μητέρες με ανήλικα παιδιά, αλλά και τα άτομα με αναπηρία.

Σε όσα στατιστικά στοιχεία έχουν διατεθεί ως τώρα για την

ανεργία στη χώρα, οι προαναφερθείσες ομάδες είναι «στο κόκκινο». Είναι αυτές που πλήττονται περισσότερο και το μίνιμουμ που θα έπρεπε να διασφαλίσει μια Κυβέρνηση που θέλει να φέρει τον τίτλο σοσιαλιστική είναι η προστασία τους, ειδικά σε μία τέτοια κρίσιμη συγκυρία.

Εσείς, διαψεύδοντας ακόμα και τους πιο φανατικούς σας ψηφοφόρους, που ήλπισαν με τις εκλογές του Οκτώβρη στη στροφή, σε μία πολιτική που θα εγγυάται το κοινωνικό κράτος, βάλατε πρώτους στο στόχαστρο αυτούς ακριβώς που έπρεπε να προστατεύσετε. Η επίσημη ανεργία είναι στο 15% και η ανασφάλιστη εργασία στο 25%. Ακόμα είμαστε στην αρχή της ύφεσης και τα ποσοστά αναμένεται να χειροτερέψουν. Ποιος θα καταφέρει να συμπληρώσει σαράντα χρόνια ασφαλισμένα δουλειάς;

Να ξεκαθαρίσουμε, επίσης, κάτι. Το ασφαλιστικό είναι πρωτίστος κοινωνικό και πολιτικό ζήτημα και όχι δημοσιονομικό και αυτό διότι γεφυρώνει με αλληλεγγύη τις προηγούμενες και τις επόμενες γενιές και αποτελεί εχέγγυο ότι δε θα επικρατήσει εργασιακός μεσαίωνας. Όμως, εσείς, με το νομοσχέδιο που καταθέσατε, στοχεύετε στις πιο βίαιες και άδικες αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα κόντρα τόσο στη νέα, όσο και στην προηγούμενη γενιά, ενάντια ακόμα και στα αγέννητα, σήμερα, παιδιά.

Για τις νέες γυναίκες, για τις νέες μητέρες, ασχέτως του αριθμού παιδιών που έχουν, δε λήφθηκε υπ' όψιν κανένα κοινωνικό κριτήριο. Η Κυβέρνηση μεμψιμοιρεί για το δημογραφικό, παράλληλα επικαλείται τη γήρανση του πληθυσμού για τα μέτρα και στην πράξη, στο διά ταύτα, κάνετε ό,τι περνάει από το χέρι σας, ώστε καμμία γυναίκα να μην το πάρει απόφαση στο εξής να γίνει μητέρα. Και αυτό γιατί με τα μέτρα που θέλετε να περάσετε, με την αύξηση των ετών εργασίας και των ορίων συνταξιοδότησης, τιμωρείτε τη μητρότητα.

Το νέο υβριδικό νομοσχέδιό σας επιτίθεται στους νεαρής ηλικίας κυρίως εργαζόμενους, αλλά και στους άνεργους. Για τους πρώτους μπαίνει πλαφόν στις αποδοχές τους κάτω από το όριο του κατώτατου μισθού που προβλέπει η εκάστοτε εθνική γενική συλλογική σύμβαση. Στους, δε, stagiers έρχεστε σήμερα και τους λέτε ότι τους κάνετε τη χάρη να τους αναγνωρίσετε ένα έτος πλασματικής εργασίας, το οποίο σαφώς και θα κληθούν να το πληρώσουν από την τσέπη τους. Στους απολυμένους, αυριανούς άνεργους, μειώνετε την αποζημίωση και ταυτόχρονα δίνετε δικαίωμα στις επιχειρήσεις για περισσότερες απολύσεις στο όνομα της ανταγωνιστικότητας. Ποια ανταγωνιστικότητα; Πού είδατε γραμμένο ότι, όταν μειώνει τις αποδοχές, κόβεις τις παροχές, αυξάνεις τους έμμεσους και τους άμεσους φόρους, κινείται καλύτερα η αγορά; Μόνο ως ανέκδοτο και μάλιστα ως μαύρο μπορώ να το εκλάβω.

Η πολιτική σας όμως, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, είναι καταδικασμένη να αποτύχει. Λίγο στον κόπο εάν μπαίνατε να εξετάσετε τη σύγχρονη πολιτικοοικονομική ιστορία, που το έχει ήδη καταγράψει, θα γνωρίζατε ότι οι χώρες που ακολούθησαν σε περασμένα έτη παρόμοια κοινωνικοασφαλιστική πολιτική με αυτήν που σήμερα αντιγράφετε έφτασαν σε αδιέξοδο. Η ύφεση πάντα γεννά ύφεση, όταν μπαίνεις στον φαύλο κύκλο που η Ελλάδα έχει εισέλθει πιο βαθιά από την υπογραφή του μνημονίου και μετά. Εμείς δεν πρόκειται να σας αφήσουμε να βυθίσετε την κοινωνία σε χειρότερη κόλαση.

Κλείνοντας, θέλω να θυμίσω αυτό που έχει ορθά διατυπώσει ο Ιταλός ακαδημαϊκός Ουμπέρτο Έκο. Είπε, λοιπόν, ότι «δημοκρατία δεν σημαίνει ότι η μειοψηφία έχει άδικο. Σημαίνει πως, ενώ σέβεται την κυβερνητική πλειοψηφία, υψώνει δυνατά τη φωνή της κάθε φορά που νομίζει ότι η πλειοψηφία έχει άδικο ή, ακόμα χειρότερα, όταν αντιτίθεται στους νόμους, την ηθική και τις αρχές της δημοκρατίας. Και οφείλει να το πράττει δυναμικά, γιατί αυτή είναι η εντολή των πολιτών. Όταν η πλειοψηφία υποστηρίζει ότι έχει δίκιο και η μειοψηφία δεν αντιδράει, τότε η δημοκρατία βρίσκεται σε κίνδυνο». Εμείς, αν και για εσάς θεωρούμαστε μειοψηφία, δεν πρόκειται να θέσουμε τη δημοκρατία σε κίνδυνο. Θα συνεχίσουμε να αντιδρούμε, ζητώντας από όλες τις θεωρούμενες από εσάς μειοψηφίες του Κοινοβουλίου να κάνουν το ίδιο και να πάμε σε ονομαστική ψηφοφορία, ώστε να κριθεί ο καθένας ατομικά για τη στάση του. Καλούμε και

εσάς και καλούμε και όλη την κοινωνία -άλλη μια μειοψηφία για εσάς- σε δυναμικές κινητοποιήσεις και μαζικούς αγώνες για να ανατρέψουμε τα σχέδιά σας και να διαφυλάξουμε τη δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Διώτη.

Το λόγο έχει ο ανεξάρτητος Βουλευτής Αττικής κ. Αθανάσιος Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που, εφόσον ψηφιστεί, θα επηρεάσει άμεσα και για πολλές δεκαετίες τη ζωή όλων μας. Το νομοσχέδιο αυτό έρχεται σε συνέχεια και ως συνέπεια του μνημονίου που ψήφισε πρόσφατα η κυβερνητική πλειοψηφία, αλλά και ως συνέπεια της άμεσης και καταπιεστικής παρέμβασης της τρόικας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, το οποίο έχει πλέον τον πρώτο και καθοριστικό ρόλο στα γεγονότα. Σε τελευταία ανάλυση, το νομοσχέδιο αυτό οδηγεί σε υποβάθμιση ή περιορισμό ή ακόμη και κατάργηση δικαιωμάτων και κατακτήσεων που αποκτήθηκαν με αγώνες και θυσίες μέσα σε δεκαετίες, αν όχι και μέσα σε αιώνες. Ο ξεσηκωμός του ελληνικού λαού, των εργαζομένων, είναι καθολικός και εδώ συμμετέχουν οι πάντες, νέοι και μεγαλύτεροι, άνδρες και γυναίκες, εργαζόμενοι στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, απασχολούμενοι και συνταξιούχοι.

Κύριε Υπουργέ, ανοίξε τα μάτια σας, τεντώστε τα αφτιά σας, συλλάβετε τα μηνύματα των καιρών. Αφουγκραστείτε τη γενική κατακραυγή και αποδοκιμασία. Προβληματιστείτε από το σκεπτικισμό και τις αντιδράσεις ακόμα και στο δικό σας κοινοβουλευτικό και κυβερνητικό χώρο. Δείτε τι λένε η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών, η ΑΔΕΔΥ, όλοι οι εργαζόμενοι που κατεβαίνουν στους δρόμους. Κατέβηκαν και θα ξανακατέβουν και παλεύουν για να μην προχωρήσει και να μην περάσει αυτό το νομοσχέδιο που θα είναι καταστροφικό για τα δικαιώματά τους.

Υπό την πίεση του απaráδεκτου μνημονίου και της τρόικας, το ΠΑΣΟΚ έφερε ένα νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό πολύ κατώτερο των περιστάσεων, δηλαδή έξω από τις πραγματικές ανάγκες της χώρας και των πολιτών της. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει την ανάγκη για μεταρρύθμιση του συστήματος συντάξεων, αλλά όχι με αυτόν τον βίαιο τρόπο και απολύτως αμφίβολης αποτελεσματικότητας αλλά και συνταγματικότητας σε κρίσιμες διατάξεις του, όπως το Ελεγκτικό Συνέδριο και το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής αποφαινόνται. Είναι πρόχειρο και κυρίως πρόκειται για μια ακόμη στην ουσία απόπειρα επιδιόρθωσης κατά το κυβερνητικό δοκούν του ήδη υπάρχοντος συστήματος.

Παρ' όλο που το ΠΑΣΟΚ ευαγγελίζεται την αλλαγή του συστήματος και τη μετατροπή των συντάξεων σε μία βασική και μία αναλογική σύνταξη, στην ουσία τα πράγματα παραμένουν τα ίδια. Και επιπλέον οι πολίτες μετά τις ήδη βάρβαρες πολιτικές που υπαγορεύει το μνημόνιο, έρχονται να δεχθούν και άλλο ένα πλήγμα, που γίνεται ακόμα μεγαλύτερο, γιατί η Κυβέρνηση αποφάσισε να φέρει με αυτό το νομοσχέδιο επώδυνες αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις.

Ο απλός πολίτης βάλλεται από παντού. Και εσείς δηλώνετε ότι δεν υπάρχουν άλλες εναλλακτικές λύσεις. Δεν είναι δυνατόν ο μόνος συντελεστής παραγωγής που πλήττεται να είναι η εργασία, οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι συνταξιούχοι, είτε με το παρόν ασφαλιστικό νομοσχέδιο είτε με τις αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις.

Εμείς θεωρούμε, ότι ακόμη και στις έκτακτες συνθήκες που αντιμετωπίζουμε, ακόμη και μέσα στο ασφυκτικό πλαίσιο που καθορίζει το μνημόνιο, υπάρχουν περιθώρια για ένα δίκαιο και διαφανές σύστημα συντάξεων στηριγμένο σε αρχές. Δυστυχώς, δεν είστε διατεθειμένοι να προχωρήσετε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Μιλώντας στο περιορισμένο αυτό διάστημα που μας δίνεται, δεν μπορούμε να αναφερθούμε σε όλες τις παθογένειες του συστήματος, την εισφοροδιαφυγή, τις εισφοροαπαλλαγές, τη διασπάθιση των αποθεματικών των ταμείων και τόσα άλλα. Θα

αρκεστούμε, αναγκαστικά, στις διατάξεις του νομοσχεδίου.

Εμείς από την πλευρά μας, ως αριστεροί, φυσικά και δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι η χρηματοδότηση ενός σύγχρονου συστήματος κοινωνικής προστασίας, η δαπάνη για συντάξεις θα μπορεί να αυξάνεται με τρόπο ανεξέλεγκτο. Το σύστημα όμως, όπως υπάρχει σήμερα, σε καμμία περίπτωση δεν μπορούμε, ούτε και θέλουμε να το υπερασπιστούμε. Πάσχει επί της αρχής, όπως πάσχει επί της αρχής και το νομοσχέδιο που προτείνετε. Αντί να πάμε σε ένα ενιαίο σύστημα ή έστω σε τρία ταμεία, μισθωτών, αυτοαπασχολούμενων, αγροτών, υπάρχουν εξαιρέσεις τις οποίες δεν θέλω να αναλύσω, είναι γνωστές.

Εμείς ζητάμε την ενοποίηση του συστήματος συντάξεων, την πλήρη κατάργηση όλων των κοινωνικών πόρων και την επί ίσοις όροις στήριξη εισοδήματος των ηλικιωμένων από το κράτος, ανεξαρτήτως ασφαλιστικού ταμείου ή επαγγελματικού κλάδου. Προτείνουμε, επίσης, την ενιαία μεταχείριση όλων των ασφαλισμένων, ανεξαρτήτως ασφαλιστικού ταμείου ή επαγγελματικού κλάδου. Δεν μπορεί να γίνεται κατ' ουσίαν αποδεκτή η διαφορετική μεταχείριση εργαζομένων, όπως παραδείγματος χάριν η εξαιρέση από τις διατάξεις που αφορούν τα νέα όρια ηλικίας και τα απαιτούμενα έτη ασφάλισης για τους εργαζομένους πριν από το 1983 στις ΔΕΚΟ, στις τράπεζες, στα ταμεία του Τύπου και των ενστώλων, συνεχίζοντας το πελατειακό σύστημα και διαχωρίζοντάς τους από τους υπόλοιπους εργαζομένους του ιδιωτικού τομέα. Αν θεωρείτε ότι τα 27 χρόνια τουλάχιστον έχουν ένα βάρος για τη μελλοντική σύνταξη, αυτό πρέπει να ισχύει για όλους.

Όσον αφορά τους συντελεστές ανταπόδοσης της αναλογικής σύνταξης, παρ' ότι το νομοσχέδιο απαλείφει την απαράδεκτη κλιμάκωση ανάλογα με την ασφαλιστική κάλυψη, η οποία εμφανιζόταν στο προσχέδιο, διατηρεί την κλιμάκωση ανάλογα με τη διάρκεια της ασφάλισης. Αν και θεωρητικά η κλιμάκωση αυτή φαίνεται να δίνει κίνητρα παραμονής στην εργασία προς το τέλος του εργασιμού βίου, στην πραγματικότητα εξασθενεί τα κίνητρα για καταβολή εισφορών στην αρχή του εργασιμού βίου, εκεί δηλαδή που η εισφοροδιαφυγή είναι η συνηθέστερη. Αντί, λοιπόν, να ενισχύσει την ασφαλιστική συνείδηση, η Κυβέρνηση προτείνει ένα σύστημα, που απειλεί να προαγάγει την εισφοροδιαφυγή. Επιπλέον, πουθενά δε διακρίνουμε μία εγγύηση του κράτους για την αναλογική τους σύνταξη. Πώς θα χρηματοδοτηθούν τα ταμεία με τα τεράστια ελλείμματα, που το πελατειακό κράτος δημιούργησε; Πώς μπορεί να δεχθεί ο πολίτης ένα νομοσχέδιο, που για το μόνο που είναι σίγουρος είναι τα 360 ευρώ και αυτά χωρίς την τιμαριθμική αναπροσαρμογή;

Θα μπορούσαμε να πούμε πάρα πολλά, αλλά το βασικό πρόβλημα δεν είναι η μεταρρύθμιση, αλλά ποια μεταρρύθμιση, πότε και με ποιους όρους; Θέλουμε μία λύση του ασφαλιστικού τέτοια, που να μπορεί ο πολίτης να έχει μία αίσθηση δικαίου.

Εμείς προτείνουμε βασική σύνταξη με εισοδηματικά κριτήρια ή χωρίς, αλλά πάντως από την ίδια ηλικία για όλους, αναλογική σύνταξη εξίσου ανταποδοτική για όλους.

Όμως, ο δημοσιονομικός κορσές και οι αντινομίες του υπάρχοντος συστήματος μέσα και από τη διατήρησή με κάποιες μειώσεις των ανισοτήτων παροχής ανά πολίτη, καθλώνοντας τη βασική σύνταξη σε τόσο χαμηλά επίπεδα, καθιστούν το νέο νομοσχέδιο μη δεκτικό υπεράσπισης. Μία αρχή που θα μπορούσε να βάλει προοπτικές και βάσεις, σήμερα τινάζεται στον αέρα.

Όσον αφορά τώρα τα μέτρα για το εργασιακό, στην ουσία καταργείτε το δικαίωμα της μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία από την πλευρά των αδυνάτων, δηλαδή της συνδικαλιστικής οργάνωσης. Επιπλέον, διευκολύνονται οι απολύσεις των εργαζομένων. Και όλα αυτά, στο όνομα της απασχόλησης και της ανταγωνιστικότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό την υπομονή σας, κύρια Πρόεδρε.

Ως Αριστερά, εμείς αντιλαμβανόμαστε την έννοια και τη σημασία της ανταγωνιστικότητας. Σας τονίζουμε και μία ακόμη φορά ότι αυτή δεν μπορεί να προωθείται επιδρώντας αποκλειστικά στο συντελεστή εργασία, αφήνοντας άθικτους όλους τους άλλους κρισιμότερους παράγοντες συντελεστές, στην παρα-

γωγή και στη διάθεση, των ελληνικών προϊόντων.

Θα μπορούσαμε να συζητήσουμε ρυθμίσεις, που προτείνονται. Για να υπάρξει, όμως, μία ριζική εξισορρόπηση, πρέπει να υπάρχουν μέτρα, όπως η χαλάρωση των μέτρων σε αυτούς που ανήκουν στους ευνοημένους -από πλευράς εργασιακής ασφάλειας- με ανταλλάγματα, καθώς και θετικές παρεμβάσεις σε αυτούς, στην πλειοψηφία δηλαδή, που βρίσκονται έξω από την ομπρέλα προστασίας.

Τέρμα τα μπλοκάκια. Κανείς απασχολούμενος σε προφανή σχέση εξαρτημένης εργασίας με μπλοκάκι. Όλοι υποχρεωτικά ασφαλισμένοι. Μηδενική ανοχή στον εργασιακό μεσαίωνα, που πέρα από τους νόμους φτιάχνει ένα μοντέλο φθηνής ανάπτυξης, το οποίο καταστρέφει το περιβάλλον. Επίσης, πρέπει να υπάρξει προστασία των εργαζομένων, αναμόρφωση του επιδόματος εργασίας, πραγματική κατάρτιση των εργαζομένων.

Το πιο βασικό, όμως, είναι ο ελεγκτικός μηχανισμός. Το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας πρέπει να στελεχωθεί με το απαραίτητο, κατάλληλο και καλά αμειβόμενο προσωπικό. Πάνω από όλα αυτό που είναι κυρίαρχο, είναι η αναγκαιότητα της ενίσχυσης των κοινωνικών δομών, δηλαδή, ένα δίχτυ ασφαλείας όσον μένουν απ' έξω.

Αυτά για εμάς είναι κυρίαρχα. Μόνο μέσα από μία τέτοια θεώρηση και ταυτόχρονα -επαναλαμβάνουμε- και παράλληλα θα μπορούσαμε να δεχθούμε τη συζήτηση για άρση των επιμέρους διαστρεβλώσεων των εργασιακών σχέσεων, που μπορεί να έχουν υπάρξει κατά τη διάρκεια του χρόνου εφαρμογής τους και που τυχόν δεν αντιστοιχούν σε σημερινά δεδομένα.

Κλείνοντας, θα ήθελα να υπογραμμίσω για μία ακόμα φορά ότι για εμάς μείζον θέμα είναι η διασφάλιση της συλλογικής διαπραγμάτευσης και η με κάθε τρόπο αποτροπή της ατομικής διαπραγμάτευσης του εργαζομένου και του εργοδότη.

Αυτό το νομοσχέδιο εμείς το καταψηφίζουμε και βέβαια στη συνέχεια των συζητήσεων, στις επόμενες συνεδριάσεις θα τοποθετηθούμε επί των άρθρων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, τον κ. Λεβέντη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Καρδίτσας του ΠΑΣΟΚ κ. Μαρία Θεοχάρη.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καλούμαστε να συζητήσουμε το σημαντικότερο ίσως νομοσχέδιο που έχει περάσει, όχι μόνο τη χρονιά που διανύουμε αλλά και διαχρονικά, από τη Βουλή των Ελλήνων. Είναι ένα νομοσχέδιο καίριας σημασίας, όχι μόνο για το σύνολο του ελληνικού λαού που αγωνιά για τα εργασιακά και τα ασφαλιστικά θέματα, αλλά και γενικότερα για την πορεία της χώρας μας, τόσο εν μέσω κρίσης, όσο και μακροπρόθεσμα.

Είναι ένα νομοσχέδιο που προέκυψε όχι μόνο από την ανάγκη για εξυγίανση και εξορθολογισμό ενός ασφαλιστικού συστήματος που καταρρέει, αλλά και από τη συμφωνία που κυρώσαμε πριν από δύο μήνες για να σώσουμε τη χώρα και να τη βγάλουμε από την κρίση. Είναι ένα νομοσχέδιο που εισάγει τομές, οι οποίες έπρεπε να έχουν γίνει εδώ και τριάντα χρόνια. Καμμία κυβέρνηση, όμως, δεν αναλάμβανε το πολιτικό κόστος να πάρει τις δύσκολες αποφάσεις.

Η δική μας κυβέρνηση τολμά, αναλαμβάνει αυτό το τεράστιο εγχείρημα και κάνει βαθιές τομές για να διαμορφώσει ένα υγιές, βιώσιμο, ορθολογικό, διανεμητικό ασφαλιστικό σύστημα. Τολμά να πάρει επίπονα μέτρα, αλλά δυστυχώς επιβεβλημένα, γιατί μπροστά στην κατάρρευση του συστήματος και στον κίνδυνο να έχουμε στάση πληρωμών των συντάξεων από τα ταμεία που βρίσκονται στο χείλος του γκρεμού, μόνη μας επιλογή είναι να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να το σώσουμε.

Ο πλήρης διαχωρισμός των υποχρεώσεων του κράτους από αυτές των ασφαλιστικών φορέων και η εφαρμογή ενός συστήματος, όπου οι συντάξεις δεν αποτελούν πια θέμα κυβερνητικής πολιτικής, αλλά υπολογίζονται αναλογικά, αποτελεί μία από τις μεγάλες τομές του νομοσχεδίου. Είναι τομές που δυστυχώς κινδυνεύουν να επισκιαστούν από τις έντονες αντιδράσεις, εν μέρει

δικαιολογημένες, αλλά που οι περισσότερες προέρχονται από τη γενικότερη κινδυνολογία και παραπληροφόρηση.

Με την ειδική εισφορά συνταξιούχων -που μας κατηγορούν- δεν πρόκειται παρά για επαναφορά του ΛΑΦΚΑ. Δεν πειράζουμε καμμία σύνταξη κάτω των 1.400 ευρώ. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι το μέτρο της ειδικής εισφοράς δεν αφορά το 90% των συνταξιούχων και αποτελεί παρέμβαση με στόχο την αναδιανομή και τον επιμερισμό του βάρους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατηγορούμαστε ότι με τις διατάξεις του νομοσχεδίου διευκολύνουμε τις απολύσεις και βυθίζουμε τους νέους σε εργασιακό μεσαίωνα. Αυτό είναι άλλο ένα δείγμα παραπληροφόρησης. Το νομοσχέδιο περιλαμβάνει προβλέψεις για τις ευαίσθητες ομάδες εργαζομένων, όπως οι απολυμένοι άνω των πενήντα πέντε ετών και οι νεοεισερχόμενοι στην εργασία έως είκοσι πέντε ετών.

Για μεν τους απολυμένους, προβλέπεται η δυνατότητα ασφαλιστικής έως τη συνταξιοδότησή τους με υποχρεωτική συμμετοχή των εργοδωτών και κάλυψη του υπολοίπου ποσού από τον ΟΑΕΔ. Για δε τους νέους και νέες κάτω των είκοσι πέντε ετών, νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας, να μεν προβλέπεται μείωση του βασικού μισθού, βάσει της ρητής επιταγής του μνημονίου, όμως, η μείωση αυτή δεν φτάνει στις τσέπες τους, καθώς η διαφορά αυτή θα καλύπτεται από τον ΟΑΕΔ.

Το νομοσχέδιο, επίσης, επιλύει δύο βασικά ζητήματα που έχουν άμεση σχέση με τον εξορθολογισμό του ασφαλιστικού συστήματος. Το πρώτο αφορά στις αναπηρικές συντάξεις, το ποσοστό των οποίων στη χώρα μας είναι ιδιαίτερα αυξημένο και ήταν και αυτές ένας από τους λόγους που «τίναξαν» το σύστημα στον αέρα. Με την αλλαγή του τρόπου διάγνωσης και ελέγχου των αναπηρικών συντάξεων, θα εξασφαλίσουμε ότι αυτές θα τις λαμβάνουν μόνο οι πραγματικά δικαιούχοι.

Παράλληλα, με το ενιαίο και πάγιο σύστημα κατάρτισης καταλόγου βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων, θεσπίζουμε ένα σύστημα που εκσυγχρονίζει το θεσμό και βάζει τέλος στις αυθαιρεσίες που έχουν συσσωρευθεί όλα αυτά τα χρόνια, χωρίς βέβαια να αποκλείει κανένα πραγματικά βαρύ και ανθυγιεινό επάγγελμα από τον κατάλογο.

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, καλό θα ήταν να γίνει εξίσωση των βαρέων και ανθυγιεινών του δημοσίου και στον ιδιωτικό τομέα.

Θα ήθελα, επίσης, να αναφερθώ στις αλλαγές που επιφέρει το νομοσχέδιο στον ασφαλιστικό φορέα, στον οποίο ασφαρίζεται μεγάλη μερίδα της περιφέρειάς μου. Και βεβαίως, μιλάω για τον ΟΓΑ, που, λόγω της ιδιομορφίας του, αποτελεί αυτοτελή περίπτωση και οι χιλιάδες αγρότες που ανήκουν στην κατηγορία των χαμηλοσυνταξιούχων, είναι αυτοί που άμεσα πλήττονται από την κρίση. Το νομοσχέδιο τηρεί την προεκλογική μας δέσμευση, διαμορφώνοντας το ποσό της βασικής προνοιακής σύνταξης στα 360 ευρώ για το 2009, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις προβλεπόμενες πιστώσεις του προϋπολογισμού του ΟΓΑ, δηλαδή με αύξηση κατά 30 ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της αντιπολίτευσης, και ιδιαίτερα της Νέας Δημοκρατίας, οι αλλαγές που θεσπίζονται με το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο είναι πολλές και για κάποιες από αυτές έχει ασκηθεί δριμυία κριτική από μέρους σας. Όμως, για τα πιο φλέγοντα ζητήματα που συζητούνται, η πραγματικότητα είναι ξεκάθαρη. Μην τρομοκρατείτε τους πολίτες.

Δεν αυξάνονται τα γενικά όρια ηλικίας. Οι αυξήσεις στους μέσους όρους, που μας επιβλήθηκαν από το μνημόνιο, αφορούν στην πλειονότητα τους αποφάσεις που προκύπτουν και από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως η αύξηση του ορίου ηλικίας για τις γυναίκες, όπου η πλημμελής διαπραγμάτευση από την προηγούμενη Κυβέρνηση άφησε ελάχιστα περιθώρια.

Δεν μειώνονται ουσιαστικά οι συντάξεις. Η μόνη μεσοσταθμική μείωση που προβλέπει, αφορά σε υψηλές συντάξεις άνω των 1.800 ευρώ και είναι μείωση που προκύπτει από τη δίκαιη και αναλογική σχέση μεταξύ της σύνταξης, του χρόνου εργασίας και των καταβληθέντων εισφορών.

Ας αναγνωρίσουμε όλοι μας την τεράστια προσπάθεια που έχει καταβληθεί από την Κυβέρνηση για την ενσωμάτωση όλων όσων προβλέπονται από το μνημόνιο, με τρόπο όσο το δυνατόν πιο δίκαιο και ανώδυνο. Και κυρίως, ας αναγνωρίσουμε τα θετικά

σημεία του νομοσχεδίου που επιφέρουν αυτά που έπρεπε να είχαν γίνει εδώ και χρόνια: μέτρα που θα εξυγιάνουν και θα εξορθολογήσουν το ασφαλιστικό μας σύστημα, ένα σύστημα που επιτρέπει στα παιδιά μας να πάρουν σύνταξη και να μην προστρέξουν στην ιδιωτική ασφάλιση.

Γι' αυτό, λοιπόν, ας τολμήσουμε όλοι να υπερψηφίσουμε το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Θεοχάρη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας του ΠΑΣΟΚ κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, εποχή που βιώνουμε, τείνει να προσομοιάσει με την εποχή για την οποία γράφτηκαν οι «Άθλιοι» του Ουγκώ και το «Κεφάλαιο» του Μαρξ. Ενώ το τείχος του Βερολίνου, που χώριζε τις ευρωπαϊκές κοινωνίες έπεσε, ανάμεσα στις κοινωνίες μας ορθώνονται νέα τείχη, έξω από τα οποία εκσφενδονίζει η περίφημη οικονομία της αγοράς, μας έφεραν στη σκληρή πραγματικότητα του μνημονίου. Εκείνους που κατέστησε η ίδια, ανέργους, νεόφτωχους, αναπήρους, ανασφάλιστους αλλά και τις μονογονεϊκές οικογένειες, τους περιθωριακούς.

Υπάρχει λοιπόν ένα ερώτημα. Όλη αυτή η δύσκολη περίοδος που διανύουμε, η νέα φτώχεια και ο κοινωνικός αποκλεισμός είναι αποτέλεσμα έλλειψης παραγωγής πλούτου; Μπορεί κανείς να το ισχυριστεί αυτό όταν το 80% του παραγόμενου πλούτου είναι στα χέρια του 20% των ανθρώπων στη γη; Όταν κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι δισεκατομμυριοχού της Ευρώπης τον τελευταίο χρόνο αύξησαν τον πλούτο τους κατά 50%;

Κυρία Πρόεδρε η παγκόσμια κρίση, αλλά και η άφρονα και επικίνδυνη πολιτική της Νέας Δημοκρατίας τα τελευταία χρόνια, πολιτική που αποθεματοποίησε τους θεσμούς της δημοκρατίας και επέτρεψε την αρπαγή και την κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος, μας έφεραν στη σκληρή πραγματικότητα του μνημονίου. Και βεβαίως, είμαστε δεσμευμένοι σε μία σειρά ζητημάτων που θέτει το μνημόνιο.

Ωστόσο κύριε Υπουργέ, υπάρχει ένα ζήτημα που αφορά τη δέκατη τρίτη και τη δέκατη τέταρτη σύνταξη. Το μνημόνιο δεν συμπεριλαμβάνει την κατάργησή τους στις διατάξεις που αφορούν το συνταξιοδοτικό, αλλά στο δημοσιονομικό κομμάτι.

Πιστεύω λοιπόν, ότι υπάρχει διακριτική ευχέρεια, εφόσον βεβαίως βελτιώσουμε τα οικονομικά, εφόσον κηρύξουμε πόλεμο ενάντια στην κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος από τα φαινόμενα που έχουμε βιώσει τα τελευταία χρόνια. Να πατάξουμε δηλαδή, με κάθε τρόπο τη σπατάλη που πραγματικά υπονομεύει την κοινωνική συνοχή και να δημιουργήσουμε όρους, ώστε να επανέλθει αυτό το δικαίωμα που είναι κατοχυρωμένο νομοθετικά και συνταγματικά δικαίωμα. Ένα δικαίωμα κύριε Υπουργέ, που έρχεται η κατάργησή του σε σύγκρουση με ομόφωνες αποφάσεις της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου, με την Απόφαση 40 του '98 της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου. Έρχεται σε σύγκρουση με τις αποφάσεις της Επιτροπής των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, του Συμβουλίου της Ευρώπης που έχουν καταστεί κανόνες ευρωπαϊκοί με την Συνθήκη της Λισαβόνας. Και βεβαίως κύριε Υπουργέ, παραβιάζει την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του πολίτη προς το κράτος, μία θεμελιώδη αρχή του δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Κύριε Υπουργέ, η κοινωνία βιώνει τον τελευταίο καιρό κάτω απ' αυτές τις συνθήκες έναν πανικό. Βιώνει δηλαδή την τρομοκρατία του πανικού, της ανασφάλειας και της αβεβαιότητας. Οφείλουμε με κάθε τρόπο να ανατρέψουμε αυτό το κλίμα της απαισιοδοξίας που αγκυροβολεί και οδηγεί την κοινωνία σε παραίτηση και να δώσουμε μία ελπίδα. Και πραγματικά στην αυριανή του ομιλία ο Πρωθυπουργός περιμένω ότι θα δώσει αυτήν την ελπίδα στην ελληνική κοινωνία.

Κυρία Υπουργέ είναι βεβαίως θετική η προσθήκη στη διάταξη του επιδόματος των 800 ευρώ, όπου θα προσυζητάται με υπουργική απόφαση. Αλλά εγώ πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να πούμε στον ελληνικό λαό ότι αυτή η περίοδος είναι μεταβατική και ότι αυτό το δικαίωμα που πραγματικά είναι

κατοχυρωμένο από ευρωπαϊκούς αλλά και ελληνικούς κανόνες, θα πρέπει να επανέλθει.

Υπάρχει το ζήτημα, κύριε Υπουργέ, του άρθρου 6 σε ό,τι αφορά την αναπηρία και τους ανάπηρους μαϊμούδες. Είναι πράγματι προς τη σωστή κατεύθυνση, υπό τον όρο ότι θα δεσμευτείτε με συγκεκριμένους χρονικούς ορίζοντες για την υλοποίησή του. Γιατί έχουμε συνηθίσει στην Ελλάδα να ψηφίζουμε νόμους και να μην υλοποιούνται. Είχε ψηφιστεί παρόμοια διάταξη και το '95 -δυστυχώς δεν υλοποιήθηκε- για την περίφημη κάρτα αναπηρίας, που θα απάλλαζε το κράτος από εκατομμύρια εργατώρες και την κοινωνία από τους ανάπηρους μαϊμούδες.

Και βεβαίως να αποσυνδέσουμε, κύριε Υπουργέ, την ιατρική από την ασφαλιστική αναπηρία, ώστε να μπορεί ένας άνθρωπος που μπορεί να καταστεί ανάπηρος, να συνεχίσει εφόσον προσαρμοστεί στο εργασιακό περιβάλλον, να εργάζεται.

Όσον αφορά το άρθρο που αναφέρεται στη μητρότητα, κύριε Υπουργέ, όλοι αναγνωρίζουμε και εσείς αναγνωρίζετε -νομίζω ότι δεν υπάρχει κάποιος στην Αίθουσα που να μην το αναγνωρίζει- ότι τα δεκαπέντε χρόνια ανατροπής και προσαρμογής της μητέρας, της ασφαλισμένης γυναίκας, είναι πολλά για να δημιουργήσουν κατάσταση απόγνωσης. Θα πρέπει να γίνει με πλασματικά χρόνια, όπως έχουμε τονίσει. Θα πρέπει να εκδηλώσουμε το ενδιαφέρον μας στις μητέρες και ιδιαίτερω, στην τρίτεκνη και πολύτεκνη μάνα, την οποία δεν μπορούμε να εξοικονομήσουμε με την ελεύθερη γυναίκα.

Στο άρθρο που αναφέρεται, κύριε Υπουργέ, στα βαρέα και ανθυγιεινά, θα πρέπει κι εκεί να υπάρξει μία εξίσωση του δικαιώματος που υπάρχει στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα.

Στο άρθρο 38, κύριε Υπουργέ, πολύ καλά δημιουργείται αυτό το περίφημο Ταμείο Αλληλεγγύης. Αλλά βλέπω μια ιδιότυπη ασυλία για το τραπεζικό σύστημα, όταν το τραπεζικό σύστημα από το 1950 έως το 1982 εκμεταλλεύτηκε τα αποθέματα των ταμείων. Γιατί, ενώ βάζουμε μια σειρά φορέων, που πρέπει να συμμετάσχουν, ακόμα και την Εκκλησία -και καλώς τους βάζουμε- θα πρέπει να αφήσουμε έξω τους μεγαλομετόχους του τραπεζικού συστήματος;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε ό,τι αφορά τις διατάξεις, κύριε Υπουργέ, που αναφέρονται στα εργασιακά, κατανόω την τοποθέτησή σας για τη διατηρία. Ωστόσο, όταν εισάγουμε διατάξεις, που πραγματικά περιορίζουν τα εργασιακά δικαιώματα, δεν μπορούμε να αφήσουμε τους εργαζόμενους παρανάλωμα μιας ζούγκλας της αγοράς εργασίας. Δεν μπορεί να τους αφήσουμε σε μια αγορά που ιδιωτικοποιεί τα κέρδη και κοινωνικοποιεί το κόστος. Θα πρέπει να εισάγουμε και εκείνες τις διατάξεις που υπάρχουν σε ευρωπαϊκές χώρες με κοινωνικούς δείκτες και κοινωνικά δίκτυα, που θα προστατεύσουν, πραγματικά, κύριε Υπουργέ, τον αδύνατο, που είναι ο εργαζόμενος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, καλούμεθα να επεξεργαστούμε άμεσα και να υλοποιήσουμε ένα εθνικό Σχέδιο Κοινωνικών Παρεμβάσεων και Αναβάθμισης του εκπαιδευτικού συστήματος, για να περιορίσουμε την αιμορραγία των νοικοκυριών στην παραπαιδεία και στα φροντιστήρια, με ένα πανεπιστήμιο που θα συνδέεται με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας, θα υπηρετεί τους φοιτητές και την κοινωνία και όχι τους «καθηγητάδες», με ένα εθνικό σύστημα υγείας, με ιδιαίτερο βάρος στην πρόληψη, αναβαθμισμένο, για να περιορίσουμε την οικονομική εξάρτηση του συνταξιούχου, που φτάνει στο 18% του εισοδήματός του από την ιδιωτική περίθαλψη.

Θα πρέπει τα προγράμματα κατάρτισης, κύριε Υπουργέ, να είναι προγράμματα που να συνδέονται με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας, για να μην είναι τα ΚΕΚ «κέικ» για κάποιους επιτήδειους, κ.λπ..

Η πρόνοια, με σύγχρονα και αποτελεσματικά δίκτυα, να στηρίξει το πρόγραμμα «βοήθεια στο σπίτι». Να στηρίξουμε, τη μονογονεϊκή οικογένεια που αντιμετωπίζει πελώρια προβλήματα, τη δημιουργία νέων παιδικών σταθμών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Υπουργέ, θα κλείσω λέγοντάς σας ότι ήρθε προχθές στο

γραφείο μου μητέρα δύο παιδιών, χήρα. Μου είπε ότι «Κύριε Κουρουμπλή, είμαι οκτώ μήνες άνεργη και πληρώνω ενοίκιο. Στρέφω την τελευταία μου ελπίδα σε εσάς, για να βρω μια δουλειά». Όταν της εξήγησα ότι δεν μπορώ, δεν υπάρχει δυνατότητα να βοηθήσω, μου είπε: «Πού με σπρώχνει το Κράτος, στην πορνεία;». Αυτή είναι η πραγματικότητα, κύριε Υπουργέ, που βιώνουν χιλιάδες μονογονεϊκές οικογένειες, χιλιάδες οικογένειες. Απέναντι, λοιπόν, σε αυτούς τους ανθρώπους πρέπει να υπάρξει ένα εθνικό σχέδιο άμεσης κοινωνικής παρέμβασης.

Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας τολμήσουμε με συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές να ενισχύσουμε και να αυξήσουμε τη χαμένη αυτοπεποίθηση της κοινωνίας μας. Κοινωνία χωρίς αυτοπεποίθηση, δεν μπορεί να αξιοποιήσει τις πολλές δημιουργικές δυνατότητες, που υπάρχουν σε αυτόν τον τόπο.

Σήμερα, η κοινωνία καλείται να ορθώσει το ανάστημά της, να ισιώσει το κορμί της απέναντι σε αυτές τις καταστάσεις, να συγκρουστεί και συλλογικά να διεκδικήσει το μέλλον της, όχι βέβαια στη μίζερη λογική του «βολέματος» του παιδιού μας, αλλά σε μια λογική που θα σπλίζει τη φαρέτρα μας ως κοινωνία με το πυρακτωμένο πείσμα της νεολαίας, την ανησυχία της, την αγωνία της, το πάθος της για καλύτερη ζωή.

Κυρία Πρόεδρε, πιστεύω ότι θα εξαντλήσουμε όλα τα περιθώρια. Περιμένω στην αυριανή ομιλία του Πρωθυπουργού συγκεκριμένες προοπτικές που πραγματικά θα μας δώσουν την ελπίδα ώστε να δώσουμε προοπτική σ' αυτό τον τόπο γιατί αυτός ο τόπος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν κλήθηκε να αντιμετωπίσει μεγάλες προκλήσεις, απέδειξε ότι μπορεί να είναι παρών στο ραντεβού της ιστορίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρία Κουρουμπλή, το Προεδρείο με την ίδια ευαισθησία που και η αγόρευσή σας εξέφρασε και ενέπνευσε σας έδωσε κατά τέσσερα λεπτά περισσότερο χρόνο. Ευχαριστούμε πολύ κι εμείς για την αγόρευσή σας.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Καβάλας κ. Μιχαήλ Τιμοσίδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Όταν διαδέχεσαι στο Βήμα τον Παναγιώτη Κουρουμπλή, το σύντροφο, το μαχητή της ζωής, τον αγωνιστή σε όλους τους κοινωνικούς αγώνες, ιώθεις ένα δέος κι εγώ δεν κρύβω να το ομολογήσω αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουμε ότι συζητάμε ένα νομοσχέδιο μεγάλων αλλαγών σε καιρούς δύσκολους για την ελληνική κοινωνία και οικονομία. Το παρόν σχέδιο νόμου είναι η θεσμική απάντηση της πολιτείας σ' ένα από τα πιο φλέγοντα δημοσιονομικά ζητήματα της χώρας. Δεν πρόκειται για οποιοδήποτε δημοσιονομικό μέγεθος, αλλά για την «καρδιά» του κοινωνικού κράτους, για το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης της χώρας, δηλαδή την κορυφαία κατάκτηση των εργαζομένων του προηγούμενου αιώνα, η οποία περιέπεσε σε χρόνια και επιδεινούμενη κρίση που κατέληξε ανεξέλεγκτη.

Αυτό που σήμερα διαπιστώνουμε ως οικονομική καταστροφή δεν συνέβη ξαφνικά. Από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 οι περισσότερες χώρες της Δυτικής Ευρώπης πήραν σοβαρές αποφάσεις αναμόρφωσης των ασφαλιστικών συστημάτων τους για να τα προσαρμόσουν στα νέα δημογραφικά, δημοσιονομικά και αναπτυξιακά δεδομένα.

Δυστυχώς αυτό δεν συνέβη και στην Ελλάδα, όπου όχι μόνο δεν αντιμετωπίστηκαν με αντίστοιχο τρόπο οι νέες συνθήκες, αλλά διαιωνίστηκε και μία ψευδής αντίληψη αυτονομίας ευημερίας του συστήματος, πίσω από την οποία υπήρχαν γραφειοκρατία, δυσλειτουργίες, πελατειακές πρακτικές, εισφοροδιαφυγή, σπατάλη και διαφθορά. Οι όποιες πρώιμες προσπάθειες έγιναν για την αντιμετώπιση των προβλημάτων κατέληγαν να αναβάλουν για αργότερα -για πότε άραγε;- τη ριζική αντιμετώπιση, θυσιάζοντάς τη «στο βωμό» του πολιτικού κόστους. Το σύστημα πορεύτηκε για δεκαετίες με αποσπασματικές λύσεις δημιουργώντας ομάδες προνομίων εις βάρος των πολλών. Χαρακτηριστικά παραδείγματα που κόστισαν ακριβά ήταν οι εθε-

λούσιες έξοδοι όπως της Ολυμπιακής και του ΟΤΕ.

Η πιο συγκροτημένη προσπάθεια κατά το παρελθόν ήταν εκείνη του ν. 3029/2002, του νόμου Ρέππα, που δυστυχώς δεν εφαρμόστηκε από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίες επέλεξαν να οδηγήσουν το ασφαλιστικό σύστημα σε αδιέξοδο με τους νόμους που ψηφίστηκαν κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησής τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα βιώνουμε σωρευτικά τις επιπτώσεις όλων των διαφορετικών προβλημάτων και παθογενειών του παρελθόντος. Τώρα διασταυρώνονται οι ιστορικά προσδιορισμένες συνθήκες όπως παραδείγματος χάριν το δημογραφικό, με όλα τα λάθη και τις παραλείψεις, που δεν ελήφθησαν υπ' όψιν όσο σοβαρά έπρεπε και όταν έπρεπε.

Οι αριθμοί είναι αμείλικτοι. Το 2009 χρειάστηκαν 2,9 δις ευρώ έκτακτης κρατικής ενίσχυσης για τα ταμεία, το 2010 3,8 δις και για το 2011 5,2 δις υπολογίζεται ότι πρέπει να κατατεθούν και είναι βέβαιο ότι το 2015 το ασφαλιστικό σύστημα δεν θα μπορούσε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του.

Είναι προφανές ότι το δίλημμα είναι εξυγίανση ή καταστροφή. Επομένως για μας δεν υπάρχει δίλημμα. Το σύστημα με τον ανορθολογικό τρόπο λειτουργίας και παροχών οδηγήθηκε στη χρεοκοπία, επομένως η εξυγίανση είναι μονόδρομος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό δεν είναι ούτε εύκολη ούτε ευχάριστη διαπίστωση. Γνωρίζουμε ότι η εξυγίανση έχει πολιτικό κόστος, το οποίο αναλαμβάνουμε στο βαθμό που μας αναλογεί, γιατί στεκόμαστε μπροστά σε κάτι μεγαλύτερο από το πολιτικό κόστος, δηλαδή στην ευθύνη της διάσωσης της κοινωνικής συνοχής.

Με το νομοσχέδιο που συζητούμε, επιχειρείται η εκ βάθρων ανασυγκρότηση του ασφαλιστικού συστήματος. Ξεκαθαρίζεται το τι πρέπει να συνεισφέρουν οι ασφαλισμένοι και τι δικαιολογούνται να περιμένουν από αυτό. Δίνεται ένα νέο περιεχόμενο στη θεμελιώδη αξία της αλληλεγγύης των γενεών. Μπαιίνει οριστικό τέλος στην υποθήκευση του μέλλοντος των επόμενων γενεών για χάρη των τωρινών.

Η επεξεργασία αυτού του νομοσχεδίου κράτησε μήνες. Η ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης έκανε συστηματικό δημόσιο διάλογο, αναζητώντας να δώσει λύση στο πρόβλημα, με στόχο να κατανοηθεί σε βάθος το μέγεθος του προβλήματος και από τους πολίτες και από τους κοινωνικούς εταίρους.

Παρακολουθώντας τη διαδικασία της δημόσιας συζήτησης όλους αυτούς τους μήνες που πέρασαν και συμμετέχοντας σε αυτή, αισθάνομαι την ανάγκη να πω ότι το νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό προβλήθηκε μονομερώς. Είναι αναμενόμενες οι αντιδράσεις για τις αιφνίδιες ρυθμίσεις που πραγματικά επηρεάζουν την καθημερινότητα των πολιτών και οι οποίες επιβλήθηκαν από τις συνθήκες. Είναι και δική μας η αγωνία των συνταξιούχων για την περικοπή της 13ης και 14ης σύνταξης και όλων των άλλων πολιτών, που θα επηρεαστούν από τις αλλαγές.

Πρέπει, όμως, να πούμε ότι δεν είναι αυτή η μόνη όψη της αλλαγής που συζητούμε σήμερα. Μέσα σε μία καταγιοτιστική οικονομική πραγματικότητα, την οποία παραβλέπουν όσοι αδιαφορούν για την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας, το νομοσχέδιο έχει ολοκληρωμένη πρόταση αναβάθμισης της λειτουργίας του συστήματος δημόσιας ασφάλισης. Με ένα πλέγμα συστημικών αλλαγών στοχεύει να κάνει ξανά το σύστημα δίκαιο, αναδιανεμητικό και κυρίως βιώσιμο.

Από τα πολλά άρθρα ξεχωρίζω και αναφέρω επιγραμματικά: Θέσπιση της βασικής σύνταξης. Αποκατάσταση των αδικιών στη διαδοχική ασφάλιση. Εκσυγχρονισμός, εξανθρωπισμός, εκδημοκρατισμός του τρόπου με τον οποίο το ασφαλιστικό σύστημα αντιμετωπίζει την αναπηρία. Υπαγωγή των Πρωτοβάθμιων Υπηρεσιών Υγείας των ταμείων στο Υπουργείο Υγείας. Και το κυριότερο; Το τίτλο έργο της τακτοποίησης του χάους των οικονομικών των ταμείων.

Όσοι στέκονται με σκεπτικισμό και δισταγμό μπροστά στις δυσκολίες, είμαι σίγουρος ότι το κάνουν αναλογιζόμενοι τις μεγάλες αλλαγές, που επιφέρει στην καθημερινή ζωή των πολιτών. Κανένας από εμάς δεν πιστεύει το αντίθετο. Όλοι ακούμε με αγωνία και ανησυχία τη φωνή της κοινωνίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**).

Προσωπικά αναλογίζομαι, όμως, τις τραγικές συνέπειες που θα είχε η αποτυχία αυτής της προσπάθειας για τους πολίτες τώρα και στο απώτερο μέλλον. Ορισμένα μέτρα είναι σκληρά. Χαιρετίζω, όμως, το ότι η ηγεσία του Υπουργείου, ακούγοντας την αγωνία όλων των συναδέλφων και ιδιαίτερα των συναδέλφων της κυβερνητικής παράταξης, όλων ημών που ασκήσαμε ιδιαίτερα μεγάλη πίεση, άκουσε κι έχει επιφέρει σημαντικές αλλαγές.

Αναμένω ότι αύριο και ο Πρόεδρος μας εδώ, στην Ολομέλεια, θα αναφερθεί στις πολιτικές που θα ασκήσει η Κυβέρνηση από εδώ και πέρα, έτσι ώστε με οριζόντιες πολιτικές σε όλο το φάσμα της κυβερνητικής πολιτικής, να ασκηθούν πολιτικές που θα ελαφρύνουν τις ομάδες του πληθυσμού που πραγματικά δοκιμάζονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα βρίσκεται σε περίοδο έκτακτης ανάγκης. Χρειάζεται πνεύμα εθνικής και κοινωνικής συστράτευσης και συνεισφοράς για να πετύχουμε την αποφυγή της χρεοκοπίας, την εξυγίανση των οικονομικών της χώρας και για να εισέλθουμε σε μία περίοδο βιώσιμης ανάπτυξης.

Όλοι μαζί μπορούμε. Και είμαι βέβαιος ότι όλοι θα αρθούμε στο ύψος των περιστάσεων και θα κάνουμε ένα βήμα υπερψηφίζοντας την πρόταση του σχεδίου νόμου για το ασφαλιστικό σύστημα και για τις εργασιακές σχέσεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλείται ο κ. Αθανάσιος Οικονόμου, Βουλευτής Ιωαννίνων του ΠΑΣΟΚ, να έρθει στο Βήμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πλαίσιο της συζήτησης όλων των ζητημάτων έχει αλλάξει πλήρως. Το ξέρουμε όλοι αυτό. Δεν έχει, λοιπόν, νόημα να μιλάμε σαν να βρισκόμαστε σε άλλο χρόνο όταν κάτω από μία αλλοιωμένη εικόνα για το ποια πραγματικά είναι τα δεδομένα της χώρας, νομίζαμε όλοι ότι είχαμε περιθώρια, έστω και πολυτελείας, για διαφωνίες στα επιμέρους.

Τίποτα πλέον δεν κρίνεται αυτοτελώς. Τα πάντα κρίνονται ως μέρη μιας συνολικής αλλαγής πλεύσης για τη διάσωση και ανασυγκρότηση της χώρας και την έξοδο από την κρίση.

Ως εξ αυτού δεν μιλάμε πλέον απλώς για ένα άρρωστο ασφαλιστικό σύστημα που πρέπει και εμείς με τη σειρά μας απλώς να μεταρρυθμίσουμε. Έχουμε υπερβεί με τεράστια βία την περίοδο που είτε από αδράνεια, είτε από ανικανότητα είτε από μια απλή και πλήρως διαστρεβλωμένη αντίληψη για το τι είναι το κοινωνικό κράτος και τα δικαιώματα που οφείλει να προστατεύει, το διατηρούσαμε μέσα από τις διάφορες μεταρρυθμίσεις, έστω και με «μηχανική υποστήριξη», έστω και από κεκτημένη ταχύτητα μιας ευκολίας που τελικά μας έφτασε εδώ. Δεν είμαστε σε αυτό το σημείο.

Σήμερα, καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε το ασφαλιστικό ως ένα πολύ κεντρικό παράγοντα στην εθνική εξίσωση που έχουμε για να λύσουμε και για να τα καταφέρουμε. Οπότε στην δική μου αντίληψη, το ερώτημα που πρέπει πρώτα από όλα να απαντήσουμε όλοι μας -και είναι και απόλυτα ξεκάθαρο- είναι αν θέλουμε ή όχι να προχωρήσουμε σε μια συνολική αναδιάρθρωση όσων μας μπλοκάρουν τις δυνατότητες ανάκαμψης.

Θέλουμε ή όχι να αλλάξουμε τους συσχετισμούς της κακής κατάστασης που βρίσκεται σήμερα η χώρα; Αν απαντάμε «ναι» σε αυτό, τότε δεν μπορούμε να λέμε ταυτόχρονα «όχι» στην αλλαγή όσων, πλέον, λειτουργούν ενάντια να εθνικό κράτος και την ανάπτυξη, σε όσα λειτουργούν σε αντίθεση με τις βασικές αρχές της δικαιοσύνης, της κοινωνικής αλληλεγγύης, της διαφάνειας, της αποτελεσματικότητας, οι οποίες οριοθετούν εξ ορισμού την ποιότητα της δημοκρατίας. Δεν μπορούμε να επιμένουμε να διατηρήσουμε όσα έχουν προ πολλού καταρρεύσει από τα ίδια τους τα δομικά προβλήματα.

Το ασφαλιστικό σύστημα έχει καταρρεύσει. Λειτουργεί, πλέον, αντίθετα με το κοινωνικό και το εθνικό συμφέρον. Ως εξ αυτού δεν είναι σε θέση να ενσωματώνει την ουσία κανενός δικαιώματος για τους πολλούς, παρά μόνον κάποιων προνομίων για τους λίγους.

Δεν θα επαναλάβω τα οικονομικά μεγέθη που δίνουν αυτήν την εικόνα, γιατί έχουν ήδη αναλυθεί διεξοδικά από συναδέλφους και από τον εισηγητή μας. Θα επιμείνω, όμως, στην πολιτική τους ανάγνωση. Γιατί πέρα από τις επιμέρους προβλέψεις, τις βίαιες προσαρμογές και τις παρατηρήσεις που μπορεί κανένας να έχει -αυτό άλλωστε μπορεί να είναι ένας αέναος διάλογος που τελικά, μάλλον, μας οδηγεί να «παίζουμε στις καθυστερήσεις»- στηρίζω πολιτικά αυτό το νομοσχέδιο. Γιατί:

Πρώτον, δεν μπορούμε να αντιμετωπίζουμε την κοινωνική ασφάλιση αποκομμένη από τη συνολική μας στρατηγική για την ανάπτυξη και την τόνωση της απασχόλησης. Όλο το σύστημα, σήμερα, είναι δομημένο στη βάση ενός μοντέλου άναρχου, αναποτελεσματικού, διάτρητο στον έλεγχο, με τεράστιες απώλειες πόρων και γεμάτο αντικίνητρα για τον παραγωγικό ιστό της χώρας, με διαχρονική κακοδιοίκηση και ανορθολογική διαχείριση όλων των παραμέτρων. Αν, δηλαδή, θέλαμε να δείξουμε ένα υπόδειγμα για το πώς φτάσαμε στη σημερινή οικονομική κατάσταση, το ασφαλιστικό θα ήταν το τέλειο παράδειγμα.

Οπότε, τι ακριβώς προτείνετε, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης; Να αλλάξουμε τη χώρα, χωρίς να αλλάξουμε τα μοντέλα που υποθηκεύουν τις δυνατότητές της και απλώς καταναλώνουν τις εισφορές των πολιτών; Είναι σαφές τότε ότι αυτό που θέλετε είναι να μείνουμε ίδιοι.

Δεύτερον, δεν μπορούμε να ζητούμε αντίβαρο στις επώδυνες αλλαγές που βιώνουν οι πολίτες και να μην ετοιμάσουμε τις βάσεις για ένα ουσιαστικό και αποτελεσματικό κοινωνικό κράτος. Κοινωνικό κράτος που στερεί πόρους από την παιδεία και την υγεία για να υποκρίνεται - το τονίζω αυτό «να υποκρίνεται»- ότι εγγυάται συντάξεις, δεν νοείται. Δεν νοείται κοινωνικό κράτος, τουλάχιστον, στην πολιτική άγνοια που υπηρετεί το ΠΑΣΟΚ, μιας σύγχρονης αξιακής προοδευτικότητας, που να μην εμπεριέχει δικλείδες για την αντιμετώπιση της ανισότητας και της φτώχειας, που να μην δίνει κίνητρα στις δημιουργικές δυνάμεις της κοινωνίας να συνεχίσουν να λειτουργούν ως τέτοιες.

Το ασφαλιστικό σύστημα που με τα διάφορα άλλοθι, τελικά υπερασπιζέστε, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης -δηλαδή, τη διατήρηση του σημερινού συστήματος- δεν μπορεί να υποστηρίξει την αναδιανομή που χρειάζεται για να μην αισθάνεται κανείς αδίκημένος. Στην ουσία μιλάμε για ένα εξαθλιωμένο σύστημα κοινωνικών παροχών που πιέζει όλους τους ασφαλισμένους προς τη χειρότερη θέση και δεν τους επιστρέφει σε υπηρεσίες, όπως άλλωστε όφειλε, τίποτα από όλα αυτά που τους απαιτήσε όλα αυτά τα χρόνια των εισφορών τους.

Αυτό σήμερα επιχειρούμε να αλλάξουμε μεταξύ άλλων μέσα από τις ρυθμίσεις που προβλέπονται στο νομοσχέδιο, συνδέοντας στη νέα δομή της σύνταξης τις εισφορές με τις παροχές, συν τις παροχές προνοιακού τύπου, τη μείωση των αριθμών των ταμείων, τα όσα ορίζονται για την αναλογικότητα, τη βελτίωση των κινήτρων για την παραμονή στην εργασία, τον περιορισμό των πρόωγων συντάξεων και το ποσοστό αναπλήρωσης είναι οι ρυθμίσεις, οι οποίες απαντούν ευθέως στο ζήτημα της βιωσιμότητας και παράλληλα μέσα από τις ρυθμίσεις που περιγράφουν, τη δημιουργία οικονομικών κλίμακας, την εξοικονόμηση εσόδων.

Τέλος, τρίτον, δεν μπορούμε να μιλάμε για διασφάλιση των δικαιωμάτων, όταν στην πραγματικότητα στην πλάτη της συντριπτικής πλειοψηφίας των ασφαλισμένων έχουν κατοχυρωθεί μέσα στα χρόνια μόνο κάποια συμφέροντα όσων συντεχνιών κατάφεραν κατά καιρούς να φτάσουν κοντά στα κέντρα εξουσίας και με διάφορες ανταλλαγές στο πολιτικό παιχνίδι να εξασφαλίσουν προνομιακή μεταχείριση. Προφανώς, αυτό καταργεί κάθε έννοια δικαιοσύνης, ενώ υποσκάπτει με πολύ επικίνδυνο τρόπο την κοινωνική συνοχή.

Το πιο επικίνδυνο, όμως, είναι ότι στην ουσία από όλη αυτή την κατάσταση έχει διαμορφωθεί μία τεράστια σύγχυση, που έχει συμβάλει στο να εθιζόμαστε σε μία άκρως αντικοινωνική νοοτροπία, μία λογική άκρως συντηρητική, στην οποία η διεκδίκηση αντί να είναι η έκφραση μίας πρωτοπορίας για να κατοχυρώσει δικαιώματα και να υποστηρίξει την πρόνοια σε αυτούς που πραγματικά τη χρειάζονται, γίνεται απλώς το προκάλυμμα για να διατηρείται ένα σπάταλο σύστημα, που το πληρώνουν όλοι και αυτό δουλεύει για τους ελάχιστους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που χρειάζεται σήμερα είναι να διαμορφώσουμε ένα νέο κοινωνικό μοντέλο, που να μπορεί να εγγυηθεί ουσιαστική κοινωνική προστασία και πραγματικές ευκαιρίες, να μπορεί να σταθεί με πραγματικά προοδευτικούς όρους.

Η αναδιάρθρωση του ασφαλιστικού είναι η απαιτούμενη βάση για αυτή την υπόθεση. Δεν είναι η μόνη, αλλά οπωσδήποτε είναι η αναγκαία συνθήκη. Χωρίς αυτές τις αλλαγές, οι αντισταθμιστικές πολιτικές που θα κατοχυρώνουν όχι μόνο δικαιώματα αλλά πραγματική κοινωνική προοπτική για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους δεν θα έχουν απολύτως κανένα νόημα.

Σήμερα οτιδήποτε δεν μπορεί να μεταφραστεί σε συνολικό κοινωνικό όφελος, οτιδήποτε ή όποιος προτρέπει τους πολίτες σε μία λογική να διατηρήσουν αυτό που από την ίδια την πραγματικότητα έχει ήδη απολέσει την αξία που είχε κάποτε, δεν είναι απλώς λάθος, είναι επιθετική πράξη σε βάρος τους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Οικονόμου.

Παρακαλείται ο κ. Ιωάννης Αμοιρίδης, Βουλευτής Πιερίας του ΠΑΣΟΚ, να λάβει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Να ξεκινήσω με το ρήμα ενός ποιητή. «Το αδοκίμαστο και από αλλού φερμένο δεν το δέχονται οι άνθρωποι», έγραψε ο ποιητής. Αυτό ακριβώς γίνεται με το μνημόνιο. Δεν μπορούν να το δεχτούν οι άνθρωποι και εμείς δεν μπορούμε να το δεχτούμε, όμως είναι η μοναδική εθνική λύση στα προβλήματα της χώρας.

Όμως, ακόμη και αυτό το στενό πλαίσιο του μνημονίου που ζητά μέτρα δημοσιονομικά, διαρθρωτικά, χρηματοπιστωτικά, στην άκρη του μιλά για τις κοινωνικές ομάδες που πλήττονται. Έχει και αυτό το κομμάτι της ευαισθησίας. Μπορούμε να το ανοίξουμε, να το δούμε και να πάρουμε εκείνα τα μέτρα που μπορούν να προστατεύσουν τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, σε ένα κράτος που δύο μέρες ασχολείται με ζητήματα που το έφεραν στο χείλος του γκρεμού, όπως είναι το θέμα της «ΑΓΡΟΓΗΣ».

Δύο μέρες στις τηλεοράσεις βομβαρδίζουν τα αυτιά όλων λέγοντας ότι όλοι οι Βουλευτές διόρισαν τα παιδιά τους. Δεν είναι έτσι. Και δεν έχω πραγματικά τίποτα με τους εργαζόμενους, όμως στεναχωριέμαι γι' αυτά τα παιδιά που σήμερα χάνουν την αξιοπρέπειά τους. Πάρα πολλοί από αυτούς είναι επιστήμονες. Έχουν πτυχία, σπούδασαν και δεν ήταν όνειρό τους να παίζει στην τηλεόραση ότι τους διόρισε κάποιος μάρμαρας.

Αυτό είναι που συμβαίνει στο κράτος μας και εκεί μας έχει οδηγήσει η προηγούμενη κυβέρνηση, όπως μας οδήγησε με τα ομόλογα στη ληστεία των ταμείων, όπως μας οδήγησε εκεί από τα χρέη των νοσοκομείων. Εβδομήντα οκτώ εκατομμύρια το 2004 ήταν τα χρέη των νοσοκομείων, 6.278.000.000 το 2009. Συγκρίνετε.

Τι να πούμε για τα παραποιημένα στατιστικά στοιχεία που εξευτέλισαν τη χώρα μας, που δεν μας πιστεύει σχεδόν κανείς και είναι ένας τεράστιος αγώνας για να αποκτήσουμε πάλι την αξιοπιστία μας;

Και καταθέτει σήμερα ένα νομοσχέδιο και λέει ότι κανείς μα κανείς δεν έχει το Όσκαρ ευαισθησίας. Είμαστε όλοι ίδιοι. Και ο Υπουργός έχει την ευαισθησία πάνω στα θέματα των ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων. Όμως, σε αυτόν έτυχε ο λαχνός να ανατρέψει καταστάσεις άρρωστες, συστήματα τα οποία δεν ήταν βιώσιμα και να καταθέσει σήμερα το νομοσχέδιο. Κανένας μας δεν είναι πιο ευαίσθητος από αυτόν, ούτε αυτός είναι από εμάς.

Όλοι μας βλέπουμε τις μητέρες των ανηλίκων που πρέπει να δουλέψουν κάποια χρόνια παραπάνω, μέχρι δεκαπέντε. Βλέπουμε ότι υπάρχει ανισοκατανομή χρόνου γι' αυτήν που είναι σήμερα σαράντα επτά χρονών και θα πάει στα εξήντα πέντε. Όλοι μας βλέπουμε ότι κατηγορίες εργαζομένων, όπως είναι οι οικοδόμοι, θα πρέπει να δουλέψουν όχι σαράντα αλλά ογδόντα χρόνια για να πιάσουν τα σαράντα σήμερα, όπως είναι η οικοδομή.

Και θα σας πω τι έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση: για εξήντα έτη μπορούσε κάποιος να έχει βιβλιόριο υγείας και το έκανε εκατόν είκοσι. Σε μια εποχή που δεν έτρεχε η οικοδομή, με εξήντα έτη κάθε οικοδόμος είχε βιβλιόριο υγείας. Το πήγε στα

εκατόν είκοσι η Νέα Δημοκρατία. Κύριε Υπουργέ, αυτό πρέπει να αλλάξει. Να το επαναφέρετε για τους οικοδόμους.

Οι άνεργοι, που σήμερα δεν μπορούν να βρουν δουλειά και ήταν στον ιδιωτικό τομέα, στα πόσα χρόνια θα πάρουν σύνταξη; Και έρχεται το κράτος και λέει: όλοι οι Έλληνες δικαιούνται σύνταξη. Όλοι. Γίνεται για πρώτη φορά. Όλοι οι Έλληνες πολίτες δικαιούνται σύνταξη.

Διαδοχική ασφάλιση: 30% επιπλέον κερδίζει ο ασφαλισμένος. Κοιτάξε δεν ξέρω πόσο σκληρά μέτρα έχει το νομοσχέδιο – και ανέφερα κάποια – αλλά υπάρχουν και μέτρα τα οποία δίνουν νέα πνοή στο μέλλον.

Όπως και την ανισοκατανομή, την αναλογία: με δεκαπέντε χρόνια ασφάλισης, 500 ευρώ σύνταξη, με είκοσι πέντε χρόνια ασφάλισης, πεντακόσια 590 ευρώ. Γιατί ο άλλος να δουλεύει δέκα χρόνια;

Το ασφαλιστικό σύστημα, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι στατικό. Είναι δυναμικό. Είναι δυναμικό και μπορούμε να το βελτιώσουμε. Αρκεί το κράτος πραγματικά να βρει τη διέξοδο, να δώσει και βασική και επικουρική και αναλογική. Να στηρίξει τις επικουρικές συντάξεις. Όχι όμως να παίρνεις βασική σύνταξη 500 ευρώ και επικουρική 1.200. Το ταμείο είναι υγιές, όμως θα πρέπει να δούμε με μια μελέτη αν θα μπορεί να δίνει τα επόμενα πενήντα χρόνια 1.200. Γιατί αν δίνει λιγότερα πρέπει να το ελαττώσουμε και πρέπει να το ενισχύσουμε από κάποιους πόρους.

Να κάνουμε τις αποκρατικοποιήσεις, να δώσουμε πόρους, να μειωθεί το έλλειμμα. Από άλλους πόρους όμως να κερδίσουμε, να στηρίξουμε το ασφαλιστικό σύστημα. Να πολεμήσουμε την εισφοροδιαφυγή, η οποία έχει τεράστιες διαστάσεις, τη μαύρη εργασία.

Και το άρθρο 1 σήμερα, κύριε Υπουργέ, είναι το άλφα και το ωμέγα του νομοσχεδίου, ότι το κράτος εγγυάται όλες τις συντάξεις. Έπρεπε να ξεκινήσετε με αυτό το άρθρο την πρώτη μέρα, ότι το κράτος εγγυάται όλες τις συντάξεις.

Πλασματικά χρόνια, λέτε, για το στρατό 30% και 50% για μετά από το 2015. Δεν παίρνουμε και λίγο πρόνοια για τις πολύτεκνες, να πολεμήσουμε το δημογραφικό; Να μην πληρώνουν ούτε ένα ευρώ για τα πλασματικά χρόνια. Ας το ανοίξουμε το παιχνίδι στην κοινωνία. Δεν κοστίζει τίποτα. Να στηρίξουμε τις πολύτεκνες οικογένειες και όχι μόνο αυτές. Λέω ένα παράδειγμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Δεν πληρώνουν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ευχάριστο. Είδατε; Με τις ερωτήσεις στις τοποθετήσεις δίνουμε και είδηση μέσα από την τηλεόραση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι θυσίες σήμερα είναι επένδυση για αύριο. Και σήμερα λειτουργούμε και οδηγούμαστε με την εθνική μας συνείδηση. Όμως αύριο, αγαπητοί συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, η ιδεολογική συνείδηση η δική μας, του χώρου μας, αλλά και όλων μας, και η κοινωνική μας συνείδηση επιτάσσει άμεσες ανατροπές.

Ανατροπές στην παιδεία: δικαιούνται όλα τα παιδιά να σπουδάσουν, να έχουν πρόσβαση στο πανεπιστήμιο, άσχετα αν έχουν οικονομικές δυνατότητες ή δεν έχουν. Αρκεί να έχουν πνευματικές. Πανεπιστήμια για τους φοιτητές και όχι για τους καθηγητές – αναφέρθηκαν και προηγούμενοι συνάδελφοι.

Και στην υγεία: δεν χρειάζονται πλέον τα «φακαλάκια». Ένα Εθνικό Σύστημα Υγείας είναι η αριστερή πολιτική και αυτός πρέπει να είναι ο στόχος μας. Στην πρόνοια να προσέξουμε να στηρίζουμε τον ΟΚΑΝΑ, τα παιδιά που θέλουν να ξεφύγουν από τα ναρκωτικά. Τα άτομα με ειδικές ανάγκες να βρουν εργασία, να δώσουμε κίνητρα. Αυτή είναι η κοινωνική πολιτική, αυτά είναι τα μέτρα που αύριο πρωί-πρωί πρέπει να ξεκινήσουμε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όλοι έχουν δικαίωμα στη ζωή, όλοι δικαίωμα στην εργασία. Όμως όλα αυτά ξεκινούν από ένα κράτος, ένα κράτος το οποίο θα πρέπει να είναι δίκαιο, θα πρέπει να είναι γρήγορο, θα πρέπει να είναι φτηνότερο, για να είναι βιώσιμο. Και σε αυτό το κράτος οι πολίτες να νιώθουν ισότιμα, ισόνομα και κυρίως αξιοπρεπείς και περήφανοι.

Και νομίζω ότι μπορούμε να κάνουμε ένα βήμα παραπάνω από αύριο το πρωί, στηρίζοντας σήμερα την πρόταση της Κυβέρνησης για το ασφαλιστικό σύστημα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Αμοιρίδη και παρακαλείται η κ. Ελένη Τσιαούση, Βουλευτής Έβρου του ΠΑΣΟΚ, να λάβει το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια χρονική συγκυρία επιβαρυνμένη από το τεράστιο δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας, καλούμαστε να αρθρούμε στο ύψος των περιστάσεων και να λάβουμε αποφάσεις για ένα κρίσιμο θέμα, το οποίο βρίσκεται στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος και το οποίο έχει επιπτώσεις σε μια σειρά άλλων προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε.

Με το νομοσχέδιο που καλούμαστε να ψηφίσουμε επιχειρούμε να θεопίσουμε μια βιώσιμη και δίκαιη μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό, από την οποία θα καθορισθεί η μελλοντική κοινωνία που θα ζήσουμε εμείς και τα παιδιά μας.

Καλούμαστε να λύσουμε ένα πρόβλημα, το οποίο τυρρανάει τη χώρα δεκαετίες, αντιμετωπίστηκε αποσπασματικά, πελατειικά και ελλειμματικά, διαπερνάει και κατανέμει ευθύνες σε όλα τα κόμματα και ιδιαίτερα αυτά που κυβέρνησαν τη χώρα, αλλά και το σύνολο της κοινωνίας με επίκεντρο τη συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες.

Η χρεοκοπία ουσιαστικά του ασφαλιστικού δυναμιτίζει τις συλλογικές και συντεταγμένες απόπειρες διάσωσης και αναγέννησης της εθνικής οικονομίας και αυξάνει τη δυσπιστία των χρηματοοικονομικών αγορών και των τραπεζών για τις μελλοντικές προοπτικές ανάπτυξής της, τα όρια του τραγικού.

Είναι, όμως, και μια ευκαιρία – ίσως και η τελευταία – για να λάβουμε εκείνες τις δύσκολες αλλά αναγκαίες αποφάσεις για τη λύση του προβλήματος. Αποφάσεις που δεν έλαβαν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις είτε επειδή δεν τολμούσαν είτε επειδή τις σαμποτάρισαν μικροκομματικές και συντεχνιακές σκοπιμότητες.

Η ατολμία, η αδράνεια, ο στρουθοκαμηλισμός του παρελθόντος δεν πρέπει να επικρατήσει και σήμερα. Θα λάβουμε αποφάσεις για ένα νομοσχέδιο που υπερασπίζεται τις πάγιες αρχές ενός δίκαιου συνταξιοδοτικού συστήματος, τις αρχές της αλληλεγγύης, της ανταποδοτικότητας, της ισότητας, της αναλογικότητας, της βιωσιμότητας και της διαφάνειας που ενσωματώνει όμως και άλλους στόχους: Να είναι δικαιότερο, διατηρήσιμο, δυναμικό, να αντλεί από τις αρχές της κοινωνικής δικαιοσύνης και της ακριβοδικίας.

Στοχεύουμε στην υπέρβαση διαχωρισμών που τυράνησαν το ασφαλιστικό, όπως αυτές μεταξύ ευγενών και λαϊκών ταμείων, μεταξύ των μισθωτών του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, μεταξύ ανδρών και γυναικών. Η απάλειψη προνομίων και η εξισορρόπηση των κοινωνικών δικαιωμάτων θα έχει θετικές οικονομικές και κοινωνικές διαχύσεις στην κοινωνία.

Σήμερα είναι καθήκον μας να υιοθετήσουμε ένα νέο ασφαλιστικό σύστημα, όπου η επαναοριοθέτηση του ρόλου του κράτους, η κατανομή ανάμεσα στη συλλογική και ατομική ευθύνη, η αναδιανομή εισοδήματος και η αλληλεγγύη στη σημερινή εποχή της παγκοσμιοποίησης και της ύφεσης πρέπει να αποτελούν βασικές συνιστώσες της μεταρρύθμισης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ασφαλιστικό πρόβλημα δεν προέκυψε σήμερα, απλώς οξύνθηκε αποκτώντας, δεδομένης της οικονομικής κρίσης, ανεξέλεγκτες διαστάσεις.

Η κρίση του κοινωνικού ασφαλιστικού συστήματος συνδέθηκε με τις διαχρονικές παθογένειες του ελληνικού κράτους καθώς και με τον πρόσφατο, απόλυτο δημοσιονομικό εκτροχιασμό του.

Εκείνο που διαφοροποιεί τη σημερινή δυσμενή συγκυρία από τις παλαιότερες είναι ότι τα περιθώρια αναβολής της επίλυσής του είναι πλέον μηδαμινά. Από εδώ και πέρα η οποιαδήποτε καθυστέρηση στη λήψη μέτρων λειτουργεί σε βάρος της ίδιας της υποστάσεως του θεσμού.

Το ελληνικό ασφαλιστικό σύστημα παρουσιάζει σοβαρές παθογένειες και στρεβλώσεις και είναι πλέον επιτακτική μια ρωμάλεα και άμεση μεταρρύθμιση, η οποία θα διασφαλίζει το δημόσιο και υποχρεωτικό χαρακτήρα του θεσμού με τον εγγυητικό ρόλο του κράτους, την καθολικότητα της συνταξιοδοτικής προστασίας για ολόκληρο τον πληθυσμό, τη διατήρησή του κεκτημένου βιοτικού επιπέδου του πολίτη μετά τη συνταξιοδότησή του, την εγ-

γύηση χορήγησης ενός ελαχίστου, αξιοπρεπούς εισοδήματος σε όλους τους πολίτες, ανεξάρτητα από την προηγούμενη απασχόλησή τους ή τον ασφαλιστικό τους βίο, τη διαφύλαξη της βιωσιμότητας και τη διαγενεακή αλληλεγγύη.

Είμαστε υποχρεωμένοι να προχωρήσουμε σε αυτή την ασφαλιστική μεταρρύθμιση, αφού η χρηματοδότηση του συστήματος συντάξεων είναι από τώρα προβληματική.

Το έλλειμμα, η διαφορά μεταξύ εσόδων από εισφορές και εξόδων για πληρωμή συντάξεων εκτιμάται από 4% έως 5% του ΑΕΠ. Και αν το έλλειμμα είναι σήμερα δυσβάσταχτο σε λίγες δεκαετίες θα είναι αβάσταχτο.

Με τα σημερινά δεδομένα η δαπάνη για συντάξεις αναμένεται να φτάσει σε τέτοια επίπεδα το 2050 που δεν θα αφήνει ούτε ένα ευρώ για κοινωνικές παροχές, για την παιδεία, την υγεία, για την πρόνοια.

Ένα τέτοιο βάρος καμμία κοινωνία δεν μπορεί να αντέξει. Ένα βάρος που υποσκάπτει την αλληλεγγύη των γενεών και διυλίζει το διαγενεακό συμβόλαιο πάνω στο οποίο βασίζεται το σύστημα συντάξεων.

Θα πρέπει στο στοχασμό μας για τις μεταρρυθμίσεις να λάβουμε υπ' όψιν στατιστικές, αριθμούς και παραμέτρους που είναι ξερά στοιχεία: Ο δημογραφικός, ο οικονομικός, ο ασφαλιστικός δείκτης εξάρτησης, το οικονομικό ισοζύγιο του ασφαλιστικού συστήματος. Σήμερα έχουμε σχεδόν έξι συνταξιούχους σε δέκα εργαζόμενους.

Όλα αυτά συνιστούν ένα σύγχρονο κοινωνικό ζήτημα που θίγει πολλές πλευρές της κοινωνίας μας, όπως το μοντέλο ανάπτυξης, την ευθύνη των επιχειρήσεων, την αγορά εργασίας, την κοινωνική προστασία, την οικογένεια, θέματα και προβλήματα που έχουμε συνηθίσει να τα αντιμετωπίζουμε με διαχρονική αναβλητικότητα και αενάως να παραπέμπουμε τη λύση τους στο μέλλον.

Η άμεση και οριστική λύση του ασφαλιστικού είναι όρος επιβίωσης του έθνους. Εάν η ευκαιρία που μας δίδεται για τη λήψη ουσιαστικών, δραστικών, εξυγιαντικών μέτρων δεν αξιοποιηθεί, τότε τα ασφαλιστικά αδιέξοδα θα δηλητηριάζουν ολοένα και περισσότερο όλους τους τομείς της κοινωνίας, της οικονομίας, της πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήρθε η ώρα να αποφασίσουμε: Υπερασπιζόμαστε αυτό το ασφαλιστικό σύστημα της χρεοκοπίας, της δημοσιονομικής κατάρρευσης, της πελατειακής πολιτικής, της υποθήκης της ζωής των παιδιών μας; Ας κοιτάξουμε στα μάτια τα παιδιά μας και ας δώσουμε την απάντηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Ελένη Τσιαούση και παρακαλείται ο κ. Βασίλειος Έξαρχος, Βουλευτής Λάρισας του ΠΑΣΟΚ, να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΞΕΑΡΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτήν την περίοδο ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση κάνουν μια μεγάλη και συστηματική προσπάθεια, για να επανακτήσει η χώρα μας την αξιοπιστία της στην Ευρώπη και στις διεθνείς σχέσεις, να νοικοκυρευτούν τα δημόσια οικονομικά και να μπου κανόνες που θα εγγυηθούν τη διαφάνεια, τη χρηστή διοίκηση και τη δίκαιη κατανομή των φορολογικών βαρών. Αυτή η προσπάθεια φαίνεται ότι έχει τα πρώτα θετικά και ελπιδοφόρα αποτελέσματα. Εμείς όμως δεν εφησυχάζουμε, συνεχίζουμε αυτήν την προσπάθεια, γιατί η χώρα πρέπει να βγει από το τούνελ της ύφεσης, της αδιαφάνειας, της αβεβαιότητας και της ανασφάλειας.

Η συζήτηση για το ασφαλιστικό που διεξάγεται στην Αίθουσα δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι μια συζήτηση καθαρά τεχνικού χαρακτήρα, στενά λογιστική, «οικονομίστικη» και επιφανειακή. Η συζήτηση για το ασφαλιστικό είναι μέρος της συζήτησης για την ανάπτυξη της χώρας, για τη μεγέθυνση του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας, είναι μέρος της συζήτησης για τη σύγχρονη οργάνωση της εργασίας και κυρίως είναι μέρος μιας συζήτησης για το κοινωνικό κράτος, που οφείλουμε να έχουμε ως χώρα.

Το ασφαλιστικό πρέπει να είναι στοιχείο ενός κοινωνικού κρά-

τους σύγχρονου και προοδευτικού, μιας κοινωνίας που έχει στο επίκεντρό της τον άνθρωπο, τα δικαιώματα και τις ανάγκες του και αυτές οι ανθρώπινες ανάγκες, αυτά τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν αρχίζουν όταν ο πολίτης ολοκληρώσει τον εργασιακό του βίο. Να το πούμε καθαρά και με σαφήνεια. Χωρίς πολιτική για την ενίσχυση της απασχόλησης και την καταπολέμηση της ανεργίας -ιδιαίτερα της ανεργίας των νέων, κύριε Υπουργέ, και όσων είναι σε μεγάλη ηλικία, πάνω από τα πενήντα ή πενήντα πέντε χρόνια- χωρίς την απαραίτητη αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών και κανόνες κοινωνικής δικαιοσύνης που ισχύουν διαχρονικά, χωρίς ολοκληρωμένη σύγχρονη πολιτική για την υγεία και την παιδεία με έμφαση στο δημόσιο χαρακτήρα τους, χωρίς εξυγίανση της οικονομίας και πάταξη της παραοικονομίας, χωρίς ένα αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου της μαύρης και ανασφάλιστης εργασίας, χωρίς πάταξη της σπατάλης και της κακοδιαχείρισης, η όποια προσπάθεια αντιμετώπισης των προβλημάτων του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας δεν θα έχει τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Δεν φθάνει να αυξάνονται οι εισφορές, να περικόπτονται οι συντάξεις ή να επιμηκύνεται ο εργασιμός βίος, για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα. Εάν δεν υπάρξουν όλες οι προηγούμενες προϋποθέσεις, μια λογική θα επικρατήσει, αυτή των συνεχών αλλαγών που θα είναι απαραίτητες, γιατί το σύστημα δε θα τα βγάζει πέρα. Όμως, όπως καταλαβαίνετε, αυτό δεν θα μπορεί να γίνει αποδεκτό από τους πολίτες.

Για αυτό λέω με σαφήνεια, επίσης, ότι είναι η ώρα της πολιτικής και των πολιτικών, που οφείλουμε να αναγνωρίσουμε δημόσια ότι έχουν ευθύνη για την κατάσταση, γιατί φτάσαμε εδώ.

Βεβαίως, υπάρχει συναίσθηση της κρισιμότητας των στιγμών; Σε μεγάλο μέρος του πολιτικού κόσμου υπάρχει. Πρέπει, όμως, να υπάρχει και πλήρης συναίσθηση ότι την κρίση δεν μπορεί να την πληρώσουν οι οικονομικά ασθενέστεροι και οι κοινωνικά ευάλωτοι, που δεν έχουν και καμμία ευθύνη για τη δημιουργία της κρίσης.

Ακούω και διαβάζω αυτές τις τελευταίες μέρες ότι είναι η ώρα της εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση και αυτό το θεωρώ σωστό. Συγχρόνως, όμως, ύστερα απ' όσα οδυνηρά ζήσαμε τα τελευταία χρόνια, για να βγούμε από την κρίση, για να μην οδηγηθούμε σε κοινωνική αφασία, είναι ζητούμενο και μάλιστα περισσότερο από ποτέ, και η εμπιστοσύνη των πολιτών προς την πολιτεία και το κράτος. Και αυτή η εμπιστοσύνη θα οικοδομηθεί με καθαρές κουβέντες.

Ασφαλώς χρειάζονται αλλαγές για να μπορέσουν να πάρουν σύνταξη οι νέοι, αυτοί που τώρα μπαίνουν στην αγορά εργασίας, αυτοί που παραμένουν άνεργοι και πρέπει να δουλέψουν. Ασφαλώς χρειάζονται αλλαγές για να ενισχυθούν αυτοί που παίρνουν συντάξεις φτώχειας και δεν μπορούν να αντέξουν στην κρίση. Ασφαλώς χρειάζονται αλλαγές για να σταματήσουν κάποιοι να βγαίνουν πολύ νωρίς στη σύνταξη και μάλιστα ορισμένοι με πολύ υψηλά εφάπαξ. Χρειάζονται αλλαγές για να μην κατασπαταλώνται τα αποθεματικά των ταμείων σε επενδύσεις υψηλού ρίσκου, για να μην απομυζούν τα διάφορα τρωκτικά πόρους μέσω υπέρμετρων συνταγογραφήσεων φαρμάκων και αχρείαστων ιατρικών πράξεων.

Είναι, όμως, συγχρόνως, κύριε Υπουργέ, άδικες οι αλλαγές που ανατρέπουν βίαια τον οικογενειακό προγραμματισμό των μητέρων με ανήλικα παιδιά, όπως είναι άδικη και η αλλαγή που στερεί τη δέκατη τρίτη και τη δέκατη τέταρτη σύνταξη ιδιαίτερα από τους χαμηλοσυνταξιούχους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η ώρα της ευθύνης. Είναι η ώρα να δούμε καθαρά τι συμβαίνει γύρω μας και κυρίως να δούμε πού οδηγούμαστε ως κοινωνία. Και έχουμε χρέος να προλάβουμε φαινόμενα κοινωνικού αποκλεισμού συμπολιτών μας που κινδυνεύουν να οδηγηθούν στο περιθώριο της ζωής. Και γνωρίζουμε από την εμπειρία την παγκόσμια ότι σε τέτοιες περιόδους κρίσεις κινδυνεύουν πολίτες να οδηγηθούν στο περιθώριο.

Η έξοδος από την κρίση, λοιπόν, απαιτεί ολοκληρωμένο πολιτικό σχέδιο, σχέδιο σωτηρίας της χώρας, που η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός μέχρι τη λήξη αυτής της συζήτησης, κύριε Υπουργέ, πρέπει να το παρουσιάσει ολοκληρωμένο στη Βουλή και στη συνέχεια να το εφαρμόσει με συνέπεια, αλλά και με ευ-

αισθησία. Και είμαι βέβαιος ότι αν αυτά θα συμβούν, οι πολίτες θα κρίνουν την Κυβέρνηση θετικά όταν θα έρθει η ώρα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Έξαρχο.

Παρακαλείται ο κύριος Αθανάσιος Γικόνογλου, Βουλευτής Ημαθίας του ΠΑΣΟΚ, να έρθει στο Βήμα.

Ορίστε, κύριε Γικόνογλου, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα καλείται να αντιμετωπίσει μία κρίση που όμοιά της δεν έχουμε ζήσει, μία κρίση η οποία εν πολλοίς έχει στις ρίζες της τα δυσεπίλυτα συσσωρευμένα προβλήματα, τις στρεβλώσεις του κράτους που διογκώθηκαν με το χρόνο εξαιτίας είτε της αδιαφορίας είτε των λανθασμένων επιλογών είτε της μικροπολιτικής αντίληψης που κυριάρχησε τα περασμένα χρόνια.

Πρέπει να αλλάξουμε το κράτος. Πρέπει να βγάλουμε την πατρίδα μας από το αδιέξοδο και πρέπει να διασφαλίσουμε ότι στο μέλλον δεν θα γίνουν τα ίδια λάθη, που οδήγησαν μέχρι εδώ. Και για να βγάλουμε τη χώρα από το αδιέξοδο, πρέπει να ανοίξουμε οδούς διαφυγής, πρέπει να αλλάξουμε πορεία.

Είναι μεγάλη ανοησία να επιμένουμε στην ίδια κατεύθυνση όταν βεβαιωμένα αυτή οδηγεί στην καταστροφή. Αυτό ακριβώς αποφάσισε να κάνει η Κυβέρνηση. Βάζει τη χώρα σε μία νέα κατεύθυνση και την πάει σε ασφαλές λιμάνι. Ο τόπος δεν αντέχει άλλη οπισθοδρόμηση. Τα ασφαλιστικά ταμεία έχουν καταρρεύσει.

Αυτά είναι απλά μαθηματικά. Έγιναν λάθη, τραγικά λάθη, έγιναν εσφαλμένες εκτιμήσεις και τελικά υποθηκεύτηκε το μέλλον των ασφαλισμένων με όρους καταστροφικούς. Κάποιοι μιλάνε για έναν επερχόμενο εργασιακό μεσαίωνα, αλλά κανένας δεν μιλάει για την πιθανή αδυναμία του κράτους να καταβάλει συντάξεις. Εύκολο λόγια που στοχεύουν να ερεθίσουν την κοινή γνώμη. Η κοινωνία όμως γνωρίζει ότι όλα αυτά τα χρόνια επικράτησε, όπως λέει ο λαός μας, ένα μπάχαλο και το αγαθό της εργασίας έγινε αντικείμενο μικροπολιτικής εκμετάλλευσης. Ο κόσμος ξέρει ότι όλα αυτά τα χρόνια το κράτος αντιμετώπιζε με δυο μέτρα και σταθμά τους εργαζομένους. Ξέρει ότι, αν είχες μπάρμπα στην Κορώνη, έβρισκες μία θέση εργασίας στο δημόσιο και τα ακούμε αυτό το διήμερο πολύ αναλυτικά. Εξασφάλιζες δια βίου πλήρη ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα, ενώ οι πολίτες «δεύτερης κατηγορίας» οδηγούνταν στον ιδιωτικό τομέα, αναγκασμένοι να προσφέρουν και μαύρη εργασία, δίχως πολλές φορές τη στοιχειώδη ασφάλεια, απροστάτευτοι έναντι της κερδοσκοπίας των επιτηδίων της αγοράς. Δεν δέχομαι όμως ότι οι αγρότες είναι πολίτες άλλης κατηγορίας και δουλεύουν για να πάρουν τη χαμηλότερη σύνταξη στα εξήντα πέντε και κάποιοι άλλοι να παίρνουν υψηλές συντάξεις στα πενήντα. Ο κόσμος ξέρει ότι το πολιτικό σύστημα σε αυτήν τη χώρα έφτασε στο ελεεινό σημείο να εμπορεύεται το σημαντικότερο αγαθό, την εργασία και την ασφάλιση, χωρίζοντας τους πολίτες σε «δικούς μας» και «αλλότριους». Αυτοί που σήμερα όψιμα θέλουν να εμφανίζονται ως υπερασπιστές των εργασιακών δικαιωμάτων των πολιτών ήταν εκεί και είχαν συμμετοχή σε αυτήν την άθλια μεταχείριση των πολιτών, έχοντας εξασφαλίσει πλουσιοπάροχα οφίτια για τους ίδιους σε αγαστή συνεργασία με αυτό το διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Μάλλον για το ΠΑΣΟΚ μιλάτε, κύριε Γικόνογλου!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Μιλάω για αυτά τα οποία έζησα τα τελευταία χρόνια, κύριε συνάδελφε, και χαίρομαι πάρα πολύ που έχετε τη μύγα και μυγιάζεστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Πόσους διορίσατε από το παράθυρο; Πώς κάνετε το κράτος έτσι όπως είναι σήμερα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μη διακόπτετε.

Κύριε Γικόνογλου, συνεχίστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Τα τελευταία χρόνια είδε πολύ καλά ο ελληνικός λαός τι κάνατε, κύριε συνάδελφε, τα είδε πάρα πολύ καλά. Και μόνο που ενοχλείστε τόσο σοβαρά δείχνει το επίπεδο της ευθύνης σας και εδώ πέρα μέσα δυστυχώς δεν μιλάμε

όλοι ειλικρινά, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Γικόνογλου, συνεχίστε χωρίς να απαντάτε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Δεν δικαιούνται, λοιπόν, να μιλούν για ένα εργασιακό μεσαίωνα σε μία Κυβέρνηση που έρχεται αποφασισμένη να βάλει τέλος στις κοινωνικές ανισότητες. Δεν δικαιούνται να εμφανίζονται ως αυστηροί κριτές μιας προσπάθειας όσοι χρησιμοποίησαν το αγαθό της εργασίας ως εργατήριο επίτευξης των μικροπολιτικών τους σκοπιμοτήτων και τελικά είχαν συμμετοχή στην εξαθλίωση της κοινωνίας, στην ισοπέδωση των συνειδήσεων, στην άγρα ψήφων και στην ταπείνωση του λαού μας, σε αυτήν τη δεινή θέση που έφεραν τη χώρα μας.

Υπάρχουν οι αριθμοί που αμελικά δείχνουν τα τραγικά λάθη του παρελθόντος. Αυτή η Κυβέρνηση όμως αποφάσισε να κοιτάξει κατάματα τα προβλήματα για να δώσει τη μάχη να βελτιώσουμε τους αριθμούς και τελικά να φέρουμε την κοινωνία σε συνθήκες ασφάλειας και κοινωνικής ισότητας, να εγγυηθούμε ότι θα διασφαλίσουμε αξιοπρεπή σύνταξη για κάθε δικαιούχο. Σοσιαλισμός, κοινωνισμός σημαίνει και κοινωνική πολιτική, κοινωνική πολιτική όμως σημαίνει κονδύλια. Αυτά τα κονδύλια αγωνιζόμαστε να εξοικονομήσουμε, όταν κάποτε, κάπου αλλού, κατασπαταλήθηκαν.

Τα λάθη, λοιπόν, του παρελθόντος επέφεραν τραγικές βλάβες στο σώμα του κράτους. Φαντάζε ακόμα και σήμερα φυσιολογικό στα κόμματα της Αντιπολίτευσης να στέκονται απέναντι σε κάθε επιλογή της Κυβέρνησης φωνάζοντας: «Μην το κάνετε αυτό». Ο λαός όμως ξέρει, ακούει και παρακολουθεί τις εξελίξεις. Αντιλαμβάνεται ότι η Κυβέρνηση έχει ένα δύσκολο έργο, που γίνεται ακόμη δυσκολότερο γιατί θέλει να θεραπεύσει οριστικά τον ασκηνή.

Ας κοιτάξουμε, λοιπόν, τους πολίτες στα μάτια και αν πραγματικά ενδιαφέρονται όλοι αυτοί για το μέλλον του τόπου, να πουν την αλήθεια. Να μην αργήσουν, όμως, γιατί πλέον ο λαός ξύπνησε. Ο λαός που μπορεί σε πρώτη φάση να έχει εκφράσει τη δυσαρέσκεια για τα μέτρα της εξυγίανσης του κράτους, σήμερα ξέρει ότι δεν πρόκειται να συγκινηθεί από τους κλαυθμούς και τους οδυρμούς, όλων όσοι νομίζουν, ότι η κρίση προσφέρεται για να αλιεύσουν ψήφους σε θολά νερά. Την αλήθεια που δεν είναι άλλη από το γεγονός ότι δεν πάει άλλο. Ή τώρα θα σώσουμε τον τόπο ή θα τον αφήσουμε να πορευθεί στον καταστροφικό κατήφορο του λαϊκισμού και της μικροπολιτικής, που μας οδήγησαν στα σημερινά χάλια.

Το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ και κυβερνά τον τόπο με υπευθυνότητα. Το ΠΑΣΟΚ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν φοβάται να συγκρουστεί με το κακό παρελθόν του, αλλά και με όλους εκείνους που πανικόβλητοι βλέπουν μια Κυβέρνηση να σαρώνει ένα σάπιο κατεστημένο, μέσα στο οποίο έχουν μάθει να κάνουν παιχνίδι, για να διατηρούν επιζημώς για την κοινωνία, τους ρόλους τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γικόνογλου.

Παρακαλείται ο Βουλευτής Κιλκίς κ. Κωνσταντίνος Κιλτίδης, να έρθει στο Βήμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι η πρώτη φορά που απευθύνομαι απ' αυτό το Βήμα με τη θεσμική πλέον παρουσία ως ανεξαρτήτου Βουλευτή. Ειλικρινά νιώθω και άβολα, γιατί προέρχομαι από μία δοκιμασία, όπου με την ευλογία της αγιοτέρας των αγίων του ελληνισμού Παναγίας και κατ' ελάχιστον την ευθυκρισία αυτού του Σώματος, μπορώ να απευθυνθώ σήμερα -και τολμάω να πω- χωρίς να υπάρχει κανένα άλλοθι, κατά απόλυτη έκφραση των ιδεών μου και των πολιτικών μου θέσεων.

Ξεκαθαρίζω εξ αρχής κάτι. Δεν με ενδιαφέρει η εμπιστοσύνη που πιθανόν να ζητήσει ο Πρωθυπουργός για την Κυβέρνηση που κυβερνά σήμερα τη χώρα. Κάτι τέτοιο, με αφήνει ασυγκίνητο. Είμαι, όμως, υποχρεωμένος να κοιτάξω στα μάτια, εν καιρώ ειρήνης την πατρίδα μου, τους Έλληνες πολίτες και να φανώ κατά το δυνατόν χρήσιμος, όπως επιτάσσει το πολίτευμά μας, σε αυτή την Αίθουσα.

Αγαπητοί συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, κατά τη λειτουργία του πολιτεύματος και τη δεοντολογία πιστεύω ότι κάθε μείωση

των αποδοχών ή συντάξεων μη γνωστοποιηθείσα εγκαίρως, εκ των προτέρων, πρέπει να οδηγεί την εκάστοτε κυβέρνηση σε παραίτηση ή αν δεν οδηγεί σε παραίτηση, πρέπει να οδηγεί τη χώρα σε κυβέρνηση εκτάκτου ανάγκης. Δεν υπάρχει άλλη οδός. Θέτω έτσι εξ αρχής τα πράγματα γιατί απ' αυτό το Βήμα, Βουλευτής τότε της Νέας Δημοκρατίας, πριν πολλούς μήνες το Φεβρουάριο, είπα παραστατικά στην Κυβέρνηση ότι εφ' όσον εσείς καταθέτετε ότι τα πράγματα είναι σε αυτήν την τραγική πλέον κατάσταση: να φάμε κάτι από το λίπος μας ή να το φάμε όλο και αν χρειαστεί και κάτι από τις σάρκες μας.

Εφ' όσον όλοι έχουμε πλέον επίγνωση των προβλημάτων και εφ' όσον υπάρχει εγγύηση των τραπεζών από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, τότε ναι, να βγάλουμε από τις οικονομίες μας όλοι οι Έλληνες με λαϊκό ομολογιακό δάνειο και να στηρίξουμε την πατρίδα μας. Και εφ' όσον ο Κέυνς και όλοι του παρεμβαιτισμού, δεν ήξεραν ότι υπάρχει ΕΣΠΑ ή σύμπραξη ιδιωτών και δημοσίου, είναι εγκληματικό σε αυτή τη χώρα να μην προχωρούν τα προγραμματισμένα έργα από την Ευρωπαϊκή Ένωση με μικρή συμμετοχή της χώρας και αυτά των Συμπράξεων Ιδιωτών και Δημοσίου.

Δεν είμαι από αυτούς που αρνούνται τα δύσκολα. Και είναι δεδομένο ότι και από αυτή τη ζωή και από την πολιτική θα προσπαθήσω να φύγω όρθιος. Προσκυνημένος και στα γόνατα, λέω στην ιστοσελίδα μου, δεν πρόκειται να περπατήσω. Και δεν διεκδικώ το αλάθητο ούτε μονοπωλώ τη γνώση και τη σοφία, ούτε είμαι και ο αγιότερος των πολιτικών.

Οφείλατε να οδηγήσετε τη χώρα σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Διότι αυτή την τραγική εικόνα που εμφανίζετε, δεν μου αφήνει εμένα περιθώριο ότι η χώρα δεν είναι πλέον σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Ή κάτι άλλο θέλετε να πείτε και δεν μας το παρουσιάζετε όπως πρέπει.

Είμαι από αυτούς που δήλωσα ξεκάθαρα -και όσο και αν φαίνεται μάταιο και ανθρώπινο καμμιά φορά- ότι εμπιστεύομαι απολύτως την πολιτική ηγεσία, τον Υπουργό και τον Υφυπουργό, αυτού του Υπουργείου, χωρίς να χαιδεύω αυτά. Πιστεύω ότι είναι από τους ανθρώπους που γνωρίζουν και έχουν και τη συνισταμένη έκφραση του πάθους της πολιτικής με όποια διαφοροποιημένη, αν το θέλετε, αφετηρία ο καθένας μας βρίσκεται μέσα σε αυτήν την Αίθουσα.

Και εξ αρχής τοποθετούμαι θετικά σε αυτό το νομοσχέδιο γι' αυτούς τους λόγους, της γνώσεως και του πάθους. Γιατί επιτέλους Βουλευτής από το 2000 δεν δίστασα -και τότε αντιπολιτευόμενος το ΠΑΣΟΚ και κατόπιν ευρισκόμενος στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας- να δηλώνω ότι ορισμένα πράγματα, δηλαδή, η μετατροπή δεν πάει άλλο και πρέπει να αρθεί σ' αυτόν τον τόπο. Είναι πανάρχαιος νόμος. Τον έχω αναφέρει και άλλη φορά. Είναι του Ιαμβλίχου και κατόπιν από τη μαρξιστική θεώρηση. Η ποσοτική συσσώρευση οδηγεί ή θα πρέπει να οδηγεί σε ποιοτική μετατροπή.

Δεν πάει άλλο σε αυτή τη χώρα. Δεν είναι δυνατόν ο κλάδος υγείας των ταμείων να μην είναι κάτι ξεχωριστό. Μπράβο σας που το προχωράτε. Δεν μπορεί να μην υπάρχει ισότητα στην αναπηρία. Δεν μπορεί ο αγρότης με κομμένο το πόδι στο γόνατο να μην παίρνει σύνταξη και ο φτωχός εργάτης του ΙΚΑ να παίρνει. Ισότητα στη δυστυχία, το έχω πει πολλές φορές σε αυτή την Αίθουσα.

Δεν είναι δυνατόν να μην υπάρχει ισονομία, γιατί ισότητα δεν υπάρχει, μεταξύ γυναικών και ανδρών. Πρέπει να αναγνωρίσουμε τη βιολογική υπόσταση της γυναίκας. Εκεί όπου η εργασία είναι πράγματι δυσβάσταχτη για τη γυναίκα, να φύγει πιο νωρίς.

Αλλά έχω πει από αυτό το Βήμα, για ποιο λόγο η γυναίκα γιατρός θα φύγει πιο νωρίς από εμένα που είμαι γιατρός; Για ποιο λόγο; Ποιος θα δώσει απάντηση στη νέα γενιά; Για ποιο λόγο κάποιος θα παίρνει σύνταξη μεγαλύτερη του μισθού; Για ποιο λόγο κάποιος θα παίρνει σύνταξη κάτω από τα 60, όταν δύο είναι οι παράμετροι, οι οποίοι υπάρχουν στο συνταξιοδοτικό, το προσδόκιμο της ζωής και η γήρανση; Όλα αυτά τα τολμάτε, γι' αυτό και έχω εξ αρχής τη θετική κατάθεση.

Θα πρέπει, όμως, να αναγράψετε ρητώς ότι η πρόβλεψη αφορά μία γενιά, μία εικοσαετία και ότι αναθεωρείται ανά πενταετία. Μόνον έτσι νομίζω ότι μπορούμε να σηκώσουμε την ΕΛ-

λάδα και τους Έλληνες ξανά εκεί που πρέπει, να ενισχυθεί η γυναίκα εκεί που χρειάζεται, στη γέννα, να καθίσει 2 και 3 χρόνια και ναι, να αναλάβουμε όλοι αυτό το κοινωνικό βάρος για κάθε παιδί που γεννιέται. Προσέξτε ιδιαίτερα τις προτάσεις των πολιτών.

Πρέπει να συνδεθεί η εργασία με την ασφάλιση. Είναι αδιανόητο να μη συνδεθεί. Να υπάρχουν κίνητρα μέχρι τα τριάντα πέντε, μειωμένες εισφορές, τριάντα πέντε έως πενήντα πέντε ετών ένα επίπεδο των υψηλών ασφαλιστικών εισφορών, κίνητρα και μετά τα πενήντα πέντε με μικροτερές ασφαλιστικές εισφορές. Ευνοούμενες πολιτείες το έχουν πετύχει.

Κλείνοντας, πιστεύω ότι πρέπει να υπηρετηθούν τρεις αρετές του ελληνισμού, η ελευθερία στη δημιουργία, η δικαιοσύνη -και γιατί όχι κατά την χριστιανική θεώρηση- η αγάπη προς τους συνανθρώπους μας, που έχουμε αποφασίσει να ζήσουμε μαζί.

Αλλά πάνω απ' όλα, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν δέχομαι επ' ουδενί λόγω σε αυτούς τους Έλληνες να είναι όνειρο η σύνταξη. Όνειρο πρέπει να είναι η δημιουργία στη ζωή, η γεύση αυτής της δημιουργίας. Γι' αυτό κατ' αρχάς δίνω θετική ψήφο, αλλά σίγουρα όμως όλες οι άλλες παράμετροι, κύριε Υπουργέ, πρέπει να επανεξεταστούν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολυδύρας): Ευχαριστούμε, τον κ. Κιλτίδη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Α' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνα Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μιλάμε για ένα νομοσχέδιο ή μιλάμε για ένα μνημόνιο; Γιατί, εδώ θα πρέπει να αποφασίσουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, αν μιλάμε ειλικρινά. Ειλικρινά δεν μιλάμε. Δεν κάνουμε ειλικρινά υπολογισμούς. Δεν λέμε την αλήθεια ή -αν θέλετε- κάποιοι δεν λένε την αλήθεια.

Πρώτα από όλα, σας αφαιρείται φυσικώς, μαθηματικώς, μεταφυσικώς και λογικώς το δικαίωμα να λέτε και να υποχρεώνετε εδώ μέσα Βουλευτές να ψηφίζουν νομοσχέδιο, στο οποίο έχετε κάνει ψευδείς, άθλιους υπολογισμούς με δικηγορικά γραφεία, ομάδες συμφερόντων και υπόπτων προθέσεων επιστήμονες ότι θα καθορίσετε σήμερα εσείς, εκλεγμένοι πριν από ένα χρόνο παρά κάτι, τη ζωή των ανθρώπων μετά από πενήντα χρόνια μέχρι το 2050 και μέχρι το 2060.

Πρέπει να έχετε «καβαλήσει» ένα απίστευτο καλάμι, ένα καλάμι απίθανο να νομίζετε ότι θα λέτε, αβρόχοις ποσίν, ότι είναι ταφόπλακα. Ο Πρωθυπουργός σας το είπε, δεν το λέμε εμείς. Ταφόπλακα! Ποιός σας είπε ότι μπορείτε να θάβετε ζωντανούς τους ανθρώπους; Τους θάβετε ζωντανούς τους ανθρώπους!

Πιστεύετε στα αλήθεια ότι στα τρία, στα τέσσερα, στα πέντε χρόνια, στους τρεις, τέσσερις, πέντε μήνες δεν θα υπάρξει γενιά, δεν θα υπάρξουν άνθρωποι που θα συνειδητοποιήσουν ότι εσείς υπογράφετε μία θανατική καταδίκη σε ένα περιέργο χρηματοπιστωτικό Κολοσσαίο με τη «LEHMAN BROTHERS», τους «ΜΟΥΡΣ, ΣΟΥΡΣ, ΦΟΥΡΣ» και πέντε οίκους, οι οποίοι κάθονται και κάνουν υπολογισμούς για να καταλήξουμε στην Ισλανδία;

Μην πάτε αλλού. Αφήστε τα μοντέλα που μας πουλήσατε εδώ μέσα, το σουηδικό, το ιρλανδικό, το ένα, το άλλο. Ο καθένας σας ερχόταν εδώ και πούλαγε ένα μοντέλο και τα μοντέλα χρεοκοπήσανε. Πουλήσατε μία ευρωζώνη και «σφίχτηκε» τόσο πολύ που οι άνθρωποι δεν μπορούν να αναπνεύσουν.

Τα χρέη, τα χρέη, τα χρέη... Πώς δημιουργήθηκαν τα χρέη; Πώς γίνεται να δημιουργηθούν αυτά τα χρέη;

Πιστεύετε σ' αλήθεια -εγώ αναρωτιέμαι ειλικρινά με συναδέλφους και ειδικά γυναίκες του ΠΑΣΟΚ- ότι μ' αυτό το νομοσχέδιο και μ' αυτό το μνημόνιο, μ' αυτή τη συμφωνία -που δεν είναι και συμφωνία, αλλά δεν είναι μνημόνιο, δεν ξέρουμε αν είναι συνταγματική, δεν είναι αντισυνταγματική, αδιάφορο- μπορείτε να πείτε ξαφνικά σε μία γυναίκα στα εξήντα πέντε, καθαρίστρια μερικής απασχόλησης ότι μπορεί να είναι στα γόνατα και να καθαρίζει σκάλες; Σκάλες στην Γκράβα; Εξήντα πέντε χρόνων;

Μπορείτε να φανταστείτε τον πατέρα σας, το θείο σας, τον ξαδερφό σας στα εβδομήντα δύο για να συμπληρώσει κάτι που

εσείς έχετε βαφτίσει αξιοπρέπεια τα 360; Όποιος λέει ότι οι Έλληνες θα έχουν –τάχα μου, δήθεν δημοκρατικά– μία ενιαία σύμβαση βασική 360, την έχει καταργήσει.

Με εκατόν πενήντα μεροκάματα το χρόνο, ήτοι έξι μήνες και αυτούς λειψούς –λαχείο είναι αυτό που σας λέω, για πάνω από πεντακόσιους-εξακόσιους χιλιάδες ανθρώπους- θέλετε ογδόντα χρόνια να συμπληρώσετε, για να πέσετε σ' αυτούς τους κωδικούς και σ' αυτές τις εκτιμήσεις. Ογδόντα χρόνια δουλειάς!

Μιλάει το ΚΚΕ και σας φωνάζει: «Υποχρεωτική δωδεκάχρονη εκπαίδευση». Να ολοκληρωθεί ο άνθρωπος βιολογικά, ψυχολογικά, πνευματικά, να μη ζει με «κουμπάκια». Και έρχεστε και του λέτε ότι στα δεκαπέντε θα πάει στο γκαρζάδικο ή θα πάει σερβιτοράκι με κάτι λιγότερο από 500 και 70 η κάρτα του εισιτηρίου για να πηγαينεόρχειται στον εργοδότη; Θα μένει στο Πέραμα, θα σερβίρει στην Κηφισιά και θα εργάζεται τετράωρο; Θέλει τρεις ώρες να πάει, τρεις ώρες να γυρίσει και να πληρώσει το εισιτήριο από την τσέπη του; Είναι και ελλειμματικό και αύριο το πρωί στον ιδιώτη θα πάρει 590 μείον 70, δηλαδή 520, μείον οι κρατήσεις; Από τα δεκαπέντε; Και θα πρέπει να βάλει πενήντα χρόνια για να πάει εξήντα πέντε; Αντέχεται η ορθοστασία σερβιτόρου; Θα βάλετε γυναίκα εξήντα πέντε και εξήντα επτά χρονών να σας φυλάει τα παιδιά στο νηπιαγωγείο; Τα βαρέα και ανθυγιεινά θα τα κόψετε κατά 90% και τα καινούργια ανθυγιεινά;

Έχετε δει τον αριθμό των θανάτων από τους εργαζόμενους στις «πράσινες» εταιρείες και ειδικά της ανακύκλωσης; Τον έχετε δει; Έχετε δει πόσοι πεθαίνουν και τι βαρύ και ανθυγιεινό είναι το επάγγελμα να δουλεύεις στα βιοκαύσιμα; Ξαν τα κοτόπουλα πεθαίνουν οι άνθρωποι. Σοβαρολογείτε; Θα στέλνεται σε σκυλοπνίχτες τους ανθρώπους με τριάντα και σαράντα χρόνια;

Και θα ζουν οι άνθρωποι από τα δεκαπέντε και τα δεκαοχτώ και θα κυνηγάνε τρίωρα, τετράωρα, πέντε ώρες, επτά ώρες;

Τολμάτε και μιλάτε εδώ μέσα για αναλογίες «ένα προς ένα-μια»; Γιατί λέτε ψέματα; Κάντε την αναλογία με βάση αυτούς που δουλεύουν, μ' αυτούς που εν δυνάμει θα μπορούσαν και όφειλαν να δουλεύουν, να έχουν όλοι μία δουλειά. Την κάνετε ποτέ την αναλογία;

Μιλάτε για δημογραφικό; Μα δεν ντρεπόμαστε μεταξύ μας μεγάλο άνθρωποι; Γραμματιζόμενοι άνθρωποι και μιλάτε για δημογραφικό;

Δηλαδή υπάρχει άνθρωπος ο οποίος πηγαίνει, σπουδάζει, πάει στο στρατό κάνει οτιδήποτε, μία κοπέλα για παράδειγμα, που δουλεύει σε εταιρεία κινητής τηλεφωνίας με μαζική τενοντίδα, μωσκελετικά προβλήματα, εγκεφαλικά προβλήματα και δουλεύει δωδεκάωρα, δεκατετράωρα και αυτή στα τριάντα της και ο άλλος στα τριάντα του, με 500 ευρώ ο ένας και 500 ευρώ ο άλλος θα ξεκινήσουν φαμίλια; Ποιος θα την ξεκινήσει τη φαμίλια; Η φοιτητική γκαρσονιέρα των δώδεκα τετραγωνικών κάνει 350 ευρώ. Και τώρα πάει και η σύνταξη της γιαγιάς, πάει και το τσόνταρισμα από τον παππού. Πρέπει να δουλεύει μέχρι να πεθάνει.

Κύριοι Βουλευτές και κυρίες Βουλευτίνες, εγώ ανέβηκα πάνω, είχα και την πολυτέλεια να βλέπω από την τηλεόραση μερικούς συναδέλφους, ήπια και ένα καφέ πληρωμένο είκοσι πέντε φορές κάτω από τον καφέ που είναι έξω, έχω και ένα αυτοκίνητο για να πηγαينεόρχομαι, ανήκω σε ένα ευγενές ταμείο, μπορεί και να κάθομαι και μέχρι τα εξήντα πέντε μου να μιλάω εδώ και μέχρι τα εβδομήντα. Χρόνια ακούμε για δεινοσαύρους.

Είναι βαρύ και ανθυγιεινό το επάγγελμα του πολιτικού; Εδώ δεν είναι βαρύ και ανθυγιεινό να σε φτύνουν πια. Τους κόβεις τα πάντα και δεν είναι καν αυτό βαρύ και ανθυγιεινό. Και θα έρθετε να το συγκρίνετε με ποιο; Με το επάγγελμα του οικοδόμου; Μ' αυτόν που δουλεύει στα υπόγεια το Ευαγγελισμό, με 48 και 50 και 52 και 60 βαθμούς στον κλίβανο για να καθαρίζει τα εργαλεία για την εγχείριση και το μπότοξ της επομένης;

Σοβαρολογείτε; Θα χωρίσετε τους ανθρώπους σε προνομιούχους άνω των πενήντα πέντε και εξήντα των ευγενών ταμείων, σαν την αφεντιά μου και μερικών άλλων και θα κόψετε την κοινωνία στα δύο;

Γενιά και κοινωνία και νομοσχέδιο και πολιτική που την πέφτει σε άμαχο πληθυσμό δεν στέκεται, γιατί περί πολέμου πρόκειται. Ταξικού, ουσιαστικού και παγκοσμιοποιημένου πολέμου.

Σε όλα τα καθεστώτα, σε δικτατορίες, σε σφαγές όταν ο βομβαρδισμός και η σφαγή παίρνουν νέους, γυναίκες και γέρους λέγεται γενοκτονία, σε όλες τις κουλτούρες. Σε όλες τις κουλτούρες! Δείτε το νομοσχέδιο, τι τσακίζει; Γυναίκες, παιδιά, πιστοί, νέους, ΑΜΕΑ και γέρους.

Και ερχόμαστε εδώ και συζητάμε ότι θα σώσουμε τη χώρα, βομβαρδίζοντας με αυτά τα μέτρα τον άμαχο πληθυσμό; Τα δεκαπεντάχρονα; Γιατί πατριωτισμός είναι να πηγαίνει στο αφεντικό;

Γενιά που πουλάει τα παιδιά της και τις επόμενες γενιές, για να καλύψει τις πομπές της, τα λάθη της και τις επιλογές της, δεν αξίζει τον κόπο να υπάρχει. Όλες οι γενιές έμειναν στην ιστορία, γιατί έδωσαν ακόμα και τη ζωή τους για τα νιάτα, ακόμα και όταν δεν μπορούσαν.

Και ερχόμαστε εμείς εδώ το 2010, 21ος αιώνας, μετά τα millennium, μετά τις Ολυμπιάδες, μετά τους ανθρωπιστικούς πολέμους, μετά τους βομβαρδισμούς, μετά τη μεγάλη ανάπτυξη, μετά την κοινωνικοποίηση και τη μετακίνηση και τους πιλώνες και την ελευθερία μετακίνησης κεφαλαίων, να αποφασίσουμε εμείς σήμερα, ότι για πενήντα χρόνια θα πουλήσουμε γενιές, νέες και γέρους στον καιάδα του κέρδους.

Αν το βαστάει η καρδιά σας, ρίξτε το, το κουκί. Όσο γρηγορότερα το ρίξετε, τόσο γρηγορότερα θα σας ρίξει και θα σας ανατρέψει η κοινωνία και θα κάνει άλλες επιλογές, αλληλέγγυες, ουσιαστικές, όχι κατ' ανάγκη αιματηρές, αλλά αν είναι να ρεύσει ένα αίμα, αυτό το αίμα ξέρουμε τίνος θα είναι. Των ηθικώς ανίκανων να σχεδιάσουν το μέλλον, χωρίς να το υποθηκεύσουν εκ των προτέρων με τα λάθη τους.

Και αυτά τα περί νεκρών μαζέψτε τα, γιατί εν όψει της ανεργίας αν ανοίξει μύτη θα ξέρουμε ποιος θα έχει τραβήξει τη σκανδάλη και δεν θα είναι το ΚΚΕ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Κανέλλη.

Παρακαλείται ο κ. Κωνσταντίνος Καραγκούνης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, Αιτωλοακαρνανίας να έρθει στο Βήμα.

Ορίστε, κύριε Καραγκούνη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια η Βουλή των Ελλήνων έχει προβεί επανειλημμένα σε θεσμικού χαρακτήρα αλλαγές στο ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης.

Κυριολεκτικά, δεν είναι υπερβολή να πει κανείς ότι σχεδόν ανά πενταετία ένας τέτοιος θεσμικός νόμος για το ασφαλιστικό διαβιβάει το κατώφλι αυτής της Αίθουσας.

Και αυτό που σκεπτόμουν, επισκοπώντας και τις ρυθμίσεις που έχουμε σήμερα μπροστά μας, είναι ότι και αυτή η Βουλή και αυτή η Κυβέρνηση ακολουθεί αυτό που έχει σχεδόν καταστεί παράδοση σε αυτόν τον τόπο. Δηλαδή, την παράδοση του να επανέρχεται διαχρονικά η πολιτεία με διαδοχικές επεμβάσεις στο σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης, επεμβάσεις φυσικά που αποτυγχάνουν η μία μετά την άλλη. Και ακριβώς επειδή αποτυγχάνουν, δεν σταματούν ποτέ, αλλά μονίμως επανέρχονται με το μόνιμο ψευδοεπιχείρημα της διάσωσης του συστήματος, που φυσικά ποτέ δεν ανακάμπτει, με τους ασφαλισμένους, τους συνταξιούχους και τους εργαζόμενους να βρίσκονται μονίμως αφηνιδιαστικά και ανατρεπτικά αντιμέτωποι με μειώσεις των παροχών τους.

Δεν σας κρύβω -για να γίνω πιο ευθύς- ότι αυτή την παράδοση της διαχρονικής απόπειρας να μεταρρυθμιστεί ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, το οποίο, παρά τις μεταρρυθμίσεις, δεν απαλλάσσεται ποτέ από τα μόνιμα προβλήματά του, τη θεωρώ παράδοση εμπαιγμού του ελληνικού λαού. Και για το λόγο αυτό, στη σύντομη παρέμβαση που επέλεξα, θα επισημάνω αυτό που για μένα αποτελεί την ουσία του προβλήματος, αρνούμενος να εμπλακώ σε παραπλανητική συζήτηση για τις επιμέρους ρυθμίσεις, που απλώς συσκοτίζουν την ουσία του προβλήματος.

Ναι, δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι το νομοσχέδιο αυτό βρίθεται αντισυμβατικών ρυθμίσεων. Ειδικά, η υπαγωγή εφ' εξής των δημοσίων υπαλλήλων στο ΙΚΑ, αποτελεί νομοσχέδιο μείωσης των συντάξεων με τα νέα ποσοστά αναπλήρωσης, με το νέο ΛΑΦΚΑ, με την κατάργηση της δέκατης τρίτης και δέκατης τέ-

ταρτης σύνταξης. Ναι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το νομοσχέδιο καθιερώνει την αναληψία ως το *modus operandi* του ελληνικού κράτους.

Το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί την πολλοστή απόπειρα της ελληνικής Πολιτείας με το ψευδοεπιχείρημα της διάσωσης του συστήματος, να μειώνει τις συντάξεις και τις παροχές, για να επανέλθει λίγο αργότερα, όπως και στο παρελθόν, με κάποιον άλλο θεσμικό νόμο, πάλι με το πρόσχημα να διασώσει ένα σύστημα που είναι μόνιμως προβληματικό κ.ο.κ., στην κατεύθυνση της επιδρομής στα περιουσιακά δικαιώματα του πολίτη.

Και μην έχετε αμφιβολία ότι εάν θεσμικές παρεμβάσεις, όπως η σημερινή, ήταν για να απαλλάξουν το σύστημα από τις μόνιμες παθογένειές του, θα το είχαν ήδη καταφέρει. Είναι μαθηματικά βέβαιο ότι ο νόμος αυτός, παρ' ό,τι αυτή τη στιγμή παρουσιάζεται από την Κυβέρνηση να είναι αναγκαίος, τελικά και μάλιστα σύντομα θα αποτύχει. Και θα αναγκαστείτε να επανέλθετε με έναν καινούργιο, ακόμα περισσότερο αντισυνταγματικό, ακόμα περισσότερο ελαττωματικό, ακόμα περισσότερο ανάλγητο κατασκευάσμα. Και τι θα πείτε τότε; Ότι σας το επέβαλε η τρόικα; Και αν μείνετε χωρίς θραβάρους, τι άραγε θα κάνετε; Ε, καλά, το ξέρουμε. Είναι γνωστό. Θα μειώσετε ακόμα μια φορά τις παροχές και τις συντάξεις.

Για μένα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα τελικά είναι πρόβλημα ιδεολογικής αγκύλωσης και δεν έχει σχέση με την παρούσα έκτακτη δημοσιονομική κατάσταση και συγκυρία. Σαν πολίτης και σαν πολιτικός, προερχόμενος ιδεολογικά από την φιλελεύθερη παράδοση, έχω την πεποίθηση ότι και στον τομέα του ασφαλιστικού επιμένουμε στον ίδιο χρεωκοπημένο μεταπολιτευτικό μύθο: Ότι το παντοδύναμο κράτος μαμούθ μπορεί να κάνει τα πάντα. Έλα, όμως, που δεν μπορεί. Γιατί, εάν το κράτος και οι δημοσίου χαρακτήρα οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης το μπορούσαν, δεν θα είχαμε φτάσει εδώ που φτάσαμε.

Φανταστείτε μια αναλογία. Φανταστείτε ότι είχαμε συνάψει ένα συμβόλαιο σύνταξης με μια ιδιωτική ασφαλιστική εταιρεία και ότι μετά τριάντα χρόνια, κοντά περίπου στη λήξη του και με εμάς να ετοιμαζόμαστε να εισπράξουμε, επιτέλους, τις αποδόσεις του, μας έπαιρναν τηλέφωνο και μας έλεγαν: «Κοιτάξτε, υπάρχει πρόβλημα. Θα σας δώσουμε τα μισά λεφτά, γιατί δεν μας βγήκαν οι αριθμοί». Τι θα κάναμε, άραγε, σε μια τέτοια περίπτωση; Προφανώς, θα θεωρούσαμε ότι έχουμε να κάνουμε με αναξιόπιστους. Και αν δεν πηγαίναμε στον εισαγγελέα και στα δικαστήρια, σε κάθε περίπτωση, εάν είχαμε κάποιο γνωστό θα του λέγαμε: «Μη το συζητάς, μακριά απ' αυτούς. Θα χάσεις τα λεφτά σου».

Όμως, με το κράτος και τους δημοσίου φορείς που κατ' αποτέλεσμα κάνουν διαχρονικά το ίδιο –μειώνουν, δηλαδή, αναξιόπιστα παροχές με επίκληση κάποιας έκτακτης ανάγκης, που μάλιστα, λόγω της επαναληπτικότητας του προβλήματος, δεν είναι έκτακτη αλλά μόνιμη- αντί να εξάγουμε το προφανές συμπέρασμα ότι το κράτος, και συγκεκριμένα το ελληνικό κράτος και οι φορείς του δεν είναι σε θέση –θες για λόγους οργανωτικούς, θες για λόγους ιδεολογικούς, δεν με ενδιαφέρει- να διαχειριστούν και να εγγυηθούν αποτελεσματικά τις συντάξεις, εμείς, με ένα ακόμα νομοσχέδιο, βαυκαλιζόμαστε ότι κάτι θα αλλάξει. Εάν ήταν, όμως, να έχει αλλάξει, θα είχε αλλάξει ήδη, με όλες τις προηγούμενες αναλόγου περιεχόμενου και φιλοσοφίας παρεμβάσεις.

Αλλά θα μου πείτε «Τι ψάχνεις, όταν σήμερα, την ίδια ώρα που μειώνουμε με αυτόν τον ανερυθρίαστο τρόπο τις συντάξεις, επικαλούμενοι προβλήματα χρημάτων, όχι απλώς δεν απολογούνται, αλλά είναι και προκλητικοί;». Γιατί αποτελεί πρόκληση να μειώνεις τις συντάξεις, επικαλούμενος πρόβλημα χρημάτων, όταν ποτέ σαν κράτος δεν έλαβες μέτρα, για να διαχειριστείς ορθά τα χρήματα αυτά.

Τι να θυμηθώ; Τις εποχές που τα αποθεματικά των ταμείων «λίμναζαν» με επιτόκια κάτω του πληθωρισμού, με κριτήρια πολιτικά και όχι ανταποδοτικότητας, ή τις περιπτώσεις των χαρακτηριστικών εκμισθώσεων; Απολογήθηκε ποτέ κανείς γι' αυτά; Τιμωρήθηκε ποτέ κανείς γι' αυτά; Αλλά ξέχασα. Κράτος είναι, ό,τι θέλει κάνει, ό,τι θέλει λέει. Ατιμωρησία, λαϊκισμός και κρατισμός. Αυτός δεν είναι ο τριπλός πυλώνας της κρατούσας ιδεολογίας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Σύνταγμα στο άρθρο 22, παράγραφος 5 είναι σαφές: «Το κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, όπως ο νόμος ορίζει». Όμως, οι γνώμες για την ορθή ερμηνεία της παραγράφου αυτής δίσταται. Μία ερμηνεία, η ερμηνεία που υιοθετήθηκε τα τελευταία τριάντα χρόνια, είναι ότι η διάταξη επιβάλλει την άμεση ανάμειξη του κράτους στη διαχείριση αυτού που λέμε ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό σύστημα. Ακόμα, όμως, και αν αυτήν η ερμηνεία ήταν η ορθή, πάντως το κράτος και οι φορείς του απέτυχαν σ' αυτή του οποίου οι εργαζόμενοι να μπορούν να απολαμβάνουν παροχών ανάλογων με την προσφορά τους και όχι να βρίσκονται, όπως σήμερα κάθε λίγο και λιγάκι απέναντι σε μια νέα επέλαση επί των δικαιωμάτων τους.

Υπάρχει, όμως, και μία άλλη ερμηνεία της διάταξης, ότι το κράτος μεριμνά με την έννοια όχι της άμεσης ανάμειξης, αλλά με την έννοια της δημιουργίας νομικού και ρυθμιστικού πλαισίου εντός του οποίου οι εργαζόμενοι να μπορούν να απολαμβάνουν παροχών ανάλογων με την προσφορά τους και όχι να βρίσκονται, όπως σήμερα κάθε λίγο και λιγάκι απέναντι σε μια νέα επέλαση επί των δικαιωμάτων τους.

Καλό δε είναι να θυμόμαστε ότι οι συντάξεις δεν αποτελούν «δωράκια» του κράτους, αλλά προϊόν των κόπων και των θυσιών του ελληνικού λαού τόσο με τις εισφορές, όσο και με τους φόρους που όλοι πληρώνουμε. Συνιστώ δε στους Υπουργούς –που με περισσή έπαρση προπαγανδίζουν τη μείωση των συντάξεων επικαλούμενοι λόγους δημοσιονομικής ανάγκης- να θυμούνται ότι τα χρήματα αυτά δεν είναι δικά τους, αλλά των πολιτών που καταβάλλουν δυσβάσταχτα υψηλές εισφορές και φόρους σ' έναν ανίκανο και διεφθαρμένο μηχανισμό, για να καταλήγουν τελικά να μην έχουν τις υπηρεσίες και τις παροχές που δικαιούνται.

Εν κατακλείδι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταψηφίζω το νομοσχέδιο αυτό για τους λόγους που ανέπτυξα, αλλά κυρίως το καταψηφίζω, γιατί είναι καταδικασμένο να αποτύχει, όπως όλες οι ανάλογες προηγούμενες νομοθετηθείσες προσπάθειες, γιατί εκκινεί από την εσφαλμένη ιδεολογική αντίληψη ότι το κράτος μπορεί να διαχειριστεί και να εγγυηθεί αποτελεσματικά τις συντάξεις, ενώ αυτό έχει πλέον εμπειρικά διαφανεστεί από τα πράγματα. Εύχομαι κάποτε να αντιληφθούμε σ' αυτόν τον τόπο ότι χρειαζόμαστε να «σπάσουμε» ιδεολογικά ταμπό, για να πάμε επιτέλους μπροστά, διότι το «μία από τα ίδια» απλώς αναβάλλει τον τελικό λογαριασμό που δεν θα αργήσει και που πολύ φοβάμαι ότι αν δεν κάνουμε σύντομα κάτι, θα είναι πολύ μα πολύ τσουχτερός.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολυδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Καραγκούνη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο νομό Ευβοίας κ. Αικατερίνη Περλεπέ-Σηφουνάκη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ-ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τόλμη, με υπευθυνότητα και με συναίσθηση του χρέους της αντιμετωπίζει το ασφαλιστικό ζήτημα, έχοντας ως στόχο τη βιωσιμότητα και την κοινωνική επάρκεια του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης της χώρας. Για να συγκροτηθεί σε στέρεες βάσεις η κοινωνική ασφάλιση πρέπει να βασίζεται σε πραγματικότητες με αντικειμενικά δεδομένα και σε αρχές, όπως η ισονομία των εργαζομένων και η αλληλεγγύη των γενεών. Για να εξασφαλίσει κοινωνικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα οι νέοι, για τη νέα γενιά, για τις γενιές που ακολουθούν γίνονται οι παρεμβάσεις που περιέχονται στο νομοσχέδιο όσο και αν υπάρχουν ενστάσεις –δικαιολογημένα, θα έλεγα- από κάποιες κατηγορίες ασφαλισμένων.

Δεν υπάρχει χρόνος για άλλες αναβολές. Τα τελευταία χρόνια η κατάρρευση των δομών της κοινωνικής ασφάλισης ήταν ραγδαία. Κυρίως με ευθύνη της προηγούμενης κυβέρνησης το μοντέλο που κυριάρχησε στην κοινωνική ασφάλιση τις δεκαετίες που προηγήθηκαν δέχθηκε καίρια πλήγματα. Αναφέρω ενδεικτικά το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων, τη διάλυση των επιχειρηματικών μηχανισμών των ταμείων, την ξέφρενη πορεία των δαπανών υγείας λόγω του ανορθολογισμού στη διαχείριση, αλλά και εξαιτίας των υποχωρήσεων απέναντι στα ιδιωτικά συμφέρο-

ντα που απομυζούν το χώρο της υγείας και τα ταμεία, την κομματική «άλωση» των διοικήσεων των ασφαλιστικών οργανισμών, την αναξιοκρατία και τις ρουσφετολογικές προσλήψεις. Τα επιτεύγματα αυτά της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και της πολιτικής της απέναντι στο ασφαλιστικό ζήτημα το έφεραν στο ναδίρ απαξιωνόντάς το.

Σήμερα προχωράμε σε μια τεράστια τομή, για να ανασυνταχθεί και να είναι βιώσιμη η κοινωνική ασφάλιση. Είναι αλήθεια ότι η παρέμβαση αυτή είναι και υποχρεωτική και απόλυτα αναγκαία.

Είναι αναγκαία, γιατί το σύστημα έφτασε στο χείλος της χρεοκοπίας και από ενδογενείς αδυναμίες, αλλά και από την υποβάθμισή του από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Αν δεν γίνονταν οι παρεμβάσεις αυτές τώρα, δεν θα ήταν δυνατόν στο άμεσο μέλλον να πληρωθούν οι συντάξεις.

Επιβεβλημένη, επίσης, είναι η αλλαγή τους, γιατί άλλαξαν τα δεδομένα στους δημογραφικούς δείκτες, όσο και στις συνθήκες εργασίας με τις νέες μορφές απασχόλησης.

Είναι, τέλος, υποχρέωση που απορρέει από το μνημόνιο που ψήφισε η Βουλή και υπέγραψε η χώρα μας.

Υπάρχουν δεσμεύσεις προς τους δανειστές μας, τις οποίες, με βίαιο τρόπο είναι αλήθεια, καλούμαστε ως χώρα να τηρήσουμε.

Ταυτόχρονα, όμως, πρέπει να αναγνωριστεί ότι με τις διαπραγματεύσεις που έγιναν, η χώρα μας απέφυγε δυσμενέστερες επιπτώσεις.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα της αποτελεσματικότητας των διαπραγματεύσεων είναι η απόσυρση της απαίτησης για ποσοστό αναπλήρωσης των συντάξεων στο 48%. Αν συνέβαινε αυτό, τότε θα ξεθεμελιωνόταν ο δημόσιος και καθολικός χαρακτήρας της κοινωνικής ασφάλισης. Κάτι τέτοιο, όμως, απεφεύχθη με τη σκληρή διαπραγμάτευση και τα τεκμηριωμένα επιχειρήματα της ελληνικής πλευράς και του Υπουργείου Εργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην εύκολη και ανέξοδη κριτική της Αντιπολίτευσης για το νέο ασφαλιστικό σύστημα και τις ρυθμίσεις, αντιπαραθέτουμε ένα προφανές ερώτημα: Ποιες θα ήταν οι συνέπειες όχι μόνο για τους σημερινούς ασφαλισμένους, αλλά και για τους μελλοντικούς, αν δεν λαμβάναμε τα μέτρα αυτά, αν δεν υπήρχε ανασύνταξη και αναδιάρθρωση των όρων και των προϋποθέσεων ασφάλισης και σύνταξης στη βάση της κοινωνικής δικαιοσύνης και ταυτόχρονα στη βιωσιμότητα του συστήματος;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου επιβεβαιώνεται ο χαρακτήρας ασφάλισης ως κοινωνικό αγαθό. Η βασική σύνταξη που καταβάλει το κράτος, είναι μέτρο που υπογραμμίζει την κοινωνική διάσταση της κυβερνητικής πολιτικής και ταυτόχρονα αναγνωρίζεται ως ξεκάθαρο ασφαλιστικό δικαίωμα των εργαζομένων.

Οι υπηρεσίες υγείας του ΙΚΑ κατά πρώτο λόγο, περνούν σταδιακά στο Υπουργείο Υγείας. Διαχωρίζεται η σύνταξη από τις προνοιακές παροχές. Αρχίζει να δομείται το κράτος – πρόνοιας στην Ελλάδα με ένα σύστημα στέρεο και βιώσιμο.

Θέλω να τονίσω ότι η καλύτερη εγγύηση για την απονομή συντάξεων είναι να υπάρχουν κανόνες και νόμοι που να εφαρμόζονται, να υπάρχουν σταθεροί όροι και προσδιορισμένες υποχρεώσεις του κράτους, των επιχειρήσεων και των εργαζομένων που θα τηρούνται απαρέγκλιτα.

Με την παρακολούθηση των οικονομικών μεγεθών των ταμείων και την τριμερή χρηματοδότηση, διασφαλίζεται το ασφαλιστικό μέλλον για όλους τους εργαζόμενους.

Όσον αφορά τις ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις και ειδικότερα την αύξηση του ορίου απολύσεων, θα ήθελα να επισημάνω ότι όσο κι αν είναι υποχρέωση που απορρέει από το μνημόνιο, οφείλουμε να κάνουμε τα πάντα για να αποτρέπονται οι απολύσεις είτε πρόκειται για επιχείρηση που απασχολεί έως είκοσι εργαζόμενους είτε έως εκατόν πενήντα είτε περισσότερους από αυτούς. Και για να γίνει αυτό πρέπει να υπάρξει ανάπτυξη.

Προς αυτήν την κατεύθυνση χρειάζεται να πέσει το μεγαλύτερο βάρος πλέον των νομοθετικών πρωτοβουλιών στο επόμενο διάστημα. Και αυτό θα γίνει.

Ταυτόχρονα, το κράτος πρέπει να στηρίζει όλες τις θέσεις ερ-

γασίας με επιδοτήσεις απασχόλησης, όπως άλλωστε προβλέπεται και στο νομοσχέδιο.

Παράλληλα, αξίζει να τονιστεί ότι οι προβλέψεις του σχεδίου νόμου για την προστασία των εργαζομένων άνω των πενήντα πέντε ετών, αποτελούν σημαντικότερη ασπίδα προστασίας από τυχόν απολύσεις και από τις συνέπειες λόγω απόλυσης.

Γι' αυτή την κατηγορία των ασφαλισμένων που μπορεί να χάσουν τη δουλειά τους, η μέριμνα του νόμου τους διασφαλίζει, αφού προβλέπεται η δυνατότητα αυτασφάλισης ως τη συνταξιοδότησή τους, με υποχρεωτική συμμετοχή των εργοδοτών από 50% έως 80% και με το υπόλοιπο να καταβάλλεται από τον ΟΑΕΔ.

Όσον αφορά τους νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας ηλικίας κάτω των είκοσι πέντε ετών, μολονότι το μνημόνιο προβλέπει μείωση του βασικού μισθού, με τη σχετική ρύθμιση του νομοσχεδίου καταφέρνουμε αυτήν τη μείωση να μην την υποστεί ο νέος εργαζόμενος, αλλά να την επωμιστεί ο ΟΑΕΔ.

Τέλος, θεωρώ σημαντικό στοιχείο προστασίας των εργαζομένων την απαγόρευση της ανακύκλωσης της εργασίας από όλα τα προγράμματα του ΟΑΕΔ, δηλαδή τη δέσμευση, όταν απολύεται κάποιος, να μην αντικαθίσταται από κάποιον άλλο με μειωμένες αποδοχές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τις σοβαρές δυσκολίες που περνούν οι πολίτες και η χώρα, παρά τα σκληρά μέτρα που είναι αναγκασμένη να λάβει η Κυβέρνηση, πολλά από τα οποία βρίσκονται πέρα από τις ιδεολογικές αρχές του ΠΑΣΟΚ, πιστεύω ότι η στιγμή που θα αφήσουμε πίσω αυτήν τη δραματική για όλους περίοδο δεν είναι μακριά.

Το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, το οποίο και εγώ στηρίζω και ψηφίζω, όσο και αν είναι επώδυνο, είναι απαραίτητο να εφαρμοστεί και να λειτουργήσει. Όσες βελτιώσεις μπορούν να γίνουν, θα γίνουν. Για αυτές τις συνθήκες και τη θετική εξέλιξή τους δουλεύουμε στο ΠΑΣΟΚ και στην Κυβέρνηση με όλες μας τις δυνάμεις, έτσι όπως απαιτούν από εμάς οι πολίτες και το χρέος μας απέναντι στην προσωπική και συλλογική μας ιστορία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολυδώρας): Ευχαριστούμε και εμείς την κ. Περλεπέ.

Παρακαλείται ο κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας, Βουλευτής Νέας Δημοκρατίας, από το νομό Καρδίτσας, να λάβει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς αμφιβολία, συζητάμε σήμερα ένα εξαιρετικά σημαντικό νομοσχέδιο, τόσο σημαντικό, όσο λίγα τις τελευταίες δεκαετίες.

Αντιλαμβανόμαστε όλοι μας ότι ο χάρτης της κοινωνικής ασφάλισης, μετά την εξέλιξη της διαδικασίας συζήτησης και, πιθανόν, ψήφισης από την κυβερνητική πλειοψηφία του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, θα αλλάξει σε τόσο σημαντικό βαθμό που θα επηρεάσει, επίσης, σημαντικά τη ζωή όλων των Ελλήνων πολιτών.

Αν ψάξουμε να βρούμε το τι φταίει, με αποτέλεσμα να ζούμε τη σημερινή πραγματικότητα -μιλάω, φυσικά, για την κοινωνική ασφάλιση- είναι βέβαιο ότι θα αποδείξουμε ότι η ευθύνη ήταν όλων των κυβερνήσεων από τη Μεταπολίτευση και μετά.

Θέλω να πω, με πολύ απλά λόγια, ότι με παραλείψεις, αστοχίες και ατομίες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, δυστυχώς, δεν φρόντισαν να δημιουργήσουν ένα τέτοιο πλαίσιο κοινωνικής ασφάλισης, ένα τέτοιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης που, αυτήν τη στιγμή, να μη συζητάμε για το πόσο επικίνδυνη είναι η βιωσιμότητά του ή, ενδεχομένως, το τι προβλήματα μπορεί να δημιουργήσει στο άμεσο μέλλον.

Αυτή η συζήτηση, όμως, που γίνεται σήμερα για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού μας συστήματος, την ίδια στιγμή, περιγράφεται εξαιρετικά κρίσιμη και για το πώς φαίνεται η λειτουργία του πολιτικού μας συστήματος απέναντι στην κοινωνία. Θα σας εξηγήσω αμέσως γιατί.

Ήταν λίγες μέρες πριν τις εκλογές, όταν ο κ. Παπανδρέου, εργατόμενος, απαντούσε δεξιά και αριστερά ότι υπάρχουν λεφτά. Ήξερε πολύ καλά ο κ. Παπανδρέου, είχε ενημερωθεί από

τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, ότι η οικονομική κατάσταση στη χώρα δεν ήταν καλή.

Ήταν λίγο πριν τις εκλογές, αλλά και αμέσως μετά, που ο κ. Παπανδρέου διετείνετο προς κάθε κατεύθυνση ότι τα τρία «δεν» σε ό, τι αφορά το ασφαλιστικό σύστημα είναι αδιαπραγμάτευτα. Δεν πρόκειται να αυξηθούν οι εισφορές, δε θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας, δε θα μειωθούν οι συντάξεις. Τα ίδια, βέβαια, έλεγε και ο κύριος Υπουργός, ο οποίος δεν είναι εδώ αυτήν τη στιγμή.

Όλα αυτά πού πήγαν; Δεν κρίνεται η αξιοπιστία του πολιτικού μας συστήματος, όταν διαφορετικά μιλάμε λίγο πριν τις εκλογές και αμέσως μετά φροντίζουμε να κάνουμε ακριβώς το αντίθετο;

Βεβαίως, κορυφαία στιγμή της σημερινής Κυβέρνησης και της παράταξης του ΠΑΣΟΚ ήταν, όταν πριν από δεκαπέντε-δεκαέξι μήνες, κατά τη συζήτηση ενός αντίστοιχου νομοσχεδίου, το οποίο στην πραγματικότητα ήταν μία μικρογραφία της σημερινής συζήτησης -και μιλάω, βέβαια, για το νομοσχέδιο Πετραλιά-φρόντιζε όχι μόνο να διαδηλώνει την αντίθεσή του, αλλά με την παρουσία του ίδιου του Αρχηγού του ΠΑΣΟΚ, εννώ του κ. Παπανδρέου, στην πορεία των εργαζομένων, κρατώντας το πανό της ΓΣΕΕ, να αναδεικνύει, όχι μόνο τη σοβαρή του αντίθεση, αλλά και μία εντελώς διαφορετική στάση από αυτήν που επιδεικνύει σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύετε ότι η ελληνική κοινωνία, βλέποντας αυτήν την ανακολουθία της πολιτικής, μπορεί να αισθάνεται ασφαλής; Μπορεί, έστω και στον παραμικρό βαθμό, να αισθάνεται ότι ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί η πολιτική απέναντί της εμπνέει αξιοπιστία, εμπνέει σοβαρότητα;

Το λέω -επαναλαμβάνω για άλλη μια φορά- ακριβώς γιατί μαζί με αυτό το ασφαλιστικό σύστημα σε έναν μεγάλο βαθμό, τουλάχιστον κατά τη δική μου άποψη, κρίνεται και η αξιοπιστία του πολιτικού μας συστήματος.

Βεβαίως, το επίμαχο, το κορυφαίο ερώτημα, το οποίο μπορεί να προκύπτει στον απλό Έλληνα πολίτη είναι, πώς είναι δυνατόν μία κυβέρνηση - η σημερινή Κυβέρνηση, θα μπορούσε να είναι και άλλη κυβέρνηση σε αυτήν τη θέση - με έναν νόμο να ανατρέπει τη ζωή εκατομμυρίων πολιτών σε σχέση με αυτό που προγραμματίζαν για το υπόλοιπο της ζωής τους.

Θεωρώ ότι είναι εξαιρετικά δύσκολο να δώσουμε - και βάζω και τον εαυτό μου μέσα, εντάσσοντάς τον σε αυτό το πολιτικό σύστημα - μία έστω ελάχιστη πειστική απάντηση στους Έλληνες πολίτες, ότι με αυτόν τον τρόπο, επαναλαμβάνω, φροντίζουμε για το δικό τους καλό.

Γι' αυτό και η προσπάθεια τόσο του Υπουργού όσο και του εισηγητή της κυβερνητικής πλειοψηφίας ήταν περισσότερο να πειστούν οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ για το πόσο αναγκαίο και πόσο χρήσιμο θα ήταν να ψηφίσουν υπέρ του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, διότι προφανώς στο ερώτημα, εάν οι κοινωνικές μας δαπάνες πρέπει να αναλώνονται μόνο στη σύνταξη, η απάντηση είναι πάρα πολύ απλή. Κανένας δεν θα μπορούσε να απαντήσει θετικά σε ένα τέτοιο ερώτημα -και ξέρετε πολύ καλά τι θέλω να πω.

Οι προβληματισμοί για το κατά πόσον μία σοσιαλιστική αντίληψη κάποιων πολιτικών μπορεί να παίρνει διαστάσεις υπερψήφισης ενός τέτοιου νομοσχεδίου, με το ερώτημα ουσιαστικά ότι μόνο έτσι μπορούμε να σώσουμε το ασφαλιστικό μας σύστημα, αντιλαμβάνεστε ότι δεν μπορούν να ανταποκρίνονται σε καμία πραγματικότητα.

Ξέρουμε πολύ καλά όλοι μας, κύριοι συνάδελφοι, ότι με την ανεργία που υπάρχει στους νέους μας, οι περισσότεροι νέοι του σήμερα είναι σχεδόν απίθανο με αυτό το νομοσχέδιο να πάρουν σύνταξη κάποια στιγμή στο μέλλον.

Και, βεβαίως, όλα αυτά τα λέω αναγνωρίζοντας ότι η πραγματικότητα είναι δύσκολη. Δεν είμαι από αυτούς που θέλουν να λαϊκίζουν και να λένε ότι τα πράγματα είναι μόνο από τη μία ή μόνο από την άλλη πλευρά και ταυτόχρονα αναγνωρίζω ότι μία ασφαλιστική μεταρρύθμιση δεν θα ήταν καθόλου εύκολη.

Όμως, πριν φθάσουμε σε αυτήν τη μεγάλη ασφαλιστική μεταρρύθμιση θα έπρεπε να δεχτούμε νωρίτερα ότι νόμοι υπάρχουν. Το πρόβλημα στην Ελλάδα είναι ότι οι νόμοι δεν εφαρμόζονται και το γνωρίζουμε όλοι πάρα πολύ καλά. Εάν εφαρμόζαμε το νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο υπήρχε, είναι προ-

φανές ότι τα ασφαλιστικά ταμεία θα ήταν σε πολύ καλύτερη μοίρα. Και επαναλαμβάνω ότι αυτό είναι μία διαχρονική ευθύνη όλων των κυβερνήσεων από τη Μεταπολίτευση και μετά.

Είχα ρωτήσει τον κύριο Υπουργό κατά τη συζήτηση στην επιτροπή για την πιθανότητα η χώρα μας να οδηγηθεί στα βήματα της Ρουμανίας. Εκεί ξέρετε ότι υπήρξαν κάποιες αποφάσεις δικαστηρίων που έκριναν αντισυνταγματικές τις ρυθμίσεις που επέβαλε η κυβέρνηση και αφορούσαν τη συμφωνία της με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, με αποτέλεσμα να σταματήσει ή τουλάχιστον να διακοπεί προσωρινά η προοπτική του να δοθεί μια επόμενη δόση από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο προς τη Ρουμανία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**).

Και τον ρώτησα, λοιπόν, εάν συμβεί κάτι τέτοιο στην Ελλάδα τι θα μπορούσαμε να περιμένουμε. Η απάντηση ήταν ότι θα ευχόμασταν -και διορθώστε με, κύριε Υπουργέ, εάν κάνω λάθος- κάποιες τέτοιες προσφυγές να δικαιώνονταν. Προφανώς αυτό δεν μπορεί να είναι στάση πολιτικής εξουσίας ή κυβέρνησης. Εμένα αυτή είναι η άποψή μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να ολοκληρώσω, γιατί ο χρόνος είναι όντως περιορισμένος και αυτές οι συζητήσεις τις περισσότερες φορές χρειάζονται κατάθεση πολλών και διαφορετικών σκέψεων, είναι νομοτελειακά δεδομένο ότι επιλογές, όπως το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό θα οδηγήσουν τη χώρα σε βαθιά ύφεση. Το πρόβλημα θα διογκωθεί αντί να επιτύχουμε τη σμίκρυνση του. Εάν δεν μπορέσουμε με πολύ συγκεκριμένο τρόπο, κάτι που λίγο ή πολύ διατυπώθηκε σχεδόν από όλους τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, να παρουσιάσουμε αναπτυξιακά μέτρα, είναι σχεδόν απίθανο να έχουμε το οποιοδήποτε αποτέλεσμα.

Και επαναλαμβάνω για άλλη μία φορά ότι βάζω και εγώ τον εαυτό μου στη δική σας θέση, προσπαθώντας να προτείνω κάτι ουσιαστικό, προσπαθώντας να προτείνω κάτι το οποίο θα έχει αποτέλεσμα.

Είναι προφανές ότι η αύξηση της απασχόλησης, η ελάττωση των δαπανών για τα ασφαλιστικά ταμεία φαντάζει σαν μονόδρομος. Έχω πει πολλές φορές ότι πρέπει να δημιουργήσουμε το σημείο μηδέν. Πρέπει κάποια στιγμή όλες αυτές οι υποθέσεις που έχουν να κάνουν με οφειλές των ασφαλιστικών ταμείων προς τα νοσοκομεία ή των νοσοκομείων προς τους προμηθευτές -και επεκτείνω λίγο τη συζήτηση- κάποια στιγμή να σταματήσουν να υπάρχουν.

Και, βεβαίως, όλα τα ασφαλιστικά ταμεία πρέπει επιτέλους να αγοράζουν πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας από ένα φορέα που θα είναι υπό την εποπτεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, διαφορετικά ό,τι και να λέμε μετά από λίγα χρόνια θα βρισκόμαστε ακριβώς στο ίδιο σημείο.

Με τον ίδιο τρόπο πρέπει να φροντίσουμε να περιορίσουμε την εισφοροδιαφυγή και να αξιοποιήσουμε κατά το δυνατόν την παρουσία των ασφαλιστικών ταμείων.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτό το νομοσχέδιο υπάρχει σοβαρή απουσία κινήτρων ασφάλισης και αντιλαμβάνεστε ότι με αυτόν ακριβώς τον τρόπο η εισφοροδιαφυγή θα εκτοξευτεί.

Προφανώς μετά από αυτές τις σκέψεις, γίνεται αντιληπτό ότι η Νέα Δημοκρατία σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσε να υπερψηφίσει ένα τέτοιο νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Τσιάρα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Αργύρης Ντινόπουλος.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας πω τι μου συνέβη σήμερα το πρωί, για να σας δώσω μια εικόνα του τι σκέπτεται η κοινωνία για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, αγαπητέ κύριε Υπουργέ.

Σήμερα νωρίς το πρωί ξεκίνησα από ένα νησί του Αιγαίου, πήρα το αεροπλάνο, για να έρθω στην Αθήνα, λόγω ακριβώς της σημερινής συζήτησης. Και μάλιστα ήμασταν και στη λίστα ανα-

μονής. Επιβιβαστήκαμε στο αεροπλάνο και την ώρα που καθόμασταν, έρχεται μια γυναίκα, μου συστήνεται, μου λέει ότι είναι καθηγήτρια στο Μουσικό Γυμνάσιο της Παλλήνης, μια γυναίκα γύρω στα πενήντα και μου εκμυστηρεύεται: «Ξέρετε, κύριε Ντινόπουλε, γιατί εγώ φεύγω από το νησί, τέλος πάντων διακόπτω τις διακοπές μου;». Από την Πάρο ήταν, κύριε Βρούτση. «Ξέρετε γιατί διακόπτω τις διακοπές μου και έρχομαι σήμερα στην Αθήνα;». Και φαινόταν ότι ζούσε μια αγωνία. Και σας λέω: καθηγήτρια, ήταν μια γυναίκα μιας μόρφωσης, τέλος πάντων. «Γιατί θέλω πριν ψηφιστεί το νομοσχέδιο του Λοβέρδου, να κάνω αίτηση για να συνταξιοδοτηθώ. Γιατί φοβάμαι τι θα γίνει την επόμενη μέρα». Και σας λέω ότι ήταν η συζήτηση αυτή που κάναμε με μια γυναίκα πενήντα χρονών, καθηγήτρια, ευρισκόμενη στα όρια της κατάθλιψης, κύριε Υπουργέ.

Και θα σας πω και κάτι πιο προσωπικό. Ήταν μια τέλεια αντίθεση ανάμεσα στην ομορφιά του τοπίου – γιατί σήμερα ήταν πανέμορφο το Αιγαίο και όταν πετάς με αυτά τα αεροπλάνα, πετάς και χαμηλά και απολαμβάνεις τη θάλασσα και τα νησιωτικά συμπλέγματα – από τη μια μεριά και από την άλλη στους πολίτες αυτής της χώρας. Μια πανέμορφη χώρα, την οποία έχετε καταφέρει και έχετε φέρει σε μια πλήρη κατάθλιψη.

Να υποβάλει την αίτηση για να συνταξιοδοτηθεί, πριν ψηφίσουμε το νομοσχέδιο. Αυτή είναι η ανασφάλεια, η οποία έχει δημιουργηθεί στην κοινωνία.

Και θα σας πω και κάτι άλλο: αγαπητέ Υπουργέ, ύστερα από τόσες τηλεώρες ενημέρωσης της ελληνικής κοινωνίας, από τα πρωινάδικα, ίσα με τα δελτία ειδήσεων και τις νυχτερινές εκπομπές, πείτε μου εσείς σήμερα, άμα βγούμε τώρα έξω και πάμε στο Σύνταγμα και ρωτήσουμε έναν Έλληνα, ξέρει πότε θα συνταξιοδοτηθεί; Ξέρει με ποιους όρους θα συνταξιοδοτηθεί; Ξέρει με ποιες προϋποθέσεις και αν θα πάρει ποτέ σύνταξη; Δεν σας δημιουργεί αυτό κάποια ερωτηματικά; Γιατί, αφού ενημερώνετε; Έχω δει την αγωνιώδη προσπάθειά σας και με δύσκολες συνθήκες – σας το είπα και στην επιτροπή – να πείσετε την κοινωνία. Πιστεύετε ότι θα βρείτε έναν Έλληνα που θα ξέρει κάτω από ποιους όρους θα πάρει σύνταξη; Γιατί;

Γιατί μια μεταρρύθμιση, η οποία όντως έπρεπε να γίνει, ένα νομοθέτημα το οποίο όντως έπρεπε να φέρετε, το φέρατε όχι ως μία εθνική ανάγκη, όχι ως μια απόφαση δική σας, μια πολιτική απόφαση μιας υπεύθυνης Κυβέρνησης, η οποία σε τελική ανάλυση πριν από εννιά μήνες κέρδισε και τις εκλογές με δέκα μονάδες διαφορά, αλλά το φέρνετε σαν επιταγή των ξένων, σαν επιταγή της τρόικας, σαν επιταγή κάποιων οι οποίοι μας το επιβάλλουν.

Και δεν γνωρίζετε ποια είναι η ψυχοσύνθεση του Έλληνα; Δεν θα αντιδράσει ο Έλληνας; Και πώς θα αντιδράσει; Βεβαίως, είναι αντιδράσεις σαν αυτές που είδαμε απόψε και σαν αυτές που θα δούμε και τις επόμενες ημέρες.

Αλλά θα κάνει και κάτι άλλο. Είναι αυτό που ανέφερε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας: ο κόσμος δεν θα θέλει πλέον να εντάσσεται σε ένα τέτοιο ασφαλιστικό σύστημα, το οποίο σε τελική ανάλυση δεν του εγγυάται και σχεδόν τίποτα. Γιατί ο άλλος να καταβάλει ασφαλιστικές εισφορές; Για να πάρει σύνταξη στα σαράντα χρόνια, εγγυημένη μέχρι τα 360 ευρώ;

Κι εγώ σας λέω, μην κοιτάτε τα σημερινά δεδομένα, διότι όλοι ξέρετε, ερχόμεθα και παρερχόμεθα. Εγώ σας λέω σε δέκα χρόνια, οι τότε ασφαλισμένοι, οι σημερινοί δεκαοκτάρηδες, θα θέλουν να ενταχθούν στο ασφαλιστικό σύστημα, το οποίο σήμερα φέρνετε και το οποίο θα ψηφιστεί; Και τι θα λένε; Και αν έρθει ένας καινούργιος Λοβέρδος και μας τα ανατρέψει όλα, τι κάνουμε; Άρα, στην ουσία ενισχύετε τη μαύρη εργασία, την εισοφοροδιαφυγή.

Και βεβαίως, όλοι θα σκέφτονται, πώς θα βρούμε έναν τρόπο, για να πάρουν κάποια σύνταξη, ένα εφάπαξ ή οτιδήποτε άλλο και θα καταφύγουν στη ιδιωτική ασφάλιση.

Αυτές, λοιπόν, είναι οι ενέργειες στις οποίες θα εξαναγκάσετε την ελληνική κοινωνία, εξαιτίας ενός νομοθετήματος που είχατε τη μεγάλη ευκαιρία να εξασφαλίσετε, τι; Μια ευρύτερη κοινωνική συναίνεση, αλλά και τη συνείδηση της Αντιπολίτευσης. Διότι, θα μπορούσατε να φέρετε ένα νομοθέτημα που να είναι συνέχεια, βελτίωση του δικού μας νόμου.

Είπαν οι προηγούμενοι συνάδελφοι πώς το αντιμετωπίσατε και κοινοβουλευτικά και πολιτικά και ευρύτερα κοινωνικά και επικοινωνιακά. Βγαίνατε στους δρόμους και διαμαρτυρόσασταν. Αυτό, όμως, είναι μια άλλη ιστορία.

Δεν εκμεταλλευθήκατε, λοιπόν, αυτήν την ευκαιρία υπό την πίεση ενός μνημονίου που σε τελική ανάλυση –να σας πω και κάτι– εσείς είστε υπεύθυνοι. Λέτε «το μνημόνιο, το μνημόνιο, το μνημόνιο». Αν είχατε φροντίσει, όμως, να δανειστείτε αυτά τα οποία έπρεπε να δανειστείτε τους πρώτους μήνες της διακυβέρνησής σας, δεν θα φτάναμε το Μάη να μην μπορούμε να πληρώσουμε το ομόλογο. Άρα, λοιπόν, τι μας λέτε συνέχεια για το μνημόνιο; Το χρησιμοποιείτε, όμως, σαν άλλοθι γιατί; Διότι, ο προεκλογικός λαϊκισμός σας, σας αναγκάζει σε αυτήν τη μετακλογική βαρβαρότητα.

Επειδή τελειώνει και ο χρόνος, εγώ θα πω και κάτι ακόμα: Η κοινωνική ασφάλιση εδραιώθηκε στη δεκαετία του 1930, όταν ξεκίνησε να δημιουργείται το ΙΚΑ με τον Ελευθέριο Βενιζέλο, στενός συνεργάτης του οποίου ήταν και ο Γεώργιος Παπανδρέου.

Φαντάζεστε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, αύριο –ή δεν ξέρω πότε– που θα γίνουν οι ονομαστικές ψηφοφορίες, που θα ψηφίσετε αυτό το νομοθέτημα, αν ήταν σε αυτήν την Αίθουσα ο φυσικός σας ηγέτης, αυτός ο οποίος γέννησε το κίνημά σας, ο Ανδρέας Παπανδρέου, τι θα σας έλεγε; Το σκεφτήκατε ποτέ αυτό; Προφανώς, όχι.

Θέλω να κλείσω με μια τελευταία επισήμανση: Είτε ένας συνάδελφος σας Υπουργός ότι έτσι όπως πάτε και αφού κουνάτε το δάχτυλο στους εργαζόμενους, θα σας κουνήσουν τα πέντε δάχτυλα. Εγώ το βρίσκω αυτό αισιόδοξο. Φοβάμαι μη σας κουνήσουν τα δέκα δάχτυλα ή ακόμα χειρότερα, μήπως σφίξουν τις γροθιές. Και τότε θα οδηγηθούμε σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις.

Έχετε την ευκαιρία. Καταψηφίστε το νομοσχέδιο, για να ανταποκριθείτε τουλάχιστον στην ιστορία του κινήματός σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ντινόπουλο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Λάρισας του ΠΑΣΟΚ κ. Έκτορας Νασιώκας.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε αυτές τις μέρες ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο που θα αλλάξει βίαια –τις περισσότερες φορές– τη ζωή σχεδόν όλων των Ελλήνων πολιτών: Των παιδιών μας, των νέων γενεών, των εργαζομένων, αυτών που είναι κοντά στη σύνταξη, των συνταξιούχων. Και η ευθύνη μας είναι πάρα πολύ μεγάλη.

Κύριε συνάδελφε, όμως, της Αντιπολίτευσης που μόλις κατεβήκατε από το Βήμα, το ερώτημα σήμερα –όπως και πριν λίγο καιρό, όταν αποφασίσαμε για το μνημόνιο– είναι αν θα υπάρξει χώρα, αν θα φτάσουμε δηλαδή, σε στάση πληρωμών ή όχι. Και σήμερα το ερώτημα είναι, αν θα υπάρχει σύνταξη –φυσικά μειωμένη σύνταξη υπό πολύ δυσκολότερες συνθήκες– ή δεν θα υπάρχει καθόλου.

Σε αυτό το ερώτημα εμείς απαντήσαμε και τότε και τώρα «ναι». Και δεν απαντήσαμε άκριτα «ναι». Εμβαθύνουμε, μιλήσαμε, δώσαμε προτάσεις να αντιμετωπίσουμε το μέλλον.

Διότι, εάν συνεχίσουμε να λειτουργούμε, δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, όπως λειτουργούσαμε άλλες φορές, η χώρα, εννοώ στο σύνολο ο κρατικός μηχανισμός, η Κυβέρνηση, η Αντιπολίτευση που συνεχίζει να λαϊκίζει με τον ίδιο τρόπο που λαϊκίζαμε και εμείς πριν λίγους μήνες ακόμη, τότε είναι βέβαιο ότι θα χρειαστούν σκληρότερα μέτρα μετά από λίγο καιρό και τότε θα ξαναεθρούμε εδώ και θα ξαναέχουμε το δίλημμα, εάν η χώρα επιβιώνει ή όχι.

Σε αυτό το νομοσχέδιο έχουμε δύο τεράστια, δύο πολύ σημαντικά θέματα: Το ασφαλιστικό και το εργασιακό. Το εργασιακό, μάλιστα, είναι βαρύτερο και του ασφαλιστικού. Οι Έλληνες πολίτες που παρακολουθούν, σκέφτονται: «Γιατί φθάσαμε ως εδώ; Και αφού φθάσαμε εδώ, ποια είναι τα κατάλληλα μέτρα, για να βγούμε απ' αυτήν την κρίση;».

Στο ασφαλιστικό, παραδείγματος χάριν, τέσσερα είναι τα ερωτήματα των πολιτών και δεν παίρνουν σε όλα επαρκείς και σε κάθε περίπτωση πειστικές απαντήσεις, κύριε Υπουργέ.

Πρώτο ερώτημα: Είναι αναγκαία αυτή η παρέμβαση;

Δεύτερο ερώτημα: Είναι αποτελεσματική; Δηλαδή, το σύστημα καθίσταται βιώσιμο;

Τρίτο ερώτημα: Είναι κοινωνικά δίκαιο; Κατανέμονται τα βάρη κατά μία τέτοια κοινωνική κατάτμηση, ούτως ώστε να σηκώνουν τα περισσότερα αυτοί που έχουν μεγαλύτερες δυνατότητες;

Τέταρτο ερώτημα και εξίσου σημαντικό, αν όχι το σημαντικότερο: Είναι ενταγμένη αυτή η προσπάθεια σε μία αναπτυξιακή πορεία που θα ξεκολλήσει τη χώρα και την οικονομία από το βάλτο και το αδιέξοδο που βρίσκονται σήμερα;

Κύριε Υπουργέ, δεν τίθεται θέμα ότι είναι αναγκαίο. Αυτό το λένε όλες οι πτέρυγες της Βουλής. Μόνο αυτοί που θέλουν να λαϊκίζουν το αναγκαίο το περιγράφουν με τέτοιο τρόπο, ούτως ώστε στην πράξη να μην φαίνεται ότι το σύστημα μπορεί να δίνει και παροχές, αντί να έχει περιορισμούς.

Είναι αναγκαίο, κύριε Υπουργέ, γιατί εάν δεν γινόταν καμμία παρέμβαση, το χρεοκοπημένο σύστημα δεν θα μπορούσε να δώσει σε μερικά ταμεία απ' αυτόν το χρόνο, σε άλλα από τον επόμενο και σε κάθε περίπτωση σε τρία χρόνια σύνταξη σε κανέναν ασφαλισμένο. Είναι αναγκαίο, διότι θα έφθαναν οι ανάγκες χρηματοδότησής του, κυρίως από τον κρατικό προϋπολογισμό, σε κάμποσα χρόνια -η μελέτη λέει σε πενήντα χρόνια- πάνω από το 24% του ΑΕΠ.

Σήμερα τι κάνουμε με αυτήν την παρέμβαση; Πολλά πράγματα, αλλά οικονομικά δημιουργούμε ως πλαφόν το 16% του ΑΕΠ ως ανώτερο ποσοστό χρηματοδότησης του συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης, δηλαδή περισσότερο από 8% του ΑΕΠ και κάτω από εκεί που θα έφθανε. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Πάνω από 20 δισεκατομμύρια σε ετήσια βάση στο τέλος της πενηνταετίας, πάνω από 10 δισεκατομμύρια ευρώ ως μέση ετήσια επιβάρυνση και πάνω από 500 δισεκατομμύρια ευρώ στο σύνολο της πενηνταετίας, πάνω από μιάμιση φορά απ' όσο είναι το δημόσιο χρέος της χώρας. Άρα, λοιπόν, είναι αναγκαίο.

Είναι βιώσιμο; Εδώ το ερώτημα που μπαίνει από τους πολίτες είναι πιο σημαντικό. Για να είναι βιώσιμο, πρέπει να λειτουργήσουμε διαφορετικά, κύριε Υπουργέ. Είδα ότι φέρατε διάταξη, βάσει της οποίας αλλάζετε τον τρόπο επιλογής του διοικητού του ΙΚΑ, φαντάζομαι και των άλλων ταμείων. Στα άλλα ταμεία θα καλυφθούν οι διοικήσεις;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Θα το κάνουμε, βεβαίως.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Είναι ακέφαλα, κύριε Υπουργέ, και τα τρία ταμεία. Και δεν είναι ακέφαλα μόνο κεντρικά, αλλά δεν λειτουργούν τα ταμεία, γιατί θεωρούνται υπηρεσιακές οι διευθύνσεις και οι διοικήσεις σε όλη την περιφέρεια. Αυτό είναι ένα δείγμα ότι δεν έχουμε αποτελεσματική διοίκηση ή δεν φαίνεται και η προσπάθεια. Αυτή είναι η αίσθηση των πολιτών. Άρα, η βιωσιμότητα εξαρτάται από πάρα πολλά πράγματα.

Υπάρχει και ένα άλλο κρίσιμο θέμα. Το έθεσε η Αντιπολίτευση. Δεν ξέρω, εάν το έθεσε καλοπροαίρετα, όπως θα το θέσω εγώ. Είναι το εξής: Εάν οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης είναι τόσο δύσκολες και η σύνταξη που θα παίρνουν τελικά οι άνθρωποι σε πολύ μεγαλύτερη ηλικία, πολλές φορές και από τα εξήντα πέντε χρόνια, θα είναι τόσο μικρή, τότε υπάρχει αντικίνητρο ασφάλισης των νέων εργαζομένων. Και ένα αντικίνητρο ασφάλισης δημιουργεί τεράστιο πρόβλημα βιωσιμότητας.

Τρίτο ερώτημα: Είναι κοινωνικά δίκαιο; Είναι βέβαιο ότι έγινε προσπάθεια κοινωνικής δικαιοσύνης, κύριε Υπουργέ, και ξέρω ότι δουλέψατε σε δύσκολες συνθήκες. Όμως, πολλά πράγματα πρέπει να τα δούμε στην πράξη, ούτως ώστε πραγματικά οι χαμηλοσυνταξιούχοι, οι χαμηλότερα αμειβόμενοι να μπορέσουν να έχουν σχετικά αξιοπρεπή σύνταξη. Αυτό που περιγράφετε στη διόρθωση που κάνατε σήμερα είναι γενικό και η πράξη είναι δύσκολη. Γιατί, εάν η βιωσιμότητα των ταμείων δεν είναι σε ικανοποιητικό επίπεδο και εάν η ανάπτυξη της χώρας δεν βοηθά σ' αυτό, τότε είναι βέβαιο ότι δύσκολα θα είναι κοινωνικά δίκαιη η πρακτική εφαρμογή του συστήματος.

Τέταρτον και τελευταίο και θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε. Η αίτηση των πολιτών είναι ότι η χώρα εδώ και πολλά χρόνια -και πρώτα απ' όλα η πολιτική ηγεσία- δεν ακολουθούσε ένα δρόμο σχεδιασμού και προγράμματος. Λαϊκίζε απλώς σε όλα τα θέματα, άρα και στο ασφαλιστικό και το πρώτο που έκανε ήταν να μιλάει

ένα λόγο ρητορικό, ευχάριστο και να μην πράττει σχεδόν τίποτα, να ακούγονται μεγάλες κουβέντες μεγάλων μεταρρυθμίσεων και στην πράξη να μην ψηφίζουμε καμμία διάταξη που να είναι αποτελεσματική.

Είχαμε φτάσει σε ένα τέτοιο σημείο, που όταν πριν χρόνια ακούστηκε εδώ στη Βουλή ότι παραδείγματος χάριν, ως ένα δείγμα, ας πάρουμε μία απόφαση ούτως ώστε να μην συνταξιοδοτείται κανένας κάτω από τα εξήντα, εκτός αν είναι ασθενής ή ανάπηρος, θεωρήθηκε αυτό ότι ήταν μια πράξη υπονόμησης και του ίδιου του συστήματος, και του πολιτικού συστήματος και του ασφαλιστικού συστήματος. Το νομοσχέδιο Γιαννίτση πάρθηκε πίσω σε μια νύχτα, στις πρώτες αντιδράσεις. Και το νομοσχέδιο της κ. Φάνης Πάλη-Πετραλιά καταψηφίστηκε από το ΠΑΣΟΚ αποχωρώντας, καταγγέλλοντάς το ότι είναι ένα νομοσχέδιο που πλήττει τις κατακτήσεις των εργαζομένων.

Σήμερα είμαστε αναγκασμένοι να φέρουμε ένα πολύ πιο δύσκολο νομοσχέδιο σε πολύ δύσκολες συνθήκες. Και είμαστε αναγκασμένοι και να το στηρίξουμε και να το ψηφίσουμε και κυρίως να αγωνιστούμε όλοι -και εμείς που θα το ψηφίσουμε- και όλη η Βουλή και όλοι οι πολίτες για να πετύχει. Και για να πετύχει πρέπει να πείσουμε τους πολίτες, ότι είναι αναγκαίο, ότι μπορεί να γίνει αποτελεσματικό, ότι έχει κοινωνική δικαιοσύνη και προπαντός ότι το εντάσσουμε σε μια τροχιά αναπτυξιακής πορείας για τη χώρα. Όλο αυτό το εγχείρημα είναι πολύ δύσκολο, κύριε Υπουργέ. Και σε σας και σε μας και σε όλους, αυτή η ευθύνη και αυτό το βάρος πέφτει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, τον κ. Νασιώκα.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Κεφαλληνίας του ΠΑΣΟΚ, κ. Σπύρος Μοσχόπουλος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε ένα από τα σημαντικότερα νομοσχέδια που έχουν έρθει τελευταία στη Βουλή, το νομοσχέδιο για το νέο ασφαλιστικό σύστημα. Και είναι σημαντικό, γιατί αποτελεί απάντηση σε μία διαρκώς επιδεινούμενη και ήδη, πλέον, ανεξέλεγκτη κρίση, την κρίση του ασφαλιστικού συστήματος.

Είναι γεγονός αδιαμφισβήτητο ότι η ελληνική πολιτεία έχει καθυστερήσει. Έχει καθυστερήσει πάνω από μία δεκαετία που μέσα σε αυτή δεν μπόρεσε ή δεν τόλμησε να επιβάλλει εκείνες τις ρυθμίσεις, να επιβάλλει εκείνες τις αλλαγές που θα έδιναν την οικονομική δυνατότητα και θα επέτρεπαν τη βιωσιμότητα της κοινωνικής ασφάλισης και στο μέλλον.

Χάθηκαν σημαντικές ευκαιρίες για πιο ήπιες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, με αποτέλεσμα σήμερα να μην βιώνουμε απλώς μια κρίση του ασφαλιστικού μας συστήματος, αλλά να βρισκόμαστε στα πρόθυρα της κατάρρευσής του και μάλιστα σε μια εποχή που το δημόσιο χρέος έχει ξεπεράσει τα τριακόσια δισεκατομμύρια, το έλλειμμα ξεπερνάει το 13,5% του ΑΕΠ και ο ρυθμός ανάπτυξης κινείται σε αρνητικά επίπεδα.

Το δίλημμα, λοιπόν, είναι αν θα επιτρέψουμε ή θα αποτρέψουμε αυτήν την κατάρρευση, αν θα περισώσουμε τη μεγαλύτερη κατάκτηση όλων των εργαζομένων, αν θα χτίσουμε το θεμελιωδέστερο θεσμό του κοινωνικού μας κράτους σε γερά θεμέλια με τήρηση της αρχής της αλληλεγγύης των γενεών. Με άλλα λόγια το δίλημμα είναι: Χρεωκοπία ή επιβίωση;

Η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση που βύθισε τις χώρες σε βαθιά ύφεση, αλλά και η δραματική κατάσταση των δημοσιονομικών μας μεγεθών, που ήταν αποτέλεσμα μιας καταστροφικής διαχείρισης που ακολούθησε η προηγούμενη κυβέρνηση, μας αναγκάζουν -και δεν είμαστε ευτυχείς γι' αυτό- να πάρουμε κάποιες αποφάσεις. Αποφάσεις οδυνηρές, εκτός των προγραμματικών μας διακηρύξεων και εκτός των ιδεολογικών μας αρχών. Η εύκολη λύση του δανεισμού, όπως γινόταν τις προηγούμενες δεκαετίες, σήμερα δεν είναι εφικτή, αλλά και εάν ήταν, δεν θα έπρεπε να την επιλέξουμε. Θα ήταν καταστροφική και άδικη, κυρίως για τις γενιές που έρχονται.

Βασικός γνώμονας, όμως, στην επίλυση του προβλήματος πρέπει να είναι και είναι η κοινωνική δικαιοσύνη. Ο μεγάλος διά-

λογος που προηγήθηκε με τους φορείς, η διαβούλευση, οι προβληματισμοί και οι ανησυχίες των εργαζομένων, αλλά και η εμπειρία κατέδειξε την ανάγκη να αποσαφηνίσουμε το ρόλο που παίζουν στον τομέα της ασφάλισης, το κράτος, οι εργαζόμενοι και οι κοινωνικοί εταίροι.

Και θα πρέπει να το αποσαφηνίσουμε, κάνοντας ταυτόχρονα σαφή διάκριση μεταξύ αλληλεγγύης και ασφάλισης. Η μεγάλη τομή που γίνεται στο νέο ασφαλιστικό σύστημα, είναι η διάκριση της βασικής και αναλογικής σύνταξης.

Η πρώτη, η βασική σύνταξη, είναι ουσιαστικά παροχική και προορίζεται για όσους έχουν ανάγκη κρατικής μέριμνας ακόμα και γι' αυτούς που είναι ανασφάλιστοι ή δεν έχουν θεμελιώσει το συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα.

Η δεύτερη, η αναλογική, αποτελεί παροχή του φορέα κοινωνικής ασφάλισης των ασφαλισμένων, με αναλογική ανταπόδοση για τις εισφορές που κατέβαλε σε όλον τον ασφαλιστικό του βίο. Έτσι εφαρμόζονται στην πράξη, οι αρχές της ανταποδοτικής και της διανεμητικής δικαιοσύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δομική διάκριση μεταξύ της βασικής και αναλογικής ανταποδοτικής σύνταξης, η βελτίωση των κινήτρων για παραμονή στην εργασία και των αντικινήτρων για την πρόωγη συνταξιοδότηση ή την εθελούσια αποχώρηση, η παρακολούθηση και ο έλεγχος ανά διετία με αναλογιστικές μελέτες από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή της Εθνικής Συνταξιοδοτικής Δαπάνης, η βελτίωση της διαχείρισης της κινήτης και ακίνητης περιουσίας των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και ίδρυση ενιαίου φορέα διαχείρισης των αποθεμάτων τους, ο ενιαίος τρόπος διεκπεραίωσης μέσω του τραπεζικού συστήματος όλων των συναλλαγών εργαζομένων-εργοδοτών για τη μισθοδοσία και τις ασφαλιστικές εισφορές, ο ενιαίος μηχανισμός ελέγχου καταβολής των εισφορών με το Ηλεκτρονικό Μητρώο Οφειλετών, η ίδρυση Ενιαίου Φορέα Πιστοποίησης και Αξιολόγησης της Αναπηρίας που όλοι εδώ γνωρίζουμε τι γίνεται, η θέσπιση ενιαίου και πάγιου συστήματος κατάρτισης καταλόγου βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων, η ίδρυση Ενιαίου Κέντρου Ελέγχου και Πληρωμής των Συντάξεων, ο διαχωρισμός των κλάδων και των υπηρεσιών υγείας από το συνταξιοδοτικό σύστημα, η δρομολόγηση θεσμικής και λειτουργικής ενοποίησης φορέων της κοινωνικής ασφάλισης, του ΝΑΤ, του Δημοσίου, ΟΤΑ, στο ΙΚΑ, ο έλεγχος από μικτά κλιμάκια υπαλλήλων για την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών και την πάταξη της εισφοροδιαφυγής, η ενιαία αντιμετώπιση των προϋποθέσεων και κανόνων ρύθμισης οφειλομένων ληγμένων οφειλών, η σύσταση Κέντρου Πληροφόρησης Ασφαλισμένων Συνταξιούχων, η αναδιανεμητική λειτουργία στο σύστημα της εισφοράς αλληλεγγύης συνταξιούχων με προοδευτικό συντελεστή 3% έως 10% για συντάξεις άνω των 1.400 ευρώ, η σύσταση Ενιαίου Φορέα Πρωτοβάθμιας Υγείας και τέλος η ρύθμιση του χρόνιου προβλήματος της διαδοχικής ασφάλισης και η πλήρης άρση των αδικιών, όλα αυτά είναι ρυθμίσεις που θεσμοθετεί το νομοσχέδιο αυτό και που έχουν σαν αποτέλεσμα τον εξορθολογισμό του ασφαλιστικού συστήματος και το καθιστούν βιώσιμο. Με τις ρυθμίσεις αυτές, αυξάνονται τα έσοδα από το νοικοκύρεμα και τη σωστή διαχείριση και καταργούνται παράλογες και άδικες διατάξεις αυξάνοντας ταυτόχρονα τη διαφάνεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό σύστημα που συζητάμε σήμερα έχει αναδιανεμητικό χαρακτήρα, παρά τη δύσκολη οικονομική συγκυρία και ενισχύει την κοινωνική δικαιοσύνη. Κοινωνική δικαιοσύνη δεν είναι η αναποτελεσματικότητα, η άρνηση, η υιοθέτηση, η ατολμία, η εκδούλευση, η κριτική χωρίς πρόταση, η παραπληροφόρηση και ο λαϊκισμός. Είναι η συνεπής και η υπεύθυνη στάση, είναι η πλήρης και ειλικρινής ενημέρωση, είναι η λήψη μέτρων και κανόνων επώδυνων ίσως, που, όμως, η εφαρμογή τους αποτελεί την ουσιαστική εγγύηση για τις συντάξεις και τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, εδώ που έχει φτάσει σήμερα. Το κόστος των συντάξεων έχει φτάσει να είναι το 11,5% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και η σχέση εργαζομένων προς συνταξιούχο 1,7 ανά ένα συνταξιούχο, ενώ το 1950 ήταν τέσσερα προς ένα και το 2005 ήταν 2,1 προς ένα.

Η προσφορά λοιπόν αυτού του νομοσχεδίου, είναι ότι με επώ-

δυνες και μη αρεστές, αλλά σωστικές μεταρρυθμίσεις που οι συνθήκες επέβαλαν, να αποτρέψει την επικείμενη κατάρρευση του κοινωνικού μας κράτους και να εξασφαλίσει τη σύνταξη σε όλους όσους δικαιούνται, χωρίς να χρεώσει επιπλέον τις επόμενες γενιές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε πολλά από τη μια πτέρυγα ότι για όλα τα κακά τα φταίει το ΠΑΣΟΚ στους εννέα μήνες της διακυβέρνησης, ενώ για τα έξι χρόνια που αύξησαν το χρέος, που αύξησαν το έλλειμμα, δεν μιλούν καθόλου. Από την άλλη πλευρά αντί να ακούσω προτάσεις, άκουσα ένα δελτίο αναγγελίας πολέμου και έψαχνα να βρω πού είναι τα αεροπλάνα που πετούν τις βόμβες.

Καταλήγω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με ένα ερώτημα. Ποια είναι τελικά η αριστερή λύση σε αυτό το πρόβλημα; Ποια είναι σήμερα σε αυτήν τη συγκεκριμένη συγκυρία η προοδευτική λύση, που μπαίνει το δίλημμα, όπως είπα προηγουμένα: χρεοκοπία ή επιβίωση του ασφαλιστικού συστήματος;

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που θεωρώ τον εαυτό μου προοδευτικό, που με έφεραν εδώ ψήφοι προοδευτικών πολιτών, ενός νησιού που έχει δώσει εξετάσεις στον προοδευτικό χώρο, απαντώ στο ερώτημα αυτό, ψηφίζοντας το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, τον κ. Μοσχόπουλο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Νικολόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και μετά απορούμε, γιατί ο λαός έχει πάρει αποστάσεις από μας, όταν η κατάληξη του προλαλήσαντος συναδέλφου ήταν αυτή που ήταν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για το ασφαλιστικό τείνει να εξελιχθεί σε πρωτοφανές φιάσκο για τα συνταγματικά δεδομένα μιας χώρας, που πάλεψε στα βάθη των αιώνων, θα έλεγα, για την διάδοση, αλλά και για την εμπέδωση των δημοκρατικών θεσμών.

Είμαστε αντιμέτωποι -και το ζήσαμε σήμερα στην Αίθουσα- με ένα πρωτόγνωρο γεγονός. Κάποιοι διατείνονται πως και αντισυνταγματικά να κριθούν ορισμένα εκ των άρθρων του νομοσχεδίου, θα θεθεί προδικαστικό ερώτημα στα ευρωπαϊκά δικαστήρια, τα οποία -όπως λέγουν- θα αποφανθούν ότι το μνημόνιο ως τμήμα της κοινοτικής νομοθεσίας υπερέρχει των ελληνικών νόμων και του Συντάγματος.

Διαβάζω από συνέντευξη του Πρωθυπουργού της Ελλάδος στην «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ»: «Για ποιο λόγο το δικό μας Σύνταγμα θα μπορούσε να εμποδίσει κάτι πολύ λογικό, το οποίο ισχύει σε πολλές άλλες χώρες;».

Εξίσταμαι και ενίσταμαι, κύριε Υπουργέ. Δεν είναι δυνατόν ο κ. Παπανδρέου στο όνομα της εξασφάλισης της δεύτερης δόσης ή της αναζήτησης των 4,6 δισεκατομμυρίων ευρώ, να μην σέβεται το Σύνταγμα της Ελλάδος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιος γνωρίζει πια να απαντήσει εις τους Κεφαλήνες, ή στους Αχαιοούς ή σε όλους τους Έλληνες πότε θα βγουν στη σύνταξη; Πότε θα την πάρουν; Πόσα χρήματα θα εισπράξουν; Βάσει ποιου ασφαλιστικού καθεστώτος και από ποιο ταμείο θα συνταξιοδοτηθούν; Κανείς.

Ο Πρωθυπουργός είπε ότι όλοι οι υπάλληλοι ακόμη και οι δικαστικοί θα μπουν στο ΙΚΑ και θα συνταξιοδοτούνται στα εξήντα πέντε. Ο Υπουργός Άμυνας άλλα είπε: «Οι στρατιωτικοί θα βγαίνουν υποχρεωτικά στη σύνταξη με τη συμπλήρωση του εξηκοστού έτους».

Και ρωτώ ευθέως και ειλικρινώς όλους εσάς, που θα υπερψηφίσετε την εκ βάθρων ανατροπή του ασφαλιστικού, αυτήν την προοδευτική, όπως μας είπατε και αριστερή πρόταση, προκειμένου να μην βρεθείτε εκτός ΠΑΣΟΚ. Τι θα του απαντήσετε, αν ρωτήσει εσάς ένας ψηφοφόρος σας: Στα εξήντα ή στα εξήντα πέντε;

Αλήθεια, πώς θα αντικρίσετε εσείς οι προοδευτικοί τις μάνες των ανηλίκων παιδιών με την ψήφο σας, που λέτε ότι θα δώσετε μετά χαράς εκτός εξαιρέσεων; Υπήρχαν τουλάχιστον ψήγματα αυτοκριτικής; Άκουσα τη νηφάλια φωνή του συναδέλφου κ. Νασιώκα και είπα «επιτέλους»! Γιατί μέχρι τώρα -και παρακαλώ να

το προσέξετε- ίσως έτσι θα πάει σε όλη αυτή τη συζήτηση, ακούω για το πολιτικό σύστημα, την πολιτεία. Πρώτη φορά ακούω συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ, από το 1989 που είμαι στην Αθήνα, να μιλούν τόσο ουδέτερα για την πολιτεία, για το πολιτικό σύστημα. Ίσως, από ενοχές, φαντάζομαι όχι από υποκρισία.

Λέω, λοιπόν, πώς θα αντικρίσετε αυτές τις μανάδες των ανήλικων παιδιών που με την ψήφο σας θα δουλέψουν δεκαπέντε χρόνια παραπάνω; Έχετε αλήθεια αντιληφθεί σε ποιά κατάσταση φέρνεται την κοινωνία; Έχετε ρωτήσει πραγματικά τους ψηφοφόρους σας και σας είπαν «ναι, ψηφίστε το»;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να πέρασαν χρόνια από τότε που ο Μάνος Ελευθερίου έγραψε τους στίχους «παραπονεμένα λόγια έχουν τα τραγούδια μας, γιατί το άδικο το ζούμε μέσα από την κούνια μας».

Και εσείς, κύριε Υπουργέ, το έχετε τραγουδήσει πολλές φορές στις γειτονιές της Πάτρας. Αλλά, ταιριάζουν, δυστυχώς, απόλυτα με τη σημερινή πραγματικότητα που με την ψήφο σας, όμως, θα ζήσουν οι Έλληνες τα επόμενα χρόνια.

Δύο λέξεις μπορούν να χαρακτηρίσουν αυτό το νομοσχέδιο: Είναι άδικο και βάρβαρο για εκείνους που δούλεψαν μια ζωή και τώρα παρακολουθούν την ισοπέδωση των κοινωνικών κατακτήσεων από μια κυβέρνηση σοσιαλιστών. Είναι άδικο και για τους νέους, γιατί δολοφονείτε την ελπίδα τους. Είναι άδικο, πάνω από όλα -όπως είπα και πριν- για τις γυναίκες και ειδικά τις μητέρες μιας χώρας, μάλιστα, που μαστιζέται από την υπογεννητικότητα.

Η Κυβέρνηση -το ξέρω- θα επικαλεστεί νούμερα και συμφωνίες με την τρόικα. Τα νούμερα και τα μνημόνια έχουν νόημα μόνο, όταν υπηρετούν τον αδύναμο. Το νομοσχέδιό σας βλέπει τους ανθρώπους σε ψηφία που πρέπει να στηρίζουν τα οικονομικά μεγέθη. Δεν νοιάζεστε για τις μονογονεϊκές οικογένειες ή τις πολύτεκνες οικογένειες. Το ίδιο δεν νοιάζεστε και για εκείνους που χρειάζονται τρία χρόνια και δεν τους ξεχωρίζετε από εκείνους που χρειάζονται τριάντα χρόνια.

Κανένα μνημόνιο δεν υποχρεώνει μια εκλεγμένη κυβέρνηση από το λαό να έχει μόνο ένα μπλάνκο στα χέρια της και να σβήνει δικαιώματα των εργαζομένων υπέρ των δανειστών.

Αλήθεια, νομίζετε, κύριε Υπουργέ, ότι νοσηματοδοτείται η πολιτική, όταν γίνεται υπέρ των δυνατών και όχι υπέρ των αδυνάτων; Λυπάμαι, αλλά ποτέ δεν πίστευα ότι οι πολιτικοί μου αντίπαλοι θα έφθαναν μέχρι εδώ.

Από αυτό το Βήμα, θέλω να εκφράσω έναν απλό, αλλά ουσιαστικό -νομίζω- λόγο:

Αλήθεια, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, όταν εθελοντικά στρατολογήθηκα νέος στο λαϊκό κίνημα ή στο Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, πιστεύατε αλήθεια ότι θα γινόσασταν οι «νεκροθάφτες» των κοινωνικών κατακτήσεων;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ μπορεί επάξια να κερδίσει το όσκαρ καλύτερης ερμηνείας. Ακόμη και εγώ -όπως σας είπα- δεν πίστευα ότι οι σοσιαλιστές θα επέλεγαν να φέρουν αυτήν την βαρβαρότητα της βάρβαρότητας και να τη βαφτίσουν ως μια νομοθετική πρωτοβουλία που αποδίδει κοινωνική δικαιοσύνη.

Παίζατε όμορφα το ρόλο του υπερασπιστή των λαϊκών στρωμάτων -οφείλω να το πω- και ακόμη πιο τέλεια, κατά την προεκλογική, αλλά και κατά την μετεκλογική περίοδο, καθώς ο κ. Παπανδρέου εμφανιζόταν έτοιμος να καταργήσει τις αποφάσεις των κυβερνήσεων της κακής Νέας Δημοκρατίας, αυξάνοντας τις παροχές και μειώνοντας τα όρια συνταξιοδότησης. Δεσμευόταν πως θα επεκτείνει το ΕΚΑΣ σε τριακόσιους χιλιάδες και επιπλέον πολίτες.

Ήταν μόλις τον περασμένο Νοέμβριο που ο αγαπητός μου -αληθινά αγαπητός μου- συμπολίτης, ο κ. Λοβέρδος, δεσμευόταν πως δεν θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας, δεν θα μειωθούν οι συντάξεις, δεν θα αυξηθούν οι εισφορές και δεν θα ενοποιηθούν, φυσικά, τα ταμεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου λίγη ανοχή.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, εσύ το περίμενες αυτό; Το διάλεξες; Το ήθελες; Τι κάνεις;

Θα είχα να θυμηθώ και άλλα πολλά ψέματα του ΠΑΣΟΚ, ανα-

κολουθίες, φαρισαϊσμούς. Δεν θα το κάνω. Πρέπει, όμως, να υπογραμμίσω πως, αν τον περασμένο Οκτώβριο το ΠΑΣΟΚ είχε λάβει τα αναγκαία μέτρα, που φώναζε η Νέα Δημοκρατία στην προεκλογική περίοδο, την ίδια περίοδο, δηλαδή, που το ΠΑΣΟΚ υποσχόταν τα πάντα στους πάντες, σήμερα μπορεί να μην ήμασταν εδώ.

Κλείνω, επαναλαμβάνοντας με μεγάλη μου λύπη τη φράση του αιμνήστου Κωνσταντίνου Καραμανλή ότι «εχθρός της δημοκρατίας είναι μόνο η δημαγωγία». Δεν μπορεί ο Πρωθυπουργός της χώρας να έρχεται στη Βουλή στις προγραμματικές δηλώσεις και να εξαπολύει μύδρους κατά της Νέας Δημοκρατίας για το «πάγωμα» των μισθών και των συντάξεων και εννέα μήνες μετά να τους έχει αφαιρέσει το 22% περίπου του μισθού ή της σύνταξής τους, ο ΦΠΑ να έχει εκτιναχθεί στα ύψη, καθώς και ο πληθωρισμός και η ανεργία.

Διαβάζω μόνο μία -και κλείνω- παράγραφο της ομιλίας του κ. Παπανδρέου: «Ακούω συνέχεια ότι πρέπει να γίνουμε δυσάρεστοι και άρα, υπεύθυνοι, να «παγώσουμε» τους μισθούς και τις συντάξεις των εργαζομένων. Θα λύσουν το πρόβλημά μας τα 500 εκατομμύρια ευρώ που θα εξοικονομήσουμε από τους μισθούς και τους συνταξιούχους; Εμείς έχουμε δεσμευτεί με την εισοδηματική πολιτική του 2010 ότι θα δοθούν αυξήσεις πάνω από τον πληθωρισμό σε μισθούς και συντάξεις». Δύο εβδομάδες μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης αυτά τα έλεγε μέσα στη Βουλή.

Επίσης, μέχρι τον Απρίλιο έλεγε ότι δεν θέλει, παρά μόνο την πολιτική στήριξη από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά λίγο μετά μας έβαλε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Αυτή είναι η δημαγωγία στην οποία εξακολουθεί να επιδίδεται ο Πρωθυπουργός, δηλώνοντας ακόμα και στην τελευταία του συνέντευξη ότι λεφτά υπάρχουν και υπάρχουν.

Αυτή είναι η βόμβα που απειλεί να τα τινάξει όλα στον αέρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από εσάς την κυβερνητική πλειοψηφία εξαρτάται, αν θα ανάψετε το φυτίλι. Εμείς δεν μπορούμε να δεχτούμε με τίποτα την εκθεμελίωση του κοινωνικού κράτους και την καταδίκη σε φτώχεια και μιζέρια για το σύνολο του λαού, χωρίς προοπτική, χωρίς ελπίδα και χωρίς ημερομηνία λήξης. Αρνούμαστε την ισόβια καταδίκη της Ελλάδας και του λαού σε φτώχεια και μαρασμό και γι' αυτό θα παλέψουμε να την ανατρέψουμε. Αυτό θα το κάνουμε, γιατί ο λαός το φωνάζει «μην το ψηφίσετε». Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Νικολόπουλο.

Το λόγο έχει τώρα η ανεξάρτητη Βουλευτής Β' Αθήνας, κ. Σοφία Σακοράφα.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο χρόνος είναι λίγος γι' αυτό και μπαίνω αμέσως σε πολιτικές σκέψεις, ερμηνείες και συμπεράσματα.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, είμαι σοσιαλίστρια για κάποιους συγκεκριμένους λόγους. Σίγουρα κατ' αρχάς, γιατί δεν συμφωνώ με τον καπιταλισμό. Είτε με την ακραία μορφή του νεοφιλελευθερισμού, είτε με την ήπια μορφή που αναπτύσσει κατά καιρούς στη Δύση, γιατί και αυτή η ήπια μορφή του είναι αποτέλεσμα είτε πολέμων, είτε ηττημένων άλλων ηπείρων, είτε εκμετάλλευσης των μεταναστών.

Πρέπει, όμως, να τονίσω το εξής, ο καπιταλισμός σήμερα δεν έχει καμμία σχέση με το χθες. Το '68 για παράδειγμα, το σύστημα διέθετε κοινωνικά αποθέματα. Ενσωμάτωνε εκτεταμένες κοινωνικές ομάδες μέχρι και τον Κον Μπετίν τον έκανε Υπουργό.

Ένας τέτοιος καπιταλισμός -και ας μην βιαστούν κάποιοι να με κατηγορήσουν ως ρεφορμίστρια- που δεν εξαθλιώνει, που δεν περιθωριοποιεί, που δεν πετάει τους πολίτες του σαν στημένες λεμονόκουπες, έχει μία πολιτική δυναμική.

Η πολιτική δυναμική που έχει αφορά στο εξής. Όταν η «JP Morgan» με το πάτημα ενός κουμπιού καταστρέφει τις οικονομίες τριών ευρωπαϊκών χωρών, τότε σίγουρα έχουμε ανάγκη από πολίτες μορφωμένους, καλλιεργημένους, ενδυναμωμένους, από πολίτες συνειδητούς και όχι από πολίτες καταστραμμένους, ρημαγμένους και εγκαταλελειμμένους στα αρπακτικά όρνια. Και για το λόγο αυτό είμαι σοσιαλίστρια. Γιατί πιστεύω ότι τούτο το σύστημα θα φτάσει στο τελευταίο του στάδιο, όχι μόνο από τις αντι-

θέσεις του, αλλά και από ένα κίνημα που δεν θα διαπραγματεύεται την επιβίωσή του ή την ενσωμάτωση του όπως σήμερα, αλλά ισχυρό και δυνατό θα επιχειρεί τη ρήξη και την ανατροπή.

Δεν αρκεί, είπε ο Μαρξ, να πάει η ιδέα προς το πραγματικό. Πρέπει και το πραγματικό να μπορεί να πάει προς την ιδέα. Και για να πάει το πραγματικό προς την ιδέα, πρέπει κατ' αρχάς να είναι ζωντανό.

Το ΠΑΣΟΚ από το '74, από τον Ανδρέα Παπανδρέου, αλλά και αργότερα -εξαιρώντας κακές παρενθέσεις- με τον Γιώργο Παπανδρέου μίλησε γι' αυτό το είδος του πολίτη, του δυνατού, του εύρωστου, του ενεργού και του συνειδητού.

Μίλησε γι' αυτήν την κοινωνία, της αλληλεγγύης, της δικαιοσύνης, της κοινωνικής συνοχής. Μίλησε γι' αυτό το οικονομικό μοντέλο, το μοντέλο της δίκαιης αναδιανομής του πλούτου.

Και ερχόμαστε στο σήμερα, στο ασφαλιστικό, μία κορυφαία πολιτική στιγμή, μίας κορυφαίας πολιτικής επιλογής από μία σοσιαλιστική κυβέρνηση. Και τι μας λέει η Κυβέρνηση; Ότι και τα μέτρα αυτά και τα προηγούμενα και αυτά που θα έρθουν -γιατί θα έρθουν και άλλα, χθες είχαμε τη σφήνα του ΔΝΤ για μείωση μισθών και στον ιδιωτικό τομέα- είναι μεν άδικα, αλλά είναι αναγκαία για τη σωτηρία της πατρίδας μας.

Αυτό σε επίπεδο ηθικής είναι ανήθικο. Όπως αιώνες τώρα έχουμε καταλήξει για την ανηθικότητα του δόγματος «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα» και όταν μάλιστα τα μέσα είναι η εξαθλίωση του λαού, τότε η σωτηρία, δεν είναι της πατρίδας, αλλά όσων την απομυζούν.

Σε επίπεδο ιδεολογικό είναι ακατανόητο. Γιατί αν δεν μπορείς να είσαι σοσιαλιστής μέσα στην κρίση, μέσα δηλαδή στην ιστορική και πολιτική συγκυρία που ωριμάζει και τη δυνατότητα και τη σκοπιμότητα της δίκαιης αναδιανομής του πλούτου, τότε δεν μπορείς ποτέ να είσαι σοσιαλιστής, παρά μόνο νεοφιλελεύθερος.

Σε επίπεδο πολιτικό είναι ανέντιμο, γιατί από τη μία κόβουμε μισθούς και συντάξεις, που ειδικά οι συντάξεις θα έχουν και πενιχρό, αλλά και μακρινό οικονομικό αντίκρυσμα για το κράτος και από την άλλη νομιμοποιούμε στα νοσοκομεία παρανομίες δισηκατομμυρίων, με το επιχείρημα ότι θα είναι η τελευταία φορά. Έχουμε τρελαθεί. Έχουμε τρελαθεί τελείως.

Η Βουλή σήμερα, στην πλέον τραγική οικονομική συγκυρία, καλείται να περάσει ο ελληνικός λαός, νομιμοποιώντας ληστεία δισηκατομμυρίων, με την υπόσχεση ότι θα είναι η τελευταία φορά που τα χαρίζει σε κλέφτες.

Και συνεχίζω. Σε επίπεδο φιλοσοφίας είναι θαυσερικό. Το σημερινό νομοσχέδιο αλλάζει εκ βάθρων τα πάντα και αυτό πρέπει να το καταλάβει ο ελληνικός λαός. Ο σκοπός των αλλαγών είναι η συνολική αλλαγή της αρχιτεκτονικής του ασφαλιστικού συστήματος, η μετατροπή του από δημόσιο, κοινωνικό, αναδιανεμητικό και αλληλέγγυο, σε κεφαλαιοποιητικό ή αναλογικό -όπως το ονομάζουν- με την εισαγωγή, φυσικά, της ιδιωτικής ασφάλισης και την ελαχιστοποίηση της συμμετοχής του κράτους. Με το νέο νομοσχέδιο καταργείται η τριμερής χρηματοδότηση, αφού το κράτος περιορίζεται στην καταβολή προνοιακού επιδόματος, το οποίο σε καμμία περίπτωση δεν είναι σύνταξη.

Σε επίπεδο στρατηγικής είναι εγκληματικό. Με συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές φτάσαμε στο σημερινό μονόδρομο. Και αυτές οι επιλογές δεν είναι αποτέλεσμα ανικανότητας και μόνο. Είναι εμφανής πολιτική πρόθεση, τόσο εμφανής, που πιστεύω ξεκάθαρα πια ότι τα μέτρα δεν επιβλήθηκαν λόγω της κρίσης, αλλά -δυστυχώς για την Κυβέρνηση και την ταυτότητα που επικαλείται- αφορμή την κρίση.

Όπως προκύπτει από τα παραπάνω, η πολιτική τεκμηρίωση του ασφαλιστικού και των λοιπών μέτρων που απορρέουν από το μνημόνιο, είναι ανήθικη, ανέντιμη και σκληρά νεοφιλελεύθερη. Το ίδιο και τα μέτρα: μέτρα κοινωνικού κανιβαλισμού, μέτρα που καταστρέφουν τους γονείς μας, που δεν έφταιξαν και υποθηκεύουν το μέλλον των παιδιών μας, που επίσης δεν φταίνε, μέτρα απόλυτης και άμετρης βίας. Και μάλιστα, σε μια στιγμή που, ήδη, οι πολίτες έχουν υποστεί τη βία της μίζας, του Βατοπεδίου, του C4I, των τοξικών ομολόγων, του Χρηματιστηρίου, των πιστολέρο εναντίον δεκαπεντάχρονων, της καμένης Ηλείας, του ξεπουλήματος ή του ρημάγματος των ολυμπιακών εγκαταστάσεων, που

πλήρωσαν με το αίμα τους οι Έλληνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πού νομίζουμε ότι θα πάει όλη αυτή η συσσωρευμένη βία που υφίστανται οι πολίτες; Πού νομίζουμε ότι θα εκτονωθεί όλος αυτός ο τεράστιος θυμός που γεννά η αδικία; Πού νομίζουμε ότι θα χυθεί όλη αυτή η οργή που παράγει η ανεργία, η φτώχεια, η ακρίβεια, η παρακμή, η αλαζονεία και το ψέμα; Και μάλιστα, σε ποια πολιτική συγκυρία; Στην συγκυρία που οι Αριστεροί, ενώ θέλουν να γνωρίσουν στον κόσμο τη φιλία, αυτής της αταξικής κοινωνίας, όπως λέει και ο Μπρεχτ, δεν μπορούν να είναι φίλοι μεταξύ τους. Αλληλοσπαράζονται με τεράστια ίδια ευθύνη, την οποία και θα αποδώσει σίγουρα η ιστορία. Πού νομίζουμε ότι θα πάει αυτό το κύμα; Όσοι νομίζουν ότι θα σκάσει πριν σαρώσει στην ακτή, πλανώνται πλάνην οικτρά.

Από εδώ, από την Αίθουσα του Κοινοβουλίου, που νομίζω ότι λίγοι έχουμε καταλάβει ότι ο ναός της δημοκρατίας στη συνείδηση του μέσου Έλληνα είναι ναός της διαπλοκής, συναλλαγής και ρεμούλας, από το Βήμα αυτό εκφράζω την αγωνία μου. Σύντομα θα ζήσουμε στιγμές αποκάλυψης. Στην Ουγγαρία αυτές οι στιγμές αποκάλυψης θέρειψαν το αυγό του φιδιού, τους πραιτοριανούς φασίστες που έφτασαν σε απόσταση εκλογικής αναπνοής από τη σοσιαλοδημοκρατική κυβέρνηση, που επίσης έβαλε τη χώρα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως έχω την υποχρέωση να κάνω, σημαίνω συναγερμό. Είναι γνωστό ότι όταν κοιπονοάει η ιστορία, γεννιέει ή τέρατα ή αγγέλους. Οι «μαμές» της ιστορίας, ας είναι αυτή τη φορά η κοινή πολιτική δράση όλων όσων αντιστεκόμαστε, όλων όσων υποδεικνύουμε έναν άλλο δρόμο και ένα άλλο όραμα. Ο καθένας ας αναλάβει τις ευθύνες του.

Εγώ, ήδη, τις έχω αναλάβει τις δικές μου, γι' αυτό και καταψήφισα το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Σοφία Σακοράφα.

Τώρα το λόγο έχει η Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σοφία Καλαντίδου.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα στην αρχή να παρακαλέσω, ή μάλλον να προκαλέσω τους κυρίους και τις κυρίες Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, τα ωραία λόγια που είπαν και στόλισαν το τερατογυργήμα που στοχεύει κατάστημα την κοινωνική ασφάλιση να βγουν να τα πουν έξω, στους χώρους δουλειάς. Να πάνε στις μεγάλες επιχειρήσεις, στις πολυεθνικές εταιρείες, να πάνε στα εργοστάσια, να πάνε στη «MINOS» στη βιομηχανική περιοχή της Θεσσαλονίκης, όπου είναι σαράντα μέρες έξω οι εργάτες για να πληρωθούν, να πάνε στη βιομηχανική περιοχή του Κιλκίς, όπου τα εργοστάσια αφήνουν απλήρωτους για πάρα πολύ καιρό τους εργαζόμενους, να πάνε στις μεγάλες γυναίκες που κάνουν παζάρια με τον εργοδότη, για να κολλήσουν το ένσημο και δεν πληρώνονται ούτε τη συλλογική σύμβαση, να πάνε εκεί να πουν αυτά τα ωραία λόγια.

Πραγματικά η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει επιλέξει να είναι δυσάρεστη προς το λαό και τα λαϊκά στρώματα. Έχετε, όμως, επιλέξει, κύριε Υπουργέ, να είστε ευχάριστοι στο μεγάλο κεφάλαιο και στα μονοπώλια, γιατί ο Μεσαίωνας είναι εδώ και εγώ δεν θα τον περιγράψω, γιατί ο λαός τον βιώνει στο πετσί του κι εσείς τον γνωρίζετε πολύ καλά, αφού βοηθήσατε, συμβάλατε στη θεσμοθέτησή του.

Η εργοδοτική ασυδοσία «σπάει κόκαλα» και το ΚΚΕ σ' αυτήν τη συγκυρία μ' αυτή την κρίση υποστηρίζει, ότι υποστήριζε και πριν, ότι η σύνταξη, η περιθάλψη, η πρόνοια είναι δικαίωμα, είναι νόμιμη απαίτηση για όλους τους εργαζόμενους στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα για τα χρόνια που όντας στη δουλειά παρήγαγαν αμύθητο πλούτο, τον οποίο σφετερίστηκαν και σφετερίζονται οι καπιταλιστές με «εργαλείο» πολλές φορές τις κυβερνήσεις και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας.

Υποστηρίζουμε ότι οι συντάξεις και συνολικά η δημόσια κοινωνική ασφάλιση δεν είναι κόστος, αλλά είναι πλούτος που παρήχθη από τους εργαζόμενους, πλούτος που παρακρατήθηκε και που πρέπει να τους καταβληθεί μετά την αποχώρηση από τον εργάσιμο βίο.

Εσείς με το νομοσχέδιο που καταθέτετε σαφέστατα δεν συμφωνείτε στα παραπάνω, αλλά από την άλλη μας οδηγείτε στο

τελευταία χρόνια του εργασιακού βίου στο μέσο όρο του συνόλου.

Δεύτερον, μειώνει το ποσοστό αναπλήρωσης.

Τρίτον, αίρει την εγγύηση του κράτους για τις επικουρικές συντάξεις που η Νέα Δημοκρατία θέσπισε με κίνδυνο να υποστούν αυτές μεγάλες μειώσεις, λόγω των αναλογιστικών ελλειμμάτων.

Τέταρτον, επαναφέρει από το παράθυρο το ΛΑΦΚΑ ως εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων, περικόπτοντας 3% έως 10% τις μεσαίες και υψηλές συντάξεις.

Πέμπτον, μετατρέπει σε επιδόματα τη δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύνταξη.

Έκτον, βάζει για τρία χρόνια τις συντάξεις σε βαθειά κατάψυξη.

Την ίδια ώρα αυξάνονται τα όρια ηλικίας. Η πλήρης συνταξιοδότηση απαιτεί σαράντα χρόνια απασχόλησης και αναρωτιέμαι: Ποιος εργαζόμενος θα πετύχει σαράντα χρόνια αδιάλειπτης εργασίας πριν τα εξήντα πέντε; Δεν γνωρίζετε ότι ακόμη και μετά τα τριάντα, χιλιάδες νέοι αδυνατούν να βρουν εργασία και συντηρούνται από τους γονείς τους;

Βεβαίως, χρυσώνετε το χάπι, δίνοντας τη δυνατότητα εξαγοράς πλασματικών ετών ασφάλισης. Πόσοι, όμως, πραγματικά θα μπορούν να επωφεληθούν, πληρώνοντας υπέρογκα ποσά πάνω από 15.000 ευρώ, ούτως ώστε να λάβουν τις κουτσουρεμένες συντάξεις που υπόσχεται το σχέδιο νόμου;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μείζον ζήτημα είναι τι είδους σύστημα κοινωνικής ασφάλισης χρειάζεται η χώρα. Το σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης αποσύρει την εγγύηση του κράτους από την ανταποδοτική σύνταξη, περιορίζοντας την κρατική ευθύνη στο προνοιακό επίδομα που ονομάζατε «βασική σύνταξη», θέτοντας σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος. Και τούτο γιατί η έλλειψη εγγύησης του κράτους επιτείνει την ανασφάλεια των νέων ασφαλισμένων, τους διώχνει από το σύστημα, εκτοξεύοντας τα ποσοστά εισφοροδιαφυγής.

Ο κύριος Υπουργός, προβλέπει εκτίναξη της ανεργίας σε επίπεδα σοσιαλιστικής Ισπανίας της τάξεως του 20% και εν τούτοις για την αντιμετώπισή της δεν παίρνετε κανένα μέτρο, παρά τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας.

Αυτό, όμως, δεν θα δημιουργήσει μόνο πρόβλημα στην κοινωνική συνοχή, αλλά θα δυσχεράνει την ίδια τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος. Δεν μπορεί το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης να αντέξει ταυτόχρονα τη μη ένταξη νέων εργαζομένων σε αυτό, αλλά και τη μαζική έξοδο στην πρόωρη συνταξιοδότηση που παρατηρείται τους τελευταίους μήνες.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να προσθέσω μια παράμετρο για ένα κρίσιμο κατά τη γνώμη μου ζήτημα, για το οποίο δεν υπάρχει ούτε καν νύξη στο σχέδιο νόμου. Μιλώ για το δημογραφικό. Παρά την παραδοχή των επιπτώσεων που επιφέρουν οι δημογραφικές προβλέψεις για το μέλλον, δεν υπάρχει η παραμικρή αναφορά για την ανάγκη ύπαρξης μιας συνολικής παρέμβασης για την αντιστροφή των δημογραφικών δεικτών της χώρας.

Υπό το βάρος των εξελίξεων στο ασφαλιστικό είναι περισσότερο από αναγκαίο να υπάρξει σύντομα μία πρωτοβουλία στο πνεύμα του διακομματικού πορίσματος για το δημογραφικό του 1994.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το ασφαλιστικό σύστημα χρειάζεται ριζική μεταρρύθμιση. Η Νέα Δημοκρατία με την ασφαλιστική μεταρρύθμιση που έκανε ως κυβέρνηση, διόρθωσε πολλές στρεβλώσεις, δίνοντας ανάσα ζωής στο σύστημα.

Ρυθμίσεις που κινούνται προς αυτήν την κατεύθυνση, κύριε Υπουργέ, θα τις στηρίξουμε και τώρα, όπως για παράδειγμα τον εξορθολογισμό των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων και την αναμόρφωση του πλαισίου των αναπηρικών συντάξεων, για να πάσουμε να είμαστε πρωταθλητές στην Ευρώπη και στις «μαϊμού» αναπηρικές συντάξεις.

Δεν μπορούμε, όμως, να συναinéσουμε σε ρυθμίσεις άδικες και αναποτελεσματικές, ρυθμίσεις που εισάγονται χωρίς την απαραίτητη τεκμηρίωση και δεν λαμβάνουν υπ' όψιν τις αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας, ρυθμίσεις που τελικά δεν διασφαλίζουν ούτε αυτή τη βιωσιμότητα του συστήματος που υποτίθεται ότι έρχονται, για να καλύψουν.

Γι' αυτό και επί της αρχής καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Η χώρα χρειάζεται ελπίδα εξόδου από την κρίση και γι' αυτήν τη στρατηγική ελπίδας εξόδου από την κρίση θα μιλήσει αύριο ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας Αντώνης Σαμαράς, παρουσιάζοντας τις προτάσεις της Αξiomατικής Αντιπολίτευσης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Χαρακόπουλο.

Το λόγο έχει ως τελευταίος ομιλητής για σήμερα ο Βουλευτής Κοζάνης του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωάννης Βλατής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι 1.20' το πρωί και νομίζω ότι πρέπει να είμαστε πιο ειλικρινείς σε αυτήν την Αίθουσα. Είμαστε άφωνοι πραγματικά με τη λειτουργία της Αντιπολίτευσης. Έχουν ξεχάσει ότι κυβερνούσαν μέχρι πριν από οκτώ μήνες. Έχουν ξεχάσει ότι εκείνοι με τις πράξεις τους και με τις παραλείψεις τους και με την απραξία τους οδήγησαν τη χώρα μας στην κατάσταση που βρίσκεται σήμερα. Έχουν ξεχάσει ότι με ψεύτικα στοιχεία που έστειλαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση μας έριξαν στην ανυποληψία, στην πλήρη αναξιοπιστία, στην αδυναμία δανειοδότησης, στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Επιτέλους, κύριοι συνάδελφοι, ας σοβαρευτούμε λίγο, μέρες που είναι.

Το τελευταίο διάστημα είμαστε όλοι μάρτυρες μιας σχεδόν σχιζοφρενικής κατάστασης. Από τη μία γνωρίζουμε ότι η Ελλάδα βρίσκεται στα όρια της καταστροφής και κινδυνεύει κάθε μέρα με πτώχευση. Έχουμε, επίσης, αποδεχθεί ότι η λήψη σκληρών μέτρων για την αποφυγή της οικονομικής κατάρρευσης αποτελεί μονόδρομο και ότι πρέπει να γίνουν διαρθρωτικές αλλαγές στο εργασιακό, το ασφαλιστικό, το φορολογικό, ότι το ελληνικό κράτος δεν μπορεί πλέον να λειτουργεί, όπως λειτουργούσε μέχρι σήμερα.

Παρόλα αυτά, κάθε φορά που η Κυβέρνηση και οι αρμόδιοι Υπουργοί επιχειρούν να προχωρήσουν σε οποιαδήποτε αλλαγή προς αυτήν την κατεύθυνση, γίνεται κυριολεκτικά χαμός. Γεμίζουν τα τηλεοπτικά παράθυρα και τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων με επιδοξους εθνοσωτήρες, που έχουν λύσεις για όλα τα προβλήματα και που οι λύσεις αυτές δεν προϋποθέτουν καμμία απολύτως αλλαγή. Κανένας δεν θα δυσαρεστηθεί, εάν εφαρμοστούν οι λύσεις τους. Όλοι θα είναι χαρούμενοι και η χώρα μας ως δια μαγείας θα βγει από την κρίση, λειτουργώντας κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο που την οδήγησε στην κρίση αυτή.

Το νομοσχέδιο που κατέθεσε η Κυβέρνηση για τις αλλαγές στο ασφαλιστικό είναι ιδιαίτερος σημαντικό τόσο πολιτικά όσο και κοινωνικά. Πρόκειται για μία πραγματικά βαθιά μεταρρύθμιση, που έχει προκαλέσει κοινωνικούς τριγμούς. Δικαίως; Ναι, σε κάποιες περιπτώσεις. Είναι, βλέπετε, γεγονός ότι αλλάζει η ίδια η λογική του ασφαλιστικού μας συστήματος και δικαιώματα των ασφαλισμένων που μέχρι σήμερα θεωρούνταν αδιαπραγμάτευτα όχι μόνο μπήκαν στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης, αλλά άλλαξαν συλλήβδην.

Σε κάποιες άλλες, ωστόσο, περιπτώσεις οι αντιδράσεις είναι άδικες. Το να διεκδικεί κάποιος δικαιώματα που κατακτήθηκαν με αγώνα, είναι σίγουρα θεμιτό και επιβεβλημένο. Η διεκδίκηση και η υπεράσπιση ωστόσο της προνομιακής μεταχείρισης συγκεκριμένων κοινωνικών ομάδων σε βάρος της υπόλοιπης κοινωνίας, είναι και προκλητική και άδικη.

Στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο αναμφισβήτητη έχουν ενσωματωθεί σκληρά μέτρα, που, να, επιβάλλονται από το μνημόνιο.

Το μνημόνιο, όμως, κύριοι συνάδελφοι, επιβλήθηκε από την οικονομική κατάσταση που βιώνει σήμερα η χώρα μας. Τα μέτρα είναι σκληρά, αλλά απαραίτητα, για να διασφαλιστεί ο δημόσιος και καθολικός χαρακτήρας του ασφαλιστικού συστήματος.

Διότι, κύριοι συνάδελφοι, κανένας δεν νομιμοποιείται να υπερασπίζεται το δημόσιο αγαθό της κοινωνικής ασφάλισης, όταν στην πραγματικότητα εννοεί μόνο τη δική του σύνταξη, αδιαφορώντας για το αν οι επόμενες γενιές θα μπορούν να πάρουν σύνταξη.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι τους τελευταίους μήνες, εξ αιτίας των έντονων προβλημάτων που αντιμετωπίζει η χώρα μας, η συντριπτική πλειονότητα των πολιτών, ακόμη και όσοι

μέχρι τώρα παρέμεναν συνειδητά μη πολιτικοποιημένοι, δείχνει έντονο προβληματισμό. Παρακολουθούν τις ειδήσεις, ενημερώνονται για τα νομοσχέδια.

Μου έκανε, όμως, ιδιαίτερη εντύπωση ότι για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο ακόμη και έντονα πολιτικοποιημένοι τριαντάρηδες παρέμεναν απαθείς και αδιάφοροι. Ο λόγος; Δεν τους ενδιαφέρουν οι αλλαγές στο ασφαλιστικό, γιατί είναι πεπεισμένοι ότι αυτοί δεν πρόκειται να πάρουν σύνταξη. Ναι, εκεί φτάσαμε! Θεωρούν ότι για τους ίδιους η καλύτερη λύση θα ήταν η απαλλαγή τους από την υποχρεωτική ασφάλιση και κατά συνέπεια η δυνατότητα ιδιωτικής ασφάλισης της επιλογής τους.

Για τους περισσότερους απ' αυτούς οι αλλαγές που προωθεί η Κυβέρνηση δεν είναι ούτε σκληρές, ούτε άδικες, ούτε παράλογες. Είναι αδιάφορες. Σκληρό, λένε, είναι να πληρώνεις εισφορές σε ταμεία που δεν μπορούν να σου εγγυηθούν ότι θα σου καταβάλλουν σύνταξη έστω στα εβδομήντα. Αυτό, όμως, είναι εμπαιγμός.

Άδικο, λένε, είναι το ισχύον σύστημα, που επέτρεπε σε κάποιους να βγαίνουν στη σύνταξη με δεκαπέντε χρόνια υπηρεσίας στα τριάντα πέντε τους ή με είκοσι πέντε χρόνια υπηρεσίας στα σαράντα πέντε τους. Γιατί είναι όντως άδικο να εργάζεται κάποιος για είκοσι πέντε χρόνια και να είναι συνταξιούχος για πενήντα χρόνια. Ειδικά αν αυτός που καλύπτει το ποσό της σύνταξής του δεν πρόκειται ποτέ να τύχει της ίδιας προνομιακής μεταχείρισης.

Παράλογο είναι να συνταξιοδοτείται στα πενήντα η μητέρα ανήλικου τέκνου ετών δεκαεφτά. Αντί να φροντίζει το κράτος να εξασφαλίσει τις προνοιακές εκείνες δομές που θα βοηθήσουν τη μάνα να γεννήσει και να μεγαλώσει τα παιδιά της, όσο αυτά είναι μικρά και την έχουν ανάγκη, την αποζημιώνουμε με την προνομιακή μεταχείρισή της, όταν τα παιδιά της είναι πλέον ικανά να φροντίσουν τον εαυτό τους. Ποια ανάγκη της μητέρας καλύπτει η πρόωγη συνταξιοδότηση με δεκαεξάχρονο τέκνο αλήθεια;

Έχουν δίκιο, λοιπόν, που αδιαφορούν οι νέοι για το πότε θα πάρουν σύνταξη οι υπόλοιποι και τι σύνταξη θα πάρουν.

Κύριοι συνάδελφοι, έχει ακουστεί από πολλούς και επανειλημμένως απ' αυτό εδώ το Βήμα ότι η σημερινή κρίση μπορεί να αποτελέσει για μας την ευκαιρία για αλλαγή, μια αλλαγή που όλοι επιζητούμε. Για να αλλάξουμε όμως, απαιτείται η συνδρομή όλων των κοινωνικών ομάδων. Και αυτών που είναι αδικημένοι, αλλά και όσων έχουν παγιωμένα συμφέροντα. Γιατί δυστυχώς περί αυτού πρόκειται.

Στην ουσία, λοιπόν, ποιος είναι ο στόχος του νομοσχεδίου; Ένα ασφαλιστικό σύστημα βιώσιμο. Πώς επιτυγχάνεται; Όχι με την αύξηση των ορίων ηλικίας, όπως απλοϊκά και λαϊκίστικα ισχυρίζονται συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, αλλά με την εξίσωση των ορίων ηλικίας, με την εφαρμογή ίδιων ορίων για όλους τους εργαζόμενους, άνδρες και γυναίκες, με την εφαρμογή αντικινήτρων για πρόωγη συνταξιοδότηση, με την δημιουργία ενός μηχανισμού που συνδέει την αύξηση του προσδόκιμου ζωής με την παραμονή στην εργασία, με την εκπόνηση ανά διετία αναλογιστικών μελετών από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή, προκειμένου

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

να αποτραπεί η υπέρβαση του ύψους της συνταξιοδοτικής δαπάνης άνω των 2,5 μονάδων του ΑΕΠ.

Στην περίπτωση μας οι αλλαγές είναι όχι απλώς δικαιολογημένες, αλλά απολύτως αναγκαίες. Το ασφαλιστικό μας σύστημα, όπως έχει διαμορφωθεί, είναι ένα σύστημα μη αποτελεσματικό. Η ελλειμματική πληροφόρηση, η πολυπλοκότητα των κανόνων, η έλλειψη διαφάνειας και η κακοδιαχείριση το οδήγησαν στη σημερινή του κατάσταση.

Πάνω από όλα, όμως, είναι ένα σύστημα ασφαλιστικό, που ενώ ξεκίνησε ως σύστημα κοινωνικής προστασίας, έχει εξελιχθεί σε ένα σύστημα που συντηρεί την αδικία και την προνομιακή διαχείριση ορισμένων εργαζομένων έναντι άλλων. Και στην παρούσα φάση είναι και ένα σύστημα που αφορά πολύ λίγους πλέον, τη γενιά μας και μόνο. Διότι, αν συνεχίσει να λειτουργεί όπως είναι, είναι σίγουρο ότι δεν θα μπορεί να εξασφαλίσει συντάξεις για καμμία άλλη γενιά.

Αυτό το σύστημα, λοιπόν, δεν μπορούμε να το υπερασπιζόμαστε, κύριοι συνάδελφοι. Δεν μπορούμε να στηρίζουμε ένα σύστημα που μετά βίας εξασφαλίζει τις δικές μας συντάξεις και που εν γνώσει μας θα καταρρεύσει μόλις εμείς παύσουμε να τις χρειαζόμαστε.

Σε αυτήν τη χώρα είναι, επιτέλους, καιρός να συνειδητοποιήσουμε ότι είναι υποχρέωσή μας να προνοήσουμε για το μέλλον. Να εξασφαλίσουμε για τις επόμενες γενιές κατ' ελάχιστο όσα η δική μας γενιά απόλαυσε.

Δυστυχώς, μέχρι σήμερα δεν το κάναμε. Παρά την πρόοδο και την οικονομική ευημερία τα τελευταία είκοσι χρόνια, σήμερα παραδίδουμε στη νέα γενιά προβληματική παιδεία, εργασιακή ανασφάλεια, αδυναμία συνταξιοδότησής τους.

Συνεπώς, οφείλουμε να συνταχθούμε όλοι με αυτήν την προσπάθεια της Κυβέρνησης να αποκαταστήσουμε τις αδικίες που εμείς -η γενιά μας- προκαλέσαμε, για να εξασφαλίσουμε την εύνοια των ψηφοφόρων μας.

Τώρα που η χώρα μας διανύει τη δυσκολότερη περίοδο μετά τη Μεταπολίτευση παρουσιάζεται η μοναδική ευκαιρία να αλλάξουμε πορεία, να αλλάξουμε την Ελλάδα, για να εξασφαλίσουμε ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Βλατή.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.28' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 7 Ιουλίου 2010 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

